

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

"Duygusal olduğu kadar heyecan verici! Harika!"
Publishers Weekly

GECE GEZGİNLERİ

GIDEON

JACQUELYN
FRANK

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

PEGASUS

Pegasus Yayınları: 1453
Bestseller Roman: 643

Gideon

Jacquelyn Frank

Özgün Adı: Gideon: The Nightwalkers

Yayın Koordinatörü: Berna Sirman

Editör: İlker Sönmez

Düzeltili: Çiçek Eriş

Sayfa Tasarımı: Ezgi Gültekin

Kapak Uygulama: Pınar Yıldız

Baskı-Cilt: Alioğlu Matbaacılık

Sertifika No: 11946

Orta Mah. Fatin Rüştü Sok. No: 1/3-A

Bayrampaşa/İstanbul

Tel: 0212 612 95 59

1. Baskı: İstanbul, Eylül 2016

ISBN: 978-605-343-994-3

Türkçe Yayın Hakları © PEGASUS YAYINLARI, 2016

Copyright © Jacquelyn Frank, 2007

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla Kensington Publishing Corp. NY, NY USA'den alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitapta yer alan fotoğraf/resim ve metinler Pegasus Yayıncılık Tic. San. Ltd. Şti.'den izin alınmadan fotokopi dâhil, optik, elektronik ya da mekanik herhangi bir yolla kopyalanamaz, çoğaltılamaz, basılamaz, yayımlanamaz.

Yayıncı Sertifika No: 12177

Pegasus Yayıncılık Tic. San. Ltd. Şti.

Gümüşsuyu Mah. Osmanlı Sk. Alara Han

No: 11/9 Taksim / İSTANBUL

Tel: 0212 244 23 50 (pbx) Faks: 0212 244 23 46

www.pegasusyayinlari.com / info@pegasusyayinlari.com

JACQUELYN FRANK

GIDEON

Nihal Arı Öztürk

İngilizceden çeviren:
Gölce Arman Bayrakçı

PEGASUS YAYINLARI

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ÖNSÖZ

“Vakit yaklaştıkça kendimizi daha sıkı kontrol altına almalıyız. Yeryüzünde ve gökyüzünde yaşanacak isyan çağında, Ateş ve Su tüm topraklarda yıkıma neden olduğunda, İhtiyarlar’ın en ihtiyarı geri dönecek, eşini bulacak ve Zaman’ın ilk çocuğunun oyun arkadaşı olacak Uzay elementinin ilk çocuğu İnfazcılar’dan doğacak...”

—Kayıp İblis Kehaneti

Vampir, karşısında duran İblis’i düşünceli, koyu mavi bakışlarıyla uzun uzadıya süzdü. Siyah gözbebeklerinin hafif oval şekli, merak uyandırmaya, biraz daha derinden incelemek için yaklaşma isteği doğurmaya ve sıkıca örülmüş bir örümcek ağı gibi karşısındakini hapsetmeye yeterdi. Bunun gibi cazibeler İblis’i etkilemediği için Vampir’in, karşısındaki sessiz figürü dikkatle süzmekteki tek amacı yalnızca incelemektir.

Vampir, doğasında olmayan bir sabır ve lütufla sandalyesinde arkaya yaslandı, aynı anda rahat bir tavırla ayağını diğer dizinin üzerine dayadı. İblis her zamanki gibi konuşmaya, zihnindekileri dile getirmeye ve onun gibi bir Kadim’i Vampir’in evine getiren sebebin ne olduğunu anlatmaya başlamadan önce doğru zamanı bekliyordu. Konuşmadan önce böylesine dikkatli bir şekilde düşünmesi her zaman

iyi bir şey, diye düşündü Vampir çünkü bu İblis genellikle konuştuğu kişinin gözleri önüne acımasız gerçekleri sererdi. Bu her ne kadar hayranlık uyandıran bir özellik olsa da, özellikle Gece Gezginleri ırkının yaşamlarına dair önemli haberler anlattığında düşünüldüğü kadar rahatlatıcı olmazdı.

Zamanın başlangıcından beri, ölümlülerin pis bir salgın gibi dünyayı istila etmelerinden önce bile Gece Gezginleri ve Karanlık Kültürler vardı. Gün ışığı olarak ayı benimserler, güneşin ışınları hassas tenlerini ve zihinlerini bir asit gibi yaktığında saklanırlardı. Klanları doğanın vahşi canlılarıyla birlikte yaşar, özel yetenekleri doğanın köklerine dayanarak onları toprakla, serbestçe dolaşan yaratıklarla ve doğanın magmanın içinde atan kalbiyle bir arada tutardı. Ve bugün ölümlüler dünyanın büyük bir kısmına yayılmış olsalar da Gece Gezginleri hâlâ yaşıyorlardı. Karanlık Kültürler tüm özellikleriyle korunmuş ve hepsi insanlar için fazla çetin olan, gözden uzak yerlere kazınmıştı. Bazıları uyum sağlamış olduğundan şimdi insan topluluklarıyla yaşıyor, ölümlülerin yaşayış tarzlarına imreniyor veya onlar gibi yaşamaktan zevk alıyor... veya onları dikkatli bir şekilde taklit ediyorlardı. Konu insanlarla ilişki olduğunda neredeyse tüm klanların ne kadar ileri gidebilecekleriyle ilgili özenle belirlenmiş kural ve inançları vardı.

Zaman, Gece Gezginleri'nin ne ayla ne de güneşle olan bağlarını koparmıştı. Yapılan yanlışlar ve düşmanlar tüm klanların nüfusunu iyice azaltmıştı ama buna rağmen hayatta kalmışlar, çoğunlukla sessizce yaşamışlar, insanlara kendilerini açık etmemişler ve hızla değişen dünyaya uyum sağlamak için çeşitli yollar aramışlardı. Fakat dünya daha önce değişmişti ve yine değişecekti, ayla dans eden, güneşle ise uyuyan Gece Gezginleri her zaman var olacaktı.

“Buraya gelmeyeli uzun zaman oldu, Gideon,” dedi Vampir, kendi ırkına özgü o değişken havasıyla çünkü artık İblis'in kendi uygun göreceği zamanda konuşmaya başlamasını istemiyordu. “Seni görmeyi beklemiyordum.”

Gideon, gümüş rengi gözlerini bir süredir dalgın bir şekilde salladığı bardaktaki, nadir bulunan, nefis zebra sütünden kaldırdı. Bu egzotik süt ve ona benzeyen diğer süt türleri bir iblis için alkol yerine geçiyordu. Bu, Gece Gezginleri'nin özellikle yakışıklı ve dikkat çeken insanları ne kadar andırsalar da yapı olarak ve fizyolojik açıdan onlardan ne kadar farklı olduklarını kanıtlıyordu. Bu kendilerine özgü farkları ortaya koymak istediklerinde, onların doğaüstü varlıklar olduğunu açığa çıkarıyordu.

Fakat Gece Gezginleri bu konuda oldukça dikkatli davranırlardı. İnsan ırkı en ufak bir efsane veya gizem karşısında fazla hevesli davranabiliyordu. Kendilerinden güçlü olan şeylerden korkmak doğalarında vardı ve ırk olarak olgunlaşmadıkça bu böyle sürüp gidecek bir eksiklikti.

Vampir'in hayranlık uyandıran, sıradışı özellikleri olmasına rağmen her zamanki gibi İblis'in eriyik cıvayı andıran gözlerinin delici etkisine hayran olmuştu. Gideon'ın, yaşı hiç belli etmeyen asil yüzüne bakıldığında bin yıldan uzun süredir yaşadığı hiç belli olmuyordu fakat gözlerinin bunu açık ettiği kesindi. İblisler genellikle koyu tenli olduklarından ve kalıcı bir şekilde bronzlaşmış gibi göründüklerinden, Gideon'ın bakışlarının etkisi daha da belirginleşiyordu.

Kadim İblis'in aynı zamanda köprücük kemiğine dokunacak kadar uzun, arkasından ince, kahverengi deri bir kayışla topladığı, inanılmaz derecede doğal duran gümüş saçları vardı. İnsanlar için bu renk yaşlılığın belirtisiydi fakat Vampir onun bu renk saçlarla doğduğunu ve buna rağmen otuz beş yaşını bir gün bile geçmemiş gibi görüldüğünü biliyordu. Belki o yaşlı gözlerine yakından bakılırsa kırka biraz yaklaşmış gibi görünebilirdi.

"Herhangi bir şekilde hakarete uğramış hissediyorsan, Damien, özürlerimi sunmak isterim," dedi İblis soğuk bir tavırla ve sesi büyük odanın içini doldurarak yankılandı.

Damien bunu uzun parmaklı elini hafifçe sallayarak savuşturdu.

“Biz asırlar boyunca yaşamış yaratıklarız, Gideon. İki taraftan biri bir nedenle inzivaya çekildiğinde, bunu hakaret olarak algılamayacak kadar uzun yaşadık.” Damien lacivert gözlerini kısarak karşısında oturan İblis’e baktı. “Fakat bu kadar zamandan sonra ziyaretinin sebebini merak ettiğimi itiraf ediyorum.”

“Ne yazık ki sırf muhabbet etmek için gelmedim,” dedi Gideon. “Seni uyarmak için buradayım.”

“Uyarmak mı?” Damien kaşını zarif bir şekilde kaldırarak İblis’e baktı.

“Evet. Irkımın en Kadim üyesi olarak senin ırkının en Kadim üyesine geldim.”

Damien, Gideon’ın hürmet dolu hitabına başını nazikçe eğerek karşılık verdi.

“İrklarımız arasındaki büyük farklara rağmen, Gideon, sen ve ben her zaman aramızda birçok ortak nokta bulmuşuzdur.”

“Ve beni senin kapına getiren şey de bu ortak noktalardan biri. Ortak bir düşman.”

Bu açıklama Vampir’in gerilerek oturduğu yerde dikleşmesine neden oldu.

“Ruh çağırılar.” Bu bir soru değildi. Birbirlerine ne tür haberler getireceklerini bilecek kadar uzun süredir hayattaydılar. “Lanet olsun,” diye tısladı Damien, aniden ayağa kalkıp mağarayı andıran salonunda ileri geri yürümeye başlayarak. “Tahmin etmeliydim. Ters bir şeyler olduğunu hissetmeliydim!”

“Nasıl tahmin edebilirdin ki?” diye sordu Gideon, soru soran bir ifadeyle tek kaşını kaldırarak.

“Gerard kayboldu. Irkımın arada sırada yaptığı gibi onun da yeraltına indiğini düşünmüştüm fakat Gerard yüzyıllık bir uykudan henüz uyanmıştı, bu nedenle bu kadar kısa sürede oraya dönmesinin garip olduğunu düşünmüştüm.”

“Hâlâ düşündüğün gibi olma ihtimali var.”

“Evet, var,” diye kabul etti Vampir, “fakat kaybolan tek kişi o değil ve bunun bir tesadüf olamayacağını sen de benim kadar iyi biliyorsun. Bu kez kaç tanesiyle mücadele etmemiz gerektiği hakkında bir fikrin var mı?” Kadim vampir durdu, ellerini sıkarak yumruk yaptı ve öfkeli yüzünden, asırlardır Gece Gezginleri’nin başına bela olan, büyü yapan, iğrenç insanları düşündüğü açıkça görülebiliyordu. “Son yüz yılda hiç ruh çağıran görmediğimiz için onların tükendiğini düşünerek ne kadar aptallık etmişim. Şimdi bunu söylemek bile zekâma hakaret gibi geliyor.”

“Bizlerden ne daha fazla ne de daha az aptallık ettiğini söyleyebilirim,” dedi Gideon, ciddi bir ifadeyle. “Hatta aranızda en gülünç olan da benim.”

İblis uzunca bir an sustu ve Damien’in doğaüstü sezgileri, İblis’in bilinçaltındaki huzursuz düşünceleriyle aniden uyarıldı. Fakat Damien saygısı gereği, o düşüncelere ulaşmak için hiçbir zaman Gideon’ın zihnini kurcalamazdı.

“Bu ruh çağıranların geri dönmelerinin yanı sıra,” diye devam etti Gideon, her zamanki gibi duygularından etkilenmemiş, sabit ve düzgün bir ses tonuyla, “druidlerin de hâlâ var olduğunu keşfettik.”

“Druidler mi?”

İşte bu Damien’i gerçekten şaşırtmıştı. Koca bir bin yıl boyunca hiç druid görmemişti. Onların yeniden ortaya çıkması, ruh çağıranların gerginlik yaratan haberine kıyasla çok daha düşük bir ihtimaldi. Damien, druidler ve iblislerin çok uzun zaman önce korkunç bir savaş yaptıklarını iyi biliyordu. Tarihi kayıtlara göre druidler tamamen yok edilmişti.

“Bu bilgiye nasıl ulaştınız?” diye meraklı bir şekilde sordu Damien.

“Onları gördüm. Onlar yarı druid yarı insan melezler. Görünüşe göre yüzyıllar önce druidler iblis avcılardan kaçmak için insanların arasına saklanmışlar.”

“Ve onlarla çiftleşmişler,” diye ekledi Damien aniden durumu anlayarak. “Yani bunca zaman sonra hâlâ druidlerin yeteneklerine sahip olacak kadar safkanlar, öyle mi?”

“Safkanlık...” Zihninde beliren ironiyle Gideon’ın dudakları kıvrıldı. “Görünüşe göre, safkanlığın gücü, bu iki ırkın karışmış olmasından çok daha az. Şu anda bildiğimiz iki druid var ve ikisi de iblislerin koruması altında ve oldukça fazla ilgi görüyorlar.” İblis başını hafifçe yana yatırdı. “Çoğunlukla.”

“Hâlâ onlar kadar birlik içinde hareket eden bir ırk görmedim. Bu doğal bir şey. En azından onlara düşmanlık gösterilmiyor.”

“Savaş uzun zaman önce unutuldu. Ben hariç, kin tutabilecek tüm ihtiyarlar yok oldular ve ben de bunun gibi çocukça dürtüleri çoktan aştım.”

“Bundan eminim,” diye hiç düşünmeden karşılık verdi Damien.

“İlk druid, İnfazcı’nın eşi; ikincisi ise İnfazcı’nın en küçük erkek kardeşinin eşi. İlk dişi... O beklenmedik konularda oldukça güçlü biri. Şu anda söz etme yetkim olmayan konularda. Onun kız kardeşi ise yeteneklerinin çok daha yavaş farkına varıyor fakat tıpkı ablası kadar özel olacağına inanmak için sebeplerim var. Ayrıca onların yalnızca bir başlangıç olduğu ortada.”

Damien yerine döndü, yavaşça oturdu ve Gideon’ın verdiği bilgileri düşünmek için zaman yaratmak istercesine koyu renk, sık kıyafetlerine hafifçe dokunarak eliyle ağır ağır temizledi. Başka insanların konuşmalarını, cümleleri için seçtikleri sözcükleri her zaman büyük bir dikkatle dinlerdi. Gideon zaten kasıtlı olarak bilgi sakladığını itiraf etmişti fakat Vampir Prens bu hikâyenin büyüleyici ve tehlikeli olabilecek ayrıntıları olduğunu hissediyordu.

“Bu... melezlere yol gösterdiğiniz konusunda size güvenebilir miyim? Dünyamızda kontrolsüz güçleri olan varlıkların dolaşması fikri hoşuma gitmiyor. Ruh çağıranların yanlış yönlendirilmesi yeterince kötü; zaten aramızda dolaşan yoldan çıkmış Gece Gezginleri’ni saymıyorum bile.”

“Bu kadar gereksiz bir soru sormanı garip buldum,” dedi Gideon sakın bir tavırla, içkisinden bir yudum alıp bir an dilinin üzerinde gezdirirken.

“Bazen sözlü olarak temin edilmek için endişemi dile getirmek beni rahatlatıyor. Elinizden geleni ve yapmanız gerekeni yapacağınıza eminim. Druidlerle geçmişinizi de düşününce daha fazlasını yapacağınıza inanıyorum.” Damien kendi bardağını kaldırdı ve bir an içindeki yakut rengi sıvıyı inceledi. “Druidlerin soyunun silinmesinin her zaman yanlış olduğunu düşünmüşümdür, Gideon. Fakat hatırladığım kadarıyla o zamanlar vampirler, iblisler ve druidlerin birbirlerini yok edecekleri ve bizim daha güçlü olmamızı sağlayacakları fikrinden hoşlanacak kadar hırslılardı. O zamanlar ortak düşünce tarzı, sizin bizim işimize karışma hakkımız olmadığı gibi bizim de sizinkine müdahale etme hakkımız olmadığıydı, o zamanlar genç olmama rağmen bunu hatırlıyorum.”

“O sırada böyle bir müdahale olsaydı, büyük olasılıkla birçok canlının büyük acılar çekmesini önlemiş olurduk,” dedi Gideon.

Kadim İblis sıradan bir gerçeği dile getirmiş gibi konuşmuştu ama Damien bu sözlerin onun ruhunda yarattığı ağırlığı gözden kaçırmayacak kadar yaşlı ve bilgeydi.

“Savaşın anıları hepimiz için ağır, Gideon,” dedi Vampir, alçak sesle. “Ben de o zamanlar gençliğimin verdiği sıkıntı ve düşüncesizlikle halkımı dört yüzyıl önce seninkilere karşı savaşılmaya zorladım.”

“Günah çıkarma çabana saygı duyuyorum, Damien fakat enerjini başka şekillerde harcaman çok daha iyi olur.” İblis bardağını dirseğinin hemen yanındaki masaya bıraktı. Kristal, gösterişli camla temas ettiği sırada yankılanan ses Gideon’ın görüldüğü kadar mesafeli ve duygusuz olmadığı konusunda bir uyarı gibiydi. “Druidlerle savaşımızdaki gaddarlıklarımın fazlasıyla farkındayım ve iblislerin bu nedenle ödedikleri bedelden de haberim var. Küçük de olsa bir affedilme umudum var ve bu umut iki druid ile peşlerinden

gelebilecek diğerlerinde yatıyor. Fakat benim günahlarım bu kadar kolay affedilemeyecek kadar büyük.”

“Bin yıldır bir ruhun üzerine ağırlık yapan hiçbir günah affedilemeyecek kadar büyük değildir, Gideon.” Lacivert gözleri bir ton daha koyulaştı. “En azından bu benim kişisel umudum.”

Gideon, Vampir’in görüşüne bir kez daha itiraz etmedi. İkisinin omuzlarında da yeteri kadar günah vardı ve birbirlerinin umutlarının ufacık bir kısmını bile yıkmaya ikisinin de dilleri varmadı. Bunca zaman sonra hâlâ umutlarının olması garipti. Fakat Gideon her zaman, umut denen şeyin bir çeşit savunma mekanizması olduğundan şüphelenmişti. Her şeyden kuşku duyan bir yaratıktı ve onu biraz da olsa tanıyan kimse bunu inkâr edemezdi fakat İblis’in içinde bir yerlerde hâlâ günahlarından kurtulmaya yönelik bir istek kırıntısı olduğunu bilseler biraz şoke olurlardı. Gideon, hareketleri konusunda açıklama yapmaya veya af dilemeye alışkın bir adam değildi. Türünün en ihtiyar ve en güçlü üyesiydi ve bu özelliği ona kafasına estiğini yapabilme ayrıcalığı veriyordu. Bu kadar ileri bir yaşa kadar gelebildiğine göre her şeyin en iyisini bilecek kadar çok şey öğrendiği düşünülüyordu.

Bunun en basit örneği, karşısında oturan Vampir Prens’in evinde olmasıydı. Damien da kendi ırkına göre Gideon’in pozisyonuna ve gücüne sahip bir kişiydi. Vampirler ve iblisler birbirlerine düşman olmamasına rağmen pek dost da sayılmazlardı. İki ırkta da karşı tarafa pek tolerans göstermeyenler ve bilinçli bir şekilde saldırgan davrananlar vardı. Fakat bu durum zamanın başlangıcından beri tüm farklı ırklar için geçerli olmuştu. Dünyada hür irade ve inatçılık olduğu sürece bu kadar köklü, güçlü, zekâ ve mantıkları ile ün salmış ırklar arasında bile mükemmel barış diye bir şey olamazdı.

İkisinin de umursamaz bir tavırla ifade ettikleri gibi “insancıl” taraflarında eksikler vardı.

“Ve biraz önceki soruna gelince, Damien, şu anda kaç ruh çağırın olduğunu tam olarak bilmiyoruz. Fakat son zamanlarda

yaşananlardan ve yaptığımız sorgulardan yola çıkarak bir süredir çoğaldıklarını anladım. Bizim onları yeni fark etmemize neden olan şey son zamanlardaki eylemleri.”

“Hiç ruh çağırma vakası yaşandı mı?” diye sordu Damien, gergin bir şekilde. Ruh çağırma olarak adlandırılan, bir insanın bir iblisi çalarak tutsak etmesi, iblisler için olabilecek en kötü şeydi. Bu şekilde tutsak edilen bir iblis ne kadar zeki, saf, güçlü ve kontrollü olursa olsun, onu tutsak eden kötü ve en karanlık hilelere maruz kaldıktan sonra korkunç ve mantık dışı hareket eden bir canavara dönüşürdü. Ortaya çıkan şey, insanların zihnindeki vahşi iblis imajına yakındı. Yüzyıllardır insan ırkı arasında iblislerle ilgili böyle bir inanış olmasının asıl nedeni de şüphesiz ki ruh çağıranların tanık olduğu bu görüntülerdi. Tüm efsanelerde bazen tahmin edilebileceğinden fazla gerçeklik oluyordu.

Gece Gezginleri bunun yaşayan kanıtıydı.

“Birkaç tane,” diye devam etti Gideon, ciddi bir sesle. “Bunun ırkım arasında nasıl etkiler yarattığını anlatamam.”

“Açıklamana gerek yok. Ruh çağıranlar biliyorsun ki yalnızca iblislerle uğraşmıyorlar. Benim türümden de güneş altında kazıkla öldürülenlerin küllerini bulacağımız zamanlar şüphesiz yakındır; kurtadamların ve diğer Gece Gezginleri’nin korkunç kalıntılarından söz etmiyorum bile.”

“Sana şu an verebileceğim tek teselli, kralımızın kız kardeşinin kaçırılması ve kurtarılması dışında herhangi bir ruh çağırma olayı yaşanmamış olmasıdır,” dedi Gideon. “Ruh çağıranlar sessiz kalmayı tercih ediyorlar.”

“Sessizlik de icraat kadar tehlikeli olabilir,” dedi Damien. Yüzüklü parmağı, elinde tuttuğu kristal bardağın kenarına hafifçe çarparak bir müzik aletinden gelebilecek türden tiz bir ses çıkardı.

“Katılıyorum. Bu karanlık büyüleri kullanan insanlar oldukça küstah bir ırk. Uzun süre sessiz kalmazlar. Yalnızca yeniden gruplanmalarına yetecek kadar beklerler. İşte buraya gelerek seni uyarma

nedenim de bu, Damien. Geri döneceklerini biliyorum ve hepimiz buna hazırlıklı olmalıyız.”

“Haber verdiğin için teşekkürler. Halkımı bu konuda kesinlikle uyaracağım.”

1. BÖLÜM

“Siddah! Siddah Legna!”

Magdelegna adını haykıran tiz sesi duyunca arkasına bakıp bacaklarına atılan ve neredeyse onu dizlerinin üzerine düşüren minik bedeni son anda görebildi. Eteğinin incecik kumaşına can havliyle sarılmış küçük yaratığı görünce kahkahayı bastı.

“Daniel! Teyzenin saçını çekiyorsun,” diye onu azarladı ve dizlerine sarılmış çocuğun elinden hafif dalgalı saçlarını nazikçe çekti. Kahverengi saçlarını elleriyle toplayarak yeğenin hevesli karşılamasından korumak için omuzlarının üzerine topladı.

“Annem bana çok kızgın. Lütfen bana şaplak atmasına izin verme!”

Legna bıkkınlıkla içini çekti ve çömelerek upuzun boyunu onun küçücük boyuyla aynı hizaya getirmek için yeğenini bacaklarından ayırmaya çalıştı.

“Senin annen benim ablam, bir tanem fakat bu bana, yaramazlık yaptığında onun sana ceza vermesine karşı çıkma hakkı vermez. Ashna bakarsan ben küçükken, annen en büyük ablam olduğu için yaramazlık yaptığında beni cezalandırırdı.” Küçük çocuğun yüzünde beliren dehşete düşmüş ve korkmuş ifadeyi görünce Legna gülümsemesini bastırmaya çalıştı. Ablasının ne kadar sert olabileceğini hatırlayınca küçük çocuk için üzüldü. “Ayrıca en son seni saklamam

için yalvardığından bu yana iki gün ancak geçmiştir. Bu kadar kısa sürede yine mi başını belaya soktun?”

“Ama Legna Teyze, sen benim *Siddah*’ımsın. Ona bana şaplak atmamasını söyleyebilirsin.”

“Daniel, senin *Siddah*’ın olduğum için annenin seni yola getirmesine destek olmam gerekir. *Siddah*’ının sana bakacağı zamanlar geldiğinde o da sana oldukça katı davranacak. Benim çok katı bir öğretmen olacağımdan emin olabilirsin, bir tanem. Ve sana vereceğim ilk ders şu; hatalarının sonuçlarıyla yüzleşmelisin. Tüm iyi adamlar böyle yapar.”

“İyi ama ben adam değilim. Küçük bir çocuğum. Sadece altı yaşındayım.”

“Doğru,” dedi Legna, başıyla onaylayarak, “sadece küçük bir çocuksun. Fakat dayın kadar cesur ve güçlü bir erkek olmak istediğini bana ne sıklıkla söylüyorsun? Bir gün Noah Dayı gibi tüm iblislerin kralı olacağını iddia ediyorsun. Öyle değil mi?” Çocuğun başıyla isteksizce onaylamasını bekledi. “Hatalarıyla yüzleşmekten çekinen bir kral iyi bir kral olur mu?”

“Olacağını sanmıyorum,” dedi Daniel ve teyzesinin, titreyen sesine eşlik eden gözyaşlarını görmemesi için o kocaman mavi gözlerini yere indirdi. “Fakat kasıtlı olarak yaramaz bir çocuk olmak istemedim.”

Legna değerli yeğenine acıyarak bir kez daha iç geçirdi.

“Bunu biliyorum. İçten içe iyi bir çocuk olmak istediğine yürekten inanıyorum.”

Botanik bahçesinin girişinden, “Oğlumun bir gün, içindeki isteğe uyacağını umut etmekten başka seçeneğim yok,” diyen kuru bir ses geldi. Hannah içeri girip yaramaz oğlunu yerden kaldırarak omzuna aldığı anda, Legna da yerden kalkarak gülümsedi.

“Fakat şimdilik, Büyük Konsey toplantısı sırasında masanın altına saklanmak gibi içindeki yaramazlık isteklerine karşı koyamadığı için cezasını çekmek zorunda.”

“Ah, Daniel. Oldu mu hiç?” diye tısladı Legna ve çocuğun tombul yanakları kıpkırmızı oldu.

“İstemedi. Noah Dayı’yla saklambaç oynuyorduk.”

“Evet, pekâlâ, belki bir dahaki sefere dayının da oyunun bir parçası olduğunu ona söyleyerek oyuna başlayabilirsin, ne dersin? Şimdilik evde kalıp yatağına gidecek ve baban gelene kadar yaptıklarını düşüneceksin. Sonra bu konuyu onunla konuşacaksın çünkü benimle yaptığın konuşmaların bir etkisi olmadığı belli oluyor.” Hannah çocuğu yere indirdi ve doğru yöne gitmesi için hafifçe poposuna vurdu. “Haydi bakalım. Dadını bul ve eve git.” Hannah bir an güçlü sezgileriyle ellerini uzattı ve çocuğun bakıcısının nerede olduğunu anlamaya çalıştı. “Çocuk odasında kardeşlerinin yanında. Ben eve gelene kadar yatağında sessizce durursan, babana ne kadar çok yaramazlık yaptığını anlatıp anlatmama konusunu bir kez daha düşünebilirim.”

“Tamam, anne,” diye söz verdi Daniel, sesini ve başını pişmanlık ifadesiyle küçük bir çocuğun başarabileceği kadar alçakta tutarak. Dönüp teyzesine yalvaran bir bakış attıktan sonra botanik bahçesinden çıktı ve cezasını mümkün olduğunca ertelemek istediğini açıkça belli ederek sallana sallana Büyük Salon’dan geçti.

Arkasına dönmesi gerekmeden çocuğunun neyin peşinde olduğu anlayarak, “Daniel senden daha hızlı giden sümüklüböcekler gördüm,” diye azarladı Hannah.

Hannah’nın annelik içgüdüleri Legna’yı oldukça şaşırtıyordu. Daniel’ın, altı kardeşin ikinci en küçüğü olduğu düşünüldüğünde ablasının sonu gelmeyen sabrı daha da mucizevi görünüyordu. Legna ve Hannah, Daniel büyük merdivenden çıkıp ağabeyinin kalesine, dadısını bulmaya gidene kadar bekledikten sonra gülümseyerek birbirlerine baktılar.

“Ele avuca sığmayan bir çocuk, ablacığım,” dedi Legna, kaha kaha attıktan sonra uzun süredir büyük bir sabırla budadığı küçük bonsai ağacına dönerek. “Umarım sürekli yaptığın gibi yavrularına

bir yenisini eklemeyen önce biraz düşünmeyi planlıyorsundur. Daha fazla çocuğun olursa onlara *Siddah* olabileceğimi sanmıyorum.”

“Böyle bir şeyi asla yapmam, kardeşim.” Hannah da kahkaha attı. “Önümüzdeki yüzyıl boyunca Daniel ve Eve’in sana fazlasıyla yeteceklerini fark ettim. Aralarında yedi yaş olduğuna dua et. Tabii Noah da ikisine *Siddah*’lık yapacak. Onların eğitimi konusunda yalnız olmayacaksın. Kimse bu konuda yalnız değildir.”

“Onları bizim himayemize verdiğinde hâlâ ağabeyimin çatısı altında yaşıyor olursam bu işimi kolaylaştırır.”

Bu Hannah’nın ilgisini çekti ve ağabeyininkine çok benzeyen kızıl gölgeli siyah saçları olan uzun boylu kadın, kardeşinin yanına giderek onun omzuna dokundu.

“Legna, bana ağabeyimizin evinden ayrılmayı düşündüğünü mü söylüyorsun? Burada mutsuz musun?”

“Mutsuz mu? Noah Kral ve tüm iblisler içinde en çok saygı duyulan kişi ve ayrıca tarihimizin en güçlü ateş iblislerinden biri. Köklerinin bağlı olduğu elementin değişkenliğine rağmen çok sevgi dolu ve ilgili. Gücü ve sorumluluğu onu etrafındaki insanların ihtiyaçlarına inanılmaz duyarlı biri yapıyor. Ben burada hem onun sarayının sahibesi hem de konseyinin çok değerli bir diplomatı olarak oldukça meşgul biriyim. Ağabeyimin çatısı altında asla mutsuz olamam.”

“Çok güzel. Mutsuz değilsin demek. O zaman büyük olasılıkla... bir şeyin eksikliği mi var?” Hannah kardeşini konuşması için cesaretlendirerek çenesine dokundu ve yüzündeki ifadeyi incelercesine baktı. “Legna, senin gibi bir akıl iblisi olmadığımın başkalarının duygularını senin gibi sezemiyor olabilirim fakat kardeşimi, duygularında bir huzursuzluk olduğunda anlayabilecek kadar iyi tanırım.”

“Gerçekten yanılıyorsun, Hannah,” diye ısrar etti Legna ve kardeşinin dokunuşundan uzaklaşarak yeniden üzerinde çalıştığı fakat ablasıyla konuşmaya başladığından beri budayamadığı bitkiye odaklandı. “Burada hiçbir eksiklik yok ve buradan gitmek için yanıp tutuşmuyorum. Fakat Eve’in bakım zamanı geldiğinde aşağı yukarı

beş yıl geçmiş olacak ve sıranın Daniel'a gelmesi daha da uzun sürecek. O kısacık zamanda bile birçok şey olabilir. Sadece düşüncelerimi seslendiriyorum. Büyütecek bir şey yok."

Hannah'nın çıkardığı kaba ses küçük kardeşinin söylediklerine ne kadar inandığını gösteriyordu fakat o sırada Noah botanik bahçesine girdi.

"Hannah, o fırlama oğlunu yola getirmezsен yemin ederim bunu ben yapacağım."

"Noah, lütfen, Daniel'ın niyetinin kötü olmadığını biliyorsun. O daha küçük bir çocuk," diye onu korudu annesi, konunun önemi yokmuş gibi geçiştirip sanki kendisi de biraz önce rahatsız olmamış gibi.

"Hannah..." diye uyardı Noah fakat kendisi gibi bir ateş iblisi olan kardeşinin öfkелendiğinde tıpkı ona benzediğini bildiği için sesindeki azarlayan ton ancak cesaretinin el verdiği ölçüdeydi.

Legna bir kardeşinden diğerine bakarken bağlı oldukları sıcak elementle övünen iki iblisten hangisinin kendisini daha önce kaybedeceğini merak etti. Çünkü karşı karşıya geldiklerinde genellikle böyle olurdu. Neyse ki ateş iblisleri nadir bulunuyorlardı. Ne yazık ki iki tanesinin bir ailede olması oldukça güvenilmez bir ortam yaratıyordu.

Hangisinin olayı ateşlendirecek kadar öfkелendiğini anlamak ve ortamı sakinleştirmek genellikle bir empat ve mükemmel bir diplomat olan Legna'ya düşüyordu. Hannah ve Noah birbirlerini çok severlerdi fakat bu sevgi genellikle birbirlerine çok yakın olmadıklarında güçlü ve istekleri ters düşüp de kavga etmediklerindeyse çok güçlü oluyordu.

"Hannah, çocuk onu rahatsız edecek şeyler duymuş olabilir," dedi Noah. Taktik değiştirerek sesini Hannah'nın en güçlü yanına, annelik içgüdüsüne hitap edecek nazik bir uyarıya dönüştürmüştü.

"Ne oldu, Noah?" diye sordu Hannah çabucak, elini boynuna götürüp kocasının ona evlendikleri gece verdiği muhteşem yakut gerdanlığı gergin bir şekilde çekştirerek. Kolay kolay huzursuzlan-

mazdı fakat alışkanlık haline getirdiği kolye çekiştirme hareketi huzursuzlandığını gösteriyordu.

Çiçeklerle bezeli botanik bahçesinde duran üç iblis de son zamanlarda Gece Gezginleri ırkının başına çöken sorunlardan haberdardı. Legna, kendi çıkarları için onun ve iblis dostlarının güçlerini çalmak isteyen dört ruh çağırان tarafından çağrıldığında bu olayların kurbanı olmuştu. Kaderin ilahi müdahalesi ve arkadaşı olan bir druidin yeni ortaya çıkmış yetenekleri olmasaydı Legna ölmüş olacaktı. Ya da daha kötüsü. Bu şartlar altında Hannah korkularında haklıydı.

“Şu anda tehdit altında hissetmen için yeni bir haber yok, Hannah, bu nedenle fazla korkma. Fakat,” diye devam etti Noah, “ileride onlarla karşılaşma ihtimalimize karşı ruh çağırانlarla nasıl baş edebileceğimizi konuşuyorduk. İnfazcı ve savaşçıların bizi bu tehditten kurtaracak en iyi taktikleri tartıştıkları bir toplantıyı dinlemenin altı yaşında bir çocuk için uygun olmadığını sana söylememe gerek yok.”

“Evet, haklısın ağabey. Üzgünüm. Hemen Daniel’in yanına gidiyorum.”

“Hannah.” Noah aceleyle yanından geçen kardeşinin kolunu tuttu, onu nazıkçe kendisine çevirdi, sevgi dolu bir ifadeyle parmağını yanağında gezdirerek alnından öptü. “Yeğenimi çok sevdiğimi biliyorsun. Onun için endişeleniyorum. Çıkışmak istemedim.”

“Sen kralısın Noah. Hepimiz için endişelenmek senin görevin. Ve şu an bunun ağır bir yük olduğunu biliyorum. Daniel’la ilgileneceğim.”

“Ve bundan sonra toplantılara başlamadan önce masanın altına bakacağım,” diye ekledi Noah, esprili bir şekilde ona göz kırparak. Hannah güldü, ağabeyini yanağından öptü ve heykeli andıran hatları aniden flulaşıp bir duman bulutu halinde döndü ve Büyük Salon’daki yüksek, vitray camlı pencerelerin birinin aralığından süzülerek kaleden çıktı.

Noah küçük kardeşine döndü ve kibirli denebilecek bir ifadeyle kaşını kaldırdı. Legna da ona kaşını kaldırarak karşılık verdi ve onu hafifçe alkışladı.

“Ben de diplomasi sanatını hiç öğrenemeyeceğinden korkuyordum,” diye yorum yaptı, yaptığı espriyle dudakları kımıldayarak. “Öğrenmen hayatımın iki yüz elli yılını aldı. Aslında daha da uzun. Sen birkaç yüzyıl önden başladın.”

“Senden çok daha yaşlı olduğumu sadece işine geldiğinde hatırlıyor olman komik, kardeşim,” diye takıldı Noah, küçüklüğünden beri yaptığı gibi onun saçını çekmek için elini uzatırken.

“Tüm dürüstlüğümlle söylemem gerekirse, Hannah’yla güzel bir kavgadan feragat ederek barış yoluna gittiğini ilk kez gördüm. Senin ağabeyim olup olmadığını merak etmeye başlamıştım. Belki de bir yabancı...”

“Legna, dikkatli ol. Bir vatan haini gibi konuşuyorsun,” diye takıldı, onun saçını bir kez daha çekerek. Legna dönüp elini itti.

“Tüm konseyi kral olabilecek kadar olgun olduğuna nasıl ikna edebildin anlamıyorum, Noah! Tam bir çocuksun!” Ona yeniden yakalanmamak için bedenini çevirdi. “Ve okul bahçesindeki kabadayılar gibi saçımı bir kez daha çekersen yemin ederim seni uyutur ve saçlarını kazırım!”

Legna öfkeden kızarıırken Noah kahkahalarla gülererek özür diler gibi ellerini kaldırdı. Her ne kadar hanımefendi ve zarif görünse de, Noah’nın kardeşi savurduğu tüm tehditleri layıkıyla yerine getirirdi.

“Ciddiyim, Noah. Neredeyse yedi yüz yaşındasın. En azından öyleymiş gibi davranman gerekir.”

“Legna, geçtiğimiz birkaç aydır yaşımın adamı olmaktan başka hiçbir şey yapmadım. Bu gerginliğimi üzerimden atmamı sağlayan yalnız sen varsın. İçimizdeki çocuksu, eğlenceli ve haylaz yanımızdan hiç vazgeçmememiz gerektiğine inanıyorum. Ayrıca,” dedi çekıştirdiği için yüzüne düşen bir perçemi geriye itmek için ona yaklaşarak. Ona olan sevgisi gözlerinde parlıyordu. “Sen kalbimi genç tuttuğun sürece senin de bu yönünü unutmana hiçbir zaman izin vermeyeceğim, küçük kardeşim.”

Legna ona hafifçe gülümsedi, karşılığında onun yanında olduğunu göstermek istercesine şefkatli bir şekilde yanağından öpmek için uzandı. Ona takılıyordu fakat aniden buna pişman oldu çünkü Legna, çok uzun süredir onun ırkının acil ihtiyaçlarıyla fazlasıyla ağır bir yük altında olduğunu biliyordu. İçindeki gerginliği ve baskıyı biraz olsun azaltarak ona mutluluk veriyorsa, saçlarının her bir telini çekmesine izin verebilirdi.

“Bana bunu ve buna benzer şeyleri sürekli söylüyorsun, ağabeyciğim.” Yüzünü tutan elini, ellerinin arasına alabileceği kadar bir süre duraksadı. “Aslına bakarsan, geçtiğimiz beş aydır hiç olmadığın kadar nazıksın.”

“Bir ağabeyin çok sevdiği kardeşine şefkat göstermesinde yanlış hiçbir şey yoktur,” diye karşı çıktı, kendisini nemli seradan çeken kardeşine ayak uydurarak.

“Doğru. Ve sen senelerdir bana oldukça nazik davranıyorsun,” dedi. “Fakat Noah, çağrılmamdan beri...”

Noah aniden durdu ve elini Legna'nın elinden aniden çekti.

“Bu konuyu konuşmak istemiyorum.” Karanlık denebilecek tonlara kadar düşen sesinde öfkenin tınısı vardı. “Bitti. Seni benden çalmaya kalkışan canavarlar öldü. Sen güvendesin ve bu konu kapandı.”

“Bu konuyu konuşmayı reddederek kimi koruduğunu sanıyorsun?” diye karşı çıktı Legna aniden, sonunda bu konudan yeterince uzun süredir kaçtığı hissederek. “Beni mi? Söylediğin gibi ben artık güvendeyim, o zaman sorun nedir? Hâlâ beni değiştirmekten kurtaran Isabella'nın arkasına mı saklanmayı düşünüyorsun? Isabella'yu korumalıyız, o çok değerli. İnfazcı Isabella ve onun özel druid/insan karışımı güçlerini! Ah, onun beni nasıl kurtardığını açık etmeyelim yoksa bu başkalarına boş umutlar verebilir ve Bella'mızı tehlikeye atabilir.” Legna'nın ses tonu bu noktada alaycılığın da ötesine geçmişti ve gri-yeşil gözleri öfkeyle parlıyordu. “Noah, burada sen ve benden başka kimse yok. Hiç kimse! Dönüp yüzüme bakmanı ve

burada benden başka kimse olmadığı halde neden bu konuşmayı yapmaktan kaçındığını söylemeni istiyorum.”

“Legna.” Noah duraksadı ve Legna’yla aynı renk olduğu kadar aynı ifadeyi taşıyan yeşil-gri gözlerindeki iç çatışma sürerken bir süre sessiz kaldı. “Gözlerimin önünde yok olduğun gün hissettiğim duygunun derinliğini sözcüklerle asla anlatamam. O anda, bir mucize olur da seni yeniden güvende olacağın şekilde yanımda görürsem bir daha varlığını tehlikeye atacak hiçbir şeye izin vermeyeceğime yemin ettim. Bunları seninle konuşmuyorsam, bunun nedeni o anın korkusunu bir kez daha yaşamaya dayanamadığım ve bir kez daha olması korkusunu yaşamak istemediğim içindir çünkü bu beni felç ediyor.” Noah sonunda başını kaldırarak onun kocaman açtığı gözlerine baktı. “Bu aile ve krallık öylesine büyük bir korku ve acı içinde felç olmuş bir kralın yönetiminde ileriye gidemez. Bu konuyu bundan sonra açmaman için sana yalvarıyorum, Magdelegna. Senin ve bu konuyla ilgisi olan diğer kişilerin güvenliği için değilse de benim iç huzurum için.”

Legna bir an sessiz kaldı ve doğal sezileri Noah’nın yoğun gerginliğini hissettiğinde kalbi Noah’nın hafif panikle çarpan kalbine uyum sağladı. Korkusu çok belirgin ve bir o kadar da yabancıydı. Noah onun tanıdığı en cesur ve kararlı erkekti ve onu zayıflatan bu duyguyu hissetmek Legna’yı sarsıyordu. Fakat Legna’yı asıl huzursuz eden Noah’nın ondan bir şey sakladığını fark etmesiydi.

Daha doğrusu bu ona yalan söylediği anlamına geliyordu. Onun duygularını hissedemeseydi bile gözlerinin hafifçe büyümesi, nabzındaki ve kan basıncındaki yükseliş onu ele verirdi. Buna bir de korkusunun altında yatan endişeyi ne kadar yoğun hissettiği gerçeği eklendiğinde Legna duygularından emin oluyordu.

Noah’nın sözünü ettiği sorunların üzerine bir de yalan söylüyor veya bir şeyler saklıyor olmasına alınmadı çünkü Legna ne kadar büyüse veya güçlense de Noah’nın içindeki onu koruma içgüdüğü hiç azalmamıştı. Duygularını Legna’dan saklamak için harcadığı

müthiş çabaya rağmen Legna'nın, duygularını sezemeye yetip artacak kadar güçlü olduğunu çok iyi biliyordu. Noah, gerçeğin üzerini hafifçe örtmesini Legna'nın ona olan sevgisinden dolayı görmezden gelmesini umuyordu. Ya da büyük olasılıkla kendisinin Legna'ya olan sevgisindendi.

"Noah," dedi alçak sesle. Güzel sesi etrafındakilerin zihinlerini ve duygularını sakinleştirmek için yaratılmıştı.

Ağabeyinin kıvrılarak alnına düşen saçma dokunmak için elini uzattığında dokunuşu, zihnini meşgul eden sayısız düşüncenin yakıcı görüntüleriyle bağlantı kurmasına yardımcı oldu. Onun içine süzüldüğünde ruhu ve gücü onu rahatlatıcı bir duyguyla doldurarak Legna'nın güvenliği konusunda duyduğu korkuyu azalttı ve beş ay önceki gibi halkını koruyabileceğine dair hissettiği kararlı güveni yeniden bulmasını sağladı.

Noah onun verdiği rahatlamanın içini doldurmasına ve kendisini sakinleştirmesine izin verdi. Son zamanlarda, onun maruz kaldığı tehlike nedeniyle kendisini çok fazla suçladığı için buna karşı koymuş, kendisini daha iyi hissetmek istememişti. Korkusu ve suçluluk duygusu tarafından yönlendirilmeyi istemiş, bunun çağırılma olaylarına karşı neredeyse dünyanın başlangıcından beri aranan çözümü bulmasına yardımcı olacağını umut etmişti. Fakat bu korku onu bitkin düşürmekten ve gerginliğini artırmaktan başka bir işe yaramamıştı. Artık rahatlatılmaya ve affedilmeye hazırdı. Legna'nın affına sığınmaya hazırdı.

"Sen tıpkı babam gibisin," diye mırıldandı Legna. Sesi etkili bir merhem gibi ruhunu kapladı. "Çok küçüktüm fakat onun bana her zaman ne kadar... ne kadar gerçeküstü görüldüğünü hiçbir zaman unutmadım. Çok güçlü ve fazlasıyla korumacıydı. O yanımda olduğunda hiç korkmazdım. Çok küçük olduğumu söylediğini biliyorum fakat ikimizin anıları arasında bunu tüm benliğimle hissediyorum."

Noah, onun yüzeye çıkardığı hisle öylesine sarhoş olmuştu ki minnetini göstermek için uzandı, onu kendisine çekerek sımsıkı

sarıldı. Bu kendisine söylenebilecek en muhteşem şeydi ve onun bir iblis olarak zihninde duyguları kontrol edebilmek gibi özel yetenekleri olduğunu bildiği halde yine de mutlu oldu.

“Legna,” diyerek duygulu bir şekilde içini çekti. “Annemin senin ne kadar güzel ve güçlü biri olduğunu görmesini çok isterdim.”

Legna'nın gözleri doldu. Ağabeyine onun kendisine sarıldığı kadar sıkıca sarıldı. Annesi ve babası hakkında çok şey hatırlamıyordu fakat her zaman babasını, zihninde bir hayaletten öteye gidemeyen annesinden daha çok hatırlardı. Noah onlarla yüzyıllar geçirmişti ve bu süre Legna'ya onlar hakkında birçok hikâye anlatması için yeterliydi. Annesinin ölümünden bir yıl sonra babası da çağrılınca Legna'yı büyüterek ona babalık etmişti. İnfazcı, babası döndükten sonra onu öldürmek zorunda kalmış fakat Noah, bu gerekli ve acı dolu yükümlülük yüzünden hiçbir zaman Jacob'ı suçlamamıştı. İcini böylesine derinden parçalayan her konuda olduğu gibi, Noah ailesinin ölümü konusunda da hiç konuşmazdı.

İblisler ölümsüzdü ve bu genellikle uzun yaşadıkları anlamına geliyordu. Ayrıca onları öldürmek oldukça zor olduğu için zaten uzun olan yaşam süreleri biraz daha uzuyordu. Bu nedenle iblisler kardeşlerini, anne veya babalarını veya ailelerinin diğer üyelerini kaybettiklerinde, bu genellikle büyük bir vahşet sonucu oluyor ve geride kalanların hassas ruhlarında izler bırakıyordu. Noah, Legna henüz küçük bir çocukken ölen annesinin hayatını nasıl kaybettiğini Legna'ya hiçbir zaman anlatmak istememişti ve çevresindeki diğer kişiler de onun bu isteğini bildikleri için ağızlarını tıpkı Noah gibi sıkı tutmuşlardı.

Fakat Legna, babasının uğursuz bir ruh çağırıcı tarafından çağrıldığı günü gayet iyi hatırlıyordu. Noah'nın da bunu hatırladığını biliyordu. Geçen Samhain'in onu bu kadar çok sarsmasına şaşmamalıydı. Legna'nın bedeninin kayboluşunu izlemenin onda nasıl bir iz bıraktığını anlamak için onun duygularını okumaya ihtiyacı

yoktu. Bu Legna'da da derin izler bırakmıştı. Yaşadığı sürece o anın yarattığı acı ve korkuyu asla unutmayacaktı.

Fakat empat güçlerini kullanarak Noah'yı anılarının onda yarattığı hisleri paylaşmaya ikna ettiğinde (Legna'nın babasına ait anıları ve Noah'nın özenle seçerek paylaştığı annesine ait olanları), ikisi de anne ve babalarına ne kadar benzediklerini fark etmişlerdi. Bunları bilmek onları rahatlatmış, iyileştirmiş ve neşelendirmişti.

“Sen babamın meleği gibiydin,” dedi Noah.

“Ve sen de annemin. Kalbinde, onun seni ne kadar özel hissettirdiğini görebiliyorum.”

“Ben doğduğum gün kral olacağıma yemin etmiş. Babam ona gülermiş. Hangi anne çocukları için büyük hayaller kurmaz ki?” Noah, kardeşinin güzel yüzüne bakmak için başını eğdi. “Fakat bence o gerçekten biliyordu. Ayrıca seni büyütecek kadar yaşamayacağım da bildiğini düşünüyorum. Seni her şeyden üstün tutarak koruyacağıma dair bana yemin ettirdi. Bu sözümü tutmamı en azından haftada bir kez hatırlatırdı.”

“Ve sen sözünü tuttun,” diye üsteledi Legna. “Bunu seni rahatlatmak için söylemiyorum, o yüzden böyle düşünmeyi bırak. Isabella aramıza ilk girdiğinde onun Jacob'la bağının önemini gören sendin ve o zamanlar Isabella sadece bize içtenlikle yardım etmek isteyen bir insan gibi görünüyordu. Ona kütüphaneyi kullanması için izin veren ve bunu yaparak Konsey'in tepkisini çeken sendin. Ona izin verdiğin için kayıp iblis kehanetini buldu. Druid/insan melezlerinin var olduğunu ve ırkımızın devam etmesi için onlara ihtiyacımız olduğunu keşfettik. Jacob senin sayende ona âşık olmak ve onunla evlenmek konusunda çekinmedi.

“Onların düğünlerinde bizzat bulunma inceliğini gösterdiğin için, sevgili ağabeyciğim, beş ay önce çağrıldığım dolunaylı o gecede ellerim onun üzerindeydi. Eğer o bağlantı olmasaydı Isabella asla benimle birlikte o pentagrama hapsolmayacak, etkisini azaltmak

için güçlerini kullanmayacak ve beni Jacob'm yakalayıp öldürmek zorunda kalacağı bir canavara dönüşmekten kurtaramayacaktı."

"Yapma," diye mırıldandı Noah. Onun alnını dudaklarına yaklaştırdığında, gerginliği Legna'nın başını tutan ellerinden hissediliyordu. "Bu konuda konuşma. Bunu düşünmek bile içimi paramparça ediyor."

Bu yaşansaydı Noah mahvolurdu.

Legna, o zarif kıymetli kardeşi karanlıkta, güzelliğini ve ruhunu mahvedecek, onu insanların düşündüğü türden bir iblise çevirecek pis bir pentagramın büyüüne hapsedilmişti. Zararsız insanlara ve ibislere kötülük yapmaması için yakalanıp öldürülmesi gereken bir canavara dönüşecekti. Bu Noah'yı hayata küstürmek için yeterliydi ve koca bir ırkı yöneten bir adam için aynı zamanda oldukça korkutucu olurdu. Noah normal insanlar ile karanlık büyülere girişerek ruh çağıranlara dönüşmüş insanlar arasında çok büyük bir fark olduğunu biliyordu fakat Magdelegna'yı kaybetseydi, bu farkı göz önünde bulundurabileceğinden emin değildi.

"Fakat her şey düzeldi," diye devam etti Legna, onun rahatlatırcasına ellerini sıkarak. "Böyle kötü şeyler düşünmeyi bırakmalı ve anın rahatlığıyla yaşamalısın, Noah. Ben iyiyim," dedi, geri çekilerek ve söylediklerinin iyice yerleşmesi için ellerini bir kez daha hafifçe sıktı.

Noah kabul ettiğini gösterir şekilde başını salladı ve nihayet gülümsediğinde ve Legna'nın onu rahatlatmasına izin verdiğinde, gözleri açık kül ile yeşil arası bir renkle parladı.

"Evet. İyisin. Ve sağlıklısın." Noah onun ellerini tutarak iki yana açtı ve onu inceledi. "Bazen neden kimsenin kapıma gelip seninle evlenmek istemediğini merak ediyorum. Belki de tıpkı Bella ve Jacob'ın ilişkisinde olduğu gibi senin kalbini ve ruhunu kazanacak kişi de bir druid olabilir. Senin mühürlenmeyle eş bulma ihtimalin aniden daha gerçek ve muhteşem görünmeye başladı. Tıpkı annem ve babam hayattayken benim görebildiğim gibi şimdi sen de bunu görebilirsin. Bella ve Jacob'ın yanında biraz zaman geçiren kimse böyle bir aşkın ne kadar mucizevi, o derin ruh bağlılığının ne kadar

tatminkâr olabileceğini görmezden gelemez. Jacob değışti. Onu hiç bu kadar mutlu ve memnun görmemiştim ve Bella hem hamileliği hem de aşkıyla parılıyor. Onlara imreniyorum.”

“Biliyorum.” Legna yeni arkadaşının ismini duyunca ve Bella’nın İnfazcı Jacob’la yaşadığı talihli aşkı düşününce hafifçe gülümsedi. “Toplumumuzda mühürlenme olmayalı neredeyse... şey, dürüst olmam gerekirse en son ne zaman olduğunu hatırlayabileceğimi sanmıyorum. Bizzat ben her zaman bunun küçük kızlara anlatılan bir peri masalı olduğunu düşünürdüm. Bu annem ve babamın bu şekilde bir araya geldiklerini öğrenmeden önceydi. Keşke ben de... keşke senin hatırladıklarını hatırlayabilseydim. Keşke onların birbirlerine karşı duydukları sevginin derinliğini anımsayabilseydim. Sen anlattığında çok güzel geliyor ve şimdi Jacob ve Isabella’ya baktığımda ve birbirlerini ne kadar büyük bir tutkuyla sevdiklerini gördüğümde, bunu daha çok istiyorum.”

“Şey,” dedi Noah kıkırdayarak, “bu peri masalı küçük erkeklere de anlatılıyor fakat sanırım biz bu hikâyenin dünyadaki en sıradışı seks tecrübesini yaşattığı kısmına daha çok odaklanıyoruz.”

“Noah!” Legna onu azarlarken dirseğıyle dürttü. Fakat o da kahkahalara boğuldu. “Sanırım bunu ben de bir iki kez düşünmüş olabilirim. İçin rahat olsun. Geçen ekimde bir hafta içinde mühürlenme sana iyi geldi, ağabey.”

“İnsan umut etmeden duramıyor,” dedi Noah ve çapkın bir şekilde göz kırparak kardeşinin bıkkın bir ifadeyle gözlerini devirmesine neden oldu.

“Sen akıllanmazsın! Bir de yeğenlerinin kime çektiğini mi merak ediyorsun?”

Noah kahkaha attı ve başını iki yana salladı. Legna’nın bir kez daha konuyu kendisinden tamamen farklı bir tarafa çekmenin bir yolunu bulduğunu fark etti. Noah kendisini bildi bileli Legna’nın böyle bir huyu vardı. Hiçbir zaman kendisinden söz etmez, empat doğası

onu, başkalarına yardımcı olmak için kendi duygu ve ihtiyaçlarını bir kenara itmeye zorlardı.

“Seni gayet iyi anladım, tatlım. Beni kimse kurtaramaz ayrıca kimsenin beni istemeyeceği de açık. Getirileri ne kadar cezpt edici olsa da etrafta dolaşıp bana uygun bir druid veya iblis arayamayacak kadar meşgulüm. Ayrıca tüm o kur yapma saçmalıkları, duygular ve hassaslıklar... Böyle konuları İnfazcılara bırakmalıyız. Sersem gibi sırtıtmak ve şiirler benden çok onlara yakışıyor.”

Legna, Jacob ve Isabelle’e yaptığı bu uygunsuz atfa karşılık ceza olarak dirseğiyle ağabeyini dürttü. Isabella’dan önce Jacob yalnız bir adamdı, kendi türleri için kuralları uygulamasını gerektiren pozisyonunun ona verdiği namı dengede tutabilmek için ruhunun kabul görmeye ve sevmeye çok ihtiyacı vardı. Kötü biri gibi hor görülmeye o kadar alışmıştı ki Isabella’yı gerçek anlamda kollarına aldığı gün gerçek mutluluğu bulmuştu. Noah, Jacob’a “perişan” ve “aşk sarhoşu” olduğunu söyleyerek takılmayı seviyordu fakat Legna ağabeyinin İnfazcılar adına mutlu olduğunu biliyordu. Hatta bir yıl içinde ailelerine bir kişi daha ekleyecekleri için daha da mutluydu. Bin yıldan daha uzun bir süreden beri bir druid ve iblisin birleşmesinden doğacak ilk bebek olacaktı.

Fakat bazen Legna Noah’nın bu mühürlenmeyle ilgili çok fazla takıldığını ve alay ettiğini düşünmeden edemiyordu. O bir empattı, Noah’nın kardeşiymi ve zihninde gözleri vardı. Legna, Noah’nın onun gördüğünü tahmin etmediği şeyleri, ondan özenle sakladıklarını görebiliyordu. İnfazcılar onlara ziyarete geldiklerinde, Bella ve Jacob birbirlerine karşı besledikleri derin sevgi ve hassasiyetle esmer başlarını birbirlerine dayadıklarında, Noah’nın tıpkı kendisinininkine benzeyen gri-yeşil gözleriyle onları ne kadar dikkatli bir şekilde izlediğini görmüştü.

“Pekâlâ, ben seni Jacob gibi ‘tutulmuş’ bir halde görmekten gayet memnun olurum,” diye içten ve doğal bir şekilde Noah’ya takılırken güzel ve haylaz bir ifadeyle her zamanki gibi gülümsedi.

“Fakat şimdilik bana geç kaldığım bir randevumu hatırlattın.” Legna ağabeyinin yanağından öpmek için parmaklarının ucuna kalktı. “Yorgun görünüyorsun ve biraz kestirmen gerek.”

“Ben gecenin yarısında kestirmesi gereken yaşlı bir adam değilim,” diye çıkıştı, öfkeli bir şekilde. “Daha ay yeni doğdu.”

“Sen bilirsin, Noah. Yalnızca bir öneriydi. O hassas gururunu kırdıysam bağışla.” Legna onunla alay ediyordu; birkaç adım geriledi, kollarını iki yana açtı ve iblis genlerinin ona verdiği tüm zarafetle eğilerek reverans yaptı. Bir dakika sonra bileğinin bir hareketiyle hafif bir duman ve sülfür bulutuna dönüşerek Noah’nın onun bu şımarık davranışına burun kıvırmaya vakti olmadan ortadan kayboldu.

“Şımarık!” diye bağırdı Noah onun arkasından, yüksek duvarlara doğru fakat Legna’nın onu duymadığından oldukça emindi.

Şöminenin yanına gitti, yalnızca ufacık bir düşünce kırıntısıyla ateşi besledi ve en sevdiği sandalyeye oturdu.

“Kestirmek demek,” diye fısıldadı. “Tek hareketimle enerji verebilir ve alabilirim!” dedi boş odaya, kibirli bir tavırla. “Gecenin yarısı bebek gibi uyumaya ihtiyacım yok. Bugünlerde bu kıza saygılı olması konusunda bir ders vereceğim.”

Vahşi bir hayvan gibi esnediğinde bu düşüncesi yarım kaldı. Esnediğini fark edince uysal bir tavırla kahkaha attı. Çabucak etrafına bakındı, birkaç düşünceyle evini koruma altına aldıktan sonra kendisine gözlerini kapamak için izin verdi.

2. BÖLÜM

Isabella dikkat çekici bir patırtıyla odadaki hava basıncının değiştiğini hissedince dönerek omzunun üzerinden arkasına baktı. Henüz duman dağılmamış bile olsa gelen konuğun kim olduğunu hemen anladı. Bella elindeki sulama kabını pencerenin kenarına bırakarak sevinçle haykırdı ve yeni gelen arkadaşına sarılmak için kendisini hâlâ tam olarak dağılmamış sülfürün içine attı.

“Legna!”

“Bella, seni görmek çok güzel,” diye mutlu bir şekilde selamladı onu Legna ve büyüyen karnını ezmek için ona dikkatli bir şekilde sarıldı. Birbirlerini bir hafta değil de yıllardır görmemiş gibi davranıyorlardı. Bunun nedeni büyük olasılıkla Bella’nın başka bir kadın gördüğüne çok mutlu olması ve bunu da empatinin duygularını etkileyecek kadar yansıtmasıydı. Legna bazen karşısındakilerin heyecanlarına kapılırdı ve bunu önemsemezdi çünkü bu, hissedebileceği güzel duygulardan biriydi.

Isabella kahkahayla gülerek arkadaşına bakmak için geri çekildi ve gür, simsiyah saçlarını geriye attığında bukleleri sırtına doğru inerek bir kuzgunun tüyleri gibi pırıldadı. Isabella, neredeyse bir seksen olan Legna’ya kıyasla çok miniyondu ve onun omzuna ancak geliyordu. Tüm iblisler uzun boylu olurdu. Bella bazen onlarla konuşmanın boynunu ağrıttığından şikâyet ederdi fakat Legna onun

kocasının öpücüğüne karşılık verirken boynunun hiç de ağrımadığını fark etmişti.

“Çok yalancısın,” diye şakacı bir ifadeyle Legna’yı suçladı Bella. “Elbisemin altında küçük bir basketbol topu taşıyor gibi görünüyorum. Henüz beş aylık hamileyim fakat etrafta paytak paytak dolanmaktan yoruldum bile.”

“Hatırlatmış gibi olmayayım ama o bebek yarı iblis. İblis standartlarına göre beş ay ilk trimesterin yalnızca ufak bir bölümü.”

“Pekâlâ, sırf bunu bana hatırlattığın için seni arkadaşlıktan reddediyorum. Hemen kendini buradan gönder,” diye emretti Isabella, ellerini esprili bir şımarıklıkla beline koyup karşısındaki güzel kadına bakarak. Magdelegna kıkırdayarak kolunu rahatlatan bir hareketle druidin omuzlarına dolamak için büyük bir zarafetle onun etrafından dolandı. “Ve,” diye içini çekti Bella kolunu hevesli bir şekilde Legna’nın beline dolayarak, “bir de bunun üzerine bu kadar muhteşem görünmek zorunda mısın?”

“Yapma ama,” dedi Legna, hem rahatlatan hem de azarlayan bir tonla. “Jacob nasıl?” diye sordu, Bella’yı ormandaki doğal yaşamın resmedildiği muhteşem vitray pencerenin yanında sıcak bir sohbet edebilecekleri rahat koltuğa götürerek. Empat resmin ne kadar özenle yapıldığını hissetti, üzerindeki ayrıntıları gördü ve ne kadar nefes kesici olduğunu fark etti. Birbirlerine yakın fakat karşı karşıya duran koltuklara oturduklarında vitray pencerenin üzerine vuran ay ışığı üzerlerine gümüşü renkler düşürüyordu.

“Meşgul.” Isabella derin bir nefes verdi ve sabırsız parmaklarıyla kabarık saçlarını kulağının arkasına atmaya çalıştı. “Ona yardım etmem, onun ortağı olmam gerek. Siyah ve beyaz parşömende öyle yazıyor... ya da şey, aslında grimsi bej ve üzerinde kırmızı...” Bella nefesini tuttu ve konudan saptığı için kendi kendisine öfkeyle homurdandı. “Konu şu, iblislerin kaderini değiştirdiğini fark ettiğim bu muhteşem kayıp iblis kehanetine göre benim onunla birlikte çalışmam gerek. Fakat onun yerine ben buraya hapsolmuş, bir koltuğun

üzerinde ona olan her şeyi uzaktan izlemek ve hissetmek zorunda kalıyorum. Bu gerçekten acı veriyor.” Bella bacaklarını koltuğun üzerine alarak meditasyon pozisyonunda bağdaş kurdu. “Sana şöyle söyleyeyim, eğer bana K ile başlayan o sözcükle bir kez daha emir verirse, daha düğünü bile tamamlamadan onu boşayacağım.”

“K mı? Pekâlâ, Bella, her zamanki gibi anlamadım. K ile başlayan sözcük mü?”

“Evet, K... Karıcığım gibi. Ahh! Her şeyi o buyurgan havasıyla düşünüp söylüyor ve sonuna da bana emretmesine olanak sağlayacak bir şifre gibi ‘karıcığım’ lafını ekliyor.” Bella arkadaşının yüzündeki şaşkın ifadenin kaybolmadığını görünce yüzünü, hareketlerini ve sesini Jacob’inkine fazlasıyla benzeyecek şekilde değiştirdi. “Bu durumdayken avlanmanı istemiyorum, *karıcığım*. Bana eşlik etmen bebek ve senin için çok tehlikeli, *karıcığım*. Doğumdan sonraya kadar eğitim almayacağını Elijah’ya söyledim ve bu konuda benimle tartışma, *karıcığım* çünkü kararım kesin.” Isabella öfkeli bir şekilde içini çekerek arkasına yaslandı. “Of! Bu çok çirkin ve çok... zorbaca! ‘Aşkım, küçük çiçeğim ve bir tanem’ sözcüklerinin yerini basit bir ‘*karıcığım*’ aldığında balayı bitmiş demektir.”

Legna gülmemek için kendisini tuttu. Küçük arkadaşının ün salmış alaycılığı onu her zaman eğlendirirdi. Bella’nın zekâsının ve espri yeteneğinin arkasına saklanmak gibi bir huyu vardı. Kendisini rahatsız ettiği açıkça belli olan şeylerden söz ediyordu fakat bunu öyle alaycı bir şekilde yapıyordu ki onu tanımayan biri bunun espriden fazla öteye gitmediğini düşünebilirdi. Legna onu gerçeği görecektik kadar iyi tanıyordu.

“Şimdi, Bella, Jacob’ın seni çok sevdiğini biliyorsun. Doğal olarak seni korumak istiyor. Ayak bastığın toprak bile onun için kutsal.”

“Ha ha,” dedi Bella, umursamaz bir sesle. “Toprak iblisi. Ayak bastığım yer kutsal. Gerçekten çok şeker.”

“Haydi ama. Ben ciddiyim. Jacob’ın bir toprak iblisi olarak doğayla yakın bir ilişkisi var. Yaşam ve ölüm ve doğanın kendisini

nasıl canlandırdığı ve yenilediği konusunda hepimizden çok şey biliyor. Doğaya karşı, büyük olasılıkla sana olan sevgisi dışındaki tüm duygularından üstün gelen bir saygısı var. Fakat aynı zamanda o en becerikli yırtıcı hayvanların sezgilerini kullanarak avlanabilme yeteneğiyle doğan bir avcı. Bu tür canlıların sezgilerini içinde taşıdığı ve onların doğasını iyi bildiği için sık çalılıkların arasındaki tehlikeleri fark etmek onun içinde olan bir şey.

“Hoşuna gitsin gitmesin şu an hassas bir dönemdesin, Bella. Güçlü olduğunu ve kendi açıdan yeteneklerinin gittikçe arttığını biliyorum fakat sen işini yaparken kötü bir durumla karşılaşsan, tehlikede olsan, esir alınsan ya da daha da kötüsü hayati bir şekilde yaralansan Jacob ne duruma düşer? Sana onlarca senaryo gösterebilirim ve Jacob İnfazcı olarak görev yaptığı dört yüzyıldan sonra çok daha fazlasını görmüştür. Sen beş aydır İnfazcısın, o ise dört yüz yıl; yüz yıl boyunca süren vampir savaşları, üç yüz yıl süren kurtadam savaşları görmüş... Şu an alışılmadık bir barış var, ruh çağırانlarla değil tabii fakat çok fazla değişken var ve sen Jacob için fazla değerlisin.

“Ayrıca kendine saygısı olan hangi erkek, çocuğunu taşıyan çok sevdiği eşi için endişelenmez ki? Ki bu bebek doğduğunda türünün ilk örneği olacak. İnsan ve iblis DNA'ları daha önce hiçbir şekilde birleşmemişti. Sen aynı zamanda yarı druidsins fakat yine de... Jacob'ın neden endişelendiğini ve biraz fazla tedbirli davrandığını anlayabiliyorum.”

“Pekâlâ.” Isabella gerginliğini açıkça belli edecek şekilde tırnağını kemirdi. “Belki de gerçekten karısı olsaydım buna bu kadar takılmazdım.” Alaycı bir şekilde güldü çünkü mühürlenmenin bir evlilik töreninde sarf edilen sözcüklerden çok daha derin anlamları olduğunu biliyordu. Legna'nın da bunun farkında olduğunu biliyordu. “Kaba bir şekilde yarıda kesilen evlilik törenimizi tamamlamak için hâlâ yaklaşık bir ayımız var. Eğer kız kardeşim bir kez daha

benim ailenin ‘nikâhsız hamile kalan sürtüğü’ olduğumu söylerse, onu öldürüp cesedini bir mısır tarlasına atmak zorunda kalacağım.”

“Bella,” diye azarladı Legna, arkadaşının alındığı şeye gülerek. “Emin ol, kardeşin Corrine de bir ahlak abidesi değil. Biliyorsun, Kane ve o mühürlenmeyle birleştiler. O ve Kane benimle bir meditasyon eğitimi seansı yapmak için bize geldiler ve onları karşılamadan önce isim beklediğimden biraz daha uzun sürdü ve salona girdiğimde ben şey hissettim...” Legna başını eğdi ve biraz kızardı. “Şöyle diyelim, daha önce içeri girseydim onları hazırlıksız yakalayabilirdim.”

“Şaka yapıyorsun!” Bella bir dakika boyunca empata bakakaldı. “Noah’nın evinde mi? İblislerin tüm gün boyunca girip çıktığı Kral’ın evinde mi?”

“En azından salonun kapılarını kapamışlardı.” Legna kıkırdadı. “İnan bana o da Beltane’i senin kadar sabırsızlıkla bekliyor.” Legna, arkadaşını rahatlatmak için dizini oldukça etkili bir biçimde sıvazladı. “Ayrıca sen her konuda Jacob’ın hayat arkadaşı olduğunu biliyorsun. Ona göre, birbirinize ilk dokunduğunuzda onun eşi olmuştun.”

“Bence düğünlerin yalnızca Beltane ve Samhain dolunaylarında yapılması kuralı konusunda birinin bir şeyler yapması gerek,” diye söylendi druid. “Bu konu gerçekten de itibarımı zedeliyor. Senin...” Aklına bir fikir gelmiş gibi parmağını şıklattı ve o menekşe rengi gözleri haylaz bir ifadeyle parladı. “Senin kralın... şey... kuzeni olduğunu hatırlıyorum. Hayır, hayır, kuzeni değildin.” Bella düşünür gibi oldukça başarılı bir şekilde rol yaparak parmağını hafifçe çenesine vurdu. “Şey, hah tamam! Kardeşiydin!” dedi, sanki yeni hatırlamış gibi. “Kesin bu konuyu Konsey’de görüşmesi için onu cesaretlendirebilirsin.”

“Bella, seni şapşal.” Legna kahkaha attı. “Keşke sevgili ağabeyim üzerinde o tür bir gücüm olabilseydi. Ama yok. Tıpkı hamileliğin süresince Doğa Ana’nın senin için hazırladıkları konusunda senin elinden bir şey gelmediği gibi.”

“İşte yine konuyu açtın!” Bella göstermelik bir öfkeyle onu azarlayarak Legna’nın içini çekmesine ve neşeli ve sabırlı bir şekilde gülümsemesine neden oldu. “Şu noktada, insanların gebelik süresi ile iblislerin on üç aylık gebelik sürelerinin arasında bir şey olmasından mutlu olurum. Şu an her şey on üç aydan iyidir.”

“Gideon sana ne dedi?” diye sordu Legna, güçlü doktordan söz eden Bella’dan istemeden de olsa gözlerini kaçırarak. Uzun elbisesinin mavi, ipekli kumaşını eliyle düzeltmek için başını eğdi ve kumaşın üzerinde tekrar eden bir desen oluşturan güzel, altın işlemenin üzerinde parmaklarını gezdirdi. “Seni hâlâ o mu takip ediyor?”

“Evet. Ashna bakarsan bu bile tek başına gerilmeme yetiyor.” Bella titrek bir nefes verdi. “Hannah’yla konuştum ve bana altı hamileliğinde de hiçbir zaman bu kadar yakından takip edilmediğini söyledi. Özellikle de iblis tarihindeki en Kadim ve en yetenekli doktor tarafından. Dediklerine göre dünyadaki tüm doktorların bilip bileceklerinden daha fazlasını unutmuş o.”

“Şey, büyük olasılıkla Gideon sadece fazladan çaba gösteriyordur çünkü bir druid ve iblisin birleşmesinden bu yana çok uzun zaman geçti. Ve evet, yarı insan olduğun gerçeği de senin durumunu özel yapıyor fakat aynı zamanda onun yalnızca tedbirli davranmayı amaçladığından eminim. Onun ne kadar açık sözlü olduğunu biliyorsun. Endişelenecek bir şey olsaydı, senden saklamazdı.”

“Doğru. Endişelenecek bir şey olsaydı en azından Jacob’ı haberdar ederdi demek istiyorsun, değil mi? Birbirimizin düşüncelerini paylaşmak gibi bir yeteneğimiz olduğundan Jacob ile aramızda pek sır yok sayılır.”

“Kabul etmeliyim, Bella,” diye itiraf etti Legna, “bir akıl iblisi olmama rağmen erkek akıl iblislerinin tersine yalnızca duyguları okuyabildiğim için çok mutluyum. Jacob ve senin yaptığınız gibi düşünceleri okuyamıyorum. Birinin düşündüğü her şeyi bilmek istemeyeceğimden eminim. İnan bana, birinin hissettiği tüm duyguları bilmek yeterince sorun yaratabiliyor. Ve Jacob’ın, düşüncelerini

okumasına gelince, buna nasıl katlandığını bilmiyorum. Birinin en özel düşüncelerime erişebilmesinden hoşlanacağımdan pek emin değilim. Sanırım bu duruma en fazla Hannah ve Noah'da yaklaştım. Her zaman birbirimizin istek... arzu ve... acıları konusunda güçlü hislerimiz olmuştur. Fakat seni temin ederim arada sırada zihnimden Noah'nın *asla* öğrenmesini istemediğim şeyler geçiyor.”

Legna kaşlarını haylaz bir ifadeyle oynatarak Bella'yı güldürdü.

“Sözünü ettiğin o arzuya ben de aşınayım,” dedi Bella, başını sallayarak. “Yine de Jacob’la aramızdaki paylaşımın ve dürüstlüğün açıklığı konusunda insanı rahatlatan bir şey var. Ve...” Duraksadı ve yüzündeki ifade sıcak, güzel bir düşünceyle yumuşarken soluk renkli, ipeksi teni kızararak parladı. “Aşkım, eşim her zaman içimde yaşıyor, Legna. Jacob beni yalnız bırakmaya çalıştığında bile hiçbir zaman tamamen yalnız olmuyorum. Ve bunu umursamıyorum bile. Bir yanımdan bundan sonraki hayatım boyunca hiçbir zaman yalnız olmayacağımı anlıyor. Daha da iyisi, kendimi hiçbir zaman yalnız hissetmeyeceğim. Bu kelimelerle tarif edemeyeceğim kadar güçlü bir his. Kız kardeşim bunu henüz kendi başına öğrenmeye başlıyor. Ona yardım etmeye çalıştım fakat her seferinde bunu yeterince iyi açıklamayı beceremedim.”

“Senin tarifinde hiçbir eksik yok, Bella,” diye itiraf etti empat alçak sesle. Boğazı duygularıyla tıkanmış ve gözleri arkadaşı için hissettiği buruk sevinçle parladı.

“Corrine’in güçlerini edinmesi benden çok daha uzun sürüyor. Gideon’a göre bunun ağır olmasının nedeni Corrine’in ölüme çok yaklaşmış olması.”

Bella, kardeşini tüm enerjisi çekildiği için zayıf düşmüş ve yüzü grileşmiş bir halde ölüm döşeginde yatarken hatırladığında ürperdi. Bir druidin güçleri, iblis eşiyle ilk kez bağlantı kurduğunda canlanıyordu. O zamanlar Corrine ve Kane birbirlerine rastlamışlardı, kimse onun bir druid olduğunu, Kane’in onu besleyecek yakınlığı ile enerjisi olmadan yaşayamayacağını fark etmemişti.

“Gideon’ın söylediğine göre Kane’le olan bağının yeniden oluşması ve tamir olması zaman alıyor. Bunu beyin hasarına benzetti çünkü beyin de gördüğü hasarı telafi etmek için çalışacak başka yollar buluyor.” Bella başını iki yana salladı. “Onun çektiği zorlukları görüyorum ve onun için çok üzülüyorum. Onun da benim kadar mutlu olmasını istiyorum. Genlerimizden bize geçen şeyi anlaması için güçlerinin gelmesini istiyorum. Mantıklı bir insan olarak bunun zaman alacağını biliyorum fakat ablası olarak hem de hamile bir abla olarak, Kader’e isyan etmek, ‘Haydi ama!’ diye bağırarak istiyorum. Zaten yeterince çok şey yaşadı.”

“Daha şimdiden oldukça ilerleme kaydetti. Sağlıklı görünüyor ve çok çabuk zayıf düşmüyor,” diye rahatlattı onu Legna.

“Gideon bu kadarını söyledi fakat gerileme yaşayabileceğini ve buna hazırlıklı olmamız gerektiğini de söyledi. Hasarın güçlerine giden yolları hassaslaştırdığını açıkladı. Fakat sen bunu biliyorsun. Zaten bu nedenle ona meditasyon ve odaklanma tekniklerini öğretiyorsun. Bu Gideon’ın reçetesinde vardı.”

“Gideon’ın engin bilgisi beni her zaman şaşırtmıştır. O, son druidler zamanında hayatta olan tek iblis. Üzerinden bin yıl geçmesine rağmen hâlâ druidler ve iblisler arasındaki tüm bağları, yeryüzünden silindiğini düşündüğü bir ırkın iyileşme süreçleri hakkında çok fazla ayrıntı hatırlıyor. O zamanlar tecrübesiz biri olduğunu düşünmek insanı ürkütüyor.”

“Evet. Bu oldukça ilginç.” Isabella ileri uzandı ve sesini alçalttı, “Fakat Gideon druidlerin büyük soykırımının bir parçası olduğu için bunun yükünü ruhunda ağır bir şekilde taşıyor. Bence o zamanlar dünyanın oldukça vahşi olduğu ve kendisinin de yalnızca dönemin büyüklerini dinleyen tecrübesiz bir iblis olduğu gerçeğine rağmen daha çok şey bilmesi gerektiğini düşünüyor.”

“Eğer etkileri bin yıl sonra inceleniyorsa, savaş hiçbir zaman bir anlam ifade etmez. Bin yıl boyunca gerçekleşen tüm o ölümler, ruh çağırmalar ve dünyadaki büyük değişimlerden sağ çıkması

onun gücünün bir kanıtıdır. Bin yıl.” Legna şaşkınlıkla başını iki yana salladı. “Beş yüz yıl yaşamış o iblisler bile böylesine uzun bir yaşam süresini anlamakta güçlük çekiyorlar.”

Isabella onaylayan bir şekilde başım salladı, arkasına yaslandı ve dalgın bir ifadeyle kocaman karnını ovaladı. “Yani bebekle ilgili endişeleri olsaydı bunu söyleyeceğinden eminsin, öyle mi?”

“Evet,” diye onayladı Legna, başını ani bir hareketle sallayarak. “Gideon’la ilgili anlamadığım ve hatta dürüst olmam gerekirse sevmediğim çok fazla şey olabilir. Fakat bazen ne kadar ağır gelse de açık sözlülüğüne hayranım. Ayrıca Jacob her şeyin doğrudan söylenmesinden başka bir yolu kabul etmez ve Gideon da buna saygı duyar. Gideon’ın gerçek iblis yaşamına hoş karşılanan dönüşüne ve Büyük Konsey’deki üçler erki görevine rağmen dostlukları hâlâ hassas bir noktada. Fakat yeri gelirse, Jacob’ın gizli düşmanlığı Gideon’ın sesini çıkarmasını engellemeyecektir.”

“Biliyorum,” dedi Bella, alçak sesle. “Jacob’m, Gideon’ın ilişkimizin başında bana gösterdiği kaba tavırları hâlâ sindirebildiğini düşünmüyorum.”

“Fakat iblis tarihinin en yetenekli doktoru, biricik eşinin gebeliğini izlemeyi teklif ettiğinde bunu geri çevirmek aptallık olurdu,” dedi Legna. “Ve Jacob aptal değil. Mühürlenme içgüdüleri her ne kadar sana fazla yaklaşan erkeklere güvenmemesini söylese de bence senin güvenliğin onun için en üst sırada yer alıyor. Sana bakması gereken kişi beyaz atlı prens bile olsaydı, bunun önüne hiçbir şeyin geçmesine izin vermezdi.”

Isabella karşıdaki kadının gözlerindeki haylaz pırıltıyı gördüğünde, bu yoruma başını arkaya atıp kahkahalara boğularak karşılık verdi. Legna’nın yüzyıllardır gece gündüz etrafında dolaşan erkek iblislerin gücüne aldırış etmemesi etkileyiciydi. Isabella, bu dişi iblisle tanıştığı andan beri onun bu özelliğine saygı duyuyordu.

Arkadaşının bu cesur özelliği Bella’ya, etrafındakilerin güçlerini anlama ve kullanma yeteneği işe yaramaya başlamadan önce bile

ayaklarını yere basması ve haklarını ve görüşlerini savunması için örnek olmuştu. Diğer iblisler ona, Gece Gezginleri ırkından herhangi birini tamamen güçsüz bırakabilme yeteneğinin gücüne saygı göstermeye mecbur kalmadan çok daha öncesinde saygı göstermeyi öğrenmişlerdi.

Neyse ki Isabella'nın Jacob'la yarım kalan evlilik töreni sırasında Legna'nın dehşet veren çağrılışı sırasında olayların içine dahil olmasına da aynı güç neden olmuştu. İkisinin birden hapsediği pentagramın zarar verici etkisini yok eden aynı güçtü.

Bu tecrübenin korkunç şekilde can yakıcı olmasına rağmen Isabella arkadaşının dönüşmesini engellemeye yardımcı olabildiği için mutluydu. Diğer etkileri bir yana, kralının kız kardeşini yakalamak ve o başkalarını yok etmeden önce onu ortadan kaldırmak zorunda kalmak Jacob'ı mahvederdi. Jacob'ın görevi konusundaki acımasızlığı ve Noah'ya olan saygı ve sevgisi, yapması gereken görevi açıkça ortaya koyardı belki fakat Jacob başarısızlıklarını kendine fazlasıyla dert edinir, hem bir kardeş hem de kralı olarak gördüğü adam için daha fazla şey yapamadığı için kendisini suçlardı.

Isabella için hiç kimse Jacob kadar değerli olmamıştı. Hatta tüm kalbiyle sevdiği kız kardeşi Corrine bile. Jacob onun kalbi ve ruhuydu ve öylesine büyük bir acı çekseydi Isabella da derinden etkilenirdi. Daha da kötüsü, bu sorumluluk yeni bulunan kadim kehanette dönüşeni avlamakla ilgili yazanlara göre Isabella'ya kalabilirdi. Genlerindeki bu özel yeteneklerle doğmuştu ve bunların canlanmak için Jacob'la yolunun kesişeceği günü beklediklerinden habersizdi.

Jacob bir zamanlar dostça ilişkiler içinde olduğu kişilere bu kuralları uygulamak zorunda kalmış, bu tahammül edilmesi güç tecrübeyi yaşamıştı. Hatta pentagramın kara büyüünün canavara dönüştürdüğü kişileri yok etmek zorunda kaldığı zamanlar bile olmuştu. Fakat Isabella'nın yüreği ondan çok daha yumuşaktı ve bu infazcı görevinde yeniydi bu nedenle henüz eskiden tanıdığı ve değer verdiği dönüşmüş bir iblisi yok etmek zorunda kalmamıştı.

İçindeki en derin korkusu, zamanı geldiğinde bunu yapamamaktı ve hamile kadın bu olasılığı düşündüğü sırada, Legna hemen arkadaşının yüreğindeki bu yükü fark etti. Onun hislerine burnunu sokmak istemse de, Legna'nın güçleri tıpkı Bella'nınki gibi sürekli açıktı ve bunu kapamaya veya etkisini azaltmaya kalktığında kontrol etme çabası ortaya çıkıyordu. Konuşmaları sırasında çok fazla rahatlamıştı ve Bella'nın ciddi duygularını istemeden de olsa hissetmişti.

Legna kendisini tutarak arkadaşının korkularından haberdar olduğunu onunla paylaşmadı. Isabella yarı insandı ve kendisine özel bir yaşam tarzına iblislerden daha alışkındı. Legna, Bella'nın Jacob'ın tanıdığı kişilerin açıkça gösterdikleri her şeye karışan tavırlarından rahatsız olduğunu anlamıştı.

Aslına bakılırsa en büyük suçlu Gideon'dı. Bella ona kaç kez kızmış olsa da hâlâ gelip gitmek için hiçbir zaman izin istemezdi. Kendi düşünce tarzının doğru olduğunu düşünür ve insan kadınların davranışlarının tamamen saçma olduğuna inanırdı. Sonuçta o asırlarca hayatta kalmış ve bir druid kadınının öfkesinden çok daha etkili tehditleri atlatmıştı.

Tam o sırada, sanki Legna'nın düşünceleri nedeniyle çağrılmış gibi, odada tuhaf, gri bir ışık parıldadı ve hemen ardından büyük doktor belirdi.

Legna içgüdüsel olarak ayağa kalktı. Kadim'le ne zaman aynı ortamda bulunsalar, savunmaya geçme dürtüsüne karşı koyamıyordu. Gideon'la aralarında, tek bir aptallık anı ve takip eden acı dolu sözler nedeniyle yaşanmış, geçmişe dayanan bir düşmanlık vardı. Isabella tüm bağışlayıcı doğasına ve Gideon'ın olayın aslında hatırladığı gibi olmadığını söylemesine rağmen o anı hiçbir zaman unutmamıştı.

Odadaki gerçekten Gideon değil, onun astral yansımasıydı. Bir beden iblisi bu şekilde hızlıca yolculuk edebiliyordu. Bu formdayken, etraflarındaki her şeyi görebilir ve hissedebilirlerdi. Bir beden iblisinin astral yansımasının yapamadığı tek şey iyileştirici güçlerini kullanmaktı. Bu şekildeyken bir yere kadar güçsüzdü fakat Legna

türünün en eski üyelerini hiçbir zaman küçümsememesi gerektiğini öğrenmişti. Görünüşe göre ne kadar uzun yaşarlarsa o kadar çok numara öğreniyor ve fazla şey yapabiliyorlardı. Büyük Kadim'in hiçbir yeteneği onu şaşırtmazdı.

“Legna,” diye selam verdi, soğuk bir şekilde gümüşi başını saygıyla sallayarak. Yıldızların ışığını andıran gözleri onun üzerinde bir an parladı. “İyi görünüyorsun.”

“İyiyim, teşekkürler,” diye aynı soğuklukla karşılık verdi Legna. Gideon, Bella'ya döndü ve ona da hafifçe başını eğerek selam verdi. “İnfazcı. Herhalde sen de iyisin, değil mi?”

“Evet. Fakat o engin zihin gücüne kapı çalma kavramını sıkıştırabilsen daha iyi olabilirdim,” dedi alaycı bir şekilde. Böyle bir şeyin yakın zamanda olmayacağını bildiği açıktı.

“Legna'nın gelmeden önce kapı çaldığını hatırlamıyorum,” dedi Kadim çabucak.

Bu, iki kadının da şaşkın bir ifadeyle birbirlerine baktıktan sonra suçlayan gözlerle ona dönmelerine neden oldu.

“Sadece ne zamandır burada olduğunu söyle, Gideon?” diye çıkıştı Legna. Öfkesi kontrolünden çıkmış, somut bir duygu gibi dışarı yansımıştı.

“Görünüşe göre,” diye karşılık verdiğinde hiç rahatsız olmadığı açıktı, “sen geldiğinde kapıyı çalmadığını bilecek kadar uzun süredir.”

Görünüşe bakılırsa bu durum ona çok mantıklı geliyordu fakat iki kadının öfkeden kudurmasına neden olmuştu.

“Bana deminden beri evimin içinde gezindiğini, gizlice bizi dinlediğini mi söylemeye çalışıyorsun?”

“Pek değil. Legna'dan sadece birkaç dakika önce geldim ve o gelince araya girmeden önce ikinize biraz zaman tanıyacak kadar incelik ettim.”

“Ah, ne kadar nazıksın,” dedi Bella, alaycı bir sesle. “Konuşmamızın özel olduğunu ve dinlemenin kabalık olduğunu bir an olsun düşündün mü?”

“Hayır.”

Legna ve Bella, erkek iblisin kayıtsızca omuz silktiğini gördüklerinde, öfkeli bir şekilde nefes verdiler.

“Hatırladığım kadarıyla konuştuklarınızda çok da özel bir şey yoktu,” diye ekledi Gideon, mantıksız bir bulmacayı çözmeye çalışıyormuş gibi parlak gözleriyle iki kadını süzerken. “Açıkça ortaya koyduğunuz bu öfke yersiz.”

“Evet,” dedi Bella, tekdüze bir sesle. “Senin için... öyle olabilir.” Bella elini sallayarak pes ettiğini ve konuyu kapamak istediğini belirten bir işaret yaptı. “Pekâlâ, bu şerefi neye borçluyum?” diye sordu doktora.

Legna, onun verdiği cevabı hemen duymadı. İçindeki dinmeyen öfke kulaklarının çınlamasına neden oluyordu. Gideon’ın onu veya davranış şeklini savunduğunu, onun ne kadar yetenekli ve görkemli bir Kadim olduğunu söylediğini duyması hayatta olmasını hiçbir zaman istemediği bir şeydi. Zaten kibirliliğiyle yeterince sinir bozuyordu! Fakat o görünmeyen astral formunda içeride süzülüp durmuş, Legna’nın arkadaşını onun yetenekleri konusunda temin ettiğini dinlerken şüpheşiz bunun tadını çıkararak kendisiyle övünmüştü.

Gideon’ın gözleri bir an Legna’nın üzerinde pırıldadı. Gözlerindeki garip, gümüş rengi ışık sanki zihninin içindeki gizli düşünceleri görebiliyormuş gibi Legna’nın esrarengiz bir şekilde ürpermesine neden oldu. *Bu sadece bir illüzyon*, diye kendi kendisine karşı çıktı Legna. Bu, Gideon’ın avantajı ele geçirmek, durumu kontrol altına almak ve karşısındakini zararsız bir hale getirmek için kullandığı bir numaraydı. Karşısındakini psikolojik olarak etkileyen bu numaralardan onda hep vardı fakat Legna, yaklaşık yarım asırdır İhtiyarların güçlerini açığa çıkaran bir akıl iblisiydi ve bu numaraları fark etmemek için tecrübesiz olması gerekirdi.

Legna, Gideon’ı ve Isabella’yla yaptığı tüm konuşmayı duymazdan gelerek o amansız, yoğun bakışlara arkasını döndü. Kollarını narin karnının üzerinde kavuşturdu ve **ipeksi bir hareketle** pencereye

yürüyerek bulundukları tepeden aşağıya ve renkli camın üzerinde açtığı boşluktan kıyı şeridinin manzarasına baktı. Güçlerini kapayıp açmak onun için kolaydı fakat sonuçta tüm bunlar doğuştan gelen, hep hazırda olan ve bilgi akışını bekleyen içgüdü ve reflekslerdi. Ekstra hassas yeteneklerini tamamen kapaması çok fazla çaba gerektiriyordu fakat kumlara ve kayalara vuran dalgaların sesini meditasyon süreci için bir metronom gibi kullanarak bunu yapmaya başladı. Legna'nın başka seçeneği yoktu. Her şeyi kapaması gerekiyordu çünkü doktor ne zaman yanında olsa, hisleri her zaman fazla yoğunlaşıyordu. Legna onun zihninde kuvvetli duvarlar olduğunu biliyordu. Onun bu soğuk, duygusuz tavırlarını kim görse, tüm özünün ve duygularının zihninin en özel yerlerinde bile erişmeyi biraz olsun istemediği, sıkı korunan bir hücreye kapatıldığını anlayabilirdi.

Bir empat olan Legna'ya göre böylesi bir boşluk rahatsız edici fakat aynı zamanda sessiz olmalıydı. Ama öyle değildi. Onun yerine Gideon'ın enerjisi sanki Legna'nın üzerine hücum ediyor, bırakmadan önce ise neredeyse acı verecek kadar sarıp sarmalıyordu. Ne zaman bir bağ kurulsa, dürtüler zihnini ateşleyerek anlamayı hiç ummadığı görüntü ve etkilerle dolduruyordu. Bu sanki daha önce kimseye karşı hissetmediği bir elektrik yüklemesi gibiydi.

Jacob, Noah, Elijah... diğer konsey üyeleri... hepsi de kendilerine göre çok kuvvetlilerdi fakat hiçbirinin varlığı Legna'nın zihnini kristallerin çıkardığı tınlarla çınlatacak kadar güçlü değildi. Çınlamanın tonu belli bir seviyeye ulaştığında kristal parçalanırdı. İşte Legna da onun yanında çok fazla kalırsa bu şekilde parçalanabileceğini hissediyordu. Bu nedenle elinde olduğu zamanlar hiçbir zaman ona yaklaşmıyor ve onun bulunduğu odadan elinden geldiğince hızlı bir şekilde kaçıyor. Onun gücünün Legna'nın zihnine o şekilde dokunmasını kaldıramazdı.

Fakat bu, her zamanki zarif kaçışlarından birini yapamadığı zamanlardan biriydi. Isabella'nın ona ihtiyacı vardı. Druidin kalbi endişeli bir şekilde hızla atıyordu ve zihninde Legna'nın kalması

için açık, hevesli bir istek duyuyordu. İşte bu nedenle Legna, Bella'yı rahatlatabileceği kadar yakında kalarak kendisini rahatlatmak için dalgalara ve denize odaklandı.

Legna pencereden aşağıdaki kıyıya bakarken Gideon onu izledi. Bedenindeki kızışan kimyasının hareketlerini hissedebiliyor, yankıdaki rahatsız edici bir his nedeniyle olduğu açıkça görülen kızarıklığı fark edebiliyordu. Onu yeniden öfkeliendirdiğini biliyordu fakat varlığının onu her zaman sınırlendireceği gerçeğini uzun zaman önce kabullenmişti. Sürekli Gideon'ın mantığının biraz alabildiği ya da ona tamamen ters düşecek şekilde düşünen ve hareket eden dik başlı bir kadındı. Druid aralarına girdiğinden beri bu durumun daha da kötüleştiğini düşünüyordu. Isabella, onun veya genellikle saygı duyulan diğerlerinin konumlarına neredeyse hiç saygı göstermeden, hissettiği her şeyi söylemek konusunda neredeyse hiç tereddüt etmiyordu. O gençti, insan olarak büyümüşü ve böylesine olgun olmayan ve neredeyse vahşi hareketler yapması ondan beklenebilecek şeylerdi. Bella aynı zamanda onların kültürüne yabancıydı bu nedenle tavrı bir şekilde mazur görülebilirdi. Legna'nın böyle bir özrü yoktu. O, tüm kuralları ve toplumsal beklentileri bilerek bir iblis olarak büyümüşü.

Gideon, Isabella'yla olan basit sohbetini yarıda bırakarak endişeli dışı iblisi izlemeye devam etti. Gideon'ın gözlerden uzak yaşadığı sekiz yıl boyunca, Legna'nın güç ve yetenekleri şaşılacak kadar gelişmişti. İblisler genellikle hayatları boyunca neredeyse ergenlik çağındaki kadar büyük gelişimler yaşardı ve Legna'nın böyle gelişmeler yaşaması normaldi. Fakat Gideon bir iblisin güç ve yeteneklerinde böylesine ani bir gelişmeyi en son onun ağabeyinin gençliğinde görmüşü. Onların genleri böyle şeylere yatkındı fakat Noah'nmki ateşti. İç gelişim söz konusu olduğunda, iblisin dış kaynaklardan enerji çekebilmesi nedeniyle ateşin kendine öz kuralları vardı. Akıl iblisleri genç bir soydu ve bildikleri en ihtiyar akıl iblisi kısa süre önce 405 yaşında ölmüşü. Lucas'ın doğumundan beri akıl iblisleri sıklaşmış ve normal

kabul edilmişlerdi. Gelişimlerinin evreleri Legna'nın doğumundan önceden beri beklenen şekilde olmuştu.

Doktor aynı zamanda, Legna'nın da bu gelişimin garipliğinin farkında olduğunu ve bu nedenle olduğundan daha zayıf görünmeye çalıştığını da biliyordu. Böylesine dikkat çekici bir yeteneği neden reddediyor olabileceğini de merak ediyordu. Beş ay önceki çağırılma ve geri dönme olayından beri onu yakından izliyordu. Fakat Gideon'a karşı sürekli sergilediği düşmanca tavır, onun metabolik gelişimiyle ilgili tam bir teşhis koymasını engelliyordu. Legna duyguları okuyabilmesinin yanı sıra, zihninin güçlerini aynı zamanda kendi etrafına Gideon gibi zorlu güçleri bile dışarıda tutabilecek, geçilmez setler çekmek için de kullanabiliyordu.

Fakat bu sadece Gideon'ın önündeki engelin bir kısmıydı. Diğer kısmı ise Gideon'ın kendi içindeydi. Konu Legna olduğunda, kendisini onun hissedebileceği ve zihnine izinsiz girildiğini ya da kendisine saygısızlık edildiğini düşünmesine neden olabilecek her türlü hareketten uzak tutuyordu. Bu hatayı geçmişte bir kez yapmıştı ve bir daha asla tekrarlamak istemiyordu. Isabella ve Legna'nın düşündüklerinin tersine, Gideon hatalarından ders almayı gayet iyi beceriyordu... istediği zamanlarda.

Gideon, gelişmekte olan bebeğini koruyan şişkin karnını gergin bir şekilde ovaladığını fark edince yeniden Isabella'ya döndü. Magdelegna'yla olan konuşmalarına kulak misafiri olmadan önce de Bella'nın korku ve endişelerinden haberdardı. Fakat Legna'nın inandığının aksine, Gideon hastası için iyi olduğunu düşündüğü durumlarda düşüncelerini kendisine saklamayı oldukça iyi becerebilirdi. Yalan söylemeyi gerekli görse bile bunu beceremiyordu. Isabella'nın hamileliğiyle ilgili kötü gidebilecek yüzlerce konudaki kaygılarının gerçekliği onu huzursuz eder ve büyük olasılıkla istenmeyen sonuçlar doğurabilirdi. Bu nedenle Gideon ketum davranıyor, ne boş yere rahatlattmaya çalışıyor ne de korkutucu gerçekleri açıklıyordu. Sağlığına zarar verebilecek bir endişe sınırına dayanmadığı sürece, Isabella'nın

kendi sonuçlarına varmaya devam etmesine izin verecekti. Legna, onun açık sözlü olduğunu doğrulayarak fark etmeden de olsa hem Gideon'a hem de anne adayına yardımcı olmuştu.

“Bu hafta gerçek anlamda bir araya gelmemiz için bir neden görmüyorum,” dedi Isabella'ya. “Fakat bir şey ister veya bir konuda endişen olursa, hemen bana ulaşabilirsin.”

Gideon, hamile kadını son kez görsel olarak kontrol etmek için parmak uçlarıyla çenesine dokundu, başını nazikçe sağdan sola çevirdi ve bir anlık bakışıyla tansiyonunu ve kalp atışlarını kontrol etti. Şişkin karnına hafifçe dokundu ve erkek İnfazcı, eşine başka bir erkek tarafından dokunulduğunu hissederek öfkeli bir toz bulutu halinde belirmeden önce elini çekti. Jacob, Isabella'ya karşı hissettiği sahiplik duygusunu kimseden saklamamıştı. Bu bazen iblisin hangi elemente ait olduğuna ve kişilik özelliklerine göre mühürlenmede görülen bir şeydi. Jacob'ın doğayla olan yakın bağı, en değerli varlığı söz konusu olduğunda, sahiplenme dürtülerini hassaslaştırıyordu. İnfazcı çok gerekli durumlarda bu duygusunu bastırabiliyordu böylece zarar verici olmasını ve düşmanca tavırlar sergilemesini önleyebiliyordu. Bella ise kıskançlık gibi konularda kılını bile kıpırdatmıyordu. O büyük olasılıkla Gideon'ın tanıdığı en inançlı kişiydi ve onların ırkına ait olmanın getireceği acılara karşı Bella'yı savunmasız bıraksa da umut dolu gençliği ve saf toyluğu bazen çok hoş oluyordu.

Gideon, küçük druidle arasına kayda değer bir mesafe koymuştu ki odanın içinde şiddetli bir toz bulutu belirdi ve bir girdap gibi dönerek İnfazcı'ya dönüştü. Jacob inanılmaz güçleri olan bir adamdı. Atletik ve ince vücudunun her zerresinden yayılan güç hissedilebiliyordu. Toprak iblisi tek bir düşüncesiyle yerçekimi gibi doğanın büyük güçlerini kullanabiliyordu. Ateş iblislerinden sonra, türlerinin en güçlü iblisleri toprak iblisleriydi. Kendi ırkından olup da dönüşen iblisleri yakalama görevi bu nedenle ona verilmişti. Doktora diktiği karanlık, tehditkâr bakışlarının amansız derinliği, bir zamanlar dostu olan iblisleri yakalayıp yok etmek zorunda kal-

manın onu nasıl birine dönüştürdüğü hakkında çok şey söylüyordu. Gideon ve Jacob yalnızca bir kez savaşmışlardı. Bu da, birbirlerinin yeteneklerine saygı duymalarına ve aralarında bir daha hiç çözülmeyecek bir gerginliğin oluşmasına yetmişti.

“Gideon,” diye onu soğuk bir şekilde selamladı Jacob ve göz açıp kapayıncaya kadar eşinin yanına giderek korumacı bir tavırla beline sarıldı. Başını eğip sevdiği kadına baktığında, yüzü Gideon’ın alışabileceğini hiç düşünmediği bir şekilde yumuşadı. Jacob’ın düşmanca bakışları yeniden kendisine döndüğünde, Gideon neredeyse rahatladığını hissetti. “Isabella’yı ziyarete gelmeden önce beni uyaracağın konusunda anlaştığımızı sanıyordum,” dedi, her şekilde tehditkâr gelen bir ses tonuyla.

“Seni Isabella’nın uyarmasını bekliyordum. Sonuçta seninle sürekli bağlantıda olan o. Ben değilim.”

“Ve sen de onun yanında belirmeden önce kendini bana kolay bir şekilde yansıtabilirsin.”

“Avlanıyordun, Jacob. İşini huzur içinde bitirmene izin vermek istedim. Bu yalnızca kısa bir ziyaretti. Gördüğün gibi yanımızda bir gözetmen var zaten.”

Gideon, dikkat çekici bir şekilde kendisini tamamen soyutlamış olduğunu fark ettiği Legna’yı işaret etti. Isabella bile aniden arkadaşının varlığını tamamen unuttuğunu fark etmiş gibi görünüyordu. Fakat şimdi bu görkemli, zarif kadın, yüzünde sakinleştirici bir gülümsemeyle odanın diğer tarafındaki gergin insanlara döndü.

“Jacob, seni görmek çok güzel.”

Jacob, Legna’ya sırtarak başını salladı. “Noah nasıl?”

Legna bir kaşını kaldırdı. “Onu Konsey’de görmedin mi?” Bir infazcıdan diğerine ve sonra Gideon’a baktı. “Noah’ın tüm sabah boyunca sizinle ruh çağıran tehdidini konuştuğunu sanıyordum.”

“Evet, konuşuyorduk. Fakat o Daniel’in masanın altında olduğunu fark edince... huzursuz oldu,” dedi Jacob.

“Ve her zamanki gibi Konsey üyesi Ruth’la konuştu,” diye ekledi Isabella, aksi İhtiyar’a olan hislerini yansıtır şekilde gözlerini devirerek. “Hepimiz konuştuk. Yemin ederim o kadın beni ülser edecek.” Isabella, eşine rahatlatırcasına sarılarak kendisine çekti. “Bence o, en küçük kızının eşinin ölümünden hâlâ Jacob’ı sorumlu tutuyor. Bu adil değil. Aramızdan herhangi biri olanları daha erken nasıl öğrenebilirdi ki?”

Legna aniden sırtını dikleştirdi; Jacob’dan yayılan kuvvetli duygular onu adeta hırpalarken nefesini tutmasına neden oldu. Ve o zaman Jacob’ın hayatım kaybeden kişi için kendisini hiçbir zaman affetmediğini anladı.

Bella onlara gelmeden önce, Jacob’ın birincil görevi iblisler ile insanları ayrı tutmaktı çünkü binlerce yıldır, insanların iblislerin baştan çıkarma yollarına dayanamayacak kadar kırılgan olduklarına inanırlardı. Mayıs ayında Beltane ve ekim ayında Samhain olmak üzere doğan kutsal dolunay dönemlerinde, iblisler gizemli bir kıızışma dönemine girerlerdi. Bunun aslında soylarının sürekliliği için olduğuna inanılırdı fakat iblisler gözü karalıkları yüzünden, rahatlamak için druidleri kullanmışlardı ve eşlerinin hepsi savaşlarda ölmüştü. Bu nedenle bu şehvet çılgınlığının sınırları zamanla ileri boyutlarına ulaşmış ve iblislerin ahlaki değerleri ve kontrollü ne kadar kuvvetli olursa olsun bu şehvet onları yasaları çiğneyebilecek durumlara sokmuştu.

Güçlü, yenilmez Gideon bile buna karşı bağışık değildi. İşte bu nedenle yasaları çiğnemeye yeltenenleri bulmak, cezalandırmak ve türünün içine yerleşen bu kontrol edilmez ve hayvani dürtüden insanları ve diğer Gece Gezginleri türlerini koruma görevi Jacob’a düşmüştü. Geçen Samhain’de, Bella’nın kendisini onlara yeni yeni göstermeye başladığı zaman, Jacob, Ruth’un kızı Mary’nin bir insanı baştan çıkarmasına engel olmuş ve yasalar gereği onu kötü bir şekilde cezalandırmıştı. İnfazcı tüm bunlar sırasında, erkek insanın yarı druid olduğunu ve kaderinde Mary ile mühürlenerek birleşmek

olduğunu bilmiyordu. Jacob gerçek infazdan önceki kısa karşılaşmalarının kurban edilecek druidin uykuda olan genlerini harekete geçirdiğine dair bir şey sezmemişti. Bu nasıl olabilirdi? Aralarında, druidlerin gerçek doğalarını bilecek kadar ihtiyar olan yalnızca bir kişi vardı ve Gideon, yok edilmiş Gece Gezginleri soyunun insanlar arasında meleze dönüşeceklerini hiç düşünmemişti.

Bu yabancı genler baskınlaşıyor ve insan genlerinin var olan DNA'larını silerek onları uyanmakta olan bir druide çeviriyordu. Bu gerçekleştiğinde, tıpkı iblisin druidin sevgisine ve kutsal aylarda kendisine huzur getirmesine bağlı olduğu gibi druidin hayatı da iblis eşinin elementine ait enerjiye bağlı oluyordu. Bir kez mühürlenmeyle birleşmiş olan iblisin bir daha İnfazcı'dan korkmasına gerek yoktu. Çift olarak, tıpkı Jacob ve Isabella gibi gittikçe mutlu ve güçlü oluyorlardı.

Ne yazık ki Mary'nin eşi, tecrübesiz iblis cezalandırıldığı ve Samhain süresince gözetim altında tutulduğu için onun enerjisinden mahrum kalmış ve Jacob hatasını düzeltmeden önce ölmüştü.

Jacob'ın bunu bilmesine imkân yoktu fakat Ruth yine de onu affetmiyordu. Daha kötüsü Jacob da kendisini affetmiyordu. Bir suçun veya adaletsizliğin cezasız kaldığını görmeyi kaldıramıyordu. Çünkü onu Noah'nın kurallarını mucizevi bir şekilde uygulayabilen bir İnfazcı yapan da bu özelliği idi. Legna'nın ağabeyi için çok değerli biriydi. Fakat başarısız olduğunu hissettiğinde kendisine karşı bu kadar acımasız olmasının nedeni de buydu.

Legna, Isabella'nın tatlı, sevgi dolu duygularının onun içindeki suçluluğu yok etmesinin zaman alacağını biliyordu. Şimdi bile onu rahatlatacak düşünceler paylaşıyordu. Legna, İnfazcıların birbirlerine karşı hissettikleri aşkın girdabını hissettiğinde, kalbinde atan tuhaf boşluğu fark etti. Noah'nın kendi ilişkileriyle ilgili yaptığı espride bir doğruluk payı olduğu gibi Legna'ya söylediklerinde de bir doğruluk payı vardı. Onlara gıpta ediyordu. Bu, kötü niyetli bir kıskançlığın gölgesine gizlenmiş yürekleri parçalayan bir arzuydu. Bir kez daha utanmış bir şekilde ve kendi duygularında boğulduğunu hissederek

arkasını döndü ve nedenini açıklayamadığı gözyaşlarının gözlerini yaktığını hissetti.

Yorulmuş olmalıyım diye hâlâ içinde atan acıdan kurtulmaya çalışarak bahane buldu. Sanki kendi güç ve duygularını kontrol etmek için eğitilmemiş bir oyuncak gibi bazı şeylerden bu kadar etkilendiği için kendisine kızdı. Nemli gözlerine parmaklarını sertçe bastırarak diğerlerine döndü.

“Isabella, yeniden ziyarete geleceğiz. İlgilenmeyi unuttuğum bir şey var ve gün doğmadan bitirmek için acele etmem gerek.” Arkadaşına veda etmek için sarılmadı veya odadaki erkekleri görmezden geldi. O narin elinin tanıdık hareketiyle, küçük bir sülfür bulutuyla ışınlandı.

“Bu konuda gittikçe iyi oluyor,” diye yorum yaptı Jacob. Legna’nın sıradışı ayrılığı Jacob’ın kendi düşüncelerini unutmasına neden olmuştu. “Henüz bir İhtiyar olmamasına rağmen onun ışınlandığım her gördüğümde arkasından daha az iz bırakıyor. Bu kadar genç biri için oldukça güçlü.”

“Neredeyse iki yüz elli yaşında olan birine ‘genç’ diyen bizler için.” Bella kahkaha attı ve Jacob’ın onu sahiplenircesine sardığı koluna biraz daha sokuldu. “Sizin yanınızda ben bebek kalıyorum!”

“Oy, küçük çiçeğim,” diye düzeltti Jacob, güzel sözlerine onu alnından şefkatli bir şekilde öpüp eşlik ederek.

“Korkarım benim de gitmem gerekiyor,” diye araya girdi Gideon. Zihni tamamen Legna’nın ani gidişine takılmıştı. Bir şey görmüştü. Empatla ilgili, ona tam olarak net gelmeyen bir şeydi bu fakat fizyolojik olarak tehlikeli bir şeydi. Her şeyden çok bir izlenimdi çünkü astral seyahati nedeniyle güçleri zayıftı. Fakat yine de ilgisini çekmişti ve bu konuda Legna’nın üzerine gitmesi gerektiğini hissetti. Bu izlenim onu rahatsız etmişti. Eğer Gideon uzun yaşamı boyunca bir şey öğrendiyse, o da içgüdülerinin çok nadir olarak yanıldığıydı.

“İleride eşine yaklaşıırken daha dikkatli olacağım, Jacob. Başla.” Başını bir kez sertçe salladıktan sonra aniden parlak, gümüşü bir ışıkla kayboldu.

Jacob ve Isabella şaşkın bakış ve düşüncelerini paylaştılar. Fakat bir dakika kadar sonra Bella’nın bakışları Jacob’ın vücuduna kaydı ve düşünceleri önemli ölçüde değişirken yüzünde seksi, haylaz bir gülümseme belirdi.

“Bir basketbol topuyla sevişmek ister misin?” dedi davetkâr bir şekilde. Jacob başını arkaya atarak güldüğünde sevdiği kadının göz kırpması ve gülümsemesinden sonra tüm acı dolu anıları bir anda kayboldu.

3. BÖLÜM

Legna, geldiğini belli eden tek işaret olan o tanıdık hava değişimi patırtısıyla yatak odasında belirdi. Yine de Noah onun döndüğünü anlayacaktı. Onun ağabeyi olmak bir yana, Noah yakınındaki her türlü enerjiye hassastı. Legna yatağına gitti ve yavaşça oturarak kendisine gelmek için derin bir nefes verdi. Ağabeyinin korunaklı evinde onu rahatlatan bir şey vardı fakat bazen Bella'nın biraz yalnız kalmaya, birkaç değerli dakikayı kendisine ayırma ihtiyacına katılmıyor değildi.

Böyle hissetmesinin garip olduğunu biliyordu. O bir iblisti. İblisler, yalnız kalmanın insanlara ait, modası geçmiş bir kavram olduğunu düşünürlerdi. Yetenekleri hangi elementten gelirse gelsin, karşılaşılan durumun doğasını neredeyse anında hissedebilmek gibi doğal bir algıları bulunan yaratıkların arasında sırların ne önemi vardı ki? Mesela Noah, özel günlerde malikâneye yüz, belki daha fazla konuk davet etmesine rağmen her bir enerjinin nerede olduğunu ve ne yaptığını hissedebilirdi. Legna'nın duygulara karşı hisleri de aynı şekilde genişti. Kasıtlı olarak aramasa da kimin tartıştığını, kimin güldüğünü, kimin seviştiğini ve kimin körkütük sarhoş olduğunu bilirdi. Hepsi de uzun yıllar yaşamış, her türlü şeyi görmüş, eleştiriye ve utanca sebep olabilecek çok daha fazla şey yapmışlardı. Duvarların veya kapı çalmanın ne önemi olacaktı ki? Gideon'ın bu düşünceyi

benimsediği açıkça görülüyordu. Unuttuğu kısım sa aniden bazı sınırları geçeceği anları seçerken göz ardı ettiği saygı unsuruydu.

Yine de düşünceleri ve hareketleri konusunda yalnız olma düşüncesinin bir çekiciliği vardı. Legna bunun hayatının bu döneminde neden aniden çekici geldiğini bilmiyordu. Sadece geliyordu işte. Bunun sahte bir hayal olduğunu biliyordu. Gece Gezgini dünyası üzerinde gittikçe çoğalıyordu ve insanlara ait bir kavram olan özel zaman kavramı cehaletin saadet olduğuna dair bir yanılgıydı.

Yine de...

Huzursuzdu ve sezgileri kuvvetli olan kız kardeşi ve ağabeyinin zaten anladıklarından daha fazlasını hissetmeleri sadece an meselesiydi. Genelde, iblislerin fazla huzursuz ve mutsuz oldukları hissedildiğinde, bir grup akıl hocasına yönlendirilir ve sayısız gözetim ve danışmanlığa tabi tutulurlardı. Kendileri ve amaçları hakkında tam bir farkındalığı olmayan iblislerin kaybolacaklarına dair yaygın bir inanç vardı. Duygusal heveslere kapılmalarına ve kötü etkilere karşı savunmasız kalmalarına izin verilmeyecek kadar güçlü bir türdüler. İblisler birbirlerine yol göstermenin hayatlarının en önemli amaçlarından biri olduğuna inanırlardı.

Mesela Legna'nın meditasyon konusunda Corrine'e yol göstermesi buna bir örnek olabilirdi. Gençti, kafası karışmıştı ve Mary'nin eşi gibi onu neredeyse öldüren korkunç bir açlıktan çıkmıştı; böylesine kayıp bir ruha kim yol göstermez ve desteklemezdi ki? Bu çok zalimce olurdu. *Siddah* ise başka bir örnekti. İnsanların vaftiz aile olarak adlandırdıkları kişinin iblis dünyasındaki karşılığı olan *Siddah*'lık, tüm iblislerin görevidi. Tüm yetişkin ve İhtiyarlar sevdikleri kişilerin çocuklarına bakarlar, bazen ailelerin yapmakta zorluk çektikleri katı rehberliği sağlarlardı. Legna da elbette kız kardeşinin iki çocuğuna *Siddah*'lık yapacaktı. Fakat bu henüz üstlenmediği role ek olarak, o aynı zamanda mutsuz ve yollarını kaybetmiş ibislere akıl hocalığı yapan birçok akıl ve beden iblisinden biriydi.

Yoksa o da bu rahatsız edici sınıfa mı dahildi? Yoksa sahipsiz bir varlık olma yolculuğu yeni mi başlıyordu? Duygularının doğası gereği, garip bir şekilde huzursuzluğunu itiraf etmesiyle sonuçlanacak herhangi bir ilgi veya ilişkinin hiç istemediği bir şey olduğundan şüpheleniyordu.

Çağrıldığından beri bu şekilde hissediyordu. Başlangıçta bu duygu içine yavaş yavaş ve farkında olmadan yerleşmişti. Sonra ufak öfke nöbetleri yaşamaya başlamıştı ve böyle şeyleri daha önce neredeyse hiç yapmazdı. Yaşadıkları düşünüldüğünde, bunlar ilk ve ikinci seferinde mazur görülebilirlerdi fakat ya üçüncü kez? Dördüncüsü? Bu onun doğasına öylesine ters düşüyordu ki şimdiye kadar yardım almaya başlamış da yarısına kadar gelmiş olmaması hayret vericiydi. Fakat o yine kendisi gibi davranmayarak bunları saklamış, büyük olasılıkla yalnızca becerikli akıl iblislerinin yapabileceği şekilde aklını ve sakinleştirici sesinin büyüsunü kullanarak gizlemeyi başarmıştı. Fakat duygularla ve insanların onun öfkesini algılayış şekilleri konusunda yaptığı küçük oyunlar beraberinde suçluluk duygusunu, pişmanlığı ve yeteneklerini kötüye kullandığı hissini getirmişti. Bu da kafasının karışıklığını biraz daha artırmıştı. İblisler yetenekleri ile yaptıkları şeyler konusunda nadiren mahcup hissederlerdi. Bir güç kullanılmayacaksa var olmasının ne anlamı vardı? Ve buna katılıyordu. Yeteneklerin kullanımı, yasaları veya ahlaki ve profesyonel etik anlayışını çiğnemediği sürece özür gerektirmezdi.

Bakış açısı ve kişiliğindeki bu değişimlerin onu korkutmadığını söylemesi yalan olurdu. Bella'nın onun çağırılması sırasındaki koruyucu gücünün hepsinin sandığı kadar tam olarak korumamış olabileceğini düşünmediği bir gece bile geçmiyordu. Legna'dan önce, bir ruh çağırmanın pentagramından çabucak geri çekilmiş yalnızca tek bir iblis olmuştu. Bunun sonuçları trajik olmuştu çünkü zavallı yaratık hızla aklını kaçırmış, kendi insanlarına saldırmış, çılgın ve sapkın davranışlar sergilemişti. Yani onu kurtarmalarının hiçbir

anlamı olmamış ve sonuçta Jacob bu acılı ruhu yok etmek zorunda kalmıştı.

Ya Legna'ya da yavaş yavaş aynı şeyler olursa? Belki de hiçbir zarar görmeden çağrılmaktan kurtulan ilk iblis olacağını düşünmesi aptalca ve kibirli bir davranıştı. Durum böyleyse, doğru şeyi yapmıyordu ve korkularını saklaması onu bir korkak yapar mıydı?

Legna yeniden ayağa kalktı, ellerini üşümüş gibi birbirine sürdü, taş zemini kaplayan şık, dokuma halının üzerinde ileri geri yürümeye başladığında ipeksi terliklerinin çıkardığı ses bir fısıltıdan öteye gitmezken, elbisesinin kenarları hareketleriyle uçtu.

Ne yaptığını fark ettiğinde aniden durdu ve başını yukarı çevirerek bir an Tanrı'dan ona güç vermesini istedi. Pencereye gitti ve büyük kalenin önünde uzanan geniş çimleri ve bahçeleri görebilmek için perdeleri çekti. Noah'nm yaşamak için seçtiği yerin doğduğu günlerdeki zamanı andırdığı açıktı. Tıpkı onun gibi, Legna da ellerindeki modern seçeneklere kıyasla her zaman bu çevrede kendisini daha rahat hissetmişti.

Şafak sökmeye başlamıştı ve Legna yorgun olmalıydı. Yatmaya hazırlanmalı ve güneşin ısıttığı sıcacık odasında kıvrılıp yatmalıydı. Legna arkasındaki görkemli, sayvanlı karyolaya baktı ve hatta daha da ileri giderek onlarca yıl önce işlediği, ağır yatak perdelerine dokundu. Perdelerin üzerindeki manzarada o zamanlardaki tüm sevdikleri vardı ve çoğu hâlâ hayattaydı. İşlediği perdenin üzerinde sıkça görünen esmer, neşeli iblise dokundu.

Lucas.

Siddah'ı, akıl hocası. Babası öldükten sonra tıpkı ağabeyi gibi ona babalık yapan adamdı bu. Hayatında hiçbir zaman güçlü erkeklerin eksikliğini çekmemiş ve her birini de çok sevmişti. Lucas ona çok şey öğretmiş, onu şimdi olduğu kişi haline getirmiş, rehberlik ile özgürlük, disiplin ile rahatlık arasında muhteşem bir denge kurmuştu.

Ve şimdi babası ve annesiyle birlikte Lucas da ölmüştü. Legna gözlerini kapadı ve Lucas'ın zihnindeki son görüntülerini uzaklaş-

tırmak için başını iki yana salladı. Sevgili Lucas onun karşısında bir pentagrama hapsedilmiş, Legna'nın en değerli sırrını, gerçek ismini herkesin duyması ve ona karşı kullanması için bağırıyordu. Ve nihai ihaneti zavallı bedeninin ve ruhunun ahlakı bozulmuş canavarlarınkine dönüşmesi olmuştu.

O gece, Legna'nın başka bir yaratıktan gerçekten nefret etmenin ne anlama geldiğini öğrendiği geceydi. Böyle bir şey hissedebileceğini hiç bilmezdi fakat bu nefreti, tüm pisliğinin gözeneklerinden sızacağını hissedene kadar her bir hücrelerini yakan, teninin altını kavuran siyah beyaz bir zehir gibi hissetmişti. Lucas'ın o değerli hayatının son bulmasına neden olan rezaletten sorumlu, sihir kullanan dört insandan birini eline geçirdiğinde bu nefreti tam anlamıyla hissetmişti. Öfkesine kapılarak hareket etmiş ve hayatında ilk kez içgüdüsel hayvani yanını serbest bırakmanın ne demek olduğunu görmüştü.

Legna ve akıl hocasını hapseden ekibin içinde yer almaya cesaret eden ruh çağırان insanın boğazına sarılan elleri, içindeki bu hayvani doğasının ta kendisiydi. Legna'nın içinde yaşayan bu avcı gitmeyi reddetmiş, dişi iblisi zihnini ruh çağırانın zihnine sokmaya, bu can sıkıcı yaratığın zihnindeki amansız cehennemi ziyaret etmeye zorlamıştı ve sonunda yaptığı şeyin cezasını çekmeyi hak eden kız kendi sapkın zihnindeki dehşet verici şeylerden ölüp gitmişti.

Legna'yı korkutan şey, istediğinde can alabileceğini görmesi değildi fakat başını geceye çevirip sesini yükseltmiş ve bundan çılgınca zevk almış olmasıydı. O anda, sanki daha önce böylesine bir zevk yaşamadığını hissetmişti ve bu heyecanının sonunda azalmaya başlaması saatler sürmüştü. Sersemliğinin tamamen kaybolması ise günlerini almıştı. Sonrasında bir eksiklik hissettiğini söylemek ise hissettiği duygunun yanında hafif kalırdı. Hatta sonunda içinde beliren boşluğu doldurabildiğinden hâlâ emin değildi. Katil olmak hoşuna mı gitmişti? Yoksa ona keyif veren şey intikam fikri miydi? Bir iblis olarak, kendini savunmanın ve hatta intikamın halkının yasaları yakından takip edildiği sürece hiçbir zaman korkulacak

şeyler olduğuna inandırılmamıştı. Fakat yine de olayın sonuçları onu çok rahatsız etmişti ve beş ay sonrasında ise çözüldüğüne dair hiçbir işaret olmamıştı.

Legna'nın ensesindeki tüylerin aniden ürpermesi, dikkatini iç hesaplaşmasından çabucak uzaklaştırdı. Başını kaldırdı ve algısal yetenekleri havada dalgalanan bir battaniye misali bedeninden yayılarak ona yaklaşan sorunun ne olduğunu bulmaya çalıştı.

Ve yaklaşan bir şey vardı. Bundan emindi.

Düşüncesi aklından geçtiği anda odadaki havanın değiştiğini ve Gideon'ın görkemli bedeninin odanın ortasında belirdiğini fark etti. Böyle durumlarda genellikle kendisinin bıraktığı gibi sülfür kokusu yoktu fakat bu ona yalnızca doktoru buraya ışınlayan akıl iblisinin kendisi gibi bir yetişkinden çok daha güçlü ve yetenekli bir İhtiyar olduğunu söylüyordu.

Kadim'in özellikle o anda gelmesinin çok rahatsızlık verici bir etkisi oldu. Eğer halkı arasında Legna'nın içindeki değişimlerin ne anlama geldiğini anlayabilecek biri varsa, o da büyük olasılıkla Gideon'dı. Ve elbette ondan böylesine özel bir şey istemektense cehennemde yanmayı tercih ederdi. Fakat şu anda sanki onun düşünceleriyle buraya çekilmiş gibi yanındaydı, her zamanki kendine güvenli haliyle duruyor ve dolabındaki modern giysilere tercih ettiği eski tip kıyafetlerinin içinde şık ve tertemiz görünüyordu. Baştan aşağı beyaz giymişti ve üzerindeki tek renk, onun doğal rengiyle muhteşem bir uyum sağlamış olan gümüş rengi nakıştı. Üzerinde ona kendi teni gibi uyum sağlayan, yumuşak pamuklu bir malzemedен yapılmış bir binici pantolonu ve ayaklarında da bej olarak adlandırılmayacak kadar uçuk bir ten rengi olan deri çizmeler vardı. Dizlerinin hemen altına kadar uzanmaları onun at binmeye gidiyor gibi görünmesine neden oluyordu. Her zamanki gibi aşırı geniş omuzlarından yumuşacık, bağcıklı manşetlerine kadar tiril tiril dökülen, uzun, korsan kollu, ipek bir gömlek giymişti. Narin kumaş o güçlü ellerinin üzerinde duruyordu ve uzun parmakları kusursuz

bir manikürle tamamlanmış tırnaklarıyla tertemiz görünüyordu. Başparmağında doktor mührü şeklinde tek bir yüzük vardı.

Legna kendisini, gömleğinin yakasındaki iplerin bağlanmamış olduğunu ve kumaşın köprücük kemiğinin üzerinde gevşekçe durmasına neden olduğuna dair fazlasıyla doğru olan bir zihinsel tasvir yaparken bulmadan önce başını başka tarafa çevirdi. Şu kadarı söylebilirdi ki Gideon hayatı boyunca giydiklerini umursamaz tavrının bir işareti gibi taşımıştı ve bunu çok iyi yapıyordu. Bin yılın erkek modasını, kim olduğunu ve nasıl yaşadığını kusursuzca yansıtacak şekilde harmanlıyordu. Bu yalnızca onun sıradışı ve güçlü varlığını ve kendisine özgü güvenini daha da güzelleştirmeye yarıyordu.

“Gideon,” dedi Legna belli belirsiz bir saygı ifadesiyle başını eğerek. “Şafağa bu kadar az vakit varken seni benim odama getiren nedir?”

Karşısındaki hayranlık uyandıran adam sessiz kaldı ve gümüş rengi gözleriyle Legna’yı yavaşça süzdü. Legna aniden hissettiği korkuyla kalbinin neredeyse duracağını sandı ve sağlığıyla ilgili izinsiz bir tarama ve analizi engelleyebilmek için hemen bildiği tüm zihinsel ve fiziksel bariyerleri uyguladı.

“Seni iznin olmadan kontrol etmem, Magdelegna. Doktor olan beden iblislerinin de tıpkı olmayanlar gibi etik kuralları vardır.”

“Komik,” dedi Legna, “ben de senin kendini izin gibi önemsiz konulardan çok daha üstün gördüğünü düşünürdüm.”

O gri bakışları hafifçe kısıldığında, Legna bir an kendisinin de korsanca bakışlarla onu süzebilecek cesareti olmasını istedi. Başkalarının zihinlerine ve duygularına yaptığı ziyaretleri gizli tutmak konusunda oldukça yetenekliydi fakat Gideon başkalarına benzemiyordu. Onun gibi biri için Legna ancak bir toy sayılabilirdi.

Gideon bir keresinde Legna’nın son zamanlarda ortaya çıkan iğneleyici tavırlarını yüksek sesle dile getirerek genç kadını her zamankinden daha fazla öfkelen-dirmişti. Bu nedenle onu azarlama dürtüsüne karşı koyarak bu tavrının geçmesini bekledi.

“İyi olup olmadığına bakmaya geldim, Magdelegna. Endişeliyim.”

Legna tek kaşını kaldırdı, dudaklarını soğuk, alaycı, ufak bir gülümsemeyle kıvırdı ve aniden endişeyle hızlanan kalp atışlarını gizlemeye çalıştı.

“Peki, benim için endişelenmene sebep olan şey nedir?” diye sordu Legna mağrur bir tavırla.

Gideon yine cevap vermeden önce biraz bekleyerek onu bir kez daha o amansız bakışlarıyla inceledi. Legna öfke içinde iç geçirerek kollarını göğüslerinin altında kavuşturdu ve çekinerek ayağını sinirle yere hafifçe vurmakla yetindi.

“Huzursuzsun, küçük,” diye açıkladı Gideon yumuşak bir sesle. Sesinin derin tınısı Legna’nın içinde yankılanarak bir kez daha kendisini Gideon’ın yanlış bir notaya basarak kırılmasına neden olacağı narin bir kristal gibi hissetmesine neden oldu. Legna’nın soluk alıp verışı değişerek sabit tutma çabalarına rağmen hızlandı. Ona haklı olduğu tatminini yaşatmak istemiyordu.

“Çok fazla tahminde bulunuyorsun, Gideon. Benim için endişelenmene ihtiyacım yok, senden böyle bir şey de istemedim. Şimdi eğer sakıncası yoksa yatmak istiyorum.”

“Neden?”

Legna kısa ve sert bir kahkaha attı. “Uyumak için, neden olacak?”

“Günlerdir uyumuyorsun, Legna. Bugün bunu başarabileceğini sana düşündüren nedir?” Legna hızla döndü ve dikkatini pencereden dışarıya vererek uzanıp giden çimlerle zihnini meşgul etmeye çalıştı. Gideon bir akıl iblisi değildi fakat Legna onun sadece psikolojik tepkilerini izleyerek duygusal durumunu yeterince görebileceğini biliyordu. Legna, Gideon’ın her konuşmalarında söylediği gibi kendisini bir çocuk gibi hissederek öfkelenirdi ve dudaklarını sert bir şekilde ısırırdı. Legna ona bunak akbaba olarak seslense ne hissederdirdi?

Bu düşünce ona ufak, tatlı bir tatmin duygusu hissettirdi. Gideon’ın otuz yaşından bin yaşına kadar herhangi bir iblis kadar canlı ve enerjik görünmesinin önemi yoktu. Muhteşem renklerinin

ona sıradışı bir çekicilik ve kimseyle karşılaştırılamayacak kuvvetli bir aura veriyor olmasının da önemi yoktu. Önemli olan tek şey Legna'yı hiçbir zaman kendi dengi gibi görmeyecek olmasıydı bu nedenle Legna'ya göre, kendisinin de onu öyle görmek gibi bir sorumluluğu yoktu.

Gideon karşısındaki kadını yakından izlerken onda böylesine hızlı ortaya çıkan ve her biri bir önceki kadar kafa karıştıran psikolojik değişikliklerden bir anlam çıkarmaya çalıştı. Legna'da onu her zaman hedefinden uzaklaştıran ne olabilirdi? O hiçbir zaman Gideon'm mantık çerçevesinde vereceğini düşündüğü tepkileri vermiyordu fakat Gideon yine de onun olağanüstü derecede zeki olduğunu biliyordu. Kimse için sert bir sözcük kullanmasa da Gideon'a karşı her zaman güçlkle bastırabildiği alaycı bir tavır takınıyordu. Gideon yaşadıkları ilk anlaşmazlıktan beri buna alışmıştı fakat bu, haksızlığa uğradığını düşünen birinin davranışlarından çok daha karmaşıktı. Gideon yüzyıllardır hiçbir bulmacayla karşılaşmamıştı ve büyük olasılıkla Legna'nın açıkça gösterdiği küçümseyici tavra rağmen ondan sürekli olarak etkilenmesinin nedeni de buydu.

"Kişinin yaşamında," dedi Legna sonunda, "arada sırada uykusuzluk dönemleri yaşaması garip bir şey değildir. Seni alelacele odama getirerek o kendini üstün gören tavrıyla endişe göstermene neden olan şeyin bu olmadığı kesin."

"Magdelegna, bana düşmanca davranmak konusundaki kararlılığın beni sürekli şaşırtıyor. Lucas sana büyüklerine saygı duymak konusunda hiçbir şey öğretmedi mi?"

Legna aniden döndüğünde öfkesi bedeninden öyle şiddetli bir şekilde yayılıyordu ki Gideon bu öfkenin durgun havada bir girdap gibi üzerine geldiğini hissetti.

"Bir daha böylesine saygısızca bir tavırla Lucas'tan sakın bahsetme! Beni anladın mı, Gideon? Buna müsaade etmem!" Ayakları birbirine dokunacak şekilde doktora yaklaştığında, duygularının yoğunluğu doktoru adeta geriletti. "Büyüklerime saygı göstermemi

söylerken asıl kast ettiğin kendimden daha iyilere saygı göstermem gerektiği, değil mi? Kendisini yerlere atan bir çaylak gibi karşında el pençe divan durmamı isteyecek kadar küstahlıkla mı dolusun? Ya da belki toplumumuza cariyeliği yeniden getirmeliyiz. O zaman üzerimde hak iddia edebilir ve beni dizlerimin üzerinde erkeksi itibarına baş eğmeye zorlayabilirsin!”

Gideon, Legna eteklerini savurarak zarafetle karşısında diz çökerken yalnızca izledi. Ona o kadar yakındı ki dizleri çizmelerinin üstlerine dokunuyordu. Ellerini iki yanına indirdi, alnı deri çizmelere dokununcaya kadar başını eğdiğinde, saçları ağır bir ipek örtüsü gibi Gideon’ın ayak bileklerine döküldü.

Kadim tuhaf bir şekilde dilinin tutulduğunu fark ederken Legna’nın açığa çıkan ensesine, omurgasının narin çizgisine bakarken içine çok yabancı bir his doldu. İçindeki bu dürtüyü bastıramayarak çömeldi ve elini Legna’nın kahverengi saçlarının örttüğü kızarmış yanağına uzattı. Öfkesinin sıcaklığını dokunuşunda hissedebiliyordu ve Legna başını kaldırmadan çok önce bunu fark etti.

“Bu sizi tatmin etti mi, lordum Gideon?” diye öfkeyle fısıldadı Legna, gözleri kora dönmüş çelik ve yeşim taşı gibi parlarken.

Gideon kendisini onun yüzünü dikkatle incelerken buldu. Bakışları çıkık elmacikkemiklerinin asil kıvrımlarının, inanılmaz dolgun dudaklarının ve olağanüstü sıklıktaki kirpiklerinin altından suçlayarak bakan gözlerinde gezindi. Çenesini sol elinin baş ve işaretparmakları arasına alırken parmak uçları öfkeden kızarmış yanaklarına hafifçe dokundu.

“Benimle alay etmek hoşuna gidiyor,” diye hafifçe mırıldandığında ona o kadar yakındı ki nefesi Legna’nın yüzünde gezindi.

“Senin beni hor görmekten hoşlandığın kadar değil,” diye cevap verdi. Ağzından kesik kesik çıkan sözcükler sıklaşan nefesinin aralarına serpiştirilmiş gibiydi.

Gideon onun saçığı bu yeni zehri de siyah, uzun kirpiklerini kırparak kabul etti. İkisi de karşısındakinin gözlerini kaçırmasını beklediğı için birbirlerine kilitlenmişlerdi.

“Beni hiç affetmedin,” dedi Gideon aniden, yumuşak bir sesle.

“Affetmek mi?” Legna acı bir kahkaha attı. “Gideon, sen benim affımı hak edecek kadar önemli değilsin.”

“Egon ufacık bir darbeye rağmen asla tamir edilemeyecek kadar hassas mı, Legna?”

“Benimle yaramaz bir çocukmuşum gibi konuşmayı kes!” diye tısladı Legna ve başını aniden çekmeye çalıştı fakat Gideon’ın onu oldukça sıkı tuttuğunu fark etti. “Bana davranış şekline asla ufacık diyemezsin. Bunu hiçbir zaman unutmayacağım ve kesinlikle affetmeyeceğim!”

Gideon uzandı, onu omuzlarından tuttu ve kendisiyle birlikte ayağa kaldırdı. Farkında olmadan dengesini bozunca Legna ona doğru eğilmek zorunda kaldı. Yumuşak kıvrımları bir saniyeliğine Gideon’m sert göğsüne dokundu. Kadim, içinde o anda açıklayamadığı bir duygunun belirdiğini hissettiğinde gümüş rengi kasları şaşkınlıkla birbirine yanaştı. Fakat o an üstünkörü bir his üzerinde düşünerek vakit kaybedemeyeceğı kadar kısa sürdüğü için Gideon bunu önemsemeden Legna’yı kendisinden bir kol boyu kadar uzaklaştırdı.

“Legna, sana kutsal aylarda ne tür zorluklar çektiğimizi açıklamama gerek yok. Özellikle de Samhain’de. Sana hiçbir zaman acı vermek istemedim. O gece kontrolümü kaybetmem beni her zaman rahatsız etti.”

“Ah, eminim etmiştir,” diye tısladı Legna, onu ele geçirmek üzere olan utanç verici gözyaşlarını bastırmaya çalışarak. “O muhteşem kadımlığına bir bebeğı öperek leke sürdüğünü fark etmek senin için korkunç bir şey olmalı.”

Legna kendisini onun ellerinden kurtararak sert bir şekilde arkasını döndü ve titreyen dudaklarının arkasına hapsolan acı dolu

sesini elinin tersiyle bastırmaya çalıştı. Gözyaşlarıyla olan savaşını kaybetti ve utanç içinde yaşların kızaran yanaklarından süzüldüğü hissetti.

Yalnızca dokuz yıl önceki o gece hakkında neredeyse hiç konuşmamalarının nedeni büyük olasılıkla Legna'nın Gideon'la aynı odada beş dakikadan fazla kalmamasıydı. Fakat iletişim kurmamalarının en büyük nedeni Gideon'ın son sekiz yıldır kendi kendisini sürgün etmiş olmasıydı. Bunu yapmasının nedeni bir insan kadının peşine düşmesi ve sonuç olarak İnfazcı'nın küçük düşürücü adaletiyle yüzleşmek zorunda kalmasıydı. İnsan kadınla yaşanan olay, Legna ve Gideon arasındaki anlaşmazlıktan bir sonraki Samhain ayında yaşanmıştı. Legna'ya göre bu olay yalnızca yarasına bir de hakareti eklemiş ve asıl olayı daha da büyüten utanç dolu bir acı yaşamasına neden olmuştu.

Ve Legna o geceyi, o ayı, tüm olayı beş dakika önce olmuş gibi net hatırlıyordu.

O dolunay zamanında da tıpkı son zamanlardaki gibi huzursuzdu. Fakat normal olarak o kutsal gecede huzursuzluğu bin katına çıkmıştı. Parlak ayın üzerini örten bulutların soğuttuğu bahçede geziniyor, sabırsızlıkla Noah'mın Konsey toplantısından çıkmasını bekliyordu. Noah'nın bir şekilde dikkatini dağıtabileceğini, onu delirmekten kurtarabileceğini umuyordu. Fakat çeşitli şekiller verilmiş uzaklardaki çalılıkların aralarında gezinirken Gideon'a rastlamıştı. Onu hissetmemiş olduğuna şaşırmıştı. Konsey toplantısı sürüyordu ve Gideon, toplantıdaki en etkili üç kişiden biri olan üçler erkindeydi.

Orada durmuş, uluyarak aya tapacak bir kurt gibi başını yukarı kaldırmıştı. Güçlü bedeni olduğu yere mihlanmış, yoluna kim çıkarsa saldırmaya hazır gibi tüm kasları gerilmişti. Legna'nın duyuları aniden canlanmıştı. Artık onun varlığını hissedebiliyordu ve aniden bu sakin Kadim'den yoğun bir şekilde yayılan duyguların onu sardığını hissetmişti. Vahşi dürtülerini kontrol altında tutmaya

çalışıyordu ve içindeki arzular koskocaman bir dalga gibi Legna'nın üzerine gelerek hissettiği şokla nefesini tutmasına neden olmuştu.

Gideon o sırada dönmüştü ve Legna onun hareketinin hızını algılayamamıştı. Aniden onun varlığının, gücünün ve dikkat çekecek kadar enerjik görünen bedeninin kendisinininkini gölgelediğini hissettiğinde nefesi kesilmişti. Böylesine etkili bir güç karşısında her zamanki korumasının işe yarayacağından umudu yoktu. Zaten artık çok geçti. Onun vahşi duyguları çoktan Legna'nıninkilerin yerini almıştı. Legna onun duygularının bir aynası gibi olmuş ve onlara daha önce yapabileceğini hiç tahmin etmediği şekilde sahip çıkmıştı.

“Magdelegna.”

Legna'nın ismini o kısık, yırtıcı sesiyle söylemişti. Legna onun nefesinde serbest kalan o boğuk, beklenti dolu hırıltıyı bile duymuştu. Bu, o gece Legna'nın içindeki engel olamadığı huzursuzluğunu hatırlatmıştı. Ne kadar davetkâr ve şehvetli bir hareket olduğunu fark etmeden gözlerini kısmış ve Gideon'ı yavaş yavaş süzmüştü.

Gideon, onun nabızı hızlanırken kanının hızla bedeninde dolaştığını kolaylıkla görebilmişti. Gideon, onun korkusuz ve gözü pek bir merakla karşısındaki aman vermez bedeni incelerken erojen bölgelerindeki farkındalığı nedeniyle kızardığını görmüştü. Legna ona bir adım yaklaşmıştı ve uzun, kadınsı bedeni Gideon'ın onun kendisinden yalnızca on santim kadar kısa olduğunu fark etmesine neden olmuştu. Bu da Legna'nın Gideon'ın bedenine uygun bir pozisyonda olmasını sağlıyordu. Gideon aralarındaki bu küçük mesafeyi kapatırsa, Legna'nın kendi bedenine ne kadar güzel uyum sağlayacağını hemen fark etmişti. Legna'nın kokusu durgun gecenin havasında Gideon'ın burnuna geliyor, etraflarını saran taze sonbahar kokularını, tatlı baharatlı özel parfümü ve tahrik olduğu açıkça belli olan, kadınsı kokusuyla bastırıyordu.

Gideon onun bu sıradışı kokusuyla büyülenmiş ve başını hafifçe eğerek onun güzelliğini ciğerlerine çekmek için derin bir nefes almıştı. Göz açıp kapayınca kadar elini kaldırarak onu ensesinden tutmuş

ve kendisine öyle şiddetli çekmişti ki Legna göğüs kemiklerinin birbirine çarptığını hissetmişti. Legna uzun boyluydu fakat yine de Gideon aralarındaki mesafeyi kapamak için başını eğmek zorunda kalmıştı. Başını istemediği bir yöne çevirmesine izin vermemek için onu sıkıca tuttu. Burnu onun kuğuyu andıran boynuna hafifçe dokunana kadar gümüş rengi başını eğdi.

Legna, teninin o hassas noktasında Gideon'ın nefesini hissedince içinden geçen ani ürpertiye ve boğazından içgüdüsel olarak çıkan mırıltıya engel olamadı. Kendisini fazlasıyla korumacı bir şekilde tutan güçlü erkeğin içine aniden dolan heyecan Legna'nın duyularını adeta ezip geçti. Bir empat olarak bu duyguyu yüzyıllar boyunca başkaları tenlerinin şehvetinin zevklerine daldıklarında birçok kez hissetmiş fakat tüm hayatı boyunca kendisi hiç böyle bir şey yaşamamıştı. Hatta hiçbir zaman böylesine yoğun bir şekilde istenmemişti.

Gideon onun saçlarını yumruğunun arasına alarak sıktı, ipeksi tomarı dudaklarına götürerek yavaşça üstlerine sürdü ve bu arada üzerinden hiç ayırmadığı buz gibi bakışlarının yakıcılığı Legna'nın ruhuna işledi.

"Magdelegna," dedi Gideon. İsmi dilinde bir emir gibiydi.

Legna onun saldırgan bir tavırla iyice yaklaştığında, bedeninin onun yakınlığına verdiği tepkiyi fazlasıyla hissetmesini sağladı. Legna yalnızca onun üzerindeki etkisini anladığı için içine sıvı bir sıcaklığın aktığını, bedeninin ilginç bölgelerinde heyecanından kaynaklanan aynı şekilde ilginç ıslaklıklara neden olduğunu hissetti.

"Sana hiçbir kadının hissetmeyi hayal bile edemeyeceği şeyler hissettirebilirim," dedi Gideon. İpeksi sesinin boğukluğu ile davetkâr tonu, muhteşem ve hipnotize ediciydi. Gideon boşta kalan elini Legna'nın belinin kıvrımına kaydırarak korkusuzca kalçasının hemen üzerindeki oyuğa götürdüğünde dişi iblisin ruhunun derinliklerinde bir arzu girdabının oluşmasına neden oldu. Sanki birbirlerini dü-

şünceden harekete, hislerden dokunuşlara, erkeklikten kadınlığa, cinsel açıdan çok iyi tanıyor gibiydiler.

Gideon saldırgan tavırlarıyla onu okşarken ve erimiş balmumunu andıran bakışlarıyla dokunduğu her yeri yakarken, Legna'nın soluğu hızlandı. Gideon'ın parmakları öne, kaburgalarına kaydı ve her biri esnek, kavisli kemiklerin üzerinde kendilerine bir yer buluncaya kadar dolandılar. Başparmağı göğsünün ağırlığı altına kaydı ve Legna'nın içini titretene kadar o hassas tenini sinsice okşadı. Legna yumuşak bir sesle nefesini tuttu, başı arkaya düştü ve boynu tamamen Gideon'ın önüne serildi. Gideon hemen onun saçlarını bıraktı ve eli Legna'nın ona sunduğu davetkâr boynunun üzerine kapandı; parmakları onun çıkardığı yumuşak, davetkâr seslerin titreşimlerini büyük bir açlıkla emdi. Sonra parmakları kenara kaydı ve yerlerine dudakları dokundu. Nefesi tenine şiddetli bir şekilde çarpıyor, Legna'nın tüm vücudunun baştan aşağı ürpermesine neden oluyordu. Dudakları erkeksi büyüydü ve ıslak diliyle arayışa geçmeden önce onu dudaklarıyla okşadı.

Legna'nın ağzı ona dokunma ve tadını alma arzusuyla yanmaya, kan hücum ettiği için dolgunlaşarak Gideon'a içindeki arzuyu açık eden dudakları karıncalanmaya başladı. Gideon'ın dudakları aniden Legna'nın susuzlukla yanan dudaklarının hemen karşısında durdu ve yakıcı bakışlarının yoğunluğu içine işledi.

“*Neliss...*” diye mırıldandı, eski, kibar dillerini kullanarak. “*Nelissent desita.*”

Her çağın güzeli.

Sonunda dudakları onunkilere dokunduğunda, Legna'dan cesaretlendiren, istekli bir ses çıktı. İçinden bembeyaz bir ışık şimşek gibi geçti ve bir kez daha gerilmesine ve zayıf hissetmesine, Gideon ısrarla onu kendisine uyum sağlamaya zorlarken bedeninin onun kolları arasında arkaya kıvrılmasına neden oldu. Legna'nın dudaklarına bastırıldığı dudakları şehvetli ve işini bilen bir hızla, nazikçe arayışına devam ediyor fakat saldırganlaşmıyordu. Sersemleyen Legna, onun sabırsızlığı yüzünden biraz daha sert olacağını bekle-

mişti. Legna, duyguların onun içinden sırtına vuran ayın ışığı gibi şiddetli bir ışık gibi yayıldığını hissedebiliyordu. Fakat bu öpücüğün ayrıntıları Gideon'ın doğasına oldukça uyuyordu. Düşünceli, hesaph ve tamamen güven dolu bir şekilde yalnızca Legna'nın dudaklarının her bir noktasını yavaşça inceliyordu. Diliyle onun dudaklarına ilk dokunduğunda, alt dudağını yumuşacık bir kadife gibi yavaşça okşayarak nemlendirdi. Legna'nın dudakları hafifçe aralandı ve verdiği nefesle birlikte aldığı kadınsı zevke dair erotik bir ses çıkardı.

Legna'nın gözleri ilk kez gümüşün eritici sıcaklığından kaçarcasına hafifçe de olsa kapandı. Gideon onun içinin derinliklerini görüyor, içinin derinliklerini görmek istiyordu ve Legna daha şimdiden kendisini onun kontrolü altında çırlıçıplak soyunmuş gibi hissediyordu. Kaburgalarına dokunan elleri kendi vücut sıcaklığıyla tıpkı bedeninin diğer tarafları gibi yanıyor, şiddetli etkisiyle Legna'nın teninde adeta iz bırakıyordu.

Legna arzuyla yandığını açık eden o sesi çıkardığında, Gideon sonunda onun ağzını istila etti. Dili onun aralanan dudaklarından içeri kayd ve anında Legna'nınkine dolandı. Legna ellerini kaldırdı ve incecik parmakları onun sırtından omuzlarına kayd ve sonunda bir kelebeğin kuvvetiyle onu orada tuttu. Buna ek olarak onun güneşin ısıttığı şeftalileri andıran sıcak ve tatlı tadı da vardı. Gideon ondan kana kana içmek için içgüdülerıyla ona çekilmiş bir arıdan başka bir şey değildi.

Legna onu sıvı bir metalin suya batırılması gibi sertleştirmişti ve bunu hissetmek hem erotikti hem de ağır bir ısırap. Bir kadını herhangi bir şekilde istemeyeli çok uzun zaman olmuştu ve kutsal ayların canı cehennemeydi. Cinsel arzu bedene özgü, fizyolojik bir şeydi ve Gideon bunu herhangi bir iblisten çok daha iyi kontrol edebilirdi çünkü beden kontrolü bin yıldır onun gerçek uzmanlık alanı haline gelmişti. Legna'ya ihtiyaç duymaksa bambaşka bir şeydi ve kesinlikle kontrolünün dışındaydı.

Legna için onun öpücüğü Gideon'ın başka bir muhteşem yansımasıydı. Cesur, umarsız ve vahşice dürüst. Tüm benliği açlığını ona akıtıyor, arzuyla dolan bedeni Legna'nın sıcak ve uysal bedeni üzerinde hesaplı bir şekilde hareket ediyordu. Legna'nın, içindeki arzuları, onun bu arzuları nasıl büyüttüğünü ve kalçası ona sür-tünürken sertleşen bedenindeki zevk veren acıyı hissetmesine izin vermişti. Sonra öpüşündeki merak ve tarz akıcılığını kaybetmeye, daha kontrollü olmaya başladı. İblis doğasının vahşi talepleri karşısında bocalıyordu. Legna, Gideon onu ibislere özgü dizginlenemeyen en temel hayvansı doğasıyla, daha saldırgan bir şekilde öpmeye başladığında bunu hissetti. Bu Legna'nın arzusuydu. Onun yumuşaklığına bir dakika daha dayanamazdı. Ayın ateşi içinde yanıyor, daha fazlası için yalvarıyordu. Bunu istiyordu.

İşte bu nedenle kadınlığın kitabında yazan tüm numaraları kullanarak onunla oynadı. Alçak ve erotik bir sesle onun ağzının içine inledi, o tek bir ses ikiye çıkana ve sonunda hafif iniltilere ve arzuyla yanan bir zevke dönüşünceye kadar duygularının onu ele geçirmesine izin verdi. Elleri Gideon'm göğsüne dolandı, omuzlarına çıktı ve sonunda ensesindeki gümüş saçlarının derinlerine daldı. Legna da birleşen dillerine ev sahipliği yapan kişinin yalnızca kendisi olmasını istemediği için onun öpücüğüne, aynı onun gibi baskın bir şekilde karşılık verdi. Tadını daha fazla alabilmek için ensesinden tutarak onu kendisine çekti ve ağzını adeta istila etti.

Gideon anında karşılık verdi ve Legna'nın kaburgalarının arkasından yakaladı ve ayaklarını tamamen yerden keserek kendisine bastırdı. Legna'nın hassaslaşan göğüsleri onun sert göğsünde ezildi, dümdüz karnı ise Gideon'ın sınıksız karnının kıvrımlarına tamamen yapıştı. Kalçası onunkine dayandı. Dünya baş döndürücü duygular eşliğinde sallanmaya başladı ve Legna duygu ve hislerinin içinde tamamen kayboldu. Gideon'ın öpücüğü arada bir vahşiliğin sınırlarını zorlayarak uzun uzun devam etti. Sanki kimseyle fiziksel temasta bulunamadığı bir çölden geçmiş ve Legna onun karşısına çıkan

tek vahaymış gibi. Legna o anda zihninde beliren bu benzetmenin gerçekten de ne kadar doğru olduğunu fark etmemişti.

Tam o anda, bu düşünce henüz zihnindeyken Gideon aniden onun dudaklarından ayrıldı ve onu öyle sert bir şekilde itti ki Legna neredeyse yuvarlanıyordu. Gideon, Legna'nın tam olarak ne anlama geldiğinden emin olmadığı fakat amacını kesinlikle bildiği okkalı bir küfür savurdu. Hislerinden öyle ani koparılmıştı ki bu küfrün ne anlama geldiğini anlamayacak kadar şaşkıındı. Onun ne yaptığını anlamaya çalışırken fena halde kafası karışmıştı.

Kendisini suçlayarak ve Legna'yı azarlarca bir küfür daha etti. "Bu çılgınlık," dedi boğuk bir sesle. Rahatsızlığını belli eden, nadir olarak yaptığı bir hareketle elini saçlarının arasından geçirdi. "Sen bir çocuksun! Bir çocuk! Ben bundan daha güçlüyüm. Bu gülünç çılgınlık dürtüsüne yenilmeyeceğim. Reddediyorum!"

Ve neredeyse sözleri bitmeden döndü, bedeninin her hareketi kontrol edebilen bir yaratığın olağanüstü hızıyla uzaklaştı.

Legna doyumuna ulaşamamış, hakarete uğramış ve sözcüklerin ifade edemeyeceği kadar aşağılanmış bir şekilde orada kalakaldı. Yere yığıldı fakat ağlayamayacak kadar şoktaydı. Gideon'ın sözleri kadınlık gururuna ve narin egosuna amansızca saldırıyordu. Ve hemen ertesi yıl kendi soyundan bile olmayan bir kadının peşine düşmüş ve yalnızca Jacob onu her şeyden habersiz yaratıktan zorla uzaklaştırdığı için durmuştu.

Yani hayır, Legna onu hiç affetmemişti. Ve şu ana kadar hiçbir zaman onun neden olduğu yara nedeniyle ağlamamıştı.

Gideon onu dikkatle izledi. Üzgün olduğunu biliyor ve nasıl devam edeceğini bilmiyordu. Kadınların duygusalılıklarıyla baş etme yeteneği yoktu. Sonuçta o bir akıl iblisi değildi. Yaşadıkları sorunu doğru düzgün çözememiş ve verdiği zararı nasıl telafi edeceğini hiç bilememişti bu nedenle zamanla yaşananların unutulacağını, her şeyin eski haline döneceğini umut etmişti. Böyle düşünmek bir hataydı ve şu anda yeniden karşısına çıkan bu sorunun tıpkı druid

savaşında küstahça işlediği suçlar kadar korkunç olduğunu hissetti. O zamanlar çok üzücü hatalar yapmıştı ve şimdi de aynı şeyi yaptığı açıktı. Normal şartlarda bin yılın bu tip hataları bir daha yapmamak için yeterince tecrübe sağlayacağı düşünülürdü fakat görünüşe bakılırsa böyle olmamıştı.

Gideon ona biraz daha yaklaştı ve Legna onun bedeninin sıcaklığını sırtında hissetti. Normalde iblislerin vücut sıcaklıkları insanlarınkinden beş derece düşük olmasına rağmen Kadim iblisin neredeyse ölümlüler kadar ısı yayması Legna'yı her zaman şaşırmıştı. Fakat bu sıcaklığın yoğunluğunu oldukça net bir şekilde hissediyor ve bu da onu daha fazla huzursuz etmekten başka bir işe yaramıyordu.

“Gitmeni istiyorum,” dedi Legna kararlı bir sesle, dışarıdaki estetik bahçeden gözlerini ayırmadan. Şafak sökmüş, gökyüzünü pembe ve turuncuya boyamıştı ve yumuşak renkleri görünürdeki tüm ağaçların parlak yapraklarından yansıyor. Şu an yatakta olması, günü rahat bir biçimde sonlandırması, acı ile aşağılanmışlığın neden olduğu gözyaşlarıyla hiç ilgisi olmayan rüyalara dalması gerekiyordu.

“Gitmeyeceğim, Magdelegna.”

Legna irkildi ve Gideon'ın ismini kısaltmadan kullanmamasını diledi. Yıllar önce onu kendine çekerken kullandığı o buyurgan tınıyı çok net hatırlatıyordu.

“Pekâlâ,” dedi acı acı, “kalabilirsin.” Elini kaldırdı ve amacına ulaşması için odaklanmasına yardımcı olan o tanıdık hareketle kıvırdı. Işınlanmaya başlamadan önce Gideon onu bileğini sıkıca tutarak avcunun içine hapsetti. Legna bileğini saran zarif parmaklara baktı ve sonunda bu sorun yaratan elin sahibine döndü.

“Her zamanki gibi duygularımı hiçe sayarak istediğini yapmaya kararlısın, Gideon,” diye sert bir sesle onu suçladı. “Sen zalim ve duygusuz birisin. Beni burada tumak için bir sebebin yok ve benim de senin yanında olmak için bir nedenim yok. Elini çek,” diye soğuk bir sesle tehdit etti, “yoksa ağabeyimi ve İnfazcılarını çağırırım.”

“Tahminlerin doğru değil, Legna. Seni burada tutmak için çok iyi bir nedenim var.” Gideon elini biraz gevşetti ve ellerinin hâlâ birbirine bağlı bir şekilde aşağıya, aralarına düşmesine izin verdi. Fakat Legna kendisini onun elinden kurtarmak istese, elini hemen sıkmasının sadece an meselesi olacağını biliyordu. “Şüphelerime göre başkalarıyla paylaşma zahmetine girmediğin nedenler. Ve buna arkadaşların olan İnfazcılar da dahil.”

“Saçmalıyorsun,” dedi Legna alaycı bir tavrıyla. “Benim saklayacak hiçbir şeyim yok.”

“Ah, öyle mi?” Legna’ya ondan uzaklaşarak bedenini arkasındaki taş pencere çerçevesine olabildiğince yapıştırmasına yetecek kadar bile vakit tanımadan Gideon’ın gümüşü kaşlarından biri onu uyarırcasına kalktı. İblis onun geri çekilen bedenini sakince takip etti, aralarında birkaç santim vardı. “Legna,” diye yumuşak bir sesle onun kulağına fısıldadığında, nefesi Legna’nın boynunu okşayarak tüm bedenini ısıyla ürpertti. “Bizden ne saklamaya çalıştığını görebiliyorum. İçindeki sahip değilmişsin gibi davrandığın gücü görebiliyorum. Büyük ihtimalle sana dair senin bile bilmediğin şeyleri görüyorum. Geçtiğimiz kısacık on yılda çok değiştin fakat yine de kapasitenin altında davranmayı tercih ediyorsun. Belki de,” diye alçak sesle fısıldadı, boştaki eliyle kulağının önündeki saçları nazikçe geriye iterek, “ağabeyin neden bu şekilde davrandığını öğrenmek ister. Şahsen ben çok merak ettiğimi biliyorum.”

“Senden ne kadar nefret ettiğimi daha önce söylemiş miydim?” diye tısladı, onun tenine dokunuşuyla bedeninde meydana gelen dürtülerin yarattığı tuhaf sıcaklığı umursamamaya çalışarak. “Eğer istihbarat peşindeysen dedektif tut.”

“Ben her zaman istediğim bilgiyi doğrudan, en iyi kaynaktan almayı tercih ederim,” dedi Gideon, gözlerini bir kez daha onun bedeninde baştan aşağı gezdirerek. Bunu her yapışında Legna huzursuz oluyordu. Bunun yalnızca bir sağlık taraması olduğunu biliyordu ve Gideon büyük olasılıkla bir doktorun en temel biyolojik yöntemlerini

kullanarak onu kontrol ediyordu fakat onun cıvayı andıran bakışlarının ağırlığı her seferinde Legna'ya kadmsal bölgelerinde bir baskı olduğunu ve sanki gözler önüne serildikleri hissini veriyordu.

Tüm korkularını bir kenara attı çünkü bilinci onu kendisinden uzaklaştırmak gibi delicesine bir istekle tutuşuyordu. "Eğer sorularına cevap verirsem," diye pes etti sonunda, "beni rahat bırakacak mısın?"

"Korkarım bu vereceğin cevaplara bağlı, Legna."

"Fakat konuştuklarımız gizli kalacak, öyle mi?" diye üsteledi Legna gözlerindeki karanlık şüpheyle.

"Etik değerlere olan bağlılığım konusunda zaten konuştuğumuzu sanıyordum."

"Bana hiçbir zaman doğrudan bir cevap vermiyorsun!" diye çıkıştı Legna. "Sonradan istediğini yaparken sözlerini çıkarlarına uydurmak için hep üstü kapalı konuşuyorsun. Sen doktorluğun gerektirdiği etik kurallara göre hareket etmek zorundasın, Gideon fakat aynı zamanda her şeyin üzerinde tutacağın Konsey'in etik kurallarına göre davranmak zorunda olduğu çok iyi biliyorum."

Gideon alçak, boğuk, sakın ve tüyler ürpertecek kadar ciddi bir sesle, "Legna," dediğinde, Legna'nın hiç kımıldamadan durmasını sağladı. "Benim ilk olarak ilgilenmem gereken her zaman hizmet ettiğim kişilerin sağlığıdır ve bu hep böyle olmuştur. Onların kim olduklarının ya da benim onları iyileştirmemin ne kadar uzun sürdüğünün önemi yoktur." Gideon parmağının ucunu onun çenesinin altına koyarak göz göze gelmeleri için kaldırdı. "Eğer gizliliğine ne olursa olsun saygı göstereceğime dair açıkça söz vermem gerekiyorsa, kabul. Bana söyleyeceğin hiçbir şey buradan çıkmayacak."

"Noah'ya bile mi söylemeyeceksin?" diye meydan okurcasına sordu Legna.

"Legna, bana bak. Bütün güçlerini kullanarak bana bak ve içimde hiçbir yalan ve dalavere olmadığını gör. Seninle ilgili kimseyle konuşmayacağım. Ne Noah'yla, ne Jacob'la ne de başkasıyla. Senin iznin olmadan bunu yapmayacağım. Sana yemin ediyorum, Legna,

bu konu hakkında tıpkı o gece konusunda olduğu gibi kimseye bir şey söylemeyeceğim.” Gideon onun yüzündeki şaşkın ifadeyi yavaş yavaş inceledi. “Benim hakkımda ne düşünürsen düşün fakat upuzun hayatım boyunca bir kez bile verdiğim sözden dönmedim.”

Legna ona inanıyordu. Bunun nedeni sadece içini incelemesine izin vermesi ve gizli bir niyeti olup olmadığına bakması için onu zihnine davet etmesi değil, aynı zamanda gümüşü gözlerinde Legna’nın sağlığı için endişelendiğine dair apaçık gördüğü dürüstlük ifadesiydi. Çenesinde farkında olmadan gezdirdiğı parmak uçlarında gerçek şefkat vardı. Verdiği söz saf bir gerçektir.

Legna, birden büyük olasılıkla günlerdir dinlenmemiş olmasının verdiği yorgunluğu hissederek onun sonu gelmeyen bir şekilde içine işleyen bakışlarından gözlerini kaçırdı.

“Pekâlâ,” diyerek razı oldu Legna sonunda.

Gideon o an için tatmin olarak onu bıraktı ve rahatlaması ve nefes alması için bir adım geriledi.

“İşlerimi doğrudan halleden biri olduğum konusunda seni uyarma gereğı hissediyorum,” dedi alçak sesle. “Isabella’ya açıkladıklarını duydum fakat bana olan öfkeni hesaba katarsak, daha fazla kırılmaman için sana bunu hatırlatmak isterim.”

“Lütfen,” dedi Legna, ufak bir kahkaha atıp gözlerini devirerek. “İşlerin daha da kötüye gidebileceğine inanmıyorum.”

Gideon bu konuda onunla aynı fikirde değildi fakat bu yorumundan kendisini anladığını kabul etti.

“Yeteneklerinin gerçek boyutunu saklamaya çalıştığını fark ettim,” dedi. “Neden?”

“Çünkü ben...” Legna bir an endişeli bir şekilde alt dudağını dişlerinin arasına aldı. “Yetişkin bir akıl iblisinin böylesine ileri seviyede yetenekleri olmasının olağandışı olduğunu düşünüyorum. Henüz basit bir İhtiyar sayılmam için bile elli yıl var ve buna rağmen bazı güçlerimin onlarınkini geçtiğini fark ettim.”

“O halde İhtiyarların yapabildiği gibi arkanda duman ve sülfür bırakmadan ısınlanabildiğin konusundaki tahminim doğru, öyle mi?”

“Evet. Bunu nereden bildin?”

“Çünkü gelişmiş yeteneğini saklamak için o izleri bırakmaya çalışırken ciddi anlamda odaklandığım gördüm. Hızının daha önce artmış olmasına rağmen ısınlanmanın birkaç saniye daha uzun sürdüğünü fark ettim. Bu da bana yapmakta olduğun şey üzerinde biraz fazla düşündüğün izlenimini verdi. Ayrıca biraz önce seni durduramamış olmalıydım. Ben hızlı ve güçlü olabilirim, Legna fakat dikkatini kolayca kaybettiğin günleri uzun süre önce geride bıraktın. Bence bileğinde yaptığın hareket daha çok bir alışkanlık, gerçekten ısınlanmadan önce saklaman gereken şeyleri sana hatırlatmak için kullandığın bir şey. Ayrıca bir keresinde seni... aldatmacaları yapmayı tamamen unuttuğun acil bir durumda ısınlanırken de gördüğümü söylemeliyim.”

Legna kızarak başını eğdi ve terliğini şaşkınlıkla halının iplerinin olduğu tarafa sürttü. Dikkatli davrandığını sanmıştı ve Gideon’a bu kadar açık verdiğini bilmek onu rahatsız etti.

“Yani bu beni bir çeşit mutant mı yapıyor?”

“O derece kesin konuşmak için henüz çok erken,” dedi, elini uzatıp Legna’nın elini tutarak ve onu odanın ortasına getirerek. “Daha ayrıntılı bir tarama yapmam gerek, Legna ve bunun için benimle işbirliği yapmalısın.”

Legna sabırsızlıkla iç geçirdi ve ellerini canı sıkkın bir tavrıyla, druid Isabella’dan aldığı açıkça belli olan bir alışkanlıkla beline koydu.

“Yardımcı olacağımı söyledim, öyle değil mi?”

“İğneleyici tepkiler vermene gerek yok, Magdelegna. Böyle bir taramaya başlamadan önce herkesi uyarırım çünkü oldukça yakınlık içeren bir muayene. Mesela sana dokunmam gerek. Bu zihin dokunusuna çok benziyor fakat bunu hem fiziksel olarak hem de güçlerimi kullanarak yapıyorum. Gerekirse astral yansımayla bedenine girebilirim. O noktada benden fiziksel açıdan hiçbir şey gizleyemezsin.”

Legna yutkundu; böylesine savunmasız kalacağı fikri onu en-dişelendirerek kalp atışlarını hızlandırdı. Fakat sürekli ertelediği bu iş ve arkasında yatan büyük korku onu çok yormuştu.

“Pekâlâ, olup olmadık yerlere burnunu sokmayacaksan,” dedi. Gideon gümüş renkli kaşını kaldırdığında Legna söylediği şeyin her yere çekilebileceğini fark etti. Bronz teni bir kez daha pespembe oldu. “Ne demek istediğimi biliyorsun,” diye ekledi, gülünç bir nedenden ötürü ona bakamayarak. “Zihnimden uzak dur. Beyindeki sinapsların şifresini çözebilecek kadar güçlü olduğunu biliyorum.”

“Bu çok nadir yaptığım bir şey çünkü çok çaba gerektiriyor ve benim açımdan biraz acılı oluyor. Ayrıca gücümün o bağlantılara müdahale etmesi hafıza örüntülerini etkileyebilir.”

“Ben de onu söylüyordum.”

Gideon cevap vermedi. Onun yerine Legna’nın etrafında daire çizmeye başladı ve gözleriyle bedeninin her noktasını taradı. Son zamanlarda Legna’nın solunumunun hızlandığını hemen fark etti. Onun türündeki bir iblisin geçtiği eğitimin farkındaydı. Kişisel olarak Legna’nın her zaman sakın kişiliğiyle övündüğünü ve bir adım atmadan veya bu adımın ne olduğunu söylemeden önce tıpkı Gideon gibi sistemli bir şekilde düşündüğünü biliyordu. Irklarındaki empat ve telepatların soğukkanlı ve serin bir görüntü sergilemeleri doğaldı. Son zamanlarda, Gideon ne zaman Legna’yla karşılaşsa daha duygusal görünüyor ya da en azından yetişkin olduğundan beri hiç yapmadığı şekilde duygularını açığa vuruyordu. Aslında Gideon’ı zor-layan, az önce üzerinde tartıştıkları konuydu. Neden birden ve şimdi aralarında geçen o gece yüzünden gururunun incindiğini Gideon’ın bilmesine izin veriyordu? Ah, Gideon düşüncesiz davranışının onda olumsuz duygular yarattığını biliyordu fakat Legna bunları hiçbir zaman belli etmemişti.

Gideon onun arkasından dolandı ve biraz yaklaştı. Legna’nın gözlerini kapadığını ve nefesini kontrol etmeye ve yükselen nabzını seçtiği bir meditasyon tekniğiyle düşürmeye çalıştığının farkındaydı.

Fizyolojisiindeki değişiklik hızlı ve fark edilir seviyedeydi. Legna'nın istemli ve istemsiz hareketleri üzerinde etkileyici bir kontrolü vardı. Bu da yeteneklerinin bir yetişkenden çok bir İhtiyarınkilere yaklaşmış olduğunun başka bir göstergesiydi.

Gideon onun gür saçlarını ellerinin arasında toplamak üzere uzandı ve ipeksi tomarı omzunun üzerine bıraktı. Sonra bir adım daha atarak elini onun o sıcak ve narin ensesine sardı. Gözlerini kapaması çok da gerekli değildi fakat odaklanmasını sağlıyordu. Gideon hemen duysal güçlerini önce omurgasından başlayarak ve sonra da sinir sistemine yayarak onun içine gönderdi.

İçindeki elektriksel tepkiyi hissettiğinde Legna'nın biraz fazla gergin ve etrafının fazlasıyla farkında olduğunu anladı fakat muayene konusundaki endişesi düşünöldüğünde bu anlaşılabilirdi. Onun sinirlerinin ve sinapslarının biraz daha derinine inerek bedeninin ayarlı olduğu acı, refleks ve iletim görevlerinin içindeki kimyasalları ölçtü. Hiç düşünmeden alnını onun ensesine yasladığında derin ve düzenli solukları Legna'nın boynuna ve omuzlarına dokundu. Onun baştan aşağı ürperdiğini hissetti ve bunun karşılığında oluşan tepki kendi bedenine dolarak Gideon'ı da bu tepkiyi taklit etmeye zorladı. Gideon şaşkın bir şekilde gözlerini açtı. Bedeni böyle bir tepkiyi yetişkinlik yıllarından beri vermemişti. Muayene ettiği hastanın sinirsel tepkilerinden etkilenmeyi engellemeyi uzun süre önce öğrenmişti. şaşkınlıkla kaşlarını çattı fakat yeniden işine dönerek kendisini bir kez daha onun sinir sisteminin derinlerine soktu ve bu kez hücresel seviyelere kadar ulaştı. Her seferinde bir grup sinir yapısını dendritlerden DNA'lara kadar inceledi. Aynı anda ellerini onun omuzlarına kaydırđı, parmaklarıyla sardıktan sonra kollarına indi.

Köprücükkemiğine geldiğinde parmaklarını açtı ve onun kalbinin ve ciğerlerinin yapılarına ve işlevlerine odaklandı. Kalbinin neredeyse düzensiz bir şekilde teklediğini hissetti fakat sonra birkaç dakika öncesiyle ilgisi olmayan şekilde hızlandı. Gideon yeniden duysal bir geri dönüşle kendi kalbinin aniden ona mükemmel bir

şekilde uyum sağlayarak hızlandığını hissetti. Gideon geri çekilme dürtüsüne karşı koyarak kendisini bu anormalliklere kapamak için hızla nefes aldı. Çok önemli bir şey değildi. Kesinlikle tehlikeli sayılmazdı. Yalnızca garip bir anormallikti. Fakat bu anormallik onu farklı şekillerde etkilemeye devam etti. Legna'nın nefesi bir kez daha sıklaştınca Gideon'inki de sıklaştı. Beden ısısı normalin üzerine çıkarak Gideon'ın dokularına yayılan sıcaklık dalgaları yarattı.

Gideon ondan aniden uzaklaştı çünkü tüm bu tepkiler dikkatini öyle çok dağıtmıştı ki yeniden odaklanabilmesi için biraz zamana ihtiyacı vardı. Ellerine baktığında titrediklerini görünce şoke oldu.

“Ters bir şey mi var?”

Gideon hızla gözlerini kaldırdı. Legna ona dönmüştü. Teni kızarmış, pencerenin dışındaki şafağın renklerinin bir parçası olabilecek koyu bir pembeye dönmüştü. Güzelliği dikkat çekiciydi. Gideon her zaman böyle düşünmüştü fakat o anda daha fazlası, daha önce farkına varmadığı bir derinlik vardı. Sanki biri içine bir şarkı yollamıştı. Sinirlerini bir uğultu gibi titreterek Legna'nın varlığına karşı zaten fazlasıyla duyduğu farkındalığı biraz daha artıran manyetik bir çekim gibiydi.

“Hayır,” diye cevap verdi Gideon dalgın bir şekilde. “Bilmiyorum,” diye düzeltti, ondan bir adım daha uzaklaşarak.

“Gideon beni korkutuyorsun,” dedi nefesi kesilmiş gibi tiz bir sesle.

“Emin ol... istemeden oldu. Şimdiye kadar her şey normal görünüyor. Ayrıntılı muayeneye henüz başladım.”

“O zaman neden durdun?”

Gerçekten neden durmuştu? Kendisinin anlayamadığı bir şeyi ona açıklayamazdı. Fakat Gideon kudretli bir ırkın Kadim bir üyesiydi ve türünün tek örneğiydi. Bu ufak anormallikleri en son çözümlemesine sıra gelene kadar elbette saklayıp saptırabilirdi. Legna'ya açıkça göze çarpacak şeylerin ötesinde bir şeyler olduğuna fazlasıyla inanmıştı. Fakat çözümü en başta düşündüğü kadar kolay olmayacaktı.

“Odaklanmak için biraz zamana ihtiyacım vardı,” diye açıkladı sonunda. “Devam etmeye hazırım.”

“Tamam,” dedi Legna dikkatli bir şekilde. Sesinden Gideon’ın açıklamasından tamamen tatmin olmadığı anlaşıyordu. Fakat yine de uysal bir şekilde arkasını döndü.

“Hayır.” Gideon omzuna elini koyarak onu durdurdu. “Bana dönük kal.”

Legna onun söylediği yaptı ve Gideon’ın yapması gerekmesin diye saçlarını omuzlarının üzerinden arkaya itti. Bu kez gözlerini kapamadı ve dikkatle Gideon’ı izlemeye başladı. Gideon iki elinin parmaklarını açarak ona uzandı. Bu kez hedefinde Legna’nın beli vardı. Avuçlarını ipek elbisesinin üzerinde kaydırarak kalçasının kıvrımlarına yerleştirdi. Legna hiçbir şekilde cılız sayılmazdı. Boylu poslu ve endamlıydı, oldukça kadınsı hatları vardı. Formdaydı, güçlü olmasına yetecek kadar kaslı fakat bir o kadar da kadınsıydı. Sosyal olarak iblis kadınları tanıyan insanlar onların farklı bir tür olduklarını fark etmez, onlardan genellikle tanrıça veya Amazon olarak söz ederlerdi. Gideon bunun nedenini kolaylıkla anlayabiliyordu. Legna tüm ırkların kadınlarını gölgede bırakırdı.

Gideon dikkatinin dağılmasına izin verdiğini fark ederek yeniden odaklanmak için başım iki yana salladı. Gözlerini, onun kalçasından belinin oyuğuna ve oradan da kaburgalarına doğru çizdiği rotaya dikti. Anında onun iç organlarını gözlerinin önüne getirdi. Onları ayrıntılı bir şekilde taradıktan sonra sonucun onun gibi genç yaştaki herhangi bir iblis kadar sağlıklı ve temiz olduğunu gördü. Görünüşe göre, yetenekleri zamanından önce gelişmiş olsa da aynısı bedeni için söylenemezdi. Bazen iblislerin normalden daha hızlı yaşlanmasına neden olan sıradışı bir durum görülebiliyordu. Gideon, Legna’nın durumunun bundan farklı olduğuna memnundu. Bu, bir iblisi öldürebilecek birkaç durumdan biriydi. Doktorlar henüz nedenlerini bulamadıkları için çözüm de getirememişlerdi. Neyse ki bu vaka son yüz üç yıldır hiç görülmemişti.

Ellerini aynı yoldan aşağıya indirdi ve parmaklarını açarak avuçlarını onun kalçasına yerleştirirken biraz daha yaklaştı. Legna hafifçe nefesini tuttu ve bedeni beklenmedik bir şekilde irkildi. Gideon içgüdüsel olarak kurduğu derin bağlantının kopmasını istemediği için onu sıkıca tuttu.

“Kımıldama,” diye mırıldandı.

“Bağışla...” dedi Legna. Sesindeki huzursuzluk Gideon’a bir şey ifade etmedi.

Gideon çabucak onun kas yapısını kontrol ettikten sonra çok yumuşak bir şekilde üreme sisteminin derinlerine indi. Aniden Legna bir kez daha inledi ve elleriyle onun göğsüne vurarak gömleğini yumruklarının arasında sıktı. Tüm bedeni baştan ayağa titriyordu. Bu kez Gideon bu tepkiye tüm dikkatini verdi. Onun kocaman gözlerine baktığında gözbebeklerinin büyüdüğünü gördü. Ağzı yumuşak ve sessiz bir şaşkınlık ifadesiyle açıldı.

“Ne yapıyorsun?” diye sordu kesik ve sık nefes alıp vererek.

“Hiçbir şey,” dedi Gideon. Yüzündeki ifade şaşkın düşüncelerini yansıtıyordu. “Sadece muayeneye devam ediyorum. Sen ne hissediyorsun?”

Legna bu hissi sözcüklere dökemiyordu. Tüm bedeni sanki sıvı bir ateşle doluyordu. Sanki içine magma damlıyor, Gideon’ın alt karnına koyduğu elinin altında birikiyordu. Bir empat olduğu için bu hissi etkili ve çabucak anlatmak için kullanabileceği bir tek yol vardı. Bu hislerin hepsini, aniden, hazırlıksız bir şekilde, izin almadan aynen hissettiği gibi Gideon’a gönderdi.

Gideon sıradan, kontrollü bir muayenenin bir saniye içinde gerçek anlamda nefesini kesen, nükleer tepkime misali bir cinsel arzu kaynağına dönüştüğünü hissetti. Legna’nın karnında duran eli gerildi ve elbisesinin ipek kumaşım yumruğuyla sıktı.

“Legna!” diye boğuk bir sesle bağırdı. “Ne yapıyorsun?”

Legna onun farkındaymış gibi bile görünmüyordu; gözleri kapandı ve oksijen almaya çabalarken başını arkaya attı. Gideon ona

bakan gözlerini aşağıya kaydırđı ve teninin altında inanılmaz bir hızla toplanmaya başlayan cinsel arzusun sıcaklığını ve önlenemezliğini gördü. Ve Legna'nın içinde büyüdükçe, Gideon'ıninde de büyümeye başladı. Legna aralarında başı ve sonu olmayan, kilitli bir döngü yaratmıştı. Ve tek yaptığı içlerine akıp durmaktı.

“Dur,” diye emretti Gideon, boğuk ve çaresiz bir sesle, zihnini temizlemeye ve içinde biriken dürtüleri kontrol etmeye çalışırken. “Legna, kes şunu!”

Legna başını öne eğdi, gözlerini açtı ve Gideon'a kirpiklerinin altından bir kedinin... kızıışmış bir kedinin istikrarsız, vahşı bakışlarıyla baktı.

4. BÖLÜM

Gideon olduğu yere çakılıp kalmıştı. Şu anda onu orada tutan, avcının ellerinden çok bakışlarıydı. Aniden o Samhain gecesı ile bu gece arasındaki dokuz yıl uçup gitti. Gideon, o gece Legna ona rastladığı zaman hissettiğı her şeyi, o zamandan beri incelemeyi reddettiğı o anıları ve duyguları hatırladı. Yalnızlık, acı ve tarif edilemeyecek kadar vahşı bir açlık. Bütün bu duygular hiç durmadan ona saldırıyorlardı. Bunca zamandır içinde bir girdap gibi dönüyor, her geçen yıl daha da kötüye giderek onu çıldırmanın eşiğine getiriyorlardı. Bu onu öfkeliendiriyordu çünkü kendisini bir şekilde zayıf ve aldatılmış hissetmesine neden oluyordu. Bin yılını kendisi ve çevresindeki her şeyi kontrol etmeyi öğrenerek geçirmişti. O, tarihlerindeki en güçlü iblisti. Bu önemsiz, ilkel his nasıl olur da onu ilkel çorbada amaçsızca debelenen kozmik bir iribaşmış gibi etkileyebilirdi?

Sonra Legna tıpkı şimdi olduğu gibi aniden karşısında belirivermiş ve her şey değişmişti. Zihninde yalnızca her zaman herkesten çok hayranlık duyduğu, tabu olan genç, güzel kadına duyduğu sıcaklık, istek ve arzu vardı. Yalnızca bu değildi, Legna o zaman da Gideon'a bir kaplanın yoğun bakışlarıyla bakmıştı. Çok baştan çıkarıcı, çok güçlü ve görünüşe göre çok da kararlı bakışlardı. Legna'nın iradesi müthiş bir şeydi fakat Gideon şu anda Legna bunu ona yansıtmaya kadar ne kadar müthiş olduğunu hiç anlayamamıştı.

Ve şimdi bir kez daha Gideon'ın içine akıyordu; Legna'nın gözleri kararlılıkla yanıyor, onu bir erkek olarak yavaşça, dikkatle incelerken bir mücevherin yeşili gibi parlıyorlardı. Niyetini açıkça belli eden bu bakışlar Gideon'ın tenini adeta yalıyordu. Kutsal ayda hissettiği arzusun on katı içinde gürlüyordu. Karşı cinse gerçek anlamda ilgi göstermesinden bu yana yüzyıllar geçmişti. Onunki kadar uzun yaşayan bir kişi genellikle bedeninin fiziksel ihtiyaçlarını ya daha düşünsel konularla bastırıyordu veya partnerlerinin ne kadar çeşitli olduklarının bir önemi olmadığı için sürekli tekrarlanan bu his yeni bir şey yaşatmıyordu.

En azından kendisini Legna'nın vahşi gözlerinde kaybettiği geceye kadar böyle düşünüyordu. Bu konuda hep ayı suçlamıştı. Sonradan kendisini, açıklayamadığı bir şekilde Noah'nın koridorlarında daha sık gezerken bulduğunda; Legna'nın bir odadan diğerine süzülürcesine geçtiğini ve Gideon'ın yanında hiçbir zaman bir dakikadan fazla kalmadığını fark etmeye başladığında, bu zayıflığını kendisine kanıtladığını düşünmüştü.

Tüm yıl boyunca kendisiyle mücadele etmiş ve Samhain bir kez daha tehlikeli bir şekilde geldiğinde, Gideon kasıtlı olarak kendisini onun etkisinden uzaklaştırmıştı. Zihninin bir köşesinde onun karşı konulamayacak kadar büyük bir çekim gücü olacağını biliyordu ve kendisini, arzularıyla gözü dönmüş bir haldeyken onu bir şeye zorlarken bulmak istemiyordu.

Mesafenin onu kurtaracağını düşünmüştü. Fakat onu kurtarmak yerine mahvetmiş, ilgisini biraz olsun çeken bir kadına karşı zayıf düşmesine neden olmuştu. Ve bu kadın ne yazık ki bir insandı. Bir iblisin çiftleşmesi sırasında asla hayatta kalamayacak basit, kırılgan bir canlı.

En kutsal kurallarını çiğnemeye yeltenirken yakalanmasının ardından gelen aşağılık duygusunu tarif etmesi imkânsızdı. Katlanabileceği tek çare, her şeyden ve herkesten uzaklaşarak kendisini

derin bir yalnızlığa hapsedmekti ve o da son sekiz yılını bu şekilde geçirmişti.

İşin ironik yanı, Gideon'ın geçen Samhain'de Legna onu kendisine bir düşünceyle çağırdığında ortaya çıkışıydı. Bunun nedeni hayati bir şekilde yaralanan Jacob'a yardım etmesiydi; onu haklı nedenlerle cezalandıran İnfazcı İblis Jacob'a... Gideon, normal davranarak türünün yanında kendisini son zamanlardaki gibi kontrol edebilirse, bu çılgınlık nöbetinin sona erebileceğini düşünmüştü. İç çatışmasının üstesinden geldiği ve onu yendiği için günlük iblis yaşamına geri dönmemesinin güvenli olacağını sanmıştı.

Ne kadar da yanılmıştı.

Şimdi Legna'nın büyüüne karşı koymayı öğrenemediğini biliyordu. Hiçbir zaman öğrenemeyecekti. Magdelegna'da o büyüleyici gözler ve içlerinde zeki, kurnaz avcının bakışları olduğu sürece bunu yapamayacaktı.

Gideon doğrudan onun aç gözlerinin içine baktığında içlerindeki arzuyu, türünün erkekleri ilk ortaya çıkmaya başladığı zamanlarda içgüdüleriyle büyümüş olan yanıyla, ilkel bir seviyede hissetti. Birçok türün erkekleri gibi Gideon'ın görevi de dişileri etkilemekti fakat dişilerin görevi de bu kişi yalnızca kendisine diğer tüm erkeklerden daha uygunsa onu seçmekti. Gideon o sırada muayenenin bilinçaltılarında bir çiftleşme dansı ayinine dönüşerek ikisinin de daha önce hiç yaşamadıkları bir eylemi ve tepkiyi uyandırdığını fark etti.

Cıva rengi gözlerini ona diktiğinde, Legna başını yavaşça yan yatırdı ve saçları sırtından omuzlarına dökülerek hareket edebilen bir vücut uzantısı gibi kalçasının üzerine kıvrıldı. Gideon'ın hâlâ karnının alt kısmında tuttuğu eline uzandı, bedeninden çektikten sonra bıraktı ve boğazından meydan okurcasına boğuk bir ses çıkardı. Dudakları erotik bir gülümsemeyle kıvrıldı, dilini çıkarıp onları yavaşça ıslatırken sağına doğru sakın bir adım attı. Bu hareket baştan çıkarıcı bir şiir gibiydi ve kıvrak bedeninden Gideon'ı çağıran bir dalga misali yayıldı.

“Bunu sen yaptın,” dedi alçak sesle onu suçlarcasına.

Gideon onun bir yere kadar haklı olduğunu fark etti. İkisi de çok uzun süredir birbirlerine yadsınamayacak bir ilgi duyuyorlardı. Bu ilgiyi keşfetmelerine engel olan şeyler ise zihinleri, tavırları ve gururları olmuştu. Fakat Gideon kendi gücünü kullanarak onun sağlıklı bedenine girdiğinde, farkında olmadan birbirlerine karşı ördükleri duvarları geçmiş ve biyolojik açıdan onları tetikleyerek bir tepki zincirine neden olmuştu. Sonra Legna kendi gücünü onun içine göndermiş ve ikisini de karşı konulmaz bir döngüyle birbirine bağlayarak halkayı tamamlamıştı.

“Başlatmış olabilirim fakat sen devam ettirdin, Magdelegna,” dedi adım adım yavaşça ilerleyerek etrafında dolaşmaya başlayan kadını dikkatle izlerken. Gideon hiç kımıldamadan durdu ve bunu tüm bedeni farkındalık ve arzuyla zonklarken yapması güçtü. Fakat yine de gözlerini ondan hiç ayırmadı.

Onun sözlerini tartıyor gibi görünüyordu, tıpkı gözleriyle de Gideon’ın bedenini tarttığı gibi. Gideon hayatında hiç bu kadar ilkel bir his yaşamamıştı. Bunun gücü, bunca yıldır yaşadığı tüm cinsel dürtüleri gölgede bırakıyordu.

Legna olağanüstü biriydi.

Vahşi bir güzelliği vardı.

Legna odanın ortasında duran adama yaklaşıırken, bedenindeki hayli uyarılmış her siniri hissediyordu ve bu aşırı yüklemeye nasıl çığlık atmadığını merak etti. Hâlâ Gideon’a zihniyle ve birleştirdikleri güçleriyle bağlıydı. Onun farkındalıkları, duyguları ve düşünceleri Legna’nın bir parçası olmuştu. Onlara ne olduğunu biliyordu fakat bundan korkmuyordu. Kalbi onun kadim gücüyle atıyor, sürekli bir döngüyle bedenine verilen yüksek voltajlı bir elektrik şoku gibi içine işlediğini hissediyordu. Muhteşemdi. Ölümcüldü.

Umursamadı çünkü o nasıl Gideon’ın büyüüne kapılmışsa, Gideon’ın da onunkine kapıldığını çok iyi biliyordu. İkisinin de

baskın karakterleri vardı. Gideon kendisinininkine alışkındı ve Legna da kendi gücünü henüz keşfediyordu.

Legna gülümsedi ve tüm yüzü güzel bir günaha dönüştü.

“Beni geri çevirdin,” diye hatırlattı, ona pazılarına dokunacak kadar yaklaşarak. Gömleğinin yumuşacık ipek kumaşının altındaki kas aniden kasılarak karşılık verdi. Legna’nın parmak uçları onun omzuna kaydı ve geniş sırtına kıvrılıp omurgasından aşağıya inerken belli belirsiz dokunuşlardan cüretkâr okşayışlara dönüştü. Avcunu, onun arka tarafını bir an kavrar gibi kıvırdıktan sonra Gideon’ın gerginlikle sıkıldığı kaslarının üzerinden çekti.

“Biliyorum,” dedi boğuk bir sesle. Legna’nın etrafından dolaşarak karşısına geçişini izlerken gözleri yıldızların ışığı gibi parlıyordu. “Aptallık ettim. Beni küstahlıkla suçlamakta haklısın.”

Bunu duymak Legna’yı tatmin etti. Ona neredeyse göğüs göğse dokunacak kadar yaklaşırken bu his yüzündeki ifadeye yansıdı. Gideon gözlerini onun dudaklarına indirdiğinde davetkâr şekli onları tatmak için bir açlık duymasına neden oldu. Bu tadın ne kadar egzotik olduğunu, tat alma tomurcukları üzerinde süzölmüş bir bal gibi aktığını hatırladı. Fakat Legna bu anı kendisinin yönettiğini fazlasıyla açık etmiş olduğu için kendi arzularını tatmin etmek üzere herhangi saldırgan bir harekette bulunmadı.

Legna onun arzusunu ve kendisini tutarak olacakları ve hızı Legna’nın yönetmesi için beklediğini hissetti. Bu Legna’yı mutlu etti ve ona olan ilgisini daha da artırdı. Tahrik olmuş hali muhteşemdi ve kokusu Legna’yı egzotik bir yağmurun kokusu gibi sardı. Gözlerini kapadı ve yavaş, derin bir nefesle onu içine çekti. Gideon, Legna’nın kendisine yansıyan heyecanını hissedince alçak sesle inledi.

Gideon ona sahip olma dürtüsünü bastırmak için ellerini iki yanında yumruk yaptı. Legna gözlerini açtığında, Gideon onların parlak bir gümüş rengine dönüşerek inanılmaz bir şekilde kendisinininkileri yansıttığını görerek şoke oldu. Buna tutarlı bir açıklama

getiremezdi. Legna'nın baştan çıkaran dansına öylesine dalmıştı ki bunu denemeyi bile istemedi.

Legna ellerini onun göğsüne götürdü, iki parmağını gömleğinin önünü kapayan çapraz iplerin arasına soktu. Onları öyle çabuk ve hafif bir dokunuşla açtı ki ellerini aralık gömleğin önünden içeri sokarak altındaki atletik kasları okşayıp teninin yanmasına neden olduğunda, Gideon önünün açıldığını ancak fark edebildi.

“Magdelegna,” diye fısıldadı, “hayatım boyunca senin kadar güzel bir canlıya yaklaşmadım.” Bu iltifat onu mutlu etti; onunla olan bağı o kadar sıkıydı ki söylediklerinde samimi olduğunu biliyordu. Gideon, kendi hatalarının açıklığına çok fazla yakın olmadığı sürece, gerçeklerle yaşayan biriydi. Artık gerçeği kendisine itiraf ettiği için bu gerçek hakkında ne hissettiğini Legna'nın anlamasını sağlayacaktı.

“Bunca yıl boyunca bana karşı koymayı başardın,” dedi Legna, alaycı bir şekilde.

“Cehennem azabı gibiydi,” dedi açıkyüreklilikle.

Legna ona biraz daha sokuldu ve dişlerini hafifçe sıkarak fısıldadı. “Bana gelmek yerine bir insan kadının peşine düştün.”

“Seni korumaya çalışıyordum.” Gideon derin bir nefes aldı ve Legna'nın yaban baharatları ve belli belirsiz misk kokusunu bir kez daha içine çekti. “İnsan kadın bir anlık çılgınlıktan ve talihsiz bir zamanlamadan başka bir şey değildi. Bir çılgınlık anında seni saygısızca cinsel doyuma ulaşmak için kullanmak istemedim. Sen, bu kadar aşağılık bir davranış için çok değerlisin, Legna. Seni o şekilde kullansaydım ikimizi de utandırmış olacaktım.”

“Bana çocuk dediğin an beni zaten utandırdın, Gideon,” dedi sert bir sesle ve Gideon'ın ona yaşattığı acının bir yansıması olarak tırnakları onun tenine battı.

“Bunlar bir korkağın sözleriydi,” diye itiraf etti, boğuk bir sesle. “İçimde kontrolümü kaybetmeme neden olan bir şeyleri uyandırdığın için çok korkmuştum, Legna.”

“Peki, şimdi içinde uyandırdıklarımın hâlâ korkuyor musun, Gideon?”

“Evet,” diye itiraf etti. “Korkuyorum.” Uzandı ve elinin tersiyle onun güzel yanağının kavisini okşadı. “Böylesine bir duygu yoğunluğunun var olabileceğini bir kez bile düşünmemiştim. Bu, bin yıl boyunca yaşamaya ve sonra hâlâ öğrenecek bir şeyler kaldığını, hâlâ seni şaşırtabilecek şeyler olduğunu fark etmeye benziyor.”

Legna buna mutlu bir ifadeyle gülümsedi ve başını onun sıcak ve şefkatli dokunuşuna eğerek gözlerini kapadı. Gideon’ın tüm bedeni ona olan arzusuyla acı çekiyor, tüm bedenini ve zihnini sanki içinde tutamayacak kadar büyük bir enerjiyle dolmuş gibi hissediyordu.

“Şimdi söyle,” diye mırıldandı, “seçimin ne olacak? Beni terk mi edeceksin, Indirianna?” diye sordu. Legna’nın en değerli sırrı, gerçek ismi, sanki binlerce parmak ucunun onun en gizli yerlerine dokunmasına ve o narin boğazından bir zevk iniltisi çıkmasına neden oldu.

“İsmimi biliyorsun,” dedi merakla ve normalde olması gerektiği gibi bunun onu dehşete düşürmediğini fark ederek.

İblislerin birbirleri için kullandıkları sıradan isimler yalnızca Hristiyanların İncil’inde yer alanlara saygı duyduklarını göstermek için seçilmiş takma isimlerdi. Gerçek isimler bambaşkaydı. Biri başka birinin gerçek ismini öğrendiğinde, onu etkileyebilirdi. Bir iblisin gerçek ismi ruh çağırma eylemi için gerekliydi. Ruh çağıran kişi bu bilgiyi kullanarak tutsak iblise her istediğini yaptırabilirdi. İşte bu nedenle bu isimler her birinin büyük bir ciddiyetle koruduğu sırlardı ve iblisler bu bilgi nedeniyle eşlerinin başlarının derde girmemesi için gerçek isimlerini onlarla paylaşmaya bile korkarlardı.

“İsmimi söyle,” diye karşılık verdi Gideon, elini onun karşı konulamayacak uzunluktaki boynuna sararak. Bu kez o, Legna’nın kulağına fısıldadı. “Söyle.”

“Ne olduğunu bilmiyorum,” dedi, şaşırtıcı bir tempoyla nefes alıp verirken.

“Biliyorsun. Hissediyorum. Tek yapman gereken ikimizin içine bakman.” “İkimiz” uygun bir sözcüktü. O anda hangi düşüncenin kime ait olduğunu ayırt etmeleri neredeyse imkânsızdı.

Gideon hepsinden büyüktü. Ondan daha ihtiyarı olmadığı için eskiden onun gerçek ismini bilen kimse hayatta olamazdı. Ailesi ölmüştü. *Siddah*’ı da ölmüştü. Eğer Legna onun ismini öğrenirse, sonuçları anlaşılmaz bir şekilde ciddi olurdu. Tüm benliğini onun ellerine teslim etmiş olurdu. Tüm gücünü onun parmaklarının ucuna sermiş, onu teslimiyetiyle ödüllendirmiş olurdu. Legna ondan uzaklaşmak için bir adım gerilemeye çalıştı çünkü Gideon’ın ona sunduğu şeyin şokunu kaldıramamıştı. Fakat o, ellerini Legna’nın üzerinden çekmeyerek onu sıkıca kavradı.

“Yapamam,” diye fısıldadı, titremeye başlayarak. “Bunu kimse bilmemeli. Hiç kimse. Ben bu sırrı saklayabilecek kadar güçlü değilim, Gideon. Herhangi bir erkek akıl iblisi bu bilgiyi benden alabilir.”

“Düşündüğünden daha güçlüsün, *Neliss*.”

“Yeterince değilim. Lütfen benden bunu isteme.” Legna onu itti ve serbest kalmak için ağırlığını kullanarak kendisini geriye atmaya çalıştı. Gideon onu bir dakika daha tutarak yüzündeki panik ifadesine dikkatle baktı.

“Bir gün,” dedi alçak sesle.

Ellerini açarak onu bıraktı.

Aniden serbest kalınca Legna geriye tökezledi. Bir el hemen göğüs kemiğine uzandı ve sanki Legna göğsünün inip kalkmasını fiziksel olarak engellemeye çalışıyormuş gibi kemiğine bastırdı. Gideon son bir kez ona yaklaştı, parmak ucuyla çenesini kaldırarak yüzüne bakmasını sağladı.

“Seçimini yaptın, değil mi?”

Onu yanlış anlamış gibi davranmadı. Gideon’ın büyük bir kısmı hâlâ Legna’nın fazla uyanık zihninin içinde geziniyordu. Az önce aralarında geçen şeyin bir ismi olduğunu hatırladı. Artık sonsuza kadar ona mühürlenmişti, Legna da Gideon’a. Fiziksel olarak çok

fazla yakınlaşmamalarına rağmen ikisi de birbiri üzerinde izlerini bırakmışlardı. Legna daha şimdiden kendi içindeki değişimleri hissedebiliyordu. Kokusu sonsuza dek onunkine karışmış ve değişmişti. Düşünceleri, onun düşüncelerinin görüntüleriyle dolmuştu. Gücü artık Legna'nın bir parçası olmaya başlamıştı.

“Seçme şansım var mıydı?” diye sordu, tüm bedeni az önce fark ettiği şeyin şokuyla titrerken.

“Evet. Olduğunu çok iyi biliyorsun.”

Haklıydı. Legna bunu kabul etmek istememişti fakat her ne kadar doğa ile kader içindeki avcıyı dışarı çıkararak bunu karşı konulmaz yapmış ve oldukça sıradışı arzularını harekete geçirmiş olsa da bu onun seçimiydi.

“Seni seçtim, Gideon,” diye mırıldandı, onaylar gibi. “Ve sen de beni seçtin. Fakat bu nasıl mümkün olabiliyor?”

“Bu çok nadir, Legna, biliyorum. İki iblis arasında böyle bir şey belki birkaç yüzyılda bir olur. Fakat bunun ne kadar gerçek olduğunu hissedebiliyorsun, değil mi? Bu, tıpkı benim içimde olduğu gibi senin de içinde. Sonsuza kadar öyle olacak.”

“Fakat... Isabella ve Jacob... Corrine ve Kane. Kehanette eşlerimizin druid olacağı yazıyor sanıyordum.”

“Belki de eşlerimizi kendi içimizden değil hep druidlerin içinden seçtiğimiz için iki iblisin mühürlenmesi bu kadar nadir görülüyordur. Fakat olmayacak diye bir şey yok, Legna. İblisler yüzyıllar boyunca, mühürlenme yokken bile birbirlerine delicesine âşık oldular ve yalnızca çok şanslı olanlar bu tecrübeyi yaşayabildiler. Sen benim için yaratıldın. Bunu şu anda hayret verici bir açıklıkla görebiliyorum. Bunu neden daha önce anlamadığımı bilmiyorum.”

Gideon şimdi onun sıradışı gelişiminin kaynağını da anlamıştı. Bu değişim aslında dokuz yıl önce başlamıştı. Olgunlaşma sürecini hızlandıran şey, o kısıcık ve yakıcı karşılaşmaları sırasında kendisinin onun içinde bıraktığı parçalarıydı. Gideon onu eskisinden daha güçlü yapmıştı, kimyası onunkinin özellikleriyle değişmişti. Muayenesi

sırasında kendi bedeninin onun otonomik fonksiyonlarına uyum sağlamasının nedeni de buydu. O zaten Gideon'ın bir parçası olmaya başlamıştı, tıpkı Gideon'ın da onun bir parçası olmaya başladığı gibi. Birbirlerine karşı gösterdikleri düşmanca duygulara öylesine dalmışlardı ki bunu fark etmemişlerdi.

“Gideon, korkuyorum.”

Bu itirafı, tam olarak beklenmedik bir şey değildi. O kadarını Gideon da hissetmişti. Onun kendisinden uzaklaşmasına bu nedenle izin vermişti. Bedeninin boğucu taleplerini görmezden gelecek ve birbirlerine karşı duydukları büyüleyici fiziksel çekimin dışında onu kabul etmesi için Legna'ya zaman verecek olmasının nedeni de buydu.

“Korktuğunu biliyorum,” dedi, yumuşak bir sesle. Yanağındaki yatıştırıcı dokunuşu Legna'nın odaklanmasına ve içindeki vahşi duyguların sakinleşmesine yardımcı oluyordu.

“Sen çok güçlüsün, Gideon. Sen geçmişteki ve gelecekteki iblis ırkı içinde en çok saygı gören Kadimsin. Ben nasıl... Sen haklıydın,” deyiverdi. “Senin yanında ben bir çocuğum. Bu mühürlenmenin anlamlı olması için sana ne sunabilirim ki?”

“Güçlü bir soy. Büyüleyici ve karmaşık bir zekâ. Asırların güzelliğini.” Ona yaklaştığında dudakları onunkilere dokunmak üzereydi. “Bir mühürlenmenin anlamlı olması gerekmiyor. Mühürlenme mühürlenmedir.”

Gideon aralarındaki ufacık mesafeyi kapayarak onun dudaklarına yapıştığında sanki onu en son öptüğünden beri çok uzun zaman geçmiş gibi hissetti. Onun öpücüğündeki ihtirastan, dudaklarının dokusundan ve sıcaklığından anında büyülendi. Legna'nın zihni ondan korkuyor olsa da bedeni hiçbir engel tanımadan onu hemen kabul etti. Gideon'ın ona karşı hissettiği arzu bir kez daha ruhunu yakmaya başladı ama zaten gerçek anlamda kesildiği de söylenemezdi. Bu hissi onunla paylaştı ve duyguları onu etkilediğinde Legna'nın ağzından çıkan iniltiyi adeta yuttu. Dudaklarıyla vahşice onunkileri alırken, Legna ona doğru sallandı. Elleriyle onun başının arkasın-

dan tuttu ve tatların ve dillerin sıcak çatışması daha da derinleşti. Legna'nın tanrılara sunulan yiyecekler gibi el değmemiş bir lezzetli vardı ve Gideon'ın tüm bedenine arzusun mızraklarını saplıyordu. Kontrol mü? Tüm kontrol sadece Legna'daydı. Gideon birden kendi gücünün karşı tarafında olanların nasıl hissediyor olabileceklerini anladı. Legna'dan aldığı şey elektrik gibiydi, güçlüydü ve kendisini mahkûm ettiği yalnızlığı merhem gibi iyileştiriyordu.

Legna, düşüncelerine hafif hafif sızan fikirleri hissetti. Legna, Gideon'ın yaşı ve kendini soyutlayarak yaşamasının getirdiği yalnızlığın farkına varışını hissetti. Gideon onun varlığı, dokunuşu ve öpücükleriyle sarmalanmayı kabul ederken, Legna içinin ona karşı hem arzu hem de sevgiyle dolduğunu hissetti. Zihninde dolanan, zaman kadar eski aşk sözcüklerini duydu. Gideon'ın sesi zihninde bile boğuk ve tehlikeli derecede baştan çıkarıcıydı. Gideon'ın sesi Legna'nın düşüncelerinde dolaşüyor, onu cesaretlendiriyor, güven veriyor, öpücüğünün ona neler yaptığını hem görsel hem de şiirsel ayrıntılarla anlatıyordu.

Sonunda dudaklarını çektiğinde, ikisinin gözleri de sim kadar büyümlü bir şekilde parıldıyordu ve ikisi de uzun bir süre başaramayacak olmalarına rağmen sakinleşmek için derin soluklar aldılar.

Fakat Gideon kendisini zorlayarak ondan bir adım uzaklaştı ama bu arada göz temaslarını hiç bozmadı.

"Korkuların var," dedi boğuk ve alçak bir sesle. "Zamana ihtiyacın var. Bu süreyi sana elimden geldiğince tanımaya çalışacağım, *Neliss*. Güzel *Nelissuna*." Bu romantik sözler Legna'nın, hem kendisine hem de Gideon'a ait yüzlerce duyguyla başının dönmesine neden oldu. "Fakat," diye devam etti Gideon, isteksiz olduğu anlaşılan bir sesle, "Beltane büyük bir hızla yaklaşıyor ve o kadim gecede bu kadar kibarlık edemeyebilirim. Hiçbir mühürlenmiş çift, doğurganlık ve yeniden doğuşu simgeleyen böylesine güçlü bir gecenin çekimine karşı koyamaz."

“Biliyorum. Hikâyeleri hatırlıyorum,” diye fısıldadı Legna. Kalbi öyle hızlı atıyordu ki neredeyse göğsünden fırlayacaktı. “Bana ne kadar zaman versen de bunun için minnettar olurum, Gideon. Ben... ben şu anda... benimle olmadığın için duyduğun acıyı hissedebiliyorum.”

“Bu ikimizin acısı, Legna, tıpkı ikimizin arzusu olduğu gibi. Samhain’de olmadığımız için şükretmekten başka çarem yok. Bu dayanılmaz bir işkence olurdu. Neredeyse son on yıldır hep öyle oldu.”

Legna onayladığını göstermek için başını salladı ve onun yakışıklı yüzüne dokunmak için uzandı. Artık bunu yapmakta özgür olduğu için aniden buna ihtiyacı olduğunu hissetmişti. Gideon gözlerini kapadı ve odaklanmaya çalışarak derin bir nefes aldı. Legna, bu kadar basit bir dokunuşun bile onun üzerinde çok büyük bir etkisi olduğunun farkındaydı. Ve bu onu hayrete düşürüyor, büyülüyordu.

Gideon gözlerini açtığında içlerinde kor bir ateş yanıyordu.

“Beni eve gönder, Legna,” diye emretti, duygularını bastırdığı için boğuk çıkan bir sesle.

Legna yine onaylamak için başını salladı fakat yine son kez kısa bir öpücük için uzandı ve geri çekilirken dişleri onun alt dudaklarını sıyırdı. Bu Gideon’ın göz açıp kapayıncaya kadar iyileştirebileceği önemsiz bir yaraydı. Fakat Gideon onun bıraktığı izi dudaklarından silmeyecekti ve bunu ikisi de biliyordu.

Legna sonunda geri çekildi, gözlerini kapadı ve düşüncelerinde onun evini canlandırmak için odaklandı. Onun evinde onlarca kez misafir olarak bulunmuştu fakat yanında her zaman Noah olmuştu. Onun kütüphanesini, mutfağını hatta gözlerden uzak malikânenin bahçesini bile iyi biliyordu. Gideon’ı buralardan herhangi birine gönderebilirdi.

Fakat odaklanmaya başladığında, zihnindeki gözü daha önce hiç görmediği karanlık, şık bir odanın görüntüsüyle doldu. Elle oyulmuş abanoz panelli duvarları kocaman bir tavana kadar yükseliyorlardı. Koskocaman vitray camlardan içeriye rengârenk ışıklar vuruyor ve tüm odayı gökkuşaklarıyla dolduruyordu. Tüm renkler koskocaman

bir yatağın üzerinde toplanıyordu. Yatak örtüsünün rengi, odaya dolan şafak güneşinin rengârenk örtüsü nedeniyle anlaşılmıyordu. Etkisi azalan gün ışığının sıcaklığı altında büzülüp yatmak isteyen yorgun kişiyi sarıp sarmalamayı bekleyen sıcaklığı hissedebiliyordu. Burası çok güzel bir odaydı ve Legna bunun Gideon'm odası olduğundan ve onun bu görüntüyü Legna'yla paylaştığından emindi. Eğer Gideon'ı oraya gönderirse, ilk kez görmediği bir yere birini ısınlamış olacaktı. ısınlama amacı için başkalarının zihninden yer görüntüleri almak ileri seviye İhtiyarlara özgü bir yetenektir.

“Bunu yapabilirsin,” diye onu cesaretlendirdi, yumuşak bir sesle. Tüm düşünceleri ve dileği bu kısacık cümleden anlaşıyordu.

Legna uzunca bir an onun gözlerine baktıktan sonra bileğini çevirdi ve onu hafif bir dumanla odadan gönderdi. Öylece bakarak bir nefes verirken, o anda Gideon'm sağ salim odasına gittiğini çok iyi biliyordu. Legna dönüp kendi yatağına baktı ve nasıl uyuyabileceğini merak etti.

Nelissuna... *yatağına gir. Uyumana yardım edeceğim.*

Gideon'ın sesi içine akarak onu ısıttı ve olabileceğini hiç tahmin etmediği bir şekilde rahatlatmıştı. Jacob ve Isabella'mn paylaştıkları bağ buydu. Bundan sonra ikisi de hayatta olduğu sürece, birbirlerinin en derin düşüncelerini biliyor olacaktı. Gideon daha güçlü olduğu için, kendi düşüncelerinin bir kısmını kontrol edebileceğini hatta belki bazılarını Legna'mn farkındalığından koruyup saklayabileceğini fark etti. Ama bunu ancak Legna yeni yeteneğini kullanmakta ustalaşınca kadar yapabiliirdi. Sonuçta Legna bir akıl iblisiydi. Zihnin karmaşıklığını çözmek onun doğuştan gelen yeteneğiydi.

Terliklerini çıkardı ve elbisesinin omuzlarını indirerek su gibi üzerinden akıp düşmesine neden oldu. Kendi gözlerinin ardında Gideon'm gözleri olduğunu güçlü bir şekilde hissettiği için aynaya veya kendisine bakmaktan kaçınarak gözlerini kapadı.

Gideon'ın o erkeksi kahkahası Legna'nın içinde titreşerek teninin ürpermesine neden oldu.

Demek hem utangaç hem de cesursun... dedi neşeli bir sesle, Legna hızla örtünün altına girerken. *Çelişkiler ve sürprizlerle dolusun, Legna. Hayatım yeni başlıyor.*

Bin yıldan fazla yaşamak yeterince uzun gelmedi galiba, ha? diye sordu Legna.

Aksine, sensiz yaşamak çok daha uzun geldi. Uyu, Nelissuna.

Ve bu düşünceyi aldıktan sonra gözkapakları istese de karşı koyamayacağı kadar ağırlaştı.

Uykuya dalmadan önce son olarak Isabella'ya zihnini biriyle paylaşmak konusundaki düşüncelerinde yanıldığını söylemesi gerektiğini düşündü.

Legna, Gideon'ın fazlasıyla etkili olan yardımıyla yattığı uykudan kalktığında hava kararmıştı. Pencerenin kenarına yaslandı, gözlerini kararan gökyüzündeki ışıklara çevirdi ve uzun bir süre karanlık odasında öylece bekledi.

Nedense her şey inanılmayacak kadar farklı görünüyordu. Kokular, sesler, sessizlik... Hepsi de daha gerçek, daha somut gibiydi. Tüm yaşamı boyunca her şeyin yüzeyinin altındakileri derinden görebilmiş biri için bu, çok etkileyici bir histi. Soğuk gece esintisinin çıplak tenini okşadığını hissetti. Esintinin karşısında çıplak durmak uyarıcı bir histi. Gülümseyerek giyecek bir şeyler bulmak için gardırobuna gitti.

Legna her zaman giyim tarzına özel olarak dikkat ederdi; kıyafetleri ve tarzı oldukça kendine özgü, her zaman kadınsı, her zaman o özel zarafetini yansıtan türdendi. Fakat yine de bugün görüntüsü konusunda daha çok çaba gösteresi vardı. Bunun nedenini anlamak için çok zeki olmaya gerek yoktu ve elbisesinin ağır, saten eteğinin nasıl durduğuna bakmak için aynanın önüne geçerken kendi kendisine yüksek sesle güldü. Elbise bileklerine kadar iniyordu, Yunan elbiselerinin tarzında bir omzundan çapraz olarak aşağıya iniyor, sonra belinde kıvrılarak Legna'ya Gideon'ın gözlerini andıran gümüş

ipliklerin süslediği kırmızı saten kumaşı kat kat ve upuzun aşağıya kadar dökülüyordu.

Aynaya bakarken, aniden onun yeniden gözlerinin arkasında olduğunu ve onu kendisiyle birlikte gördüğünü hissederek hafifçe kızardı.

“En azından beni uyarabilirsin,” dedi yüksek sesle, kendi yansımalarına kaşlarını çatarak bakarken.

Ve kendimi senin bu yönünü görmekten mahrum mu edeyim? Bunu hiç istemem.

Legna gülümsedi ve aynasına biraz daha yaklaştı. Kendisine biraz daha yakından bakınca şaşkınlıkla nefesini tuttu ve gözlerinin içine bakarken elini yanağına koydu.

“Gözlerim!” diye haykırdı.

Benim gözlerim, dedi Gideon.

Daha doğru bir şey söyleyemezdi. Onun cıva rengi irisleri Legna'nın yansımalarının bir parçası haline gelmiş, Legna'nın o tanıdık çok renkli gri-yeşil tonu kaybolmuştu. Bu konuda yapabileceği bir şey olmadığını ve buna alışması gerektiğini düşünerek pes edercesine içini çekti.

“Herhalde aniden kahverengi saçlarla burada belirmeyeceksin, değil mi? diye sordu, umut dolu bir sesle.

Hayır, tathm, öyle bir ihtimal yok.

“Pekâlâ, bu çok adaletsiz bir durum!” diye abartılı bir aksilikle bağırdı. “Değişim, eski çağlardan beri bir şeyin başka bir şeyin yerini alması anlamına gelir. Şimdiye kadar sadece seni kendimde gördüm fakat kendimi sende görmedim. Bu oldukça haksız bir durum. Tam da senden beklenen şey.”

Gideon cevap vermedi, Legna'nın zihninden yalnızca hafif bir kahkahanın tınısı geçti. Garipti fakat o sırada daha önce Gideon'ın kahkaha attığını hiç duymadığını fark etti. Kahkahasının ona ne kadar sıradan bir şekilde yakıştığına şaşırmıştı. O her zaman çok ciddi, çok...

Kendine hâkim.

“Senin için sakıncası yoksa kişisel düşüncelerimi düzeltmekten vazgeçebilir misin?” diye azarladı Legna, sesinin tonunu alaycı ve kibirli bir seviyeye yükselterek.

Gideon sessiz kalarak karşılık verdi ve aynanın karşısında zafer edasıyla gülümsedi. Legna uzun saç örgüsünü omzundan geriye atarak odadan çıktı. Doğrudan Büyük Salon’a gitmek için beyaz, mermer merdivenden hızla inerken elbisesinin kuyruğu arkasında parlayan bir bayrağı andırıyordu. Son birkaç basamağı uçarcasına indi ve aceleyle neredeyse Noah’yı ezecekti. Ağabeyi onu belinden yakaladı ve yanına çekerek üzerine düşmemesi için dengesini sağlayana kadar bırakmadı.

“Noah!” diye selam verdi, nefes nefese, elleriyle düşmemek için onun kollarına tutunurken. “Üzgünüm, seni görmedim.”

“Bu belli oluyor,” diye takıldı Noah, yanak yanağa öpüşürlerken. “Acelen var gibi. Uyuya mı kaldık yoksa?”

“Ben... sanırım. Evet.” Legna gözlerini indirdi, ağabeyini bırakırken göz göze gelmemek için zaten mükemmel duran eteğini düzeltti.

Noah aniden başını kaldırdığında duyuları bir çakmaktaşı ve çelik gibi parlayarak etraflarını sardı.

“Ne oldu?” diye sordu Legna.

“Ben...” Noah uzun bir süre tereddüt etti. “Emin değilim. Gideon’in burada olduğuna dair çok garip bir duyguya kapıldım.”

Legna yüzüne yayılan ve kendisini ele veren kızarıklığı saklamak için başını çevirmek zorunda kaldı. Bu hareket Noah’nın dikkatini çekti ve gözlerini kısarak en küçük kardeşine baktı.

“Legna? Gideon burada mı?”

“Bildiğim kadarıyla hayır. Ben yeni kalktım, unuttun mu? Gitmem gerek.” Legna onu çabucak öpmek için başını kaldırdı ve sonra ışık gibi Noah’nın yanından uzaklaşarak ön girişe ilerledi.

Fakat Noah daha uzaklara da uzanabilirdi. Girişin önünde güneşin yakıcılığıyla aynı sıcaklıkta bir duvar belirince Legna durmak

zorunda kaldı. Hayrete düşmüş bir şekilde hafif bir ses çıkardı ve ellerini beline koyarak ağabeyine döndü.

“Pekâlâ, nedir bu? Ev hapsi mi?”

“Eğer sen öyle demeyi tercih ediyorsan,” dedi Noah, umursamaz bir tavırla ve kardeşini daha yakından incelemek için onun yanına yürüdü. “Neler oluyor, Legna? İçimde senin de bir parçası olduğun saçma sapan bir dolabın dışında kaldığıma dair gülünç bir his var. İnfazcımın sürekli sorun çıkaran eşinin seni buna teşvik ettiğine şüphe yok.”

“Gülünç bir his olsa da olmasa da, sevgili ağabeyciğim, benden daha fazlasını öğrenebilmek için bundan çok daha iyisini yapman gerekiyor!”

Legna bileğinin bir hareketiyle kayboldu ve hava basıncındaki ani değişiklikle Noah'nın sinüsleri sızladı. Burnunun üzerini ovalarken, *Legna bunu kasıtlı olarak yaptı*, diye düşündü ve iç sesi de tıpkı o anki hisleri gibi öfke doluydu. Ateş iblislerinin ırklarının en kuvvetli türü olduklarını söyleyen kişi tam bir moron olmalıydı. Noah'nın türünün en tehlikelilerinden biri olduğu kesindi fakat Legna bu konuda hiç geride kalmıyordu ve kendisi de bunu biliyordu. Yapmak istemediği bir şey olduğunda orada bulunmak zorunda kalmıyordu. Her yere anında gidebiliyordu. Tüm bunlara ek olarak henüz Noah kendi hislerinden emin bile değilken, ona ne hissettiğini söyleyebiliyordu. Ve bunlar yalnızca onun doğuştan gelen yetenekleriydi. Konu zihinleri ve toplumları çözümlemek olunca zekâsı ve sevimli ılımlılığı onu daha da öne çıkarıyordu.

“Bizim tarafımızda olması iyi bir şey, öyle değil mi?” Noah, arkasından müthiş bir sessizlik ve gizlilikle yaklaşan iblise bakmak için döndü.

“Jacob! Hayatımdan on yıl almışsındır,” diye tısladı.

“Yalnızca on mu? Yeteneklerimi yitiriyor olmalıyım.” Jacob, bir Noah'ya bir de Legna'nın en son durduğu yere baktı. Legna'nın

az önce durduğu yere bakarak başını salladı. “Az önce olanların anlamı neydi?”

“Hiçbir fikrim yok fakat kendi lanet evinde ne dolaplar döndüğünü bilmeyen tek kişi benmişim gibi hissetmeye başladım.”

“Kral olduğun falan düşünülürse bu çok acıklı bir durum,” dedi Jacob. Noah ona bakarken gülmemeye çalıştığı için dudakları titriyordu. “Ama bu yalnızca benim fikrim. Sürekli sorun çıkaran eşime de fikrini sorarım herhalde.”

Noah en azından açık açık yüzünü buruşturacak kadar ince biriydi. “Bunu duydun, ha?”

“Ve dolayısıyla...” diye hatırlattı Jacob.

“O da duydu,” diyerek onun cümlesini tamamladı Noah acı çeken, gülünç bir ifadeyle. “Beni affet, Bella. Sanırım pis bir ruh halindeyim.”

“Bir bebek bakıcısına ihtiyaç duyar duymaz seni affedeceğini söylüyor.”

“Biliyor musun, sanırım ben o kıcını kaç farklı yolla ateşe verebileceğimi düşünmeye başlamadan önce dışarı çıkıp kurallarımı uygulamaya başlasan iyi edersin,” dedi Kral, gözlerinde tamamen işle ilgili bir bakışla.

“Bunu yapardım ama Gideon’a ihtiyacım var. Nerede o?”

“Ben nereden bileyim?” diye sordu Noah, aksi bir tavırla ve ateşe doğru yürüyerek bu odada ona üzüntü vermeyen tek şeye, en sevdiği sandalyesine oturdu.

Jacob, yüzünde şaşkın bir ifadeyle Kral’ı takip etti. “Dur biraz, Noah, sen Gideon’ın burada olmadığını mı söylüyorsun? Az önce burada değil miydi yani?”

“Hayır. Neden olsun ki? Bugün Konsey toplantısı yok. Ve...” Noah sustu ve aniden Jacob’ın gözlerine baktı. “Neden Gideon’ın burada olduğunu düşündün ki?”

“Çünkü onun kokusunu tanıyorum. Senin de iyi bildiğin gibi onun kokusu ve varlığı oldukça fark edilebilir şeyler.”

“Evet, biliyorum,” dedi Noah. “Tuhaf ama beş saniye kadar önce onun enerjisini hissettiğime yemin edebilirdim. Legna’ya sorduğumda onun burada olduğundan söz etmedi.” Noah arkasına yaslanarak omuz silktili. “Nedeni her neyse herhalde önemli değildir.”

Jacob da tamamen tatmin olmamış gibi görünse de ona katıldığı belli eden bir şeyler mırıldandı. “Pekâlâ, onu bulmam gerek. Seni sonra ziyarete geleceğim.”

“Jacob, bir sorun mu var? Isabella iyi mi?”

“Galiba. Bugün pek iyi değil. Bu dişi bir insan için normal sayılabilirdi ama artık sıradan ilaçlara bizim kadar dayanıklı olduğu için gergin. Gideon’ın onu rahatlatacağım düşündüm.”

Noah, arkadaşının yüzünü buruşturduğunu kaçırdı, halbuki bu ifadesi İnfazcı’nın kafasındaki öfkeli düşünceleri ele verebilirdi. Jacob’ın eşi, gerçekte kimin gergin olduğu ve Gideon’ı aramak için kimin ısrar ettiği konusunda öfkelenerek ona içerlemişti çünkü bunları yapan kesinlikle kendisi değildi.

Noah, “Ona daha iyi hissetmesini umut ettiğimi söyle,” derken, Bella’ya duyduğu hayranlık sesinin tonundan anlaşıyordu. “Onu alttan al, eski dostum. O bir ilki gerçekleştiriyor. Koca bir ırk için Havva rolünü oynamak korkutucu olabilir.”

“Endişelenme. Bella’nın mutluluğu için her şeyi yaparım. Buna onun mutluluğu için başkalarının her şeyi yapmasını sağlamak da dahil,” dedi Jacob. Bu sözcükleri samimi olarak söylemişti elbette fakat aynı zamanda birinin incinen gururuna da iyi geleceğini umuyordu.

“Gideon’ın buna bayılacağına eminim,” dedi Noah gülererek. Jacob sırtıttı ve yerden yükselebilmek için yerçekimini değiştirdi.

“Eğer Gideon’ı benden önce görürsen ona Bella’ya gitmesini söyler misin?”

“Elbette. Ona gerçek bir druid gibi davranmasını söylediğimi yoksa...” Noah’nın sözleri İnfazcı’nın eliyle yaptığı ani bir hareket ve yüzündeki uyarı ifadesiyle kesildi. Fakat Jacob’ın yüzündeki acılı ifadeye bakılırsa çok geç kalmıştı.

“Demin düğün davetiyen çöpe atıldı,” diye mırıldandı Jacob. “Ve sanırım ben de hemen arkadayım.”

“Töreni gerçekleştirecek kişi ben olmasaydım ve sen de onun başka türlü gayrimeşru olacak çocuğunun babası olmasaydın buna inanırdım,” diye yüksek sesle karşı çıktı Noah. Aslında Jacob’la konuşmadığı açıkça belli oluyordu.

“Ah! Lanet olsun, Noah!” diye homurdandı Jacob, Bella’nın öfkeli çılgılığı kafasında yankılanınca. “Eve, onun yanına dönmesi gerekenin ben olduğumu hatırlıyorsun, değil mi?”

“Üzgünüm, dostum,” diye kıkırdadı Noah, yüzünde hiç de pişman olmuş gibi bir ifade olmadığı halde. “Şimdi çık git buradan, İnfazcı. Gideon’ı bul ve güzel ve çekici eşinle ilgilen. Ve ona büyüleyici göründüğünü ve hamileliğinin onun değerli bir taş gibi parıldamasına neden olduğunu söylediğimi ilettiğinden emin ol.”

“Noah, eğer benim kralım olmasaydın, bu söylediğin yüzünden seni öldürürdüm.”

“Evet, kralın olarak sırf bunu söylediğin için seni vatan hainliğinden tutuklatabilirdim. Neyse ki Jacob, kendini yakalayacak kişi sen olurdun ve aynı şeyi yapma gücü olan kadın da eve gittiğinde sana benden daha iyi bir ceza verecektir.”

“Çok nazıksınız, majesteleri,” dedi Jacob, alaycı bir tavırla.

“Teşekkür ederim. Şimdi o geveze, ufak tefek eşinin eskiden sadık olan tebaam arasında neden olduğu saygısızlık hakkında kafa yormaya başlamadan önce git.”

Jacob’ın buna homurdanarak verecek bir cevabı vardı elbette fakat akıllıca davranarak bunu parlayan gözlerinin ardında tutmayı başardı. Bir an sonra bir toz girdabına dönüşerek yüksek kalenin pencerelerinden birinden süzüldü ve Noah’yı yalnız bıraktı.

5. BÖLÜM

Bella kendisine oturması emredilen koltuktan kalktı, ellerini birbirine sürterek halının üzerinde endişeli bir şekilde ileri geri yürümeye başladı. Şaka bir tarafa, Jacob onun düşüncelerine çok yakın kalmaya çalışıyordu. Jacob'ın bu aralar ona emirlerine inatla uymadığı konusunda ders vermesine rağmen Isabella onun varlığının kendisini rahatlatmadığını söylerse yalan olurdu. Mesela şu anda oturması ve rahatlamaya çalışması gerekiyordu.

“Bu yalnızca bir baş dönmesi ve biraz da mide bulantısı, Jacob,” dedi yüksek sesle, boş odada. “Neden Gideon'ı rahatsız etme gereği duyduğunu anlamıyorum.”

Sonradan üzölmektense tedbirli olmak daha iyidir, Bella. Ayrıca, her ne kadar aksini iddia etsen de, zihnini rahatlatman gerektiğini söyleyebilirim.

Pekâlâ, hangisinin beni daha çok gerdiğini bilmiyorum; tuhaf hissetmek mi yoksa tuhaf hissetmeme verdiğin tepkiyi izlemek mi, emin değilim. Eğer bu bir çeşit gaz baloncuğu falansa, Gideon bizi keser.

Nasıl hissediyorsan o, aşkım. Buna her zaman hakkın var. İşim biraz uzun sürecektir. Lütfen oturup biraz dinlenir misin?

Isabella onaylar gibi başını salladı ve Jacob bunu görmese de onun kabul ettiğini anladı. Jacob'ı zihninin ön saflarından uzaklaş-

tırarak koltuğun köşesine kıvrıldı, bitkin bir şekilde başını yasladı ve sonunda gözleri kapanmaya başladı.

Tam uykuya dalmaya başladığında kapının tıklandığını duydu.

Legna, Jacob ve Isabella'nın evinin önünde belirmiş, ön kapıda bekliyordu. Bella onu bugün beklemediği için Legna kapıyı çalma inceliğini göstermişti. Zihninde ruh gibi gezinen adama kibarlığını yansıtmak istiyordu. Belki artık insan gibi ilişkiler kurmakla ilgili bir şeyler öğrenebilirdi.

Bundan pek emin olma, Nelissuna.

İzin verir misin? En azından arkadaşım ile konuşurken biraz yalnız kalayım.

Yalnız kalmak, insanlara özgü saçma bir ihtiyaçtır, Legna. Bir süredir kendinle o druidi bir tutuyor ve onun huylarını benimsiyorsun.

O benim arkadaşım. Onu çok seviyorum ve ona çok şey borç-luyum. Eğer bununla bir sorunun varsa...

Beni tehdit etme, Legna. Zamanını boşa harcarsın.

Zihnimden çıkacak mısın çıkmayacak mısın? diye sordu Legna emreder gibi.

Eğer seçenek sunuyorsan... hayır.

Pekâlâ, şöyle açıklayayım... hemen çık yoksa ben çıkarırım. Ve bunu yapamayacağımı veya yapmayacağımı düşünme. Mühür-lenmiş de olsak, ben bir akıl iblisiyim ve bunun nasıl yapıldığını kesinlikle öğrenirim. Ayrıca tüm olanlara rağmen hâlâ bir bireyim ve kendime ait özgürlüklerim var.

Anlıyorum. Pekâlâ, eğer ısrar ediyorsan, bunu bana neden sorduğunu anlamıyorum.

Sormadım. Şey, ilkinde sormadım. Ve ikincide de... ah, boş ver! Sözcükleri her zaman bu kadar ciddiye alacak mısın? Çünkü bunun çok can sıkıcı olduğunu söyleyebilirim. Ayrıca Bella'nın üzerimdeki etkisi konusunda başka bir şey söyleyeyim deme!

Ne haddime. İyi eğlenceler, Nelissuna.

Legna onun öylece zihninden ayrıldığını hissetti. Birçok yönüyle Legna'nın bir parçası olmaya ve onun doğasına işlemeye başladığından, Legna onun zihninden tamamen çıktığından emin olamıyordu. Mühürlenmiş çiftlerin doğalarında var olan bu zihinsel bağlantıdan birbirlerini men etmeleri mümkün müydü ki? Bunu daha önce deneyen olmuş muydu? Bunu yapmak isteyen çıkmış mıydı? Tüm bunlar hâlâ çok yeniydi. Hissettiği her şeyi çözümlemesi zaman alacaktı. Tabii bir de o kapasitede bir Kadim'in gücünü paylaştığı için aşırı derece güçlenmiş olmanın yetenekleri üzerinde nasıl bir etki bırakacağı da meçhuldü.

Fakat Legna'nın kurnaz bir tarafı, sahip olacağı güçlerin yanında açık düşüncelerin ve gümüş rengi gözlerin çok ufak bir bedel olduğunu düşünmeye başlamıştı.

Bu çıkarıcı düşünce onu rahatsız ederek ürpermesine neden oldu fakat Legna bunu zihninden uzaklaştırarak yok saymaya karar verdi. Bu durumun hiçbir yönünün gözünü korkutmasını istemiyordu.

Legna elini kaldırarak Isabella'nın kapısını çaldı.

Jacob, Isabella için duyduğu endişeyle sıradışı bir hız kullanarak göz açıp kapayıncaya kadar Gideon'ın evine gitti. Açık bir pencereden içeri süzüldü ve hızlı bir dairesel hareketle tozdan, iblise dönüştü.

Bir an avının varlığının kuvvetli kokusunu duyarak odanın içinde hızla etrafına bakındı. En son buraya, Kadim'in evine geldiğinden beri uzun yıllar geçmişti. Eski dostuyla aralarında oluşan olumsuz duygulardan dolayı hâlâ Gideon konusundaki huzursuzluğunu tam atamamış olsa da, buranın bu kadar tanıdık gelmesi onu şaşırttı. Fakat Isabella'nın ihtiyaçları onunkinden önce gelirdi ve Isabella'nın Gideon'a ihtiyacı vardı.

“Jacob.”

İnfazcı ismini duyunca döndü fakat zaten Kadim'in odaya geldiğini hissetmişti.

“Gideon, biraz vaktini almak istiyorum.”

“Elbette. Eşinle ilgili bir sorun mu var?”

“Ciddi bir şey olduğuna inanmıyorum fakat gerginlik nöbetleri geçiriyor ve sanırım bu nedenle kendi kendisini hasta ediyor. Bunu genellikle ve açıkça kabul etmiyor fakat çok endişeleniyor ayrıca onun muhteşem hayal gücü böyle zamanlarda başına bela olabiliyor. Senin onu temin etmeni rica ediyor. Başka hiçbir doktor bu işi yapamaz. Konu hamileliği olduğunda senden başka kimseye güvenmiyor.”

“Bu normal. Ona beni çağırmaya çekinmemesini söyledim ve samimiydim. O benim için birinci sırada geliyor.”

Jacob bu sözlerin ona neler hissettirdiğini ve doktora karşı hissettiği tüm duyguların ona neler hissettirdiğini anlamak için bir an sessiz kaldı.

“O halde minnettarım,” dedi sonunda, Kadim’e saygısını gösterircesine başını çevik bir hareketle eğdi.

“Rica ederim. Gel, birlikte...”

Gideon!

Bu çığlık Gideon’ın zihninde o kadar yüksek sesle ve ani yankılandı ki Gideon aniden yüzünü buruşturarak başını yana savurdu. Sol gözü, yanağı ve boynunda beliren ağrı yüzünden bir eli karşı konulmaz bir tepkiyle alnına gitti. Büyük ihtimalle verdiği tepkiyi dışarıdan anlaması güçtü ve Jacob’ın şaşırdığını göz ucuyla fark etmesine rağmen düşünceleri Legna’nın acil olan çağrısına gitti çünkü bu çağrı, Legna onun zihninden gitmesini istedikten hemen sonra gelmişti.

Isabella mı? diye sordu çabucak, Legna’nın nerede olduğunu ve İnfazcı’nın neden karşısında durduğunu bildiği için.

Evet. O yerde. Gideon, çok kan var!”

Gideon, Jacob’a baktı ve İnfazcı’nın bronz teni fark edilir derecede solgunlaştı. Görünüşe göre o da şimdi Isabella’nın kötü bir durumda olduğunu hissetmişti.

“Kader aşkına,” diye fısıldadı.

“Jacob, olduğun yerde kal,” diye emretti Kadim.

“Kalmayacağım!” Jacob ani bir öfkeyle patladı. “O benim karım, Gideon ve sen bana emredemezsin!”

“Jacob, Legna Bella’nın yanında,” dedi Gideon, ciddi bir sesle, “ve o bizi kendi yollarımızla yapabileceğimizden çok daha hızlı ışınlayabilir.”

“Legna mı?” dedi Jacob, alay edercesine. “İkimizi birden o kadar uzağa taşıyacak kadar güçlü değil o.”

“Evet, güçlü. Sana yalvarıyorum, bana güven ve tartışmayı kes çünkü zaman önemli.”

Bu, öfkeden kudurmuş İnfazcı’yı susturmaya ve Gideon’a karşı takındığı saldırgan duruşundan çıkarmaya yetti.

Legna, bunu yapabilirsin.

Hayır! İkinizi bir seferde olmaz! Bu kadar uzağa olmaz!

Evet, yapabilirsin. Ben senin bir parçan olduğum sürece kafana koyduğün her şeyi yapabilirsin. Tattım, sen hayal edebileceğinden çok daha güçlüsün. Ben sana dokunmadan önce de hep öyleydin. Kader bana güçsüz bir eş vermezdi zaten.

Legna bir an sessiz kaldığında, Gideon onun, şüphelerine sırt çevirerek enerjisini topladığını hissetti. Görünüşe göre Bella’nın durumu Legna’nın bunu denemeye kalkışacağı kadar ciddiydi. Gideon, onun sorumluluklarını ne kadar iyi omuzladığını ve onun söylediklerini hem ona güvendiği... ve tabii gerçek olmasını umduğu için hemen kabul ettiğini görünce içi gururla doldu.

Jacob etrafındaki her şeyin sanki sıkılarak buruştuğunu hissetti. Bu, bir akıl iblisi tarafından bir yere gönderilen kişinin hissettiği görsel bir olaydı. Sanki Legna boşluktaki iki noktayı sıkarak birbirine dokundurmaya çalışıyor, görünüşe göre adım atmak kadar kolay bir şekilde A noktasıyla B noktasında yer değiştirmeye çalışıyordu.

Basınctaki farklılık, Legna’nın yanına varmak üzere olan iki adamın sinüslerine aniden çarptı ve bir an için sersemlemelerine neden oldu.

Gideon'ın ilk tepkisi hastasını aramak oldu fakat aynı zamanda yeni yeni yerleşmeye başlayan bir his, başka bir kadının da yardımına ihtiyacı olduğunu söylüyordu. Legna'nın içinde beliren mide bulantısını ve bayılma hissini fark etti. Mükemmel bir zamanlamayla döndü ve uzanarak onu anında tuttu; sonra da yumuşak bir hareketle yere yatırdı.

“Legna'yla ilgilen,” dedi, Jacob'a. “Hemen kendine gelmesi gerekiyor.”

Gideon, Legna'nın hiçbir şeyi olmadığını ve enerjisini yeniden depolamak için biraz zamana ihtiyacı olduğunu biliyordu. Gözlerini yerde yatan eşinden ayırmayan İnfazcı mantıklı düşünecek durumda değildi. Varlığının her bir zerresiyle, altında biriken kanının sıcaklığı içinde garip bir açıyla yatan karısının yanına gitmek istediği için, Gideon'ın söylediklerine aldırış etmedi. Jacob, yerdeki kırık camları ve diğer enkazları çizmeleriyle ezerek anında odanın karşı tarafına yürüdü. İki adam da Isabella'nın yanına giderken etraflarındaki değişikliği ve karmaşayı hiç düşünmediler.

Gideon, ufak tefek druidin hareketsiz bedeninin yanına ulaştığında, genellikle bilincine eşlik eden titreşim yokken onun çok daha ufak görüldüğünü hemen fark etti. Sanki bir araba bir şekilde salona son hız dalmış ve onu ezmişti. Isabella yaralı bir serçe gibi acınacak şekilde yatıyordu. Doktor, Jacob'ın onu kollarına alma dürtüsünü ve kol ve bacaklarındaki yanıkları ve kanı gördükten sonra bu dürtüsünü çabucak bastırdığını fark etti. Bilinci yerinde olmamasına rağmen, İnfazcı eşinin en ufak bir acı çekmesine bile dayanamazdı. Bu nedenle Jacob onun yanında bir dizinin üzerine çöktü ve yumruğunun arka tarafını dudaklarına dayadı. İçinde birikmeye ve gözlerini simsiyah bir renge çevirmeye başlayan öfkesini bastırmaya çalıştığı açıktı.

Gideon avcuyla onun alnını tamamen sardı ve grileşen tenindeki soğukluğu geçerek çabucak bedeninin derinliklerine daldı. Anında onun içindeki tehlikeleri hissetti ve onun zaten işbaşında olan doğal savunma ve iyileşme yetenekleri Gideon'ı onun yaralarına yönlendirdi.

Gece Gezginleri ne kadar hızlı iyileşirlerse iyileşsinler, bunun gibi bir travmadan yardım almadan asla kurtulamazlardı.

İnfazcı'ya birinin saldırdığı açıktı. Baştan ayağa kadar hırpalanmış ve yaralanmış, görünüşe göre bir canavarın ağzında bir bez bebek gibi oradan oraya savrulmuştu. Bedeninde elektrikle saldırıya uğradığına dair izler vardı ve bazı bölgelerinde kurşunlar kadar etkili bir şekilde derinlere işleyen yanıklar vardı. Bu, ruh çağırانların bilindik saldırı yöntemi değildi. Isabella'nın yanan etinin kokusu içindeki belli belirsiz kan kokusuyla birlikte odayı doldurdu.

Hamile haliyle bile çetin bir savaş verdiği anlaşılıyordu. Kendisini savunurken meydana gelen oldukça ciddi yaraları vardı ve içinde bulundukları oda bu savaş sırasında perişan olmuştu. Esas soru şuydu; bu olaydan bir ruh çağırان veya güçleri olan başka bir varlık sorumluydu, Isabella'nın güçleri azaltma ve çalma yeteneğinden nasıl kurtulmuştu?

Sorular bekleyebilirdi. Gideon işine odaklandı. Kanın büyük bir kısmı Isabella'nın taşıdığı fetüsten, daha doğrusu içindeki minicik canı besleyen plasentadan geliyordu. Bu kıymetli sıvının oluşturduğu göletin içinde yatıyor olsa da Gideon görsel olarak bakmaktan çok Isabella'nın içini inceleyerek ne kadarının kaybolduğunu daha iyi anlayabilirdi. Durum kötüydü ve daha da kötüleşiyordu. Gideon, verilen zararı tamir edebilirdi fakat kaybettiği kanı yardım almadan yerine koyamazdı.

"Jacob," dedi alçak sesle, iyileştirme gücünün başlamasıyla, İnfazcı'nın kaybettiği kanı yerine koymasının önemi arasında ikiye bölünmüş bir şekilde, "fena halde kana ihtiyacı var."

"Ona benimkini ver," dedi hemen, kolunu çabucak uzatarak.

"Hayır. Sen iblisin, Jacob. Kanlarınız birbirine uygun değil. Özellikle de o yarı insan olduğu için."

"Burada hepimiz iblisiz, Gideon. Eğer kocası ona kan veremezse kim verebilir ki?"

Gideon başını kaldırdı ve Jacob'ın panik ifadesiyle bakan gözlerini görünce nasıl bir korku duyuyor olabileceğini fark etti.

“Kardeşi, Jacob. Aramızdaki tek melez Corrine ve şanslıyız ki onun akrabası. Bu, onun uygun sayılması için yeterli bir sebep. Eğer tam olarak uygun değilse de buna yardımcı olabilirim. Fakat çabuk olmazsak onu da bebeği de kaybedeceğiz.”

“Onu kaybetmeyeceksin!” diye kükredi aniden Jacob. Ayağa kalkarak ellerini saldırgan bir şekilde yumruk yaptığında, öfkesi ve korkusu onu tamamen ele geçirmişti. “Beni anladın mı, doktor?” diye devam etti, öfke ve acıdan kısılan sesiyle ve duyguları yüzünden titreyerek. “Eğer o ölürse...” İnfazcı'nın kafasındaki düşüncüyü bile tamamlayamadığı anlaşıyordu. Yine dizlerinin üzerine çöktüğünde acısı öyle büyüktü ki kendisini kontrol edemiyordu.

Tam o sırada Legna derin ve ani bir nefes alarak kendisine geldi ve tek bir hareketle oturdu. Jacob'm duyguları onun korunmasız zihnine hücum etmiş ve onu bir elektrik akımı gibi uyandırmıştı. Nefes almaya çabalıyor ve öksürüyordu, gözyaşlarıyla birlikte ağzından tek bir acı dolu inilti döküldü. Aynı anda Jacob da içindeki hıçkırık ve iniltilere karşı koyamadı. Legna, hayatı boyunca kendisini böylesine tüketen bir acı tatmamıştı. Sanki ruhunu söküp alıyorlardı, kendi ruhunun korkunç bir şekilde öldüğünü izliyor ve hiçbir şey yapamıyordu. Çağrılmanın verdiği acı bile bununla kıyaslanamazdı.

Sonra zihninde yumuşak, yatıştırıcı ve iyileştirici bir dokunuş hissetti. Kirpiklerinin üzerinde titreyen parlak gözyaşlarıyla dolu bakışlarını Gideon'a çevirdi. Gideon güçlü, sarsılmaz bir ifadeyle bakıyor, bakışlarıyla ona güven veriyordu. Jacob'ın zihnine farkında olmadan yaptığı saldırıdan korunmaya başlamak için tek ihtiyacı olan buydu.

Gideon ona düşüncelerini toplaması ve kontrolü ele alması için biraz süre tanıdı. Legna'nın gözlerindeki acı kaybolarak yerini sakin bir ifadeye bıraktı ve savunma mekanizmasının koruyucu duvarı

müthiş bir güçle etrafını sardı. Gideon, bu gücün onu bile şaşırttığını yüzündeki şaşkın ifadeden anlayabiliyordu.

“Legna, Corrine’i getirmeni istiyorum,” dedi yumuşak bir sesle. Birbirleriyle olan bağları bu talebin Legna’nın zihninde sürekli tekrarlanmasını sağlıyor ve böylece Gideon, ıstırap içindeki Jacob’ın yanında bunu yüksek sesle tekrarlamak zorunda kalmıyordu.

Legna kendisine söylenen şeye karşı çıkmadı ve bu kez şüphe değerli zamanlarından çalmadı. Jacob’ın bile ilgisini çekecek bir hızla ayağa kalktı. İnfazcı elini ıslak yüzünde gezdirdi ve güzel iblise şaşkın ve inanamayan... ve sonra da umut dolan gözleriyle baktı.

Jacob ne kadar kuvvetli olursa olsun, o kadar hızlı yolculuk edemezdi. Corrine ve Kane evlerini İngiltere ve New York’ta kurmaya karar vermişlerdi. Şu anda Corrine New York’taydı yani aralarında koskocaman bir okyanus vardı. Jacob’ın onu, karısını kurtaracak kadar hızlı bir şekilde getirmesi mümkün değildi. Bunu yapabilecek kadar güçlü bir akıl iblisi bulmak bile çok zaman alırdı. Fakat empat gözlerini kapayarak uzun süre derin bir nefes aldığı anda, Jacob, Legna’nın bu sıradışı kahramanlığı denemek üzere olduğunu anladı. Ve bu öyle büyük bir girişimdi ki bir ihtiyar bile başarmakta güçlük çekebilirdi.

Jacob, Legna’nın parmaklarını sıkarak yumruk yaptığını ve gösterdiği çabayla tüm bedeninin titrediğini görünce bir kez daha hızla yağa kalktı. Ona dokunarak dikkatini dağıtmaya cesaret edemedi fakat başarırca şüphesiz ortaya çıkacak acı sonuçlardan onu korumak için yakınında durdu. Bir dakika sonra Jacob teninden bir hissin geçerek bedenindeki tüm tüyleri diken diken ettiğini hissetti. Hemen ardından odanın merkezinde korkunç bir hava basıncı oluşarak neredeyse bir fırtına etkisiyle Jacob’ın saçlarını uçurdu. Bir saniye kadar sürdükten sonra Corrine şaşkın fakat çığlık atamayacak kadar çekingen bir ifadeyle karşısında belirdi. İblisler her ne nedenle olursa olsun bulundukları yerlerden aniden çekilip alınmaya alışkınlardı fakat eskiden insan olan Corrine’in buna alışkın olmadığı açıktı.

Legna bir anlığına olduğu yerde sallandı ve sonra bir kez daha yere yığıldı. Cildi, ten renginden hastalarinkini andıran bir beje dönuştü. Jacob'm ürpermesine neden olan titrek bir nefes vererek kendinden geçti. Jacob onu yakaladı, yavaşça yere yatırdı ve yanında diz çöktü. Zihninde sorular uçuşuyordu ve içinde tarifsiz bir minnet duygusu vardı fakat Legna'nın nabzını ve nefesini kontrol ederken bunları bir kenara bıraktı. Tükenen güç depoları bir iblisi yalnızca savunmasız bırakmakla kalmaz, aynı zamanda zarar verici olabilirdi. Tıpkı az önceki gibi Legna şimdi de odanın içinde dönüp dolaşan duygulara karşı savunmasızdı ve zihni onlar yüzünden zarar görebilir veya istilaya uğrayabilirdi. Böylesine bir zarar onu tamamıyla komaya sokabilirdi.

Jacob bunu fark ettiğinde, geri çekilerek ondan uzaklaştı. Böyle bir anda kendi gerginliğini kontrol etmesinin bir yolu yoktu fakat ona dokunması, onun zihniyle daha kuvvetli bir bağ kurulmasına neden olurdu.

Bu arada, Isabella'yı yerde kendi kanının içinde yatarken gören Corrine sadece seven birinin başarabileceği kadar büyük bir hızla harekete geçti. Kana bulanmış zeminde kaydı, koyu sıvının içinde diz çöktü, Gideon'ı düşüncesizce kenara itti ve ablasının başını nazikçe kaldırarak kucağına aldı.

"Bella," diye ağladı kızıl saçlı druid, alçak sesle. Onu alnından öpmek için eğildiğinde, uzun bukleleri koruyucu bir perde gibi bilinçsiz bir halde yatan kadını çevreledi. "Ah, tatlım, bu kez başını nasıl bir belaya soktun?" diye sordu üzüntü ve öfkeyle karışık bir sesle.

"Corrine, yardımına ihtiyacım var," dedi Gideon, sessizce, avcunu ona uzatarak.

Corrine neredeyse ablası kadar uzun süredir iblislerin arasında yaşadığı ve Gideon'm kim olduğunu çok iyi bildiği için onun söylediğini kabul etmek konusunda tereddüt etmedi. Doktor onun hayatını bir kez kurtarmıştı, Bella'yı da kurtaracağı konusunda olumlu düşünmeliydi. Gideon'm parmakları Corrine'in uzattığı narin

bileğinin etrafında kıvrıldı, diğer eliyle de Isabella'nın kolunu tuttu. İğnesiz kan nakline başlayarak kırmızı kan hücrelerini bir kadından alarak diğerine çabucak geçirdi. Bella'ya hayat veren kan hücreleri yeterince uyumlu olduğu için Gideon'ın yalnızca ufak tefek değişiklikler yapması gerekti. İyi ki öyle olmuştu. Isabella zaten yeterince zayıf düşmüştü ve iç organları çok fazla değişikliği kaldıramazdı ve bu, karnındaki strese girmiş fetüsü daha büyük tehlikeye sokardı. Isabella'nın rengi yerine gelmeye başladı ve Gideon, Jacob'ın kan nakli başladığından beri ilk kez nefes aldığını duydu. Gideon, Corrine'in bileğini bırakırken, yaşadıklarından dolayı renginin biraz solduğunu fark etti ve onun Jacob'a yaslanarak oturmasını sağladı.

Artık acil durumla ilgilenmiş olduğu için Gideon da arkasına yaslanıp bir nefes alabildi. O anı da Jacob'ın yaşadığı sıradışı duygusal acıyı kontrol ederek değerlendirdi. Artık kendisi de mühürlenerek eşini bulduğu için böyle bir durumda bu kadar etkilenir miydi diye merak etti. Gideon duygusal biri değildi ve bu nedenle böyle bir ihtimal olduğunu fark etmek onu rahatsız etti. Kontrollü yapısı ve düşünce tarzıyla gurur duyardı. Duygularının esiri olmak, karar verme yetisini büyük ölçüde zayıflatabilirdi.

Gideon düşüncelerini bir kenara koydu fakat iyileştirme sürecine devam etmek için Isabella'ya bir kez daha dokunurken Legna'nın yerde yatan bedenine bakmadan edemedi. Eşi yalnızca bitkin düşmüştü. Gideon orada olmasaydı tüm enerjisinin tükenmesi daha ciddi sonuçlar yaratabilirdi. Isabella'yı iyileştirirken bile bilincinin ikinci bir katmanında kendine ait olan enerjiyi Legna'ya göndererek, onu güvenli, derin bir uyku haline geçirmişti.

Tüm dikkatini Bella'ya çevirerek büyük bir titizlikle onun her bir yarasını iyileştirmeye başladı. Bu işi başka biri yapıyor olsaydı, ürkütücü seviyelerde enerji ve beceri kullanması gerekirdi. Ona dokunmak için Jacob'dan izin alma zahmetine girmeyerek önceliklerini bildiği için bununla kendisinin baş etmesi gerektiğini düşündü. Gideon, klasik bir jinekolojik muayenede doktor ve hastanın aldığı

pozisyonunda olduğu gibi yapması gereken iş için en uygun pozisyona geçti. Onun kırılan bacaklarını desteklemek için kendisinininkilerin üzerine aldı, arasına geçti ve doğrudan bebeğe dokunmak için elini uzattı. Bu hareket baskı ve acı yaratarak Bella'nın tüm bedeninin gerilmesine neden oldu. Gideon elini onun karnına kaydırđı, kanlı gömleğini sıyrarak korkunç morlukları ve tüm karnını kaplayan kesikleri ortaya çıkardı.

“Aman, Tanrım,” diyerek dehşet içinde nefesini tuttu Corrine. Bu saldırının amacı açıktı. Jacob'ın simsiyah ve buz gibi bakışları önündeki manzarayı incelerken, Bella'nın kardeşı uzanarak onun gömleğini sıkıca tuttu. Görünüşe göre ona destek verirken bir yandan da öfkesine yenilerek hareket etmemesi için onu tutuyordu. Gideon gözlerini kapadı ve Bella'nın en kötü yarasına odaklandı. Plasentanın yerine takılması önceliği olan, yoğun çaba ve dikkat gerektiren bir işti. Bella'nın kana bulanmış kotunun kırmızısı, Gideon'ın beyaz pantolonuna sızıyor, gerçeği onu izleyen sevenlerinin gözleri önüne çok daha ciddi bir şekilde seriyordu. Corrine ağlamaya başladı ve Jacob ona sarılarak karşılık verdi. Onların duygusal gerginliği konusunda yapabileceği hiçbir şey olmayan Gideon işine baktı. Bebeğin ne kadar yaralandığını ve Bella'nın yaralarının zihninde nasıl bir araya geldiğini onlara sonra söyleyecekti. Karşı koymamış, yalnızca kendisini korumuştı. Her bir kırık kemiği, kesici ve hatta bedenini buldukları pozisyon, ona tekmelenirken, dövölürken ve bu ufak, kırık yığına dönüşürken büzüölerek tüm benliği ve bilinciyle bebeğini korumaya çalışan genç bir annenin hikâyesini anlatıyordu.

Gideon iyileştirmeye devam etti. Kader'in yazgısı daımdır, diye düşündü saygıyla. Kendisi de kadın olan Kader yazgısını bu minicik druide vermişti. Bunu Bella'ya vererek Gideon'ın ona ve yaralı bebeğine gelen, tamir edilmesi mümkün olmayan hasarı iyileştirmesine izin veriyordu.

Kader... ve Magdelegna.

Eğer o gelip Bella'yı bu şekilde bulmasaydı, Jacob ve Gideon kendi güçleriyle geldiklerinde çok geç olacaktı. Gideon, özellikle de o ve Legna'nın yalnızca birkaç saat önce mühürlenmiş oldukları gerçeğini de hesaba kattığında, bu kurtarma reçetesindeki en önemli içerik Kader ve şans olduğu için minnettardı. O sabah Legna'yı muayene etmek için ısrar etmeseydi, bu gece onu çaresizce çağırdığında onu kesinlikle duyamayacaktı. Belki de Legna'nın Gideon'a karşı hissettiği öfke, mantığının önüne geçecek ve onu çağırmak aklına bile gelmeyecekti.

Gideon, Legna'nın bu gece çok fazla fedakârlık ettiğini fark etti ve hepsini de, yalnızca sonsuza kadar türünün tek örneği olmakla kalmayıp aynı zamanda Gideon'a göre en sıradışı kişisi olacak bu küçük, tatlı kadın için yapmıştı. Bu fikrin ne kadarının Legna'ya ait olduğunu bilmiyordu. Fakat birbirine karışan farkındalıkları Gideon'm onun bakış açısını ve Bella'ya olan saygısını çok daha net bir şekilde anlamasını sağlıyordu.

Ne kadar güçlü ve yetenekleri ne kadar kadim ve saf olsa da, geri çekilerek topuklarının üzerinde durması ve Bella'ya iyileştirici enerji vermek amacı taşımayan bir nefes alabilmesi için bir saatten fazla zaman geçmişti.

“Jacob,” dedi sonunda, diğer adamın endişeli gözlerine bakmak için dönerek, “şimdi uyuyor. Onu gerektiği kadar iyileştirdim. Morluklar ve ufak kesikler onun kendi kendisini iyileştirme sistemine bağlı. Onun için başka bir şey yapamam. Bundan sonra kendine gelmesi için zaman ve bir de dinlenmesi gerekiyor.”

Gideon yorgundu ve Jacob bunu gözlerinin soluk gri renginden anlayabiliyordu. En güçlü doktorlarının bitkin düşmesi, durumun tam olarak ne kadar ciddi olduğunu gösteriyordu.

“Onu yatağa yatır,” diye talimat verdi Kadim. “Ove bebek iyiler.” Gideon ilk kez etrafına bakınmak için duraksadı. “Görünüşe göre oldukça zorlu bir savaşa girmiş,” dedi, duvarlardaki yanık izlerini ve aynı yerlere fırlatılan eşyaları fark ederek, “fakat bu bir yalan.”

“Ne demek istiyorsun?” diye sordu Jacob, Gideon’ın Bella’dan yavaşça uzaklaşmasını, her bir dokunuşundaki sonsuz şefkatle onu yatırışını izledi. Doktorun kişiliğinin bu kadar soğuk ve mesafeli olmasına rağmen yaralı bir varlığı iyileştirirken veya ona dokunduğunda, bir nezaket ve duygusal açıdan duyarlılık abidesine dönüşmesi Jacob’ı hep hayrete düşürürdü. Sanki hislerinin gücünü, iyileştirirken kullanmak için biriktiriyor gibiydi.

“Bak...”

Kocası yaklaşırken, Gideon da uzanarak Isabella’nın çenesinden tuttu. Bella’nın başı kolayca yana düştü. Gideon sert davransaydı da uyanmazdı çünkü iyileşip gücünü toplayana kadar uyku halinde kalacaktı. Gideon, onun boynunu örten büyük bir tutam siyah saç arkaya ittiğinde, ortaya geniş bir alana yayılmış iki delik izi çıktı.

“Bu da ne böyle?” dedi Jacob öfkeli bir şekilde, izlere dokunmak için uzanırken.

“Bir vampir ısırığına benziyor!” dedi Corrine. Zümrüt rengi gözleri endişe doluydu.

“Hayır... Sanmıyorum...” Jacob çaresizce Gideon’a baktı.

“Vampir savaşlarında sen de vardın. Daha önce hiç Gece Gezginleri’nden kan emen bir vampir gördün mü?”

“Hayır. Bu bir tabudur. Vampirlerin diş izlerini daha önce gördüm. Yalnızca iki kesici diştten fazlası var ve ısırıktan bir iki saat sonrasına kadar tüm dişlerin izleri görülebiliyor.”

“Ve tüm kan yerde ve bizim kıyafetlerimizde. Hayır. Bu bizi kandırmaya yönelik başarısız bir girişim.” Gideon, gümüş rengi başını şaşkınlıkla iki yana salladı. “Ayrıca izler yanmış ve derinin hemen altında bitiyorlar. Bir saldırı olduğu düşünülürse, bu oldukça zararsız bir yara.”

“Ah!” Corrine şüpheli izlere dokunmak için uzandı ve şaşkınlıkla nefesini tutması iki adamın dikkatini çekti. “Bunu biliyorum! Bunu New York’taki her kız bilir! Bu bir şok tabancası!”

“Şok tabancası mı?” diye sordu Gideon. İblisler teknolojiden uzak, Gideon ise insanlardan tamamen soyutlanarak yaşadığından böyle bir silahı hiç duymamıştı. Fakat Jacob duymuştu.

“Sanırım haklısın, Corr.”

“Fakat yaygın olarak kullanılanlardan değil,” diye ekledi Corrine. “Dart okunu andıran sivri uçları olan ve atıldığında hedefe saplanarak tel vasıtasıyla elektrik verilen uzak mesafe tabancalarından. Hapishanelerde kullanılır.”

“Fakat neden bir ruh çağırın...” Jacob’ın zihninde kendi sorusunu cevapladığı açıktı bu nedenle sustu.

“Onun yeteneklerini kullanmasını engellemek için,” diye onayladı Gideon, sessiz fakat belirgin bir şekilde. “Silahla vurulduğunda, âciz bir duruma geldi ve o kadar voltajın bedenine verdiği zarar ve acı güçlerini yok etti. Eğer çok acı çekiyorsa, yeteneklerini kullanamaz.” Gideon, acımasızlığına bir de soğukluk katarak Jacob’a baktı. “En iyisi Elijah’yı çağırıp bu konuyu iyice araştırmasını istemen. Her ne kadar intikam duygusuyla bu işi kendin halletmek istesen de ruh çağıranların yakalanması onun uzmanlık alanına ve sorumluluğuna giriyor, senin değil. Senin yerin Bella’nın yanı. Senin varlığına, gücüne ve senin tehlikede olmadığını bilmeye ihtiyacı var. Bize neler olduğunu anlatabilecek kadar kendisine gelmesi biraz zaman alacak. Hatta talimatlarımı harfiyen izlemezsen daha da uzun sürer.

“Uyandığında, ziyaretçi gelmemeli ve Bella yataktan kalkmamalı. Sen ona Elijah için istediğin kadar soru sorabilirsin. Bağışıklık sistemi bir süre çok hassas olacak. İblisler sıradan hastalıklara yakalanmıyor olabilirler fakat bu etraflarındaki mikropları taşımadıkları anlamına gelmez. O hâlâ yarı insan ve bu olay onu bir süre hem güçsüz hem de hassas bırakacak. Bu senin hasta olduğun zamankinden pek farklı değil, Corrine, o sadece daha hızlı iyileşecek.

“Onu güvenli bir yere götür. Çok kısa bir mesafede olsun ve onun moleküler yapısını değiştirme, Jacob. Onu yarın kontrol edeceğim ve önümüzdeki hafta da sık sık uğrayacağım o yüzden hazırlıklı ol.

Bu derece büyük bir sarsıntı yeniden tekrarlanmadığı sürece iyi olacaktır. Elijah'nın onu koruyacak savaşçılar göndermesini istemeni öneririm, özellikle de avlanacağı zaman. Ve kesin yatak istirahati derken ciddiymim, Jacob. Bunu iyice anlamasını sağla. Hiçbir şey kaldırmayacak, eğilmeyecek, temizlik, yemek ve zorlanacağı diğer hiçbir şeyi ben aksini söylemediğim sürece yapmayacak.”

Gideon, Jacob'ın onu anladığını söylemesini ya da anladığını gösteren bir hareket yapmasını beklemeden hemen Legna'nın yanına giderek üzerine eğildi. Hareketsiz duran elini alarak kendi eline sardı ve örgüsünden kurtularak alnına düşen birkaç tutam saç geriye itti.

Ona iyice sokularak, “*Nelissuna*,” diye yumuşak bir sesle mırıldandı. Fazla korumacı olduğu şüphe götürmeyen bir hareketle, sadece önlem olarak, gücünü bir kez daha onun içine daldırarak sağlığını kontrol etti. Fakat o artık Gideon'm diğer yarısı olmaya başladığından, kendisinin böyle hareketler yapmasının normal olduğuna dair bir açıklama getirdi. Çok bitkindi ve Gideon'ın yapabileceği tek şey onun uyumasına izin vermektir.

Yer değiştirdi ve kucagina almak için ellerini dikkatlice onun altına kaydirdi. Legna'nın ağırlığı onu hiç etkilemediği için tek bir hareketle ayağa kalktı. Başının yavaşça omzuna düştüğünü, sıcak yüzünün boynunun kenarına yaslandığını hissetti. Buna karşılık göğsünde bir acı hissetti ve onun bu durumundan olması gerekenden daha çok rahatsız olduğunu fark etti. Tüm engin bilgisiyle onun iyi olduğunu bilmesinin bir önemi yoktu. Önemli olan onun büyük bir stres ve rahatsızlık yaşamış olmasıydı ve bunun büyük bir kısmı da Gideon'ın zorlamasıyla gerçekleşmişti.

Birbirlerine mühürlenmiş olmaları, Gideon'm en başta düşündüğünden biraz daha zor olacaktı. Büyük ihtimalle onun sağlığı için duyduğu endişelerle eninde sonunda baş edebilirdi fakat tüm kalbiyle, Jacob'ın alışmaya çalıştığı sahiplenme duygusunu hissetmemeyi umuyordu. Bu isteği Legna açısından da geçerliydi. Sahiplenen bir eşe tahammül edebileceğini sanmıyordu. Gideon'ı rahatlatan tek

şey, Legna'nın duyguları yönetmek konusunda profesyonel olduğu ve neredeyse tüm hayatını bunu nasıl yapacağını öğrenmekle geçirdiği gerçeğiydi. Ayrıca Legna bu tip kıskançlıklar yapacak biri gibi görünmüyordu.

Bu sahiplenme duygusu bir iblisin doğası için korkunç bir çelişkiydi. Neredeyse var olan tüm iblisler yeteneklerini birbirleriyle paylaşmak için dokunma yolunu kullanırlardı. Bu her zaman gerekli olmasa da içgüdüsel dürtüleri onları buna zorlardı, tıpkı içgüdüsel olarak sevgi dolu bir ırk oldukları gibi. Tüm iblisler eşlerini bulduklarında belli bir dereceye kadar sahiplenirlerdi elbette fakat bunu kontrol etme yetisi herhangi mantıksız bir duyguyu kontrol etmekten daha zor olmamalıydı. Gideon aynı zamanda Jacob'ın Isabella'ya karşı gösterdiği sahiplenme duygusunun kendi hayatıyla da ilgisi olduğunu fark etmeye başladı. Zor bir hayatı olmuştı ve toplum içindeki pozisyonu gereği hep dışlanmıştı. Hazinesini neden bu kadar hırslı bir şekilde koruduğunu anlamak kolaydı.

“Gideon, Noah'nın evinde kalacağım,” dedi Jacob, Bella'yı enkaz ve savaşın izleriyle dolu yatağından kaldırarak. “Legna'yı alabilirim.”

“Legna'yla beni eve götürmeni tercih ederim,” diye karşı çıktı Gideon. “Isabella'nın huzura ve dinlenmeye ihtiyacı var. Eğer ikisi birbirlerine bir koridor kadar yakın olurlarsa bunun uzun süreceğini sanmıyorum.”

“Anlaşıldı,” diye onayladı Jacob. “Corrine, ona göz kulak olur musun? Ayrıca şu anda kardeşimle bağlantı halinde misin?”

Corrine başını sallayarak onayladı.

“Tam burada,” dedi, şakağına dokunup Kane'in telepatik yetenekleriyle her şeyi izlediğini göstermek için. Bu iletişim yeteneği, Legna'nın empat yeteneğinin erkeklerde olan karşılığıydı. “Bella ve senin için çok endişeleniyor. Diyor ki...” Corrine, eşinin zihnindeki sesine odaklanmak için duraksadı. “Senin adına Bella'ya yapılan saldırıyla ilgili konuşmak için Elijah'nın evine gitmek üzereymiş. Ayrıca olanları Noah'ya anlatarak onu da uyaracak. Noah'yla konuş-

tuktan sonra buraya gelecek, siz ve savaşçılar dönene kadar benimle Bella'nın başında bekleyecek.”

“Teşekkürler, Corr. Ayrıca küçük kardeşime de benim adıma teşekkür et.”

“Olmuş bil,” dedi, yumuşak bir sesle. “Şimdi acele edelim ve Bella'yı yatıralım. Noah'nın evine gitme vakti gelene kadar ben onunla kalırım. O iyileşene kadar Kane ve ben İngiltere'de sizinle kalacağız.”

Jacob, Isabella'yı üst katta yatırarak Corrine'e teslim ettikten sonra yeniden Gideon'ın yanına döndü. Uzun bir dakika boyunca Kadim'in karşısında dururken hissettiği minnet yüzünden okunuyordu. Gideon bunu kabul ettiğini gösteren bir tavırla sessizce başını salladı. Jacob diğer iki iblise dokunmak için uzandı ve onları tamamen hafiflettikten sonra üçü birden Gideon'ın evine gitmek için kapıdan uçarak çıktılar. Eşinin durumuyla fazla meşgul olan Jacob, Gideon'ın Legna'yı onun evi yerine kendi evine götürme isteği konusunda hiç düşünmemişti. Genellikle oldukça iyi gözlem yapan İnfazcı, Legna'nın artan güçlerinin ve değişen göz renginin önemini fark etmemişti bile. Gideon buna memnundu. Başkaları onların bu konudaki his ve düşüncelerine karışmadan önce eşiyle biraz daha vakit geçirmek istiyordu.

6. BÖLÜM

Jacob'ın eşine dönme ihtiyacı, Gideon'a sormak isteyebileceği soruların önüne geçtiğinden, eve döndükten kısa bir süre sonra Gideon ve Legna yalnız kaldılar.

Gideon müstakbel eşini çabucak yukarı taşıdı ve o sabah Legna'ya görüntüsünü gönderdiği yatak odasına girdi. Fakat oda karanlıkta farklı görünüyordu. Pencerelelerin renklerini odaya vuran ay ışığıydı ve gün ışığındaki masalsı yansımalara kıyasla çok daha karanlık ve ürkütücü görünmesine neden oluyordu. Fakat Gideon bu halini daha çok seviyordu ve Legna'nın da aynı seçimi yapmasını umdu.

Gideon her zaman sıradışı güzelliklere sahip şeylerden hoşlanırdı. Evi de bu huyunun bir yansımasıydı. Uzun yaşayan birçok tür gibi, yüzyıllar boyunca olağanüstü sanat eserleri ve antikalar biriktirmişti. Fakat onun koleksiyonu türünün tek örneği olan bir güzelliği yansıtıyordu.

Onu kendi yatağına yatırırken, Magdelegna'nın neden onun eşisi olarak seçildiğini çok net bir şekilde görebiliyordu. Bu bitkin haliyle bile dikkat çeken bir görüntüsü vardı. Gideon onu doğal uykusundan uyandırmamak ve bu yüzden onu yapay yollarla uyutmak zorunda kalmamak için dikkatli bir şekilde yanına oturdu.

Pencereden yanağına yıldız şeklinde bir lavantanın ışığı yansıtıyordu. Gideon onun hâlâ solgun duran yanağına dokunmak için

uzandı. Parmakları kendi kendilerine onun boynuna kaydı. Gideon içine dolan arzuyu hissetmek için kendisine izin verdi. Bu jilet gibi keskin bir histi ve Gideon zaman geçtikçe bu hissin daha da artacağını biliyordu.

Fakat inanılmaz derecede cesur olan eşine zaman vereceğini söylemişti. Legna hâlâ ondan korkuyordu. Bu sözünü ne pahasına olursa olsun tutması gerektiğini fark etti. Bu gerekliliği fazlasıyla açık bir şekilde görebiliyordu. Yapılması çok güç bir şeyi kendisini tehlikeye atarak ve endişesini hiçe sayarak yapan bir kadın eğer bir şeyden korkuyorsa, o zaman baş edebileceği kadar zaman verilmeyi hak ediyordu. Legna'yı doğduğu andan beri tanıyordu. Legna, Gideon hakkında yalnızca büyürken kendisine anlatılanları biliyordu. Son birkaç saattir Gideon hepsini onun zihninden okumuştı. O Kadim iblisti ve kimse onun gücünün sınırlarını bilmiyordu. Gideon'ın özünde saygı ve hürmetin beklenmekle kalmayıp kutsal hakla bir tutulduğu eski zamanların kökleri olduğu açıktı. O hiçbir zaman rica etmez, yalnızca emreder veya söyler ve karşılığında hiç sorgulanmayan sonuçlar beklerdi. Onun isteklerine karşı durulmaz ve onunla tartışılmazdı, işte bu nedenle Legna bunu denerse kendisini büyük bir kavganın içinde bulacaktı.

Gideon, daha ciddi ve Legna'ya kendisini korkunç biri olarak yansıtabilecek başka bir açıdan daha şanssızdı. Legna'nın bilinçaltının derinliklerinde, Gideon'a ait hiç farkında olmadığı bir anısı vardı.

Bu, annesinin öldüğü günün anısıydı.

Bu günü bilinçli bir şekilde hatırlamıyordu. Bu korkunç olaya tanıklık eden küçük kızın yaşadığı sarsıntı öylesine acı vericiydi ki orada olan kişiler bu anıyı onun erişilebilir hafızasından silmeye karar vermişti. Onların bu anıyı saklama yolları ne olursa olsun, Legna bir gün bunu hatırlayacak kadar güçlü olacaktı. Büyük olasılıkla çok yakında bir gün. Bu Legna için zor, Gideon için ise berbat bir gün olacaktı. Gideon eskiden beri o günkü rolünün Legna'nın farkında olduğundan şüphelenirdi. Onun yanında olmak istemeyişinin nedenini

buna bağılıyordu. Ondan kaçma dürtüsünü tam olarak anlayamazdı fakat açıklanamayan bir korku veya tiksinti olarak hissediyor olabirdi. Şüphesiz bunu her zaman Lucas'm törelere göre yaşça ve güç olarak üstün olanlara saygı duymasını öğretmek amacıyla gençliğinde zihnini doldurduğu uyarılara bağlamıştı.

Legna'nın içindeki anıların arasında, Gideon'ın yararına olan tek bir tane vardı; o da başkalarını iyileştirdiğini izlediği, neredeyse onu ve Noah'yı öldüren korkunç bir kazadan sonra Gideon'm ikisini de iyileştirdiği zamandı. İlkini şaşkınlık ve saygı duygularıyla hatırlıyordu fakat aynı zamanda insanları iyileştirirken onun doğasındaki yumuşaklığa tanık olduğu için bu konuda düşünceli ve meraklıydı. Ve ikinci olayda onun Noah'yı ve kendisini iyileştirdiği zamanı tam olarak hatırlamasa da, bu hâlâ onun bir parçasıydı. Bu da Gideon hakkındaki hiç dinmeyen merakı konusunda olumlu hisler fısıldıyordu.

Gideon tüm umudunu Legna'nın içindeki bu silik anılara bağılıyordu. Tek yapabileceği, Legna zihninin en derin yerlerinde gizlenen anıyı hatırlamadan önce onun güvenini kazanmak için bir fırsat doğmasını dilemektir. Bunu başarabilirse, anıyı hatırlamak Legna'ya çok daha az acı verecekti. Çok yakın bir zamanda hatırlarsa, bu ikisine de inanılmaz zararlar verebilirdi.

Zamanla yarıştığını biliyordu. Son dokuz yılı boşa harcayarak aptallık ettiği için kendine kızılıyordu. Hem kötü anılar hem de Bel-tane gelmeden önce onu kendisine çekmesi gerekiyordu. Her şeyin kendisine karşı olduğunu ve bugün yaptığı gibi Legna'yı gücünü ve yeteneklerini zorlaması için cesaretlendirerek güçlerinin normalden daha hızlı gelişmesine neden olmanın ona pahalıya mal olabileceğini anlamıştı. Fakat Legna'ya da açıkladığı gibi hastalarını iyileştirmek onun için ilk sırada geliyordu... kendi kalbi ve ruhunun sağlığından bile önemliydi. Isabella'yı ve onun bebeğini kurtarmak için yapılması gerekeni yapmıştı. Başka türlü davranması mümkün değildi.

Gideon ayağa kalktı, bir adım gerileyerek uyuyan konuğundan uzaklaştı. Legna hemen yan döndü ve kolunu yatak örtüsünün üzerine

koyarak Gideon'a uzandı. Gideon'ın göğsü inanılmaz bir boşluğun acısıyla sıkıştı çünkü onun yanına dönme dürtüsü acı verecek kadar kuvvetliydi.

Döndü ve yatak odasından çıktı fakat elinde olmadan bir parçasını orada bıraktığını hissetti.

Legna gözlerini yavaşça açtı ve çökmeye başlayan karanlıkta gözlerini kırıştırdı.

Odaklanamadı ve kafası karıştı. Oda sıradışı renklerle doluydu ve hepsi de odanın içindeki ona hem tanıdık hem de yabancı gelen eşya ve mobilyaların üzerine düşüyordu. Bu tuhaf yerde nefes alıp alamayacağından emin değilmiş gibi dikkatli bir şekilde nefes aldı.

Etrafını sarmaya ve duyularına dolmaya başlayan koku çok tanıdık olduğu kadar uyarıcıydı. Merak ve büyülenmişlikle hafif bir ses çıkardı, ardından yavaşça gerindi. Bu hareketi duygusal bir uyanış gibi tüm bedenine yayıldı. Bu basit hareket yanındaki bedenin sıcaklığının anında farkına varmasını sağladı. Bu beden o sıradışı ve enfes kokunun sahibiydi.

Ona döndüğünde zaten o kadar yaklaşmıştı ki yan tarafına hafifçe dokunuyordu. Bir dirseğine dayanarak doğruldu ve yanında yatan Gideon'ın fevkalade görüntüsüne bakarken az önce büyük bir dikkatle aldığı nefes, telaş ve şaşkınlıkla bedenini terk etti. Göğsü çıplaktı ve bir ayağını diğerinin üzerine atmış, bir elini de başının altına koymuş rahat bir pozisyonda sırtüstü yatıyordu. Diğer eli de karnında, alıp verdiği her derin nefesle yükselip alçalıyordu. Altında güzel bir gökyüzü mavisi renginde, ipek pijama altı vardı ve önündeki ipi kalçasının sol tarafına sarmıştı.

Legna o anda yanında duran iblisin ne kadar inanılmaz ve güzel bir erkeksiliği olduğunu fark etti. Onu her gördüğünde giyimli ve uzak olduğu için Legna, onun pahalı ipek ve nakışlı kumaşların, sıkı bir kontrolle sarmalanmış hareketlerinin altında gizlediği fiziğinin ne kadar gelişmiş olduğunu hiçbir zaman gerçek anlamda fark

etmemişti. O sabah kendi yatak odasında ona cesurca dokunduğu zaman bile dokunuşuyla hissettiklerini şu an gözleriyle gördükleriyle bağdaştıramıyordu.

Her şeyden önce inanılmaz geniş omuzları vardı. Çok uzun boylu ve yapılı bir dişi iblis olarak kendisini hiçbir erkeğin yanında ıfak hissetmemişti fakat Gideon ona böyle hissettirmeyi her zaman başarmıştı. şimdi, onun pazılarının iki eliyle birden saramayacağı kadar geniş olduğunu görebiliyordu. Ayrıca bir heykel gibi incelikle yontulmuş ve üzerinde tek bir gri tüy bile olmayan bir göğsü ve karnı vardı. İnce beli aşağıya indikçe, Legna'nın bir erkekte görmekten her zaman hoşlandığı, o kışkırtıcı V şekline dönüşüyordu ve pijaması bol olmasına rağmen bacaklarının üst kısımlarının sıradışı sertliği ve baldırlarının gücü açıkça anlaşılıyordu.

Gideon'ı kendisini bildi bileli tanıyordu fakat onu böylesine müthiş bir açıklıkla belki de ilk kez görüyordu. Artık ona engel olabilecek çocukluk korkusu veya incinmiş egosu yoktu.

O yalnızca, asla basit denemeyecek bir adama bakan basit bir kadındı.

Saçları Legna'nın düşündüğünden daha uzundu. Türünün erkekleri arasında yaygın bir model olduğu için genellikle saçlarını arkadan sıkıca toplardı. Fakat şu an saçları açıktı ve parlak, gümüş rengi bir şelale gibi yastığına dökülmüştü. Kaşları gümüş rengi, kirpikleri ise simsiyahtı. Çenesi, o uyurken uzayan kirli sakalıyla gölgelenmişti. Legna yakından incelediğinde, Gideon sakalını uzatsaydı renginin hem siyah hem gri olacağını fark etti. Bu anlamadığı bir nedenle gülümsemesine sebep oldu.

Garipti fakat uyurken hem daha genç hem de daha yaşlı görünüyordu. Gerçek anlamda rahatladığı için ve uyanık olduğu zamanlardaki gibi duruşunu ve bedenini sıkı ve kusursuz bir kontrolle sıkmadığı için daha genç görünüyordu. Bu kadar erkeksi olduğunu görmek, onun Legna'nın düşüncelerindeki varlığını ve gücünü daha

da artırdığı için nedense daha yaşlı görünüyordu. Bu kadar büyülenmiş olmasaydı biraz korkabilirdi.

Legna hiç düşünmeden uzanarak onun saçlarına dokundu. Saçları, Legna'nın gözünü yanıltarak bir metalin sertliğini beklemesine neden olsa da aslında şaşılacak kadar yumuşak ve ipeksiydi. Sanki bilinçli bir şekilde onları okşuyormuş gibi parmaklarına yapışıyorlardı. Bu tuhaf his Legna'nın ürpermesine ve onun uyuyup uyumadığını bir kez daha kontrol etmesine neden oldu. İzinsiz dokunuşlarından paçasını sıyrabileceğinden emin olduktan sonra daha fazla cesaretlendi ve ona biraz daha uzandı. Artık göğüsleri Gideon'ın sert kol kaslarına dayanıyordu. Onun yüzüne o kadar hafif bir şekilde dokundu ki bunu kendisi bile hissedemedi. Merak içinde parmaklarını, onun yüzünün çıkıntı ve kavislerinde; geniş alnından, asil görünümlü elmacıkkemiklerine, güçlü, hafif gamzeli çenesinden oya gibi işlenmiş muhteşem dudaklarının hatlarında gezdirdi.

Cesareti biraz daha arttı. Kelebeği andıran dokunuşunu onun güçlü boynundan aşağıya indirirken kendi ince boynundan ne kadar farklı olduğuna ve bunu seksi bulmasının ne kadar garip olduğuna şaşırdı. Bir erkeğin boynunun bu kadar çekici olabileceğini hiç fark etmemişti.

Dudaklarını yavaşça yaladı, gözlerini parmaklarının hareketine dikti fakat arada sırada kısa bir anlığına da olsa onun nefesine ve kapalı gözlerine bakıyor ve uykusunun derinliğini kontrol ediyordu. Köprücük kemiğinin geniş kıvrımına dokunarak hayranlık dolu bir kararlılıkla parmaklarını üzerinde gezdirdi. Göğsüne inerek keşfine devam ederken onun üzerinde bıraktığı izlerin doğal yollardan iyileştiğini yalnızca tırnaklarının belli belirsiz izlerinin kaldığını fark etti. Onları iyileştirmek için güçlerini kullanmaması Legna'yı mutlu etti fakat sonra bedenlerinin bu kadar çabuk iyileşmesine üzüldü. Kıkırdamamak için dudaklarını birbirine bastırdı. Bu saçma ve sahiplenici olduğu gayet açık bir düşünceydi fakat Legna böyle düşündüğü için kendi kendisine bahane yaratmaya çalışmadı.

Sonra parmak uçları hafifçe karnına indi, onun parmaklarının etrafında yavaşça dolaşırken Gideon'ın teninin artan sıcaklığı hoşuna gitti. Duraksadı ve gözlerini dokunduğu yerin biraz ilerisine kaydırınca bu gizli turuna devam edip etmemek konusunda kararsız kalarak alt dudağını ısırdı.

Gideon'ın elinin aniden onun parmakları etrafında kıvrıldığını hissettiğinde bu ikilemi de cevabını bulmuş oldu. Nefesini tuttu ve içgüdüsel bir hareketle elini çekmeye çalıştı. Boynu ürperirken yüzüne sıcak bastı. Fakat Gideon onu sıkıca tutarak elini çekmesini önledi ve kendi elinin altına alarak karnına bastırdı. Legna onun gözlerine baktı ve içindeki neşeli ifade onu gücendirdi.

“Bunu nasıl yaptın?” diye sordu. Gözler ve nefes bir tarafa, bir akıl iblisini uyku konusunda kandırmak imkânsızdı. Uyandığında bilincinin açıldığını anlaması gerekirdi.

“Beni sürekli alıştığın erkeklerin kalıbına sokmaya çalışıyorsun,” dedi, yumuşak bir sesle. “Ben bildiğin her şeyden fazlasıyla farklıyım, Magdelegna. Benden, hiç aklına gelmeyecek şeyleri beklersen senin için daha kolay olur.”

“Ay, ne bilgesin,” dedi Legna, tiz bir cıvıltıyı andıran bir sesle ve kirpiklerini komik bir hızla kırptırdı. “Müthiş şanslı biriyim! Çoğu kız, dayanılmaz, üçkâğıtçı, hain adamlarla birlikte olmak zorunda kalır.”

Onun bu esprili davranışı Gideon'ın gülümsemesine neden oldu ve bu gülümsemesi gözlerine sıcak bir bakış olarak yansıdığında, Legna içinin eridiği gerçeğini görmezden gelemedi.

“Beni hiçbir zaman boğamazsın, *Nelissuna*. Bu gerçeği tüm ruhumla görebiliyorum.”

“Fakat ben senin beni gözyaşlarına boğma kapasiten olduğunu açıkça görebiliyorum,” diye devam etti, kararlı bir hareketle elini kurtarmaya çalışarak. Sonra onun görüldüğünden de kuvvetli olduğunu düşündü.

“Nasıl hissediyorsun?” diye sordu Gideon, onun çabasını ve hakaretlerini bir toz parçasını fark edebileceği kadar fark ederek.

“Neden sen söyleyemiyorsun? Doktor olan sensin, değil mi?” Anı bir nefes verdi. “Lütfen beni bırakır mısın?”

“Hayır.”

Legna öfkeyle hırladı.

“Çok kötüsün!” diye suçladı. “Bunu yaptığında senden nefret ediyorum.”

“Ne yaptığımda? Bir soruya cevap verdiğimde mi? Bu seni rahatsız ediyorsa, bundan sonra sorularını duymazdan gelirim.”

“Ne kastettiğimi çok iyi biliyorsun. Hayır sözcüğünü bir kanun gibi söylemenden nefret ediyorum. Ve bunu sırf beni sinirlendirmek için yaptığını bilmediğimi sanma çünkü biliyorum!”

“O zaman bana bu sözcüğü söyleme fırsatını vermekten kaçınmalısın,” derken sesi öylesine kararlıydı ki Legna ona bağırarak istedi. “Ve o küçük hırlama seslerine dikkat etmelisin, *Neliss*. Oldukça... uyarıcı oluyorlar.”

Legna aniden onunla atıştığını unutarak hapsolan elinin üzerinde ve altındaki sıcaklığı, rahatça sokulduğu o güçlü bedeni ile espri yaparak saklamaya çalıştığı gittikçe büyüyen açlığın fazlasıyla farkına vardığını hissetti.

Gideon şimdi onun iğneleyici savunma tekniklerini bıraktığını ve tüm dikkatini ona verdiğini gördüğü için elini başının altından çıkararak parmak uçlarıyla Legna'nın yumuşak, sıcak yanığına tıpkı onun yaptığı kadar hafif bir şekilde dokundu.

“Çok güzelsin, Legna. Bunu her zaman düşünmüşümdür. Çocukken bile oldukça nefes kesiciydin.”

“Bunu bana söylemen uzun sürdü,” dedi fakat alaycı olması gereken bu yorumda gerçek bir enerji yoktu.

“Evet. Biliyorum. Fakat bunun her zaman uygunsuz olacağını düşündüm. Noah... Ben onun *Siddah*'ıydım. Yetenekleri olması gereken yaştan önce fazlasıyla güçlendiği için onunla on yaşındayken

ilgilenmeye başladım. O oğlum gibiydi... hatta ailen öldükten sonra bu daha da arttı. Noah seni büyütürken sana bir kardeşten çok kızı gibi davrandı. Bu her zaman geçmek zorunda olduğum bir engel gibi geldi. Şimdi bile, aramızda olanları öğreneceği anı iple çektiğim söylenemez. Senin de aynı endişeyi duyduğunu görebiliyorum.”

“Evet,” diye onayladı Legna. “Fakat zamanla...”

“Evet. Zaman. Son zamanlarda kendimi zamanla büyük bir yarıştaymışım gibi hissediyorum.”

“İlk başta direnecektir fakat beni mutlu edeceğini düşünürse sonunda razı olacaktır,” diye onu temin etti, Legna.

“O halde,” Gideon onun elini karnından kaldırdı, avcunu çevirerek öpmek için dudaklarına götürdü, “yapmam gereken tek şey seni mutlu edeceğime inanmamı sağlamak, böylece sen de bu konuda onu ikna edebilirsin.”

“Ürkütücü bir görev olduğu kesin,” diye mırıldandı Legna, dudaklarının eline dokunuşunun kolunda herhangi bir değişikliğe neden olmadığını görebilmek için gözlerini koluna çevirerek. Zihninde kıpırdanmaya başlayan tehlikeli ve vahşi hisleri dağıtmak için gözlerini iki kez kırparak başını iki yana salladı. “Bella’yı sormadım,” dedi, sesine yerleşen boğuk tonu dikkatli bir şekilde düzeltmeye çalışarak. “Her şey yolunda mı?”

“Evet. O da bebek de kurtulacak ve sonunda yeniden sağlıklarına kavuşacaklar.”

“Çok şükür,” diye iç geçirdi. “Eğer bir daha içimde olan değişikliklerden şikâyet edersem, bunların arkadaşımın hayatını kurtardığını bana hatırlat.” Gideon’ın dudakları yeniden avcunun hassas derisine dokunduğunda nefesini tutup tutmamak konusunda tereddüt etti.

“Legna, neden şu anda benden bu kadar korkuyorsun?”

Legna onun delici bakışlarıyla karşılaştığında onların ruhunun derinliklerine kadar inerek bir şeyler aradıklarını hissetti. Bu onun nefesini kesti ve gerilmesine neden oldu.

“Böylesine basit bir dokunuşla içimde... kolayca güçlü duygular uyandırman beni korkutuyor.”

“Peki, senin de benim üzerimde aynı etkiyi yarattığını söylesem?” diye sordu, tok sesini hipnotize edici bir yumuşaklıkla kullanarak.

Legna, bu bilginin ona nasıl hissettirdiğini hemen öğrendi. İçindeki ilkel tarafının yavaş yavaş uyandığını, kısa süre önce odasındayken, dokuz yıl önce bahçedeyken ve geçen ekimde ruh çağırana savaşıırken olduğu gibi onu ele geçirmek üzere olduğunu hissetti.

Legna yatakta doğrularak oturdu ve ondan uzaklaştı ve bu kez Gideon uzun süren bir dokunuştan sonra onu bıraktı.

“Eve gitmeliyim. Noah endişelenmiş olmalı.”

Döndü ve yatağın diğer tarafından indi fakat ayağa kalktığı anda Gideon’ı karşısında, omzunu karyola direklerinden birine rahat bir tavırla yaslamış halde buldu.

“Kaç, kaçabildiğin kadar hızlı kaç...” dedi yumuşak bir sesle. Söylediği şey oldukça ciddi ve açıktı.

“Gideon, lütfen,” diye sessizce yalvardı Legna. Kalbi çılgınca bir ritimle atarken onun gözlerine bakamadı.

“Neden kaçtığını anlıyorum, Magdelegna. Fakat başaramayacaksın. Avcı senin bir parçan. İlk zamanlarda soyumuz aslanlar gibi sürüler halinde yaşardı. Ve dişi aslanlar gibi senin ataların da avlanmak üzere biçimli, güzel ve muhteşem açılardan ölümcül kişilerdi. Onca evrimleşmeye ve uygarlığa rağmen bu, senin genlerinin derinliklerine işlemiş durumda ve tıpkı empatilik yeteneğin gibi bir parçan. Üzgünüm, *Neliss* fakat bu genetik koddan hiçbir zaman kaçamazsın.”

“Fakat sen yanımdayken daha da kötüleşiyor. Bana bunun doğru olmadığını söyle.”

“Çok doğru. Fakat bunu kötü olarak algılamak yerine, doğal bir şey olduğunu düşünmeni umardım. Çünkü öyle. Eşinininki ortaya çıktığında, senin ilkel yönünün de su yüzüne çıkması doğal.”

“Henüz benim eşim bile değilsin. Peki ya... seks yaptığımızda ne olacak?” Bedenin ürpermesini önlemek için kollarıyla kendisini sıkıca sardı. “Daha mı kö... sık olacak? Güçlü olacak? Bu beni kolayca etkisi altına alıyor, Gideon.”

“Bunun ne kadar huzursuz edici olabileceğini anlıyorum, Legna. Ne zaman sana yakın olsam, ben de aynı şekilde etkileniyorum. Senin henüz geçtiğin bir yerden bile geçsem, senin kokun içimdeki baskın yanıımı, seninle bir an önce birlikte olmayı, senin yanında olmayı arzulayan tarafımı harekete geçiriyor. Seninle sarmaş dolaş olmak, seninle olmak, senin de benimle sarmaş dolaş olmanı isteyen yanıım...”

Sözcüklerin kullanımı oldukça davetkârdı fakat Gideon’ın elini uzatarak onun omzunun üzerinden örgüsünü tutup eline iki kez dolayarak Legna’yı kendisine çekmek için kullandığı ana kadar bunu fark etmemişti. Başını onun kulağına eğebilecek kadar yaklaştıklarında, dudaklarıyla kulağına inanılmaz seksi bir şekilde dokundu.

“Kollarımda olacağın zamanı dört gözle bekliyorum,” dedi Gideon. Nefesinin sıcaklığı ve sözleri, hedefine ulaşan oklar gibi uçarak Legna’ya saplandı. Tüm bedeni tepki vererek ısındı, teninin altında uyanan bölgelere adeta bir sıvı hücum etti.

“Gideon,” dedi nefes alırken fakat isminin daha kararlı bir sesle çıkmasına yetecek kadar hava alamamıştı.

“Mmm, ismimi söylemene bayılıyorum, *Neliss*,” dedi ve diliyle onun hassas kulakmemesini yumuşak dudaklarının arasına çekmeye yetecek kadar bir süre okşadı. “İnleyerek söylemen de çok hoşuma gidecek. Hatta bağırman beni daha fazla mutlu eder.”

“Gideon, lütfen bunu yapma,” diye yalvarırken, sözleri dudaklarından hafif ve ani nefeslerle birlikte döküldü. “Bunun için hazır değilim.”

“Bence hazırsın.”

Gideon haklı olduğunu kanıtlamak için sol elinin üst kısmını onun göğsüne kaldırdı ve sertleşmiş olduğu belli olan ucunu sıyrıp geçti. Legna bu dokunuşla gerçek anlamda eridiğini hissetti ve bedeni

Gideon'inkine hafifçe eğilirken, Gideon elini çevirerek ipek elbisenin kumaşı üzerinden onun göğsünü kavradı.

"Evet. Evet," dedi Legna, yalvarırcasına. "Bedenim hazır. Fakat, Gideon..."

"Hımm." Dudaklarını onun çenesinde gezdirerek ağzına yaklaştı. "Akli bedeni kadar istekli olmayan bir akıl iblisi. Sıradışı bir ikilem, Magdelegna." Dudaklarını onunkilere öylesine yaklaştırmaması, Legna'nın zaten zayıflayan direnci için harika bir uyarıcıydı. Legna onun öpücüğünü, tadını, güzelliğini, daha önce hiç tatmadığı yoğunluğunu çok iyi hatırlıyordu. Gideon, "Seninle bir pazarlık yapacağım, *Neliss*," diye önerdi, göğsünü okşamaya devam ederken Legna'nın ağzından kontrol edemediği bir iniltinin kaçmasına neden olarak. "Senin bu muhteşem vücudundan her bir şey alışımında, o isteksiz zihnini yatıştırmak için karşılığında sana istediğin bir şey vereceğim."

Gideon ondan bir adım uzaklaştı. Onu öyle ani bırakmıştı ki Legna onu takip etmemek için kendisini durdurmak zorunda kaldı. Gideon'ın gözlerindeki akkor ateşe baktığında onun arzularını bastırmak için ne kadar çaba sarf ettiğini anında anladı. Çenesinin gergin duruşu bedenindeki tüm kasları kilitleyen sertliğin sadece başlangıcıydı.

"Bu seferlik eve gitme isteğini kabul ediyorum. Git. Hemen, Legna."

Yine bir emir vermişti. Ama en azından güzel bir emirdi. Fakat Legna yine de tereddüt etti, bakışlarını ondan çekemiyordu.

Gideon ellerini sıkarak yumruk yaptı. "Legna," diye uyardı.

Legna, Gideon'ın aralarına koyduğu mesafeyi bir anda kapayarak kendisini onun kollarına attı. Legna dudaklarını onunkilere yapıştırarak ellerini ensesindeki saçların arasına sokarken bile Gideon kendisini tuttu. Legna onu kendisine bastırarak büyük bir açıklıkla onun dilini aradı ve vahşi bir ıllkellikle onu tadarken Gideon da kollarıyla onu sımsıkı sararak parmak uçlarına basabileceği kadar

kaldırdı. Legna başladığı kadar ani bir şekilde geri çekildi, hızlı hızlı soluk aldıktan sonra onu yeniden aç dudaklarına çekti.

Gideon ellerini onun bedeninde gezdiriyor, aynı anda her yerine dokunuyor, dokunuşuyla onun öpücüklerinin vahşiliğine uyum sağlıyordu. Dokunduğu her yeri ateşe veriyor, Legna'nın bedenini tutuşturuyordu. Legna'nın bedenine bastırıldığı bedeni güçlü, katı ve acımasız, sıcak ve sert ve tıpkı Legna'nınki kadar saldırganı.

Gideon onun saten elbisesinin arkasını iki yumruğuyla vahşice sıkarak Legna'yı kendisinden uzaklaştırdı. Legna karşı çıkarcasına homurdanarak yeniden ilerlediğinde, Gideon onu durdurmak için bir elini kaldırdı.

"Eğer bana bir kez daha dokunacak olursan Legna, sana sahip olacağım," diye uyardığında sesi hapsettiği arzuları ve güçlkle tuttuğu dürtülerinden boğuklaşmıştı. "Anladın mı? Dönüşü olmaz, sana zaman tanıyamam." Legna sadece bir öpücükle onu uçurumun eşiğine getirmiş, kontrolünün zayıflamasına neden olmuştu. Gideon'ın tüm benliği, Legna'nın doyurmaya hazır olmadığı kadar vahşi bir arzuyla dolmuştu. Legna kendi içinde savaş verdiğini sanıyordu fakat Gideon'm vahşi tarafının ne kadar büyük bir kısmının ona saldırmak üzere kudurduğunu bilemezdi. Kendini kontrol edebilmek için tek yapabildiği buydu.

Gideon'm bu uyarısı Legna'yı kırmıştı ve gözleri, kendi saldırganlığına rağmen Gideon'ı kendisini kontrol etmeye zorladığı için pişmanlıkla büyüdü. Gideon'ın zihnindeki bulanıklığı, içindeki tüm dürtüleri kontrol etmek için Legna'ya karşı duyduğu saygı ve endişeyi kullandığını hissetti. Legna'nın zihninde hiçbir şüphe olmadan, onları saran fiziksel çekimden baskın olan dürüst bir istekle kendisine gelmesini istiyordu. En inanılmaz tarafı da bunu onun için istediği kadar kendisi için de istiyor olmasıydı.

"İşte yine aramızda kontrolünü sağlayabilen kişi sen oldun," dedi Legna alçak sesle, ürkek bir adımla gerileyerek. Gideon onun elbisesinin saten kumaşını yavaşça bıraktı ve kumaş uzun ve gergin

bir dakikadan sonra parmaklarının arasından kayıp gitti. “Söylediğini yaparak eve döneceğim çünkü Noah’yı rahatlatmam gerek. Endişelendiğini biliyorum. Bunu hissedebiliyorum. Fakat uzun sürmez, Gideon. Gece daha yeni başlıyor ve ben bu geceyi senin tam olarak kim olduğunu ve birlikteyken ikimizin ne olacağını öğrenerek geçirmek istiyorum.”

Gideon, kendisini tutmak için gösterdiği kontrolün gücünü gösteren kısa bir hareketle başını bir kez sallayarak onayladı.

“Bana bir iyilik yap, *Neliss*. Artık zihninin bir parçası olduğumu hep aklında tut. Yaptığın ve düşündüğün şeylere çok dikkat et.” Yavaşça nefes verdi. Kontrolünün zayıfladığını itiraf etmek Gideon için çok zor olsa da Legna’nın bunu açıkça anlamasını sağlamak zorundaydı. “Kontrolüm fazlasıyla zorlandı ve zayıfladı. Yaşıma ve tüm tecrübeme rağmen bana olanlarla savaşamam. Anlıyor musun?”

“Anlıyorum. Elimden geleni yapacağım ve ben de senin gibi etkilendim ve hata yapabilirim.”

“Teşekkürler.”

Bu kez dikkatli gözlerle Gideon’ı izlerken amacını oldukça açık bir şekilde göstererek yavaşça ilerledi. Ona nazik ve basit bir öpücük vermek için uzandı ve Gideon’ın ona karşılık verirken gösterdiği yumuşaklık karşısında hayrete düşerek geri çekildi. Bir an boş bulunarak kendi dudaklarına dokundu ve sonra aynı elini kaldırarak zarif bir hareketle bileğini kıvrıp kendisini eve gönderdi.

Legna odasında belirttiğinde, Noah’nın çoktan orada kendisini beklediğini görünce şaşırdı. Birden kendisine gelerek bir eliyle saçlarına dokundu ve diğer eliyle de kızaran dudaklarını gizledi. Noah ona bakmak için pencereden dönünce Legna da başka tarafa dönerek gardırobuna ilerledi ve ona sırtını dönerek bir şeylerle meşgul olmaya başladı.

“Ben senin yanına gelebilirdim,” dedi olabildiğince doğal bir şekilde.

“Endişelendim. Kane bana olanları anlatınca Jacob’ı görmeye gittim. Bana seni Gideon’la bıraktığında uyuduğunu söyledi fakat ben tüm gece ve ertesi gün geçip de hiç haber çıkmayınca endişelendim. Jacob bana o ve Bella için ne yaptığını anlattı. Çok şaşırdığımı söylemem hafif kalır.”

“Biliyorum.” Legna düşünmeden karşısında asılı elbiselerden birinin üzerindeki kırıışığı düzeltmek için uzandı. “Ben de kendime oldukça şaşırdım.”

“Legna, neler olduğunu bana ne zaman söyleyeceksin?” dedi aniden. Sesini sakın tutmaya çalışmasına rağmen Legna’nın her zaman onunla paylaştığı hayatının dışında bırakılmış olmanın verdiği kırgınlık ortaya çıkıyordu.

“Ne konuda olursa olsun benden duygularını saklamaya çalışman çok mantıksız, Noah,” dedi Legna yumuşak bir sesle ve sonunda ona bakmak için döndü.

“Legna,” dedi. Üzerine aniden çöken şaşkınlık öylesine yoğundu ki Legna’nın nefesini tutmasına neden oldu. Yalnızca iki adım atarak Legna’nın yanına geldi, onu çenesinden tuttu ve yüzünü kaldırdı. “Bu da ne demek oluyor?” diye sordu, sert bir sesle. “Gözlerine ne oldu?”

Legna cevap veremedi. Aniden Gideon’ın şiddetli endişesinin kendisini sardığını hissetti.

Legna, sorun nedir? Gerildiğini hissedebiliyorum.

Hiçbir şey. Lütfen, endişelenme.

Bana yalan söylüyorsun. Bana neler olduğunu anlat.

Noah’yla konuşuyoruz. Gideon, güven bana. İyi olacağım.

Legna onun isteksizliğini ve her konuda onu korumak için duyduğu kaçınılmaz arzuyu hissetti. Fakat sonra bu dürtüsünü kontrol altına aldığını ve düşüncelerinin gerisine çekilerek ona ağabeyiyle kendi yollarıyla baş etme özgürlüğünü tanıdığını hissederek rahatladı.

“Legna, bana cevap ver.”

“Noah, üzerime yürüyeceksen sana istediğin açıklamayı yapamam.”

“Affedersin, Legna ama kardeşinin tıpkı kendisinininkilere benzeyen gri-yeşil gözleri parlak bir gümüş rengine dönüştüyse bir ağabeyin endişelenme hakkı vardır. Bu renk tıpkı...” Noah’nın gerçeği anladığında hissettiği şokla rengi soldu. “Kader aşkına, Legna, sen delirdin mi?”

“Noah, bu konuda seninle tartışmayacağım,” dedi, başını onun elinden çekip kurtararak. “Ve bu konuda bir seçeneğimiz varmış gibi davranma.”

“Bu... imkânsız,” diye ayı gibi kükredi ağabeyi. “O senden yedi yüzyıl büyük, Legna! Onun gücü daha önce gördüğün hiçbir şeye benzemiyor. Öylesine büyük bir güç artışının senin kadar genç birine neler yapabileceği hakkında bir fikrin var mı?”

“Şimdiye kadar bana yaptığı şey, çok sevdiğim bir arkadaşımın hayatını kurtarmam için, minnet duyacağım bir şans vermek oldu. Bu arkadaşım senin çok değer verdiğin bir adamın karısı, Noah. Ne kadar güçlü olursa olsun, sence Jacob Isabella’yı kaybetmeye nasıl dayanırdı? Sence bir sene daha yaşayabilir miydi? Sence babam, annemin ölümünden kısa süre sonra çağrılmasaydı uzun süre dayanabilir miydi?”

“Legna!” Legna’nın söz etme cesaretini gösterdiği bastırılmış konular Noah’nın öfkesini tetikledi. Mutlu anıları paylaşmak başkaydı fakat ailesinin ölümünü tartışmak bambaşkaydı. “Her zamanki gibi bu konuşmayı amacından saptırmaya çalışıyorsun, Magdelegna.”

“Amacı neydi?”

“Sen! Senin iyiliğin! O kadar övündüğün gücü kullanmak için harcadığın çaba nedeniyle yirmi dört saattir uyuduğunu hatırlatmama gerek var mı? Ya daha kötü bir şey olsaydı? Ya öylesine büyük bir gücü kullanmak seni tamamen bitirseydi, uykuyla çözülemeyecek bir şeye neden olsaydı?”

“Bunu düşündüm, Noah. Sen ve Hannah böyle düşünmekte inat etseniz de, ben artık çocuk değilim. Kendimin ve başkalarının hareketlerinin nasıl sonuçlar doğuracağını farkındayım. Bunu ka-

bullenmekte zorluk çektiğimi ve senin felaket senaryoların yokken de yeterince endişeli olduğumu bilmen seni mutlu eder mi?” Legna döndü ve nadiren dışavurduğu öfkesiyle gardırobun kapılarını çarparak kapadı. “Onu tanımıyorum bile, Noah ve şimdi benliğimin yarısını alıyor. Onun hakkında bildiklerim yalnızca küçükken bana anlatılan hikâyelerden geliyor ve dürüst olmam gerekirse, bunlar da genellikle korkutucu şeyler. O nedenle seni tatmin edecekse yeterince korktuğuma inan!”

Sonra hafifçe iç çekerek ona döndü ve kollarını kendi bedenine sardı. “Yirmi dört saatten biraz fazla bir süre önce tüm hayatım tersine döndü.” Legna gardırobun kapılarına yaslandı, gözlerini kapadı ve bu arada davetsiz gözyaşları yanaklarından akmaya başladı. “Bu şey başladığından beri tek yapmak istediğim biriyle bu konuda konuşmaktı. Bunu paylaşmayı seçtiğim kişiyi salonunda, kendi kanından oluşan bir gölün içinde yatarken buldum.”

“Legna,” dedi, boğuk sesi kadar üzgün bakan gözleriyle. Legna’nın gözyaşlarını görünce öfkesi anında uçup gitti. “Seni üzmek...”

“İstemediğini biliyorum. Fakat anlamak zorundasın, geçen ekimde o beş köşeli, korkunç hapishanede tutsak olduğumdan ve benliğim dağıldığından beri hayatımdaki her şeyi bir araya getirmek için savaş veriyorum. O günden beri huzurum yok, Noah. Bu olayı seninle konuşmamın tek yolu kavga etmek ve Hannah da senden farklı değil. Bunun, babama olanlar ve bunun ikinizi çok etkilediği için olduğunu anlıyorum.” Legna yaslandığı yerden çekilerek Noah’ya yaklaştı ve bir elini ellerinin arasına aldı. “Bu kadar huzursuz olmamın nedenini bulan Gideon oldu ve beni rahatlatan da oydu.”

“Legna, bu yalnızca onun yeteneklerinden kaynaklanıyor. Bu şu demek değil...”

“Noah, lütfen. Lütfen benimle tartışmayı bırakıp bu konuda bana destek olmayı deneyebilir misin? Gideon ve ben geçici bir heves yüzünden ani bir karar vermedik. Bunun için Kader tarafından seçildik. Evet, bunu kabul edip etmemek bana bağlıydı fakat

mühürlenmenin nasıl bir şey olduğunu, ne kadar kuvvetli olduğunu bilmiyorsun. Jacob ve Bella'yı örnek vermeme gerek var mı? O sırada Bella bir insandı. Kurallarımıza göre bu bir tabu ve Jacob yine de ona dokunabilmek için kendisini yüzyıllardır süregelen ahlak kurallarını çiğnerken buldu. Ve bu konuda ne kadar vicdan azabı çekse de sonuç değişmedi."

"Gideon'ı Jacob'la karşılaştıramazsın. Bazı şeyler..." Noah sustu ve elini gergin bir şekilde saçlarının arasından geçirdi. "Seni tanıyorum, Legna. Sen uzlaşmak konusunda çok hassassındır. Gideon asla uzlaşmaz. O emreder, uygular ve kimsenin ona karşı çıkmamasını bekler. Böyle yapmaya kalkışan olursa, onları görmezden gelir. Seni böyle bir ilişkinin içinde düşünmeye dayanamam."

"Noah, sana yalvarıyorum ondan çıkarıcı bir canavarmış gibi söz etmeyi bırak çünkü bunun bir yalan olduğunu biliyorsun ve ben buna izin veremem. Seni seviyorum, Noah. Her zaman seveceğim. Korkunu anlıyorum fakat onun altına bakmalı ve hissettiklerini anlamalısın. Bence seni gerçekten korkutan şey Gideon'm yaşı veya gücü ya da kaba tavırları değil."

"Bana psikoanaliz yapmaya başlayacaksan, Legna, hemen dur," diye uyardı Noah.

"Doğduğum günden beri sana olan sevgim ve ilgim tam, Noah. Beni kimseyle paylaşmak istemediğin hiç aklına geldi mi? Bu konuda şakalaşıyorsun fakat kendine bir eş bulmamanın da nedenleri var. Neden bulasın ki? Müthiş şekilde bakılan bir evin, sosyal ilişkileriyle ilgilenecek güzel bir yardımcın var ve bu yardımcının çoğunlukla duygusal açıdan bakıma ihtiyacı yok. Sana tamamen karşılıksız bir sevgi, saygı ve hayranlık duyuyorum. Etrafında bunca kişi varken, hiçbirisi kralın sırdaşı olabilecek kadar yakın olmadığı için sana ben sırdaşlık ediyorum. Senin için yapamayacağım tek bir şey var ve zaten onu elde etmek için yolların olduğunu da biliyorum."

"Legna," diye karşı çıktı Noah, kızararak. "Bu doğru değil."

"Hangi kısmı?" diye karşı çıktı Legna, tek kaşını kaldırarak.

“Ben...” Noah duraksadı ve onun sandığından çok daha fazla şey görebildiğini fark ederek bakışlarını kaçırdı. “Pekâlâ, ilk olarak ‘müthiş şekilde bakılan’ evimin çatı kirişleri örümcek ağlarıyla dolu,” dedi süklüm püklüm bir tavırla.

Legna kendisini aniden kahkaha atarken bulduğunda içinde bir minnet duygusu hissetti. Bu, aralarındaki acı dolu gerginliği anında azaltan eğlenceli bir andı.

“Sanki onları bir kez daha haşlamak yerine durumla kendin ilgilensen ölürsün.”

Noah istemese de gülümsedi ve ciddi bir tavırla başını iki yana salladı. Gerginliğini atmak için derin derin iç geçirdi. “Dinle, senin için mutlu değilken mutlu olduğumu söyleyemem. Kalbimi kıracağını bildiğim halde beni terk etmen için seni cesaretlendiremem. Sanırım söylemek istediğim...”

“Zamana ihtiyacın var,” diye bitirdi onun cümlesini Legna. “Bu cümleyi son zamanlarda ben de çok sık kullanıyorum. Neler hissettiğini anlıyorum, Noah. Benim de neler hissettiğimi biraz düşünürsen çok sevinirim, tamam mı?”

İblis Kral sessizce başını sallayarak onayladı. Sonra kardeşine uzandı ve o anda söyleyemediği şeyler konusunda onu temin edercesine elini bir dakika kadar sıcak bir tavırla sıktı.

“Üzerini değiştirmen için izin vereyim,” dedi, odanın kapısına gidip hiç duraksamadan kapıyı açarak. “Dışarı mı çıkacaksın?”

“Evet.”

“Bana bir iyilik yapar mısın? Yarın için vakit ayır ve akşam yemeğini benimle ye, olur mu?” Sanki sağlamlığını kontrol ediyor gibi kapının kulpunu hafifçe salladı. “Bana vakit ayırarak iyi olduğun konusunda beni temin edersen bu durumu daha kolay kaldırabilirim.”

“Bana Hannah ve çocukların buradan çok uzakta olacaklarına söz verirsene olur,” diye pazarlık etti Legna.

“Anladığım kadarıyla,” diye karşı çıktı Noah, dudakları ufak bir gülümsemeyle kıvrılarak, “yeteneklerinin gelişme şeklini göz önüne alırsak, bu işi sen de halledebilirsin.”

Noah kapıyı arkasından yavaşça kapayarak çıktı. O gider gitmez Legna hızla yatağına giderek kendisini üzerine attı ve rahat bir nefes aldı.

Aferin, Nelissuna. Çok iyi iş çıkardın.

Teşekkür ederim. Gideon?

Mmm?

Lütfen bu durum yüzünden ailemi perişan etmeyeceğimizi söyle.

Kendi kendine düzelecek. Bunu unutma. Ben seni bekliyorum, tatlım. Bu arada, Isabella'yı görmek istediğini biliyorum. Onun doktoru olarak bu kesinlikle talimatlarıma aykırı.

Bunun beni oldukça çabuk sinirlendirebileceğini biliyorsun, değil mi? Beni mutlu edeceğin konusunda Noah'yı ikna etmemiz gerektiğini söylediğini hatırlıyor musun?

Hatırlıyorum.

Pekâlâ, kısa bir süre için zihnimi boşaltabilirsen mutlu olacağım.

Bunun neredeyse imkânsız olduğunu biliyorsun.

Dene!

Nasıl istersen. Şimdilik...

Legna onun düşüncelerinden geri çekildiğini hissetti.

7. BÖLÜM

Legna, arkadaşlarının olduğunu bildiği geçişli odalarla bağlanan, üçüncü kattaki ufak salonda, geldiğini haber vermek için yeni yeni alışkanlık edindiği pat sesiyle belirdi. Arkasında oturan adam kitabını kenara koyup ayağa kalkarken Legna ona döndü.

“Legna, seni burada görmek ne güzel,” diye karşıladı Jacob onu.

“Teşekkür ederim. Güzel bir his. Bella’nın nasıl olduğunu öğrenmek istedim.”

Jacob karşı taraftaki bara gitti, iki kadeh ve bir sürahi yoğun, sarımsı süt getirdi.

“Çok fazla uyuyor. Sanırım bu normal.” Jacob döndü ve birkaç dakika sonra Legna’ya içi yoğun içeceklerle dolu kadehi uzattı. “Sana teşekkür etme fırsatı bulamadım. Sana çok minnettarım, Legna. Eğer bir şeye ihtiyacın olursa, hiç çekinmeden iste.”

“Teşekkür ederim,” dedi Legna bir kez daha, bardağını zarif bir şekilde koklayarak. “Hımm, harika. Zürafa mı?”

“Çok iyisin,” diye iltifat etti İnfazcı. “Çoğu kişi zebraıyla karıştırır.”

“Akşamın erken saatleri için oldukça güçlü bir seçim,” dedi Legna. “İyi misin, Jacob?”

“Bu sorun tamamen geçtiğinde iyi olacağım.” Uzun geçen bir dakika boyunca sütü bardağında çevirdi. “Bella’nın yerde kendi kanının içinde yatan görüntüsü zihnime dağlandı... ve onu...”

Jacob sustu, boğazını temizledi ve derin fakat titrek bir nefes alırken tavana baktı.

“Zamanla geçecek,” dedi Legna, aniden başkalarını rahatlatırken kullandığı o sakinleştiren ses tonuna dönerek. “Sadece kendine onun güvende olduğunu ve yakında yeniden iyi olacağını hatırlat.”

“Biliyorum. Fakat kabul etmem gerekirse, dışarıdaki tüm korumalara ve Noah’nın seslenebilecek kadar yakın olmasına rağmen bu evden çıkmakta zorlanıyorum. Onun tehlikede olduğunu neredeyse iş işten geçene kadar hissetmedim. Bunu bir türlü anlayamıyorum. O yedi gün yirmi dört saat zihnimde. Ona vahşice saldırıldığını, bilincini kaybederek zihnimden çıktığını nasıl fark etmedim?”

“Jacob, kendine çok yüklenmiyor musun?”

“Bana iyi hissetmediğini söylediğinde bunun bir çeşit önsezi olduğunu bilmeliydim. Hamileliğinde bile Isabella’nın gergin bir doğası olmadı. Hiçbir zaman bir şeyin üzerinde fazla durmaz ve rahattır. Artık sürekli önsezileri var ve ben yanında olmadığımda yaşadığı o güçlü gerginliklerin nedeninin bu olduğunu bilmeliydim. Bunu neden hiç düşünmediğimi ve onun da bunu neden anlayamadığını bilmiyorum.”

“Önsezi dünyanın en anlaşılmasız yeteneğidir. Bunu biliyorsun, Jacob. Bu yetenekle henüz beş ay geçirdi. Onları her zaman nasıl ayırt edeceği veya yorumlayacağı hakkında hiçbir fikri yok. Bu nedenle bu işi ondan daha iyi yapabileceğini sana düşündüren nedir? Sen bir iz sürücü ve avcısın, kâhin değilsin.”

Jacob yeniden koltuktaki yerine oturdu, derin bir iç geçirdi ve burnunun üzerini ovaladı. Çok bitkin görünüyordu ve Legna, onun kendisini bağladığı duygu düğümlerini hissedebiliyordu. Jacob’ın yanına oturdu ve onu rahatlatmak için bir elini onun dizine koydu.

“Olanlardan sen sorumlu değilsin, Jacob. Ve Bella’yı tanıyorsam, seni kendini suçlarken yakalarsa renkten renge girecek kadar öfkelelenebilir. Eşi telaş içindeyken, Bella’nın iyileşmesini, sakin ve huzurlu

olmasını nasıl bekliyorsun? Uyuyor olabilir fakat seni hissediyor. Bunu kesin olarak biliyorum.”

Jacob, kralının tatlı kardeşine baktı. Onu tepeden tırnağa süzen keskin gözlerinden hiçbir şey kaçmadı. Elini uzatarak rengi değişen iki gözünün altına nazıkçe dokundu.

“Şimdi anlıyorum,” dedi aniden. “Gideon etrafta yokken sürekli onu hissetmemin nedeni sensin.”

Legna alt dudaklarını ısırıp ve onaylamak için başını salladı.

“Onun kokusunu taşıyorsun... fakat tam olarak değil.” Jacob onu daha yakından incelemek için başını hafifçe yana eğdi. “İki iblisin mühürlendiğini en son görüşümden bu yana uzun zaman geçti. Bu fevkalade bir armağan, Legna. Çok şanslısın.”

“Biliyor musun,” dedi Legna, hafifçe gülerek, “bu konuda olumlu bir şey söyleyen ilk kişi sensin. Ve buna ben ve Gideon da dahiliz.”

“Tahminimce Noah fazlasıyla sinirlenmiştir, değil mi?”

“Bir ateş iblisine yaraşacak bir tepki, sence de öyle değil mi?”

“Noah kendi türünün iblisleriyle karşılaştırıldığında oldukça soğukkanlıdır. Onu küplere bindirebilen tek kişi senin o doğurgan kardeşin.”

“Biliyorum,” diye kıkırdadı Legna. “Sanırım şükretmem gerek. Noah'yı gerçekten kızdırdığım zamanlar bir elin parmaklarını geçmez.”

“Çünkü sen en küçük kardeşsin ve hayatın boyunca onun gözünde hiç yanlış yapmadın. Bunu söylemekten hiç hoşlanmıyorum, Legna fakat sen çok şımartıldın.”

“Gerçekten mi? Yaklaşık üç yüzyıl boyunca iki ateş iblisine diplomatlık yapmayı, sonra da bunu ne kadar kolay başardığımı söylemeyi dene.”

“Teşekkürler. Bu şerefi kabul edemeyeceğim.”

Kıkırdayarak kadehlerini tokuşturdular.

Legna yaklaşık bir saat sonra Gideon'ın salonunda belirdi. Gideon onun arkasında karanlıkta oturuyordu ve Legna merakla ona döndü.

“Gideon?”

Gideon cevap vermeyince Legna bir adım yaklaştı. O zaman onun aslında burada olmadığını fark etti. Bedeni burada, büyük bir sandalyede oturuyordu fakat astral benliği gözden uzak bir yerdeydi. Legna onun fiziksel olarak bu kadar yakın fakat ruhsal açıdan uzak olmasının ve aynı zamanda zihninin sessiz bir köşesinde tutulmasının çok garip bir duygu olduğunu düşündü. Dikkati tamamen başka bir yerde olduğu için Legna'nın onun bedeninin bu kadar yakınında olduğundan tamamen habersizdi. Legna bu anı ona bir kez daha bakarak değerlendirdi.

Önce gidip onun karşısında durdu ve sonra sandalyenin etrafında dolanmaya başlayarak onu her açıdan inceledi. İçinde neden sürekli onu bu şekilde inceleme dürtüsü olduğunu bilmiyordu fakat bu durum bunu yapmasını engellemiyordu. Bir tur attıktan sonra yeniden onun önünde durdu. Her neredeyse yalnızdı. Sanki tek başına, ruhunu yürüyüşe çıkarmış gibiydi. Akıl iblisleri meditasyon konusunda usta olduklarından Legna bunu hem deneyimleri ve gücü hem de onunla olan bağı sayesinde hissediyordu. Fakat Gideon'ın zihninde sessiz kalarak onun ayaklarının dibine çömeldi ve ellerini onun bacaklarına koydu. Avuçlarını onun uzun kaslarından yukarıya kaydırды ve sonra tırnaklarının ucuyla yeniden aşağıya indirdi.

Bu şekilde uyarılmak Gideon'ın kımıldamasına neden oldu. Legna büyük olasılıkla sırf yapıp yapamayacağını görebilmek için kasıtlı olarak onun yansımalarına verdiği dikkatini dağıtmaya çalışıyordu. İnanılmaz şekilde odaklanmıştı ve Legna bunu bildiği için elinden geleni yaparak dudaklarıyla onunakilere dokunabilmek için onun bacaklarının arasına uzandı.

Bu öpücükle Gideon sıçrayarak geri döndü.

Gideon anında ona uzandı ve ellerini nazıkçe onun başının arkasına koydu. Legna, Gideon kontrolü ele alarak öpüşmeyi çılgın ve neredeyse vahşi bir hale getirirken, iki yanındaki bacaklarının gerildiğini hissetti. Ağzıyla onu cezalandırıyordu ve Legna da onu

tahrik ederek dikkatini dağıtmasının bedelini isteyerek çekiyordu. Gideon parmaklarını onun gür saçlarının arasına soktu ve onu saf bir açlıkla ellerinde hissetmeyi arzulayarak tuttu. Sonra Legna'nın şişen dudaklarından uzaklaşarak alnını onun alnına yasladı. İkisi de nefes nefese kalmışlardı.

“Benimsin,” dedi sert bir sesle. Bu sahiplenme duygusunun ne kadar gülünç olduğunu bildiği için onu inkâr etmek istese de yapamadı. Ona sahip olmadan gitmesine her izin verdiğinde, ona sahip olma duygusu biraz daha vahşileşerek canını yakıyordu. “Sen benimsin, Magdelegna ve o kısacık zamanlarda bile olsa benden istediğini yaparak gitmene izin vermek çok zor geliyor.”

“Biliyorum,” diye fısıldadı, yumuşak dudaklarını bir kez daha Gideon'mkilere bastırarak. Onu tüm kalbiyle öptü, Gideon'm da bu içtenliğini hissettiği açıktı. Bu onu büyük ölçüde sakinleştirdi, onu sıkıca tutan ellerini gevşeterek kulaklarının üzerinden yüzüne kaydırmasına ve başparmaklarıyla onun kızaran yanaklarını nazikçe okşamasına neden oldu. “Çok zor,” diye yumuşak bir sesle yakındı Legna. “Büyük bir kuvvetle bir çift olmaya çekilirken aynı zamanda nasıl bir birey olarak kalabiliyorsun?”

“Saçma veya haklı nedenlerle de olsa fark etmez, bu böyle bir şey.” Gideon bu sözleri söylediği sırada kendisi de mantığını anlamaya başladı. “Herhalde zamanla şiddeti azalır. Seni benliğinden ayırmak gibi bir isteğim yok ve kendiminkini kaybetmek de istemem. Bu benim için de zor... Hayatım boyunca çok yalnızdım ve şimdi bu kadar dikkat çekici birine sahip olmak... Sana hak ettiğin kadar adil davranmamaktan korkuyorum. Ve bu senin için daha kötü olacak; hissetmeye başladığın güç artışının zor olacağını söylemek hafif kalır.”

“Biliyorum.” Legna uzanarak Gideon'm göğsünü kaplayan koyu renkli ipeğin üzerine avuçlarını koydu. “Sanırım bir noktada delirmeye başlarsam beni öldürmen veya bağlaman falan gerekecek.”

“Hımm. İkincinin olasılığı var,” diye takıldı, yüzündeki gerginliği silen büyük bir gülümsemeyle.

Legna kakhaha atarak onu dirseğiyle dürttü.

“Gideon, sen kadim bir sapıktan başka bir şey değilsin,” diye takıldı.

“İyi de bu neden sorun yaratıyor?”

“Korkunç birisin!” Legna onu iterek ayağa kalktı.

Gideon uzanıp onun elini tuttu ve Legna’nın onun kucağına oturmaktan başka çaresi kalmayınca kadar onu kendisine çekti. Oturduğunda, kabarık eteği ikisini de örttü.

“Bu defa seni affedeceğim,” dedi Legna.

“Teşekkür ederim,” dedi Gideon, içten bir nezaketle. “Şimdi, güzelim, beni daha iyi tanımak için ne yapmak istediğini söyle bana. Keşfedeceğin şeyleri dört gözle bekliyorum.”

“Pekâlâ, özel bir şey düşünmedim. Sanırım bunu zaman gösterecek.”

“Bu tehlike arz edecek kadar geniş anlamlı bir sözcük, tatlım. İşleri akışına bırakırsan, sana sonunda ne yapacağımızı kesin olarak söyleyebilirim.”

Legna kıkırdadı ve onun haklı olduğunu fark ederek kızardı. Yalnızca onun kucağında oturup şu an yaptığı gibi konuştuklarında bile ikisinin arasında kıvılcımlanan, sürekli fokurdayan ve onları kaynama noktasına getirmek için yalnızca biraz daha sıcaklık bekleyen farkındalığı hissedebiliyordu.

“Pekâlâ, önerilere açığım,” dedi Legna, davetkâr bir şekilde.

“Bunun da ucu çok açık,” diye takıldı Gideon gözleri haylaz bir ışıkla parlarken.

“Sen yola gelmezsin. Senin bir seks tutkunu olduğunu hiç fark etmemiştim, Gideon.”

“Artık öyleyim,” diye düzeltti Legna’yı, parmağını onun burnundan aşağıya kaydırarak. “En son bir kadına tutulmamın üzerinden çok uzun zaman geçtiğini söylemiş miydim?”

“Eğer bin yıldan az ise duymak istemiyorum,” diye uyardı Legna.

“O zaman bakir olduğumu söylemiş miydim?” diye masum bir şekilde ekledi.

“İşte bu harika, sevgilim,” diye kur yaptı Legna, tatmin olmuş bir tavırla ve onun yanağına memnun olmuş gibi hafifçe vurdu.

Gideon başını arkaya atarak kahkahalarla güldü. Legna onu çok mutlu ediyordu ve en son kendisini ne zaman bu kadar kaygısız hissettiğini hatırlamıyordu. Hatta bazen kendi iyiliği için fazla ciddi doğmuş ve yüzyıllar boyunca bu özelliğine mahkûm kalmış gibi geliyordu. Müstakbel, güzel eşiyle bu şekilde şakalaşmak ruhuna merhem gibi geliyordu.

“Senin espri anlayışın olduğu hiç aklıma gelmemişti,” diye yüksek sesle takıldı Legna, sanki çözülmesi gereken büyüleyici bir bulmacaymış gibi onun yüzüne bakarak. “Gördün mü? Daha gece başlayalı on dakika bile olmadan senin hakkında müthiş şeyler öğrenmeye başladım bile.”

“Bir saat sonra neler olacağını sen düşün,” dedi Gideon.

“Bu bana şüphe uyandıracak kadar açık uçlu geldi,” diye cevabı yapıştırdı Legna, kurnaz bir şekilde ve uzanarak kollarını onun boynuna doladı. “Bir korsan gemisinden çıkmış gibi görüldüğünü söylemiş miydim? Kıyafetin fazlasıyla... serserimsi.”

“Serserimsi mi?”

“Anlamı... serseri gibi olmaktır. Senin durumunda serseri tarzında olmak. Serserimsi.”

“Ne anlama geldiğini biliyorum, Neliss. Bana daha önce böyle söylendiğini hiç hatırlamıyorum. Sana bu konuda inanmak zorundayım.” Elini uzattı ve Legna'nın önüne düşen kalın tutamları geriye itti. “Sen her zaman bu tarz elbiseler giyiyorsun ve saçlarını neredeyse hiç toplamıyorsun. Bunu bir yakınma olarak algılama fakat nedenini merak ediyorum.”

“Elbiseleri severim. Bilek seviyesinin üzerinde etek giyme fikrine hiç alışamadım. Sanırım ben eski kafalı, on sekizinci yüzyıldan kalma bir kızmım.”

“Anlıyorum. Peki, bu imkânsız tam olarak ne zaman beklemeye başlayabilirim?”

“Bir de orada oturmuş beni ukalalıkla suçluyorsun, öyle mi?”

“Şey, senin hangi yönünün bana geçeceğini merak ediyordun,” diye cevabı yapıştırdı Gideon.

“Ah. Ha ha. O muhteşem zekân beni çok etkiledi,” diye kuru bir cevap geldi.

“Her durumda,” diye devam etti Gideon onun alaycı cevabını umursamadan, “tarzın sana çok yakışıyor. Bana da yakışıyor.”

Gideon bir parmağını uzatarak Legna'nın elbisesinin krem rengi, ipek yakasında yavaşça gezdirdi. Elbise omuzlarından kalçasının alt kısmına kadar vücudunu sarıyor, sonra da genişleyerek upuzun, kat kat, parlak bir kumaşa dönüşüyordu. Fakat yakası, elbisenin o ağırbaşlı duruşuna tezat oluşturacak, Gideon'ın hafif bir dokunuşla onun göğüslerinin üst kısmına dokunabileceği ve Legna'nın nefesini aniden kesebileceği kadar açıktı.

“Beni ne kadar etkilediğini sana anlatamam, Legna,” dedi. Sesi, bakışlarını onun boynundan aşağıya inerek ince kumaşın altından görünen koyu renkli göğüs uçlarında gezdirirken gözlerine yansıyan büyülenmişlikle doluydu. Hafifçe uzandı ve dudakları göğüs kemiğine belli belirsiz dokununcaya kadar başını eğdi. Bu erotik öpücük Legna'nın dengesini bozdu ve düşmemek için onun omuzlarını sıkıca kavramasına neden oldu. Gideon'ın sıcak dudakları onun ipeksi teninde yukarıya çıkarak o muhteşem boynuna geldi. Gideon en ufak bir dokunuşuna ve onun Legna üzerinde yarattığı etkiye fazlasıyla dikkat kesilerek onun boğazına ve boynuna sokulduğunda, Legna da arka arkaya gelen zevk dalgalarıyla ürperiyordu. Gideon geri çekildiğinde, Legna'dan itiraz edercesine aksi bir ses çıkınca Gideon hafifçe kıkırdadı. “Neye mırladığına dikkat et tatl, küçük şey. Benim fazla uzun süre dayanamayacağım kadar enfes bir ziyafetsin.”

“Öyle gibi,” dedi yumuşak bir sesle, sıcak gözleri eşininkilerle buluşurken. Aralarındaki mesafe çok yakındı. “Dışarıdan bakıldı-

ğmda, bana yaptığın şey çok basit ve zararsız gibi görünür fakat içinde olduğunda... bir yangın ve sihirli bir şey gibi hissettiriyor.”

“Mmm, söz veriyorum, *Neliss*, bu... içinde olduğunda hissedeceğin sihir ve yangının yalnızca başlangıcı.”

Legna, Gideon’ın sözcüklerini kasıtlı olarak çevirmesiyle kızardı ve yüzünün sanki tutuştuğunu hissetti. Onun böyle şeyler söylediğini duymak Legna’nın içini eritiyor, hayal gücünü, merakını uyandıran ve kesinlikle edepten yoksun yerlere çekiyordu. Gideon onun zihnini paylaştığı için, Legna onun bu düşüncelerinin her birinin farkında olduğunu biliyordu. Bu, Gideon’ın onun hakkında düşüneceklerinden endişe duymasına neden olduğu için kendine ait bu kısımları, Gideon’ın zihnindeki gezintisi sırasında daha iyi koruyabiliyor olmayı istediğini düşündü.

“Legna, hayal gücün beni çok mutlu ediyor. Bunu görmezden gelmeye çalışmak beni oldukça zorlardı,” diye açıkladı, Legna’nın bu konudaki uzun düşüncelerine cevap olarak. “Kendinle ilgili hiçbir şeyden asla utanma, *Neliss*. Deneyimlerin veya merakların konusunda asla özür dilemen gerektiğini düşünme. Benden önce dolu dolu ve farklı bir hayat yaşadın, ben de senden önce öyleydim. Ben Jacob gibi etrafında ne zaman bir erkek görsem çıldırmayacağım. Biz birbirimiz için yaratıldık. Bu değişemez ve buna inanıyorum, tıpkı sana güvendiğim gibi.” Gideon ayağa kalkarak ve Legna’yı da karşısında yere indirerek onun gerilen sinirlerini yatıştırdı. Ona sıkıca sarılırken elleri bir pelerin gibi omuzlarını örttü ve onu inanılmaz derecede sıcak bedenine bastırdı. “Düşüncelerinde, bize bin yıl daha yetecek kadar macera ve tahrik edici bir merak görüyorum ve yaşamak istediğin her şeyi gerçekleştireceğim.”

“Büyük ihtimalle her şeyi iki kez yapmış olmana rağmen mi?” diye karşı çıktı Legna.

“Seninle hiçbir şey yapmadım. Geçtiğimiz iki gün boyunca olanlardan başka gerçek anlamda hiçbir şey.” Elinin tersini uzatarak Legna’nın boynundan aşağıya indirdi. “Hayatımdaki hiçbir tecrübe,

seninle öpüşmenin bana hissettirdikleriyle kıyaslanamaz. Kâinatın bu en yumuşak tenine basitçe dokunmak bile benim için yeni ve nefes kesici bir tecrübe. Bunları yalnızca güzel sözler söylemiş olmak için söylemiyorum, Legna. BHissettiklerimi sen de hissedebilirsin. Benim bakış açıma girebilir ve doğruyu söylediğimi görebilirsin. Yaşımdan ve bilgeliğimden çekinme. Konu seni keşfetmek olduğunda bunların hiçbirinin önemi kalmıyor.”

Gerçek. Gerçek şuydu ki Gideon asla yalan söylememişti. Bunu herkes bilirdi ve Legna da artık buna inandığı kadar aynı zamanda gerçekliğini görmüştü. Aldatma eğilimi gösterebildiği tek olay, aşırı derecede koruduğu his ve duyguları konusunda kendisini kandırmak olmuştu. Fakat şu anda söylediklerinin hepsi kesinlikle gerçektir. Savaşlardan beri yüzyıllar boyunca büyük bir ciddiyet ve soğukkanlılıkla yaşamış, hiçbir zaman verdiği kayıpların kaçınılmazlığı konusunda kendisini tehlikeye atmamış, duygularının, değer yargısını ve hareketlerini gölgelemesine asla izin vermemişti.

Şu ana kadar. Şimdi aniden kendisini hiç tutmadan Legna'ya adamaya karar vermişti. Gerçekten vermiş miydi? Tamamen kabullenmiş görünüyordu fakat mühürlenmenin en derin anlamıyla onlar için ifade edeceklerini de gerçekten kabullenmiş miydi? Peki ya Legna kabullenmiş miydi?

“Sanırım ikimiz için bir etkinlik seçmeye hazırım,” dedi Legna, Gideon'ın yumuşak tarafı ne zaman ortaya çıksa, kendi sesinde ısrarla beliren çatlamayı önlemeye çalışarak.

Gideon karşılık vermedi. Onun teninde gezdirdiği dokunuşlarına fazlasıyla odaklanmıştı. Dokunuşlarının alanı Legna'nın yüzüne, omuzlarına ve bir kez daha gözler önündeki göğüs kemiğine kadar genişledi. Bu cazibeye dayanamadığı açıktı. Sanki keşfetmeye o kadar dalmıştı ki erotik bir boyuta geçtiğini fark etmemişti.

Gideon'a bu kadar yakın duran Legna'nın, onun artan arzusunu fazlasıyla hissettiğini söylemek yanlış olmazdı. Elleri tenini yakmıyor olsaydı bile o tanıdık seksiliğiyle Legna'nın bedenine bastıracağı

bedenindeki arsız sertlik, Gideon'ın ona olan arzusu içinde nasıl kaybolduğunu açık ederdi. Gideon, onun gördüğü en seksi yaratık olmalıydı. Fakat birkaç gün kadar kısa bir süre önce, bu konudaki fikirleri sorulsaydı tam tersini söylerdi. Bunun Legna yüzünden olduğunu söylerken doğru mu söylüyordu?

"Ben asla yalan söylemem, güzelim," diye mırıldandı, Legna'ya bu konuda kendi anladıklarını hatırlatarak. Kulağının hemen arkasındaki saçların arasında olan dudakları sıcaktı ve o nefes kesecek kadar hassas olan noktayı öperken bile gülümsüyordu. "Eğer pis, ihtiyar bir adam olsaydım bile, *Neliss*, bu," diye güneş ışığının sıcaklığıyla onun kulağına fısıldadı, "şu anda içimde gördüğün yumuşaklığı asla açıklamazdı." Ona biraz daha sıkı sarılarak kendisine o kadar çok çekti ki Legna için yandığını hissetti. "Ve şimdiye kadar yatağымda, altымda, kendini bana sunuyor olurdun."

Bu kaba gözlem ve bedeninin yakıcı sıcaklığı, şoka uğrayan duyuları ve heyecanlı mutluluğunun karışımıyla nefesini tutmasına neden oldu. Legna onun aç gözlerine baktı ve tamamen kendine ait bir açlıkla dudaklarını yaladı.

"Yapacak bir şey bulmazsak kendimizi yatakta bulacağız," diye hatırlattı, kalbi onun göğsünde hızla atarken.

"Evet. Büyük olasılıkla da Jacob ve Bella'nın Beltane'deki günlerine kadar yataktan çıkmayacağız," diye takılırken, söylediği şeyden aldığı zevk yüzünden okunuyordu.

Bu Legna için de çekici bir fikirdi, özellikle de Gideon'ın ağzı boynunun hassas cildine dokunmak için yeniden saçlarının altına daldığında. Fakat buna rağmen Legna durumu kendi kontrolü altına alarak onun kollarından ısınlandı ve odanın diğer ucunda yeniden belirdi. Kollarının aniden boşaldığını gören Gideon ona anlamlı bir şekilde baktı. Bu küçük numarasının bedelini bir gün ödeyecekti ve Gideon bunu gözleriyle sözlü bir tehdit kadar açık bir şekilde ifade etti.

Fakat şu anda Legna, eğer bu durumu düzgün bir şekilde düşünecek kadar zamanı olmasını istiyorsa, enerjilerini başka bir yere

yönlendirmek zorundaydı. Gideon, çok fazla kur yapmayı göze alamayacakları kadar çekiciydi. O, genleri, tecrübesi ve yıllar boyunca edindiği bilgilerle kodlanmış bir alfa erkeğiydi. Bu bilgileri ona bir şeyi istediğinde onu nasıl alacağını ve sağlık, güç ve zekâ açısından üstün olduğu için istediğini almayı hak ettiğini söylüyorlardı. O, sürülerinin lideriydi; en güçlüsü, en güzeliydi ve istekleri diğerleri için emir sayılırdı.

Ve Legna'nın eşiydi.

Bir alfa kadını, kadın avcı, sevgili, anne, anaçlığın ve kararlılığın huzurunu sağlayacak, disiplin edecek biri olacaktı. Legna tüm bu özelliklerin kendisine çok iyi uyduğunu fark etti. Avcı kadın özelliğinin bile. Kendisinin bu yönünü yeni görmeye başlamış olsa da içinde bu özelliğin olduğunu biliyordu çünkü daha önce yaptığı basit gövde gösterilerinden inkâr edemeyeceği kadar zevk almıştı. Bu, kendisinin bu yönünü öğrenmiş olmasının onu korkutmadığı anlamına gelmiyordu. O bir diplomat ve hem aile içinde hem de ağabeyinin sarayında bir arabulucuydu. Vahşeti ve saldırganlığı benimsemek, iki yüzyıllık doğasına çok ters geliyordu. Fakat bu kaçınılmazdı. Gideon'ın da söylediği gibi seçimini yapmıştı. Konu, kendi kendisini buna alıştırmak ve bundan zevk almaya çalışmaktı. Kendisindeki bunca değişikliklerle mutlu olabilecek miydi? Onun ihtiyacı olan kişi olabilecek miydi? Şimdi bile onun istediği şeyi veremiyordu. Gideon'ın kendisini tutarken acı çektiğini, Legna'nın ona verebileceği cennetten uzak tutulmasının yıllardır yaşadığı yalnızlığın yarasını deştğini biliyordu.

Ashnda kendisinin Legna'ya ait olduğu gibi Legna da ona aitti. Özünde kendisine ait olanı almasını engelleyen tek şey Legna için endişelenmesiydi. Fakat Gideon bir ödül olmasına rağmen, Legna bu ödüle nasıl layık görüldüğünü tam olarak anlayamamıştı. Sonra bir de Gideon'ın yıllardır Legna'nın içine işleyen, derinlere kadar kök salmış korkusu vardı. Legna, Gideon'ın bilinmeyen ve ölçülemeyen gücüne saygı duymaya, yaşının ve bilgeliğinin verdiği, Gideon gibi izi

sürülürse sonunda herkesin ulaşabileceği hayranlık ve sorumluluğu hissetmeye hazırlanmıştı. Legna bu korkudan nasıl kurtulacaktı? Noah'nın kendi evinde her zaman Legna'ya hissettirdiği eşitlik duygusunu nasıl hissedecekti?

“Eşin olarak seçilen kişinin yardımıyla,” diye karşılık verdi Gideon, odanın diğer tarafından. “Legna, izin ver sana korktuğun şeyleri elimden geldiğince ya da senin öğrenmek istediğin ölçüde göstereyim. Aşinalık, korkularını aşmana yardımcı olur ve korkularını, hayatım boyunca yanımda olman için gereken her şeyle değiştirmene olanak verir. Seni içinde büyüyen güce alıştıtabilirim ve ayrıca benim gücümün aslında Noah'dan ya da aramızdaki herhangi bir iblisinkinden hiçbir farkı olmadığı konusunda seni temin edebilirim. Ayrıca yalnızca kendi içindeki bilge yanı kabul etmenin değil aynı zamanda benimkini de kabullenmenin olumlu taraflarını ve vereceği mutluluğu gösterebilirim.”

“Buna şüphem yok, Gideon. Sorun da bu zaten. Bunu kabullenmek isteyip istemediğimi bilmiyorum.”

“Kafanı karıştıran şey bilinmeyene olan korkun. Şu dakikalarda dürtülerin ve içgüdülerinle yönlendiriliyorsun ve bu da seni korkutuyor ve bunu anlayabiliyorum. Sen etik değerleri olan, uygar ve zeki bir kişi olduğun fikrine çok daha ılımlı bakıyorsun. Ağabeyinin krallığında bu kadar soylu ve değerli biri olmanın sebebi de bu. Fakat her şeyin bir dengesi olmalı. Bu dürtüler ortaya çıktığında onları kontrol edemezsin çünkü hassasiyete ihtiyacın olduğu kadar acımasızlığa da ihtiyacın var. Artık avcı ile diplomatı bütünleştirme vaktin geldi, Legna. Zihninin sonunda kendi kendisini düzenleyeceğine ve ileride karşına çıkacak durumlarda doğru seçimi yapacağına dair inancın yok. İlkel yanını keşfetmenin, kontrolünü tamamen kaybetmen anlamına geleceği konusunda ısrar ediyorsun. Korkunun kaynağı bu.

“Sen özünde değişmedin, Legna ve ileride de böyle bir şey olması için bir neden göremiyorum. Zeki ve ahlaklı bir avcı gireceği savaşları dikkatlice seçer. Hiçbir gerçek avcı ihtiyacından fazla av-

lanmaz. Tecrübeli bir suikastçı ile merhametsiz bir katil arasındaki fark budur. Bilinç ve hoşgörü silahlarını da beraberinde getireceksin. Soğukkanlı katil onları yanına almaz. Ahlaki değerlerini mükemmel bir seviyeye getirdin ve onlar seni terk etmeyecek. Avcıyı beslediğin süreçte önemli olan hiçbir şey kaybolmayacak. Hiçbir şey kaybetmeyecek fakat çok şey kazanacaksın.”

“Çok emin konuşuyorsun,” dedi Legna, bıkkın bir tavırla ve yakınındaki pencereden bakmak için döndü. “Yabani sıçanlar da hayvani içgüdülerle dolu yaratıklar ama bak onlara ne oluyor.”

“Bir uçurumdan atlamanın kötü bir fikir olduğunu idrak edebilecek kadar zeki bir varlık olduğunu unutuyorsun,” diye onu nazıkçe haşladı, arkasından yavaşça yaklaşarak.

Legna onun yaklaştığının farkındaydı fakat yine de Gideon bunu saklamak için bir şey yapmadı.

“Bunun doğru olduğunu söylüyorsan, o zaman neden içimdeki uçurumdan doğrudan senin yatağına atlama dürtüsünü durduramıyorum? Tıpkı şu anda yaptığın gibi bana her yaklaştığında, bu dürtü tüm hücrelerimde yanarak aşırı heyecan verici bir farkındalığa dönüşüyor. Attığın her adımda bu yangın büyüyor ve beni tüm ahlak kurallarını ve aldığım tedbirleri pencereden atarak...” dönerek Gideon’a baktığında gözleri parlıyor, hızlı soluk alıp veriyordu, “sadece her dakikayı seninle geçirmeye zorluyor.”

“Tehlikeli geliyor, Legna, biliyorum. Sana her açıdan yabancı gelen bir adama kendini o konularda bırakmak normalde senin içinde olmayan bir şey. Aramızdaki bağın normal olmadığını hesaba katmayı unutuyorsun, *Nelissuna*. Mühürlenmenin doğası zamandan da eskidir ve amacı genetik olarak birbirine uygun olan türleri, türün evrimini ve devamını sağlamaları için birbirine çekmektir. Kurtların sürülerinde hiyerarşi kurmalarının ve yalnızca alfaların çiftleşmesine izin verilmesinin nedeni budur. Yüzlerce tür hayvan sürüyü yönetmek ve çoğaltmak için en muhteşem ve en güçlü erkek

seçilene kadar savaşlar yapar. Eskiye dayanan bu örneklerde olduğu gibi, biz de bu birleşme törenlerini gerçekleştirmeye zorlanırız.

“Tek fark şu, bizim bazen doğanın bizim için yaptığı planları değiştirmeye yeltenen özel bir zekâmız vardır. Bu da belki doğanın bize uygun gördükleri kadar uyumlu olduğumuza onu ikna etmek için vermemiz gereken son bir savaştır. Sen ve ben halklarımızın en güzel örneklerindensiz, Legna, bu nedenle biyolojik olarak uygun olmamız da şaşılacak bir şey değil. Fakat mühürlenme ayrıcalığına sahip olup olmadığımızı gösteren başka bir şey de zekâmız, yeteneklerimiz ve bilincimizdir. Bu nedenle bence birbirimize senin düşündüğün kadar yabancı değiliz.”

“Ne açıdan?” diye sordu Legna, ısınmak için şömineye giderken Gideon’a da yaklaşarak.

“İlk olarak iblislik açısından. Ben etrafımdaki herkesten çok daha ilkel bir çağdan geliyor olabilirim fakat sence benden sonra gelecek kuşağın uyması gereken güçlü ahlaki ve etik kurallara kim öncülük etti? Seni yöneten yasaları ve ahlaki değerlerindeki saygıyı ben getirdim ve ben yaptım. Senin ve benim inançlarımız aynı. Bu nedenle biz aslında birbirimizi zaten yürekten tanıyoruz.”

Sonra duraksadı ve aniden yüzüne belirgin bir endişe ifadesinin gölgesi düştü. Bu öylesine güçlü bir histi ki sanki bundan utanmış gibi yüzünü çevirmesine neden oldu. Legna, onun içinde fazlasıyla karanlık ve çok ağır bir şeyle mücadele ettiğini hissedebiliyordu fakat her zamanki gibi Gideon bunu içinde sıkı sıkı koruyordu. Legna’nın onun zihnine olan özel erişimi bile onun etrafına diktiği duvarların gerisini görmesine yetmiyordu.

“Yaşadığım süre içinde bir daha Druid Savaşları’nı yeniden yaşamayı asla istemedim, Legna. Eskiden olduğumuz kişileri değiştirmek için gücümün yettiği her şeyi yapmak zorundaydım. Nasıl olur da bilinçli bir yaratık, bu farkındalık ne kadar geç gelmiş olursa olsun, elinden geleni yapmazdı ki? Druidlerin katledilme şekilleri, iblis eşlerinden biz eşleri olmayan iblisler tarafından uzak tutulmaları...

Bu senin benzerini asla görmemen için dua edebileceğim kadar büyük bir zalimlikti. Mühürlenmiş olmanın nasıl bir duygu olduğu hakkında hiçbir şey bilmeyen bizlerin, birbirine ait olan kişileri böylesine katlanılmaz bir işkenceye maruz bırakmanın ne kadar korkunç bir şey olduğu hakkında hiçbir fikrimiz yoktu. Druidler, mühürlendikleri iblis eşlerinin enerjilerinden mahrum bırakılarak ölüme terk edildiler ve iblisler tamamen delirdi çünkü...” Gideon sustu ve bu kez Legna’nın az önce önünden çekildiği pencereden dışarı bakmak ister gibi ona arkasını döndü. Fakat bu kez duygularını hareketleriyle gizlemeye çalışması nafileydi. İçindeki suçluluk ve utanç duygusu neredeyse boğucu bir seviyedeydi.

“Gideon.”

Legna ellerini aniden onun sırtına koyarak rahatlatmak istercesine okşamaya başladığında Gideon irkildi. Legna’nın onun bedenine hafif şefkat dalgaları şeklinde gönderdiği yatıştırıcı sıcaklık, Gideon’ın hızla çarpan kalbini normale döndürdü ve içindeki acıya merhem gibi geldi. Az önce ona anlattıklarını düşündüğünde, Legna’nın ona verdiği bu şey çok büyük bir armağandı ve Gideon bunu kabul etmemesi gerektiğini hissetti. Fakat o kadar uzun zamandır acı çekiyordu ki...

Fakat sonra Gideon, o zamanlar yalnızca acı çekmesi gerektiğini anımsadı. Üzerinde günahlarının ağırlığını taşıyarak bu kadar uzun yaşamayı hak etmişti. Nefret, önyargı, öfke ve korku gibi şiddetli duyguların bir keresinde değer yargılarını gölgelemelerine nasıl izin verdiğini asla unutamazdı. Gideon için bu, iblis sınıflarındaki tarih derslerinde veya gençlere ahlaki değerleri vermek için öğretilen derslerde anlatılan, uzun zaman önce ölmüş kişilerin sıradan hikâyeleri değildi. Gideon için, bu hikâyelerdeki isimler ve yüzler canlıydı ve dokunabileceği kadar gerçektir. Gideon, sahtekâr ve kaçık druid kralı Isere tarafından vahşice öldürülen iblis kralı Jonas’ın manevi evladıydı. Ve hak etmeyen birine gösterilen bir dakikalık güvenle her şey sona ermişti. Bu bir dakika, bir savaşın başlamasına, bin yıllık pişmanlık ve suçluluğun doğmasına neden olmuştu ve geçen Samhain’de Gideon,

bu anın aynı zamanda katledilen druid eşlerine çok ihtiyaç duyan iblislerin de yüzyıllar boyunca acı çekmelerine neden olduğunu fark etmişti. Güzel eşi, Gideon'ın druidlerin başını isteyenlerin başında geldiğini bilseydi onun hakkında ne düşünürdü? Ne kadar hassas ve tatlı olursa olsun, bunun için Gideon'ı nasıl affedebilirdi?

“Bana devamını anlat,” dedi Legna. Gideon'ı rahatsız eden sorulardan haberdar olmasa da sesini onu affedeceğini gösteren tatlı bir tonla kullandı. Nedenini tam olarak anlamasa da Gideon'ın ihtiyacı olan şeyi biliyordu.

“Gerisini sen anlat, Legna,” dedi boğuk sesiyle. “Durumun tezatlığı hayret verici. Bunca yüzyıl sonra, burada, eşsiz bir güzelliği, şefkati ve gücü olan bir eşe mühürlendim. Keşke böyle bir hazineyi hak ettiğime inanabilseydim fakat inansam da inanmasam da...”

“Sorun bu mu?” dedi, Gideon'ın daha önce söylediği sözlerin hafif bir yankısı gibi.

Legna, Gideon'ın etrafından dolanarak karşısında durdu ve kaçırmaya çalıştığı yüzüne baktı. Başını yumuşak ellerinin arasına alarak onu yüzündeki şefkatli ifadeye ve bağışlayıcı gözlerine bakmaya zorladı.

“Sorun,” dedi Gideon, çabucak, “seni gerçekten hak ettiğime dair kendimi ikna etme çabalarımın yanında, *Nelissuna*, sevgi ve romantik duygular konusunda oldukça paslanmış olmam. Korkarım senin güvenini kazanmak ve hakkımda iyi şeyler düşünmen için ne yapmam gerektiğini bilmiyorum ve bunu söylerken ihtiyaçlarını hesaba katmıyorum bile.”

“Bir konuda kendini rahat hissedebilirsin, Gideon. Senin hakkında zaten iyi şeyler düşünüyorum. Biliyorum ki,” Gideon'ın karşı çıkmak üzere olduğunu görünce onu susturmak için elini kaldırdı, “son on yıldır sana oldukça düşmanca davrandım fakat bunun nedeninin incinen gururum olduğunu ikimiz de biliyoruz. Artık bana olan tavırlarından düşünce tarzını anladığım için sana çok daha adil bir gözle bakabiliyorum. Mesela, birinin duygu ve ihtiyaçları

için genetik açıdan öylesine kuvvetli dürtülere karşı koyabilmenin ancak iyi ve onurlu bir adamın yapabileceği bir şey olduğunu şimdi görebiliyorum... tıpkı benim için ve bence Noah için de yaptığın gibi. Sen Noah'nın seninle olan ilişkisini ve aynı zamanda da beni koruyordun, Gideon.

"Hatta beni koruma çabaların yüzünden büyük bir cezaya ve utanca mahkûm oldun ve yalnızca bu hareketlerinde bile senin hakkında iyi şeyler düşünmeme degecek birçok neden bulabilirim. Bunun üzerine bir de sevdiğim kişiler ağır bir şekilde yaralandıklarında, özverili bir şekilde elinden geleni yaparak onları kimsenin yapamayacağı şekilde ölümden kurtarmanı da ekleyebilirim ve bu bir gün benim kurtarıcım olma yolunda attığın, oldukça kararlı bir adım sayılır. Kurtarıcı şövalyem... serserimsi kıyafetleri saymazsak." Gülümsediğinde, yanağında bir gamze belirdi. "Fakat bundan Noah'ya söz etmeyelim çünkü hayatımdaki tek gerçek kahraman olma özelliğini kaybettiğini düşünmesi onu mahveder."

"Bunu benden duymayacağına dair sana yemin ederim," diye söz verdi Gideon. Ona bakarken gözleri umut içinde parlıyor, Legna'nın yüzünün kıvrımlarını adeta kana kana içiyordu. Gözlerinin dokunuşlarını parmağıyla takip etti. "Legna, çok uzun yaşadım ve benim hakkında bilmediğin çok fazla şey var."

"Dokuz yıl önce yaptığım gibi hızlı bir karar vermeden önce bir sonuca varmak için bu konuyu konuşacağımıza söz veriyorum."

Bu söz Gideon'ı büyük ölçüde rahatlattı. Legna onun biraz daha rahatladığını hem görebiliyor hem de hissedebiliyordu. Onun kadar uzun yaşayan birinin oldukça fazla hata yapmış olabileceğinin farkındaydı fakat savaşın vahşeti orada kalmıştı, çok uzak bir geçmişte. Gideon'ın kendi kendisini herhangi bir dış güçten çok daha kötü cezalandırabileceği gayet açıktı.

"Şimdi," diye devam etti, onun elini kendisinininkine sardı ve parmaklarını kenetlediler, "bence bahçede yürüyüşe çıkmak iyi olurdu. Sonra da çok ısrar ediyorsan satranç oynayabiliriz."

“Hımm.” Legna onu çekerken Gideon da gülümseyerek onu takip etti. “Bahçeyle ilgili bu tutkunun nereden geldiğini hep merak etmişimdir,” diye takıldı. “Avluyu kaldırıp botanik bahçesine çevirmek zorunda kalabilirim. Düz cam yüzünden kullanışlı olmuyor ve çalışmak için büyük bir alan sağlar.”

Bir gün birlikte yaşayacaklarını ima eden bu konuşma Legna’nın kalbinin bir kuş gibi çırpınmasına neden oldu. Elbette bunun kaçınılmaz olduğunu ve Gideon’ın bu nedenle öyle konuştuğunu biliyordu fakat yine de anı bir endişeyle midesinde bir burulma hissetti.

“Düşüncelerini duyuyorum, güzelim,” diye fısıldadı aniden Gideon, onun kulağına ve Legna’nın arka verandaya çıkan kapının eşiğinde durup ona dönmesine neden oldu. “Bu noktada seni teselli edemem. Yakın zamanda bir gün benim olacaksın ve evimin bir bireyi olacaksın. Bunu biliyorum. Sen de biliyorsun. Benden korkman gerekiyorsa kork ama kaçınılmaz olandan korkma. Beni anladığını düşüneneğin günden çok daha öncesinde benimle yuva kuracaksın. Hatta belki de bana güvenmeden önce.”

Legna onun haklı olduğunu biliyordu ve karman çorman sinirleri aniden mantığıyla yatıştı. Dilini hafifçe kaydırarak dudaklarını ıslattı.

“Üzgünüm. Elbette haklısın.” Hemen arkasından zihnine yerleşen ve büyüdüğü evi terk ettiğinde Noah’nın yalnız kalacağı ve tüm bunların ne anlama geleceği konusundaki endişeli düşünceyi açık etmemek için tüm gücüyle korudu. Bu Legna için büyük bir mutluluk fakat diğerleri için büyük bir acı anlamına gelebilirdi. Bu acıdan dolayı daha şimdiden pişmanlık duyuyordu.

“Bahçede yürüyüş yapmak konusunda sana uyarım,” diyordu Gideon, Legna’yı yanı bakımlı bahçesinin oluşturduğu kırlara çıkarırken. “Fakat satranç senin için ilkel bir yetenek. Aslına bakarsan birbirimizle adil bir şekilde oynamamız imkânsız çünkü ikimiz de birbirimizin zihnindeki hamleleri okuyabiliriz.”

“Ah, işte zorluğu da burada Gideon. Diğerinin düşüncesini bloke etmeyi öğrenen kim olursa yakında galip gelecek.” Legna gülüm-

sedi fakat Gideon bunun altındaki imayı hissetmedi. “Yani bunun fazlasıyla zorlayıcı ve mükemmel bir görev olduğunu söylüyorum.”

“Böyle söyleyince sana katılmam gerektiğini hissettim.”

Gideon aniden durunca kol kola girmiş oldukları için Legna’nın kolu birden çekildi ve hızı kesildiği için ufak bir şaşkınlık homurtusuyla Gideon’ın o uzun boylu bedenine çarptı. Karışan yön duygusunu normale döndürmek için gözlerini kırıştırdı ve başını kaldırarak onun kararlı bakışlarıyla buluştuğunda, Gideon da bir kez daha onun yüzünü ellerinin arasına aldı. Dudaklarını onunkilere yaklaştırarak onu olağanüstü bir yumuşaklıkla öptü. Genellikle aralarında oluşan o şehvet duygusunu kontrollü bir şekilde uzak tutuyordu.

Gideon, Legna’nın şu anda bedeninde, bu anın içinde olan tek parçasının kalbi olduğunu bilmesini istiyordu ve bunu söylemesinin tek yolu buydu.

8. BÖLÜM

Legna ertesi akşam kalenin taş koridorlarında yankılanan o tamdık ayakların haşarı gürültüsüyle uyandı. Elbette uzaklaşan çocuk ordusunun arkasından azarlayarak takip eden kadın sesi de oldukça tanıdıktı.

Legna üzerindeki örtülerin sıcaklığı içinde esnedi ve gerindi. Eli sert bir et duvara çarpınca şaşkınlıkla irkildi. Ani bir şokla yatağının içinde oturdu ve Gideon'ın gözlerine baktı.

“Sen delirdin mi?” diye tısladı, iyice gizlendiğinden emin olmak için örtüleri üzerine çekerek. Aynı anda odasına açılan ikili kapıya endişeli gözlerle baktı. “Noah senin burada olduğunu hissedecektir!”

“Sana da iyi akşamlar, *Neliss*,” dedi Gideon hiç umurunda değilmiş gibi sıradan bir tavırla. Legna ona bakmaya devam edince Gideon kıkırdadı ve ona dönmek için doğruldu. “Astral formumdayım, tatlım. Uyanmaya başladığını hissettim ve gözlerini açtığında ilk beni görmeni istedim.” Gideon yüzünde yumuşak bir gülümsemeyle onun karışan saçlarını geriye itmek için elini uzattı.

“Çok tatlısın, Gideon,” diye fısıldadı Legna, devam eden gerginlikle, “fakat bu formdayken Noah'nın senin enerjini hissetmeyeceğini nereden biliyorsun?”

“Onu büyük olasılıkla senin bana dönüşen tarafınla karıştırı-
caktır. Karıştırmazsa da istersen onun yaklaştığını hissettiğin anda
gidebilirim. Şahsen ben de ağabeyinden senin kadar korkuyorum.”

“Gideon, bunun korkuyla ilgisi yok. Bunun ağabeyimin evine
olan saygımla ilgisi var ve onun duygularını hesaba katmıyorum
bile. Bunun ona olabildiğince az acı vermesini istiyorum. Bunu
anlayacağını umuyordum.”

“Anlıyorum, *Neliss*. Fakat ağabeyin, sen benim evimde yaşa-
maya gelene kadar benim seni ziyarete geleceğimi anlayacak kadar
olgun biri. Bana gelmeni erteleyeceği anlamına gelirse, bunu hoş
göreceğini düşünüyorum.”

“Bakış açını anlıyorum, Gideon fakat bu haber Noah için hâlâ
yeni. Ona biraz...”

“Zaman mı vermeliyim?” diye Legna’nın cümlesini bitirdi.

Legna bu sözcüğün onu ne kadar rahatsız etmeye başladığını
tahmin ederek içini çekti. Aralarında bunca sorun olduğu için kendisi
de onun kadar öfkeliydi.

“Ben zamanı, bunları seninle çözmek için harcamak istiyorum,
Legna. Huzursuzlanmayı bırak. Benim sinirlendiğimi düşünüyor-
sun. Benim kadar yaşayan bir adam senin düşündüğünden çok
daha sabırlı olmayı öğrenmiştir. Şimdi beni öp de gidip seni huzura
kavuşturayım.”

Legna saçlarını omzunun üzerinden arkaya iterken gülümsedi,
ona uzandı ve dudaklarını davetkâr bir şekilde onunkilere uzattı.
Gideon büyük eliyle onu başının arkasından tuttu ve sert bir şekilde
dudaklarına çekti.

Onu bu formdayken öpmek yeni ve tamamen farklı bir tecrü-
beydi. Yalnızca zihin gücünden oluştuğu ve yalnızca düşünce gücü
sayesinde somutlaştığı için Legna, Gideon’ın uzun ve inanılmaz
geçen bir dakika boyunca keşfettiği nemli dudaklarının üzerinde
ve sıcak, ıslak ağzının içinde kısa süreli bir gıdıklanma hissetti. Bu
hissi benzetebileceği tek şey, pili yalarken hissedilen duyuydu...

fakat etki olarak onun on katıydı. Legna hem bu düşünceyle hem de gıdıklandığı için kıkırdamaya başlayınca Gideon da onun dudaklarını bırakmadan güldü.

Geri çekildi, gözleri hâlâ mutlu bir ifadeyle parlarken Legna'nın yanağını nazikçe okşadı.

"Senden hiç sıkılmayacağım, tatlım," dedi söz verir gibi ve onu son bir kez çabucak öptükten sonra elleri arasından kayboldu.

Her ayrılışlarında onun yokluğunu daha şiddetli bir şekilde hisseden Legna içini çekti. Artık ayrılamayacakları bir hale gelmelerinin an meselesi olduğunu biliyordu. Doğanın mantıktan üstün geleceği zamandı bu. O zamana kadar içindeki tüm hesaplaşmaları bitirmiş olmayı umuyordu.

Çabucak yatağından çıktı ve zihninde tekrar tekrar yankılanan kahkahalara rağmen bir şekilde baştan sona gözlerini kapalı tutarak bir kez daha düş almayı başardı. Giyindiğinde, hem Gideon'ı haşlamaktan hem de onunla birlikte gülmekten kızarmıştı. Ne yazık ki haşlaması hiçbir işe yaramamıştı çünkü Gideon onun bu iki seçenek arasındaki ikilemini çoktan okumuştı.

O nedenle burnunu havaya kaldırarak onu tamamen yok saymaya karar verdi.

Merdivenin bitiminde, Hannah'ı Büyük Salon boyunca ileri geri yürürken buldu. Legna yine kardeşinin duygularıyla doldu ve düşüncelerinde beliren homurtuya karşı koyamadı.

Cesur ol, Neliss, diye cesaretlendirdi Gideon, diğer kardeşinden aldığı duyguları Legna'nın düşüncelerinden okuyarak.

Kendini beğenmiş bir ateş iblisinin gazabı, ikinci perde, diye düşündü alaycı bir şekilde, Gideon'ın okuması için.

Daha farklı olacağını mı ummuştun?

Hayır fakat bir kızın umutları vardır.

İşini bitir, Nelissuna, sonra da bana gel.

Tamam fakat sonra Noah'ya yemek sözü verdiğini unutma.

Hatırlıyorum. Ağabeyinle olan randevunu kaçırmama neden olmayı düşünmüyorum, Legna. Yalnızca aradaki zamanlarda seninle olabildiğince çok vakit geçirmek istiyorum.

Legna düşüncelerinde ona onay verdi ve bir kez daha üzerinde hiçbir kontrolü olmadığı halde mühürlenme konusunda savunmaya geçmeye hazırlanarak öfkeden köpüren kız kardeşine döndü. Fakat bu kez Legna için bundan daha büyük bir anlamı vardı.

Legna, Gideon'ın salonunda belirttiğinde Gideon, odanın içinde yürüyerek uzun, kahverengi, deri paltosunu giyyordu. Paltonun altında kalan uzun atkuyruğunu çıkarmak için elini uzattığında Legna da meraklı bir ifadeyle kaşını kaldırdı.

“Dışarı mı çıkıyoruz?”

“Hayır,” diye karşılık verdiğinde ses tonu Legna'nın onda hissettiği gerginlik kadar ciddiye.

“Sorun nedir?”

Gideon bacağına üst kısmına, kayışa takılı bıçağını bağlarken duraksadı. Beden iblisleri çok nadir silahlanırdı. Bu Legna'yı biraz daha germekten başka bir işe yaramadı. Gideon düşüncelerini nendense Legna'dan olabildiğince uzak tutuyordu.

“Noah Konsey toplantısı yapmak istedi. Elijah'ın Bella'ya yapılan saldırıyla ilgili raporunu sunması bekleniyor. Bana da... hazırlıklı gelmem söylendi.”

“Bunu sana kim söyledi? Noah bana hiçbir şey söylemedi.” Gideon bunu dinlerken yalnızca bir an duraksadı ve sonra omuz silkti.

“Ağabeyin geçen ekimdeki olaydan beri seni halkanın dışında bırakmak gibi bir huy geliştirdi. Sen Konsey'de değilsin ve bu nedenle bu tür konularda sana bilgi vermeye gerek duymuyor.”

“Konsey'de değil miyim...” Legna'nın ağzı açık kaldı ve gözleri şok ve giderek büyüyen öfkesiyle açıldı. “Ben toplumumuzdaki en etkili diplomat ve rehberlerinden biriyim ve senin bir Konsey toplantısına silahlı gitmeni gerektirecek önemli olaylar konusunda

beni haberdar etmemeyi mi tercih ediyor yani? Düşündüğünüzün aksine ben çocuk değilim. Sadece Gece Gezginleri soyundan olan ve senin yeteneklerine tamamen bağışık olan biriyle savaşa girmeyi planlıyorsan silahlanacağımı gayet iyi biliyorum.”

“Ben durumu anlayamayacak kadar genç olduğunu hiç söylemedim. Legna, ağabeyinin korumacı davranışları yüzünden bana kızma. Eğer hatırlarsan onların doğasıyla ilgili sana açık olan bendim.”

Elbette haklıydı. Legna aslında gerçekten çocukça davranıyor, büyük çocuklar onu oyunlarına almadığı için öfke nöbeti geçiriyordu. Bu hem kendisine hem de Noah’ya sinirlenmesine neden oldu. Legna kollarını önünde sıkıca bağladı ve gözyaşlarına teslim olmak gibi çocukça bir dürtüyü bastırmaya çalışarak gözlerini kırptırdı.

“Gel, tatlım, kendine çok yükleniyorsun,” diye rahatlatı Gideon onu kollarına alırken. “Artık senin bir parçan olduğum için sana çocuk dediğimde neden o kadar sinirlendiğini anlamaya başladım. Yaşına ve başardıklarına rağmen kimse sana ailenin bebeği muamelesi yapmayı bırakmamış. Onların farkında olmadan gösterdikleri baskılayıcı davranışlarına rağmen bu kadar kültürlü olman hayret verici. Bunca yıldır onlara karşı sabrını kaybetmemiş olman mucize.”

“Son yirmi dört saattir ikisi de sırayla beni azarladıkları için hassas davranıyorum,” diyerek yüksek sesle kendi kendisine karşı çıktı. Burnunu çekerek kendisini tamamen aptal konumuna düşürmeden gözlerindeki ıslaklığı vururcasına sildi.

“Benden utanmana gerek yok, Magdelegna,” dedi yumuşak bir sesle Gideon, genellikle hafif dalgalı saçlarına yapmayı tercih ettiği uzun buklelerden birini tutarak. Saçının buklelerini sevgi dolu bir ifadeyle dudaklarına sürerken gülümsedi. “Bana gerçek duygularını göstermekten hiçbir zaman çekinme. Büyük olasılıkla her durumda onları hissediyor olacağım.”

“Gideon,” diye fısıldadı, ellerini onun geniş göğsüne koyarak, “Ben... nedenini bilmediğim bir korku hissediyorum. İçimde seni bırakırsam bir daha göremeyebileceğime dair iğrenç bir his var.”

Bu itiraf Gideon'a inanılmaz şeyler yaptı ve bunlardan ilki de kalbini sıkıştırmak oldu. Legna ona daha fazla bağlanmak konusunda kendisini tutmuyordu, yoksa onu kaybetmekten neden korkabilirdi ki? Gideon gözlerini kapadı, bunu fark ettiği için içine ani bir mutluluk ve uyuşturacak kadar güçlü bir umut dolduğunu hissetti. İçindeki dürtüye karşı koyamayarak onu kollarına aldı ve öyle çok sıkı ki göğüs kafesine yaptığı baskıyla nefesinin kesildiğini hissetti. Legna'nın ayakları yerden birkaç santim yükseldi, Gideon'ın sevgisi ve nedeninden emin olmadığı korkusu nedeniyle karmaşık bir mutluluk hissederek güldü. Gideon onu yavaşça sağa sola salladı ve uzun dakikalar boyunca bırakmadı. Sonunda onu yeniden yere indirdiğinde, statik elektriğin önlenemez bağıyla birbirlerine bağlanmışlar gibi Legna narin, kadınsı bedeniyle ona sıkıca tutundu.

Gideon onun yüzüne bakarken daha net bir şekilde görebilmek için saçlarını geriye ittiğinde, Legna onun elinde eldivenlerinin olduğunu yeni fark etti.

"Bu gece çok güzel görünüyorsun," dedi, önce birbirinden ayrı duran buklelerini, sonra da omuzlarından dökülen incelikle işlenmiş, boncuklu, parlak gök mavisi ipek şalını okşayarak. Üzerindeki elbise diğer tüm elbiseleri kadar uzundu ve kuyruğu vardı ve siyah ipek kumaşına da büyük bir incelikle boncuklar ve saçaklar işlenmişti. "Tüm bunlar benim için mi?"

Legna, alaycı ya da esprili veya kaçamak bir karşılık veremeyecek kadar heyecanlıydı. Çabalarını gören gözlerindeki memnuniyet bu dürüstlüğüne fazlasıyla değdi.

"Şunu bil ki dağılmış saçlarınla uyanıp beni gördüğünde endişelendiğin zamanki halini de aynı derecede büyüleyici buluyorum," dedi ve yarım ağızla gülümsemesi Legna'nın da çekingen bir şekilde gülümsemesine neden oldu. "Bana asıl zevk veren şey, senin beni mutlu etme isteğin, bunu yaparken ya da yapmaya çalışırken kullandığın yollar değil. Fakat," Gideon elini uzatarak mavi ipeği omzundan

şıydı ve açık kalan omzunu nazikçe öpmek için eğildikten sonra yeniden onun yüzüne baktı, “çok yakışmış.”

“Ben de seninle gelmek istiyorum,” dedi Legna aniden. Gideon henüz düşüncesinin bile zihninde oluştuğunu hissedemeden, sözcükler Legna’nın dudaklarından dökülüyordu.

“Neden? Toplantı sırasında koridorda ileri geri yürümek için mi? Nereye kadar? Toplantıdan sonra Elijah’nın benim için planladığı şey her neyse, onu halletmek için çıktığımda biraz daha mı yürüyeceksin? Bence kimse seni rahatsız etmeden beni düşüncelerine takip etmek için burada kalman için rahat olması açısından daha iyi olur.” Deri eldiveniyle kaplı başparmağıyla Legna’nın yumuşak, pembe yanağını okşadı. Bu, nefes kesici ve sevgi dolu olduğu kadar aynı zamanda sıradışı denebilecek kadar erkeksi bir okşayıştı. Legna odaklanabilmek için her zamankinden daha fazla çabalamak zorunda kaldı. “Unutma, Legna, hayatının geri kalanında her zaman benimle geleceksin.”

“Hayır. Bu yanlış!” Onun kollarının arasından kurtularak şalını ve kollarını kendi bedenine sardı ve birkaç adım ilerledikten sonra yeniden Gideon’a döndü. “İçimdeki şeyi hissedemiyor musun? Bu his neredeyse çılgılık atmama neden olacak. Kimsenin... benim...”

İçindeki duygunun tam olarak ne olduğunu anlayabilmek için susmak zorunda kaldı. Varlığının bu içgüdüsel yanını çok uzun zamandır inkâr ediyordu ki şimdi onları ne ile karşılaştıracağını bilmiyordu. Hissettiği duyguyu nasıl ifade edeceğini veya tanımlayacağını hiç bilmiyordu.

“Legna, hissettiğin şey,” Gideon yumuşak ve yatıştırıcı bir sesle imdadına yetişti, “arkamda olma arzusudur. Bu hem senin kendini hem de eşini korumana yarayan bir içgüdüdür.”

“Evet!” diye haykırdı, ona uzanmak için dönerek Gideon’ın kuvvetli üst kollarını saran deriyi sıkıca kavrayarak. “Bir tehlikeyle karşılaştığında sırt sırta olmalıyız. Bunu hissedebiliyorum. Bu içimi tırmalayan bir ihtiyaç... Bu... sanki yüzerken suyun altında çok fazla

kaldığındaki hissi hatırlatıyor. Nefessiz kaldığımda nefes alabilmek için hissettiğim o güçlü arzuya benziyor. Beni de yanında götürmelisin.”

“Bu sefer olmaz, *Nelissuna*.” Gideon onu nazıkçe geri çevirmeye çalıştı fakat Legna’nın arzusu ve kararlılığı oldukça kuvvetliydi. Gideon ne kadar diplomatik olmaya çalışsa da Legna kolaylıkla kırılabilirdi. Gideon onun mantığına hitap edebilmeyi umdu. “Bu içgüdüsel duygularla baş etmek için yeteri kadar tecrüben yok. Onlar yeni ve bildiğin gibi bazen boğucu olabilirler. Onları anlamayı ve kendi içine yedirebilmeyi öğrenene kadar dikkatini ve kontrolünü kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyasın. Bunun, ani bir durumda ne kadar tehlikeli olabileceğini söylememe gerek yok.

“Ben yanına döndükten sonra seni ve aynı zamanda beni eğitmekle uğraşabiliriz. Şu anda bir karşılaşma sırasında senin yanımda olmanın beni huzursuz edeceğini bil. Yanımdaki yerini almanı istemediğim için değil, senin için endişelenmekle çok zaman harcayacağım için. Bu birimizin ya da ikimizin birden yaralanmasına neden olabilir.”

Elbette haklıydı fakat bu yalnızca Legna’nın içinde çaresiz bir öfkenin ve aşağılık duygusunun belirmesine neden oldu. Uzun süredir kendisinin bu yönünden korkak bir çocuk gibi kaçmış, içindeki canavarlarla yüzleşmek yerine gözlerini sımsıkı kapayarak gitmelerini beklemişti. Şimdi bunun bedelini ödemeye başlayacaktı. Kendisini bu tip dürtülerin üzerinde tutması gerektiğini düşünerek kibirlilik etmişti. O anda, yapması gerektiği gibi eşine yardım edebilmek için bu dürtülerle çoktan baş etmeyi öğrenmiş olmak için her şeyini verirdi. Eğer Legna orada olarak onun ikinci bir gözü veya yardımcı gücü olmadığı için Gideon’a bir şey olursa, bu onun hatası olacaktı.

“Yeter, Legna, bunun hiçbir anlamı yok,” dedi Gideon sertçe. Onu gözlerine bakmaya zorlarken, Legna’nın yüzüne dokunan eldivenin derisi, soğuk ve gergin olduğu hissini verdi. “Şu anda bununla ilgili yapılacak hiçbir şey yokken kendi kendini suçlayarak vaktini harcama. Onun yerine burada kendine rahat bir yer bul ve

beni içinden takip et. Sana hâlâ ihtiyacım var, tatlım. Bu durumda, senin tecrüben, yeteneklerin ve sezgilerin bana fiziksel varlığın kadar yardımcı olacaktır. Benim kaçırabileceklerimi görmene ve gerekli olma olasılığına karşı bir kaçış yolu planlamana ihtiyacım var. Ve hayır, böyle bir olasılığın gerçekleşeceğini sanmıyorum. Hazırlıklı olmak doğamda var, o kadar.”

Legna onun bu isteğini uzun gelen bir dakika boyunca düşündü fakat sonra onun elinden kurtularak arkasını döndü. Düşünceleri o kadar karmaşıktı ki Gideon onun tam olarak ne düşündüğünü anlayamıyordu. Ancak Legna, onun masada bıraktığı ikinci bıçağa ve kınına uzandığında onun niyetini anlayabilirdi.

Kan bağları nedeniyle doğal sayılabilecek zarafeti çok daha fazla abartarak Gideon’a yürüdü. Şefkatli bir şekilde onun göğsüne hafifçe dokunduktan sonra ikinci bıçağın kayışını diğer bacağına bağlamak için sessizce eğildi. Hareketlerinin derinliği Gideon’ın dilinin tutulmasına neden olmuştu. Tek yapabildiği, izlemek ve Legna’nın marifetli parmaklarıyla biraz daha yukarıda duran kayışın ucuyla tokasını bacağının iç kısmında birbirine taktığını hissetmek oldu. Yaşadığı şeyin erotik olduğunu söylemek, korkunç ve aptalca denebilecek kadar yetersiz kalırdı. İkisinin de bu hareketi böylesine erotik bir yönden görmek gibi bir amaçlarının olup olmaması önemli değildi. Önemli olan ikisinin de bunun farkında olmaları ve Legna’nın hareketlerinin erotikliğiyle ellerinin ona dokunmasından çok daha derin şekillerde tahrik olmuş olmalarıydı.

Legna onun gerçek tek eşi, ikinci yarısı, sezgileri ve koruyucu dürtüleriyle beslenen kadınsı tarafıydı. Savaştan önce olabileceklere tamamıyla hazırlanmak için onun sakinleşen tarafıydı. O dikkati, odağı ve Gideon’ın hareketlerini yönlendirecek ahlaklı olan her şeydi. Kendi güvenliğine dikkat ederek zafere en iyi yoldan gitmesini sağlayacak taktiği ve mantığıydı. Ayaklarının dibinde perişan halde yatan ve ona zaferini hatırlatan fakat gerek kalmadığında öldür-

menin zehirli zevkini vermeyecek olan merhametti. Ne kadar haklı nedenlerle olsa da, kendisini can almış olmanın ağır yükü altında ezilmekten kurtaracak huzur ve ışıktı.

Gideon, onun tek gerçek eşi, ikinci yarısıydı. Silahını ona takarken, onun ruhunun derinlerine işleyerek erkeksi yanına dönüştüğünü hissetti. Burası, kendisine ait olanı korumak için delicesine bir arzu duyan tarafıydı. Sınırları aşmaya cesaret eden düşmanlarının kanıyla kendi bölgesini işaretleyecek olan tarafıydı. Onun otoriter ve dürüst yanı, savaşın izlerini taşıyan, savaşçı yetenekleri olan tarafı olmuştu. Gideon onun fiziksel anlamda cesareti, sinsi kurnazlığı ve adaletsizlik yapmaktansa acıya ve yaralanmaya katlanabilecek yanıydı. Huzurun sakin doğasında fazla rahat davranarak kendisi kadar onurlu değerler taşımayanlar tarafından yapılacak saldırılara açık olmasını engelleyen karanlığı ve çelişkisiydi.

Legna'nın saçları başının uzak tarafındaydı ve o güzel yüzü ve boynunun Gideon'a yakın olan tarafı ise tamamen açıktı. İşine, Gideon'ın hayatını teslim edebileceği kadar etkileyici bir şekilde odaklanmıştı. Gideon, o özel görüşüyle, Legna'nın güçlü nabzının atışına odaklandı fakat bunu zaten kendi bedeni ve ruhuyla Legna'yla paylaşmıştı. Legna ikinci kayışı da sıkıca taktıktan sonra doğruldu. Çelik rengi gözleri, büyük bir titizlikle eşini hazırlayan içindeki kadın savaşçıyı yansıtıyordu.

Bıçağın kınında durmasını sağlayan sert deri kayışı çözdü ve bıçağı çıkardı. Yirmi santimlik bıçağın keskin metali kınının metal kenarına sürtünürken kısa süren bir ses çıkardı. Legna bıçağı ışığa tuttu. Arkasını çevirerek dikkatlice inceledi ve kalitesinden ve keskinliğinden emin olduktan sonra yeniden yerine sokarak kayışı kapadı.

İşini bitirince eşini baştan ayağa inceleyerek hazır olup olmadığını dikkatlice kontrol etti. Sonunda onun yakıcı gözlerine baktığında, Gideon rahat bir nefes aldı.

“Kısa hançerin uzmanlık alanına girdiğini hiç bilmiyordum,” dedi Legna yumuşak bir sesle.

“Uzmanlık alanlarımdan biri. Benim kadar uzun yaşayan birinin tüm savaş silahları konusunda uzmanlaşmaması aptallık olur.” Legna’nın yüzündeki ifadeyi dikkatle inceleyerek düşüncelerini okumaya çalıştı.

“Evet. Biliyorum. Sanırım, doğuştan gelen güçlerimiz, en gelişmiş teknolojilerin üretebileceği yıkıcı güçleri bile geride bıraktığı için kendimizi şanslı saymalıyız. O tür silahlara uyum sağlayabilsek bile onlara ihtiyacımız yok.”

Legna ona bir adım yaklaştı ve o narin elleriyle Gideon’ın deri paltosunun aralığından görünen göğsünün sıcaklığına uzandı ve tırnaklarıyla gömleğinin pamuklu kumaşını çok hafif bir şekilde çekti. Gideon ellerini onun ince beline sardı ve onu kendisine çekerken sahiplenici tavrı tutuşundan açıkça belli oluyordu. Hiçbir şey söylemeden aniden eğilerek onu öptü. Sıcak dudakları birleştğinde amaçları da bir oldu. Aralarındaki bu iletişimin birazı yumuşaklık, birazı çaresizlik ve büyük bir kısmı da o an daha anlaşılır bir ifade bulamayacakları kadar endişeyle doluydu ve söylenmemiş duygu ile arzulardan oluşuyordu.

“Döndüğümde burada olacak mısın?” diye sorduğunda, Legna’nın dudaklarına dökülen sözcükleri sıcak ve gereğinden fazla telaşlıydı.

“Evet,” diye söz verdi Legna ve ağzından çıkan bu sözü şiddetli bir özlem duygusuyla mühürledi.

Legna onun dikkatini yeterince dağıttığını düşünerek daha fazla ileri gitmek istemediği için dudaklarını çekti. Gideon’dan uzaklaşmasına ve Gideon’ı da açlığı ve ürkek arzularından uzaklaştırmasına neden olan son bir hamleyle onun kollarının arasından ayrıldı. Tamamen olmasa da en azından fiziksel olarak geri çekildi.

Gideon onun hareketlerini çok iyi anladı ve bunun için ona minnet duydu. Mantığının yerinde olması gerekiyordu. Legna o çizilmiş gibi dudakları ve ortaya çıkmaya başlayan ihtiyaç ve düşünceleriyle onu mantığından uzaklaştırmayı kolaylıkla becerebiliyordu.

“Bekle,” diye mırıldandı. Gözlerini kapatırken derin bir nefes aldı, o ince kollarını iki yanına kaldırdı ve ellerini odaklandığını gösterecek şekilde açtı.

Gideon’ın gördüğü son şey, onun mavi şalının bir yılan gibi omuzlarından kayarak ayaklarının dibine yığılışıydı. Hemen ardından kendisini Büyük Konsey salonunda cılız bir pat sesiyle belirirken buldu fakat herhangi bir duman veya yansıma olmamıştı.

Nihayet Konsey toplandığında, Jacob sandalyesinden kalkarak konuşan ilk kişi oldu.

“Hepinizin bildiği ya da bilmediği gibi,” diye söze başladı, “dişi İnfazcımız birkaç gece önce vahşi bir saldırıya uğradı.” Bu açıklama, dedikodular yoluyla bilgi verilmemiş kişilerin şaşkın bir şekilde mırıldanmalarına neden oldu. “Nihayet bu gece, kendisine olanları anlamaya başlayabilecek kadar güçlü hissetti. Onun verdiği bilgileri Elijah’ninkilerle bir araya getirdiğimizde,” Jacob üçgen masanın bir kenarında oturan ve sandalyesinin arka ayakları üzerinde sallanan devasa, sarışın savaşıyı işaret etti, “ve sonra da o bilgiyi onu tedavi eden doktorunkilerle birleştirdiğimizde, sanırım sağlam sonuçlara varmak ve harekete geçmeye başlamak için yeterice aydınlanmış olacağız. Noah, ben ve Elijah bu bilgiyi zaten aramızda paylaştığımız için, aynı zamanda uygun gördüğümüz adımlar hakkında öneriler de sunacağız.

“Bariz nedenlerden ötürü eşimin hikâyesini ben anlatacağım. Henüz yatağından kalkabilecek kadar güçlü değil ve inanıyorum ki hepiniz onun ve taşıdığı çocuğun sağlığının diğer her şeyden üstün tutulması gerektiği konusuna katılıyorsunuzdur.”

Konsey üyesi Ruth, dişi akıl iblisine karşı hafif bir tonda, aşağılayıcı bir ses çıkardı. Fakat bu gece Jacob her zamanki hoşgörülü ruh halinde değildi. Genellikle Ruth’un iğneleyici yorumlarını, güç ve pozisyon elde etme çabalarını geveze bir çocuğa gösterilen hoşgörüyle karşılardı. Fakat Ruth’un, Jacob’ın karısıyla ilgili yaptığı aşağılayıcı

yorumlar artık görmezden gelinemeyecek kadar ileri gitmişti. Ayrıca Ruth onu germek için çok uygunsuz bir zaman seçmişti.

İnfazcı'nın yumruğu ahşabı çatırdatacak kadar korkunç bir kuvvetle masaya indiğinde, hem Konsey üyeleri hem de Kral irkildiler. Fakat soğuk ve öfkeli gözlerini kısıp kinci Ruth'a bakarak konuşmaya başladığında o tehlikeli sesi hiçbir şeyle kıyaslanamazdı.

"Bu Konsey'de eşimle ilgili olumsuz ses ve fikirlerini beyan etmeyeceksin, Ruth," diye hırlayarak onu uyarırken sesi o kadar alçak ve tehlikeliydi ki Konsey üyelerinin birçoğu korkunç şekilde ürperdiler. "Bu uyarımı dikkate almazsan, bana hesap vermen gerekecek. Kendimi yeterince açık ifade edebildim mi, bayan?"

"Beni tehdit etmeye nasıl cesaret ediyorsun?" diye meydan okudu Ruth, ayağa kalkıp İnfazcı'nın karşısına dikilerek. Bu, druidlerle savaşa girme kararından beri Konsey tarihindeki en aptalca hareketti.

"Ruth, yerine otur," diye tıslarcasına uyardı Noah. "Oturmazsan Konsey'den çıkarılırsın. Anlaşıldı mı?"

"Bunu yapma gücün yok!" diye karşı çıktı Ruth. O kadar inatçıydı ki farkında olmadan kendi kuyusunu kazdığını anlayamıyordu. Kızını kaybettikten sonraki ilk birkaç ay olsaydı belki bu davranışı anlayışla karşılanabilirdi fakat İnfazcılara sürekli kötü niyetli ve düşmanca tavırlar sergiliyordu. Fakat Konsey, onun ailesine gelen zarardan İnfazcılarının sorumlu olmadığını biliyordu ve attığı nutuklar ve kinciliği, huzursuz ettiği Konsey'de yalnızca birkaç arkadaşının kalmasına neden olmuştu.

"Var," diye karşı çıktı Noah, her şeye kadir olan pozisyonundan emin bir şekilde. "Konsey beni çoğunluk olarak desteklerse, kendini bu toplantıların dışında bulursun. Ve Konsey üyesi Ruth, şunu anlamalısın ki bu Konsey'de Jacob'ın yanında yer alan o küçümseyen kadın yeniden bizimle toplantılara katılacak kadar güçlü hissettiğinde, ihtiyacım olan çoğunluğun karar verici oyuna sahip olacaktır. Şimdi otur."

Ruth'un rengi bu açık seçik tehdit karşısında attı. Tüm bedeni içine hapsettiği öfkesi ve etkisiz pozisyonu nedeniyle titredi. Fakat nasıl olduysa dilini tutma bilgeliliğini gösterebildi ve sarı saçlarını sessiz bir başkaldırı göstergesi olarak arkaya atarak sonunda yerine oturdu. İnfazcı'ya bakarken gözlerindeki nefret açıkça görülebiliyordu.

"Devam et, Jacob. Sözlerin bölündüğü için üzgünüm," diye nazikçe onu cesaretlendirdi Noah.

Jacob kendisini toparlamak için bir dakika kadar duraksayınca Gideon o gümüş rengi gözlerini merakla Ruth'a çevirdi. Ruth'un kontrolsüz duygularını anlıyordu. Kızı, bir iblisin kazanabileceği en değerli hazineyi kaybetmişti. Genç iblis, kendisine sonsuza dek kesin olarak mühürlenecek ve iblis kültüründe başlayacak yepyeni bir dönemde yer edinmesini sağlayacak druid eşini kaybetmişti. Bu, Ruth gibi güç elde etmeyi fazlasıyla arzulayan birini memnun edebilecek bir kader olacaktı. Öyle bir kızın annesi olmak ne kadar da muhteşem bir şey olurdu.

Fakat Gideon'ın şefkati yalnızca Ruth'un kızı Mary içindi. Erkek druid eşinin ölümü, Mary'yi, o ve Legna'nın henüz keşfetmeye başladıkları ve daha şimdiden güzel bir şaşkınlık ve saygıyla kabul ettikleri şeyi tatmasını engellemiştir.

Sonra Gideon aniden fark ettiği şeyin ağırlığını hissetti. Isabella ve onun sıradışı yetenekleri olmasaydı, Gideon da aynı kadere mahkûm olacaktı. Bu yoğun duyguyu kontrol etme çabalarına rağmen bu düşünce tüm bedeninin buz kesmesine neden oldu. Legna'sız bir hayat sürdüğünü ve neler kaçırdığını bilmediğini düşünemiyordu bile. Geçirdiği tüm o yılların onu Legna'ya götüren sancılı bir süreç olduğunu ne zaman düşünmeye başlamıştı? Onu yanında ve güvende tutabileceği yerde korunmasız bıraktığı ve boşa harcadığı son dokuz yılı düşündüğünde...

Gideon iki elini de sıkarak yumruk yaptığında gerilen deri eldivenin çıkardığı hafif gıcırta, Konsey'deki seslerin içinde kayboldu. Masaya şöyle bir göz gezdirdi ve açgözlü Ruth da dahil olmak üzere,

cesaret edebildikleri takdirde, onun düşünce ve duygularını hissedebilecek kişilere baktı ve kontrolünü kaybetmemek için çabaladı.

Sakin ol, sevgilim. Şimdiye odaklan ve benim artık sana ne kadar yakın olduğumu hatırla.

Legna'nın söylediği sevgi sözcükleriyle kıyaslandığında, sesindeki yumuşaklık hiç kalıyordu. Zevkten uçup gitmemek için elleriyle sessizce sandalyesinin kenarlarını kavradı. Bu gülünç etkiyi açıklamasa da inkâr etmesi imkânsızdı.

Seni mutlu etmenin bu kadar kolay olacağını bilseydim daha önceden yapardım, diye düşündü Legna ve kahkahası Gideon'ın bedenine ve ruhuna işlerken yüreğini aydınlattı.

Beni mutlu etmediğin izlenimini sana ne zaman verdim, Neliss? Şişt, yağcı. Jacob'ı dinle.

Gideon dudaklarının kenarını belli belirsiz kıvrarak gülümsedi ve dikkatini Jacob'a verdi.

“... başta aklımıza gelen, ruh çağırانların saldırısıydı,” diyordu İnfazcı. “Eşim onların imza olarak kullandıkları anlaşılan elektrik verme yetenekleri tarafından birkaç defa çarpılmış. Hemen anlayamadığımız şey ise Isabella'nın daha önce yaptığı gibi bu tür bir gücü neden etkisiz hale getiremediği oldu.”

Jacob duraksadı ve üşümüş gibi ellerini birbirine sürttü. Gideon bunun çok doğal olduğunu düşündü. Konsey'in önüne çıkmış, Legna'ya yapılan bir saldırıyı anlatıyor... ve elinde olsa da olmasa da onu koruyamadığı gerçeğini yeniden yaşıyor olsaydı, kendisi de aynı şekilde ürperdiğini hissedirdi.

“Bella'nın, saldırganın gücünü engelleyememesinin nedeni gücünün büyük bir bölümünün taşınabilir, şok tabancası gibi bir aletten geliyor olmasıymış. Onu en başta yaralayan şey doğaüstü bir yetenek değil, teknolojiymiş. Kapıyı açmış ve kendisini koruma şansı bulamamış. Üzerine anında ateş açılmış. Baştaki şoktan sonra hatırlayabildiği tek şey yerde hareketsizce ve yaralı bir şekilde yatar-ken saldırganlardan birinin yanına gelerek...” Jacob sustu, boğazı

kımıldadı ve ellerini sıkarak yumruk yaptı. Sanki Jacob'ın boğazına anlaşılmaz sözcükler tıkanmış ve onun nefesini kesmişti.

Elijah ayağa kalkıp Jacob'ın omuzuna elini koyarak onu oturmaya zorladığında, Legna belirgin bir şekilde rahatlayarak Gideon'ın da rahatlamasına neden oldu. Savaşçı Konsey'e dönerek Jacob'ın bıraktığı yerden devam etti.

“Bella, saldırganlardan birinin kasıtlı olarak karın bölgesine saldırdığını çok net bir şekilde hatırlıyor. Onu tekmelediğini... hatta sopa veya baston gibi sivri uçlu olmayan silahlarla karnına vuracak kadar ileri gittiğini söylüyor. Hangisi olduğundan emin değil. Yaraları dayak yediğini gösteriyor, öyle değil mi Gideon?”

Gideon savaşçıya bir kez başını sallayarak onay verdi.

“Bu sanki bir tilkiye saldıran av köpeklerini andırıyor,” dedi Gideon, yumuşak bir sesle. “Sanki ona aynı anda saldıran bir sürünün ortasında kalmış gibi. Asıl hedef Bella'nın doğmamış bebeğiymiş. İkinci hedef ise Bella'ymış. Saldırganların onu öldürmeyi amaçladıkları gayet açık. Bu gerçekleşseydi, olaya tanıklık eden kimse olmayacaktı. Neyse ki benim... Magdelegna,” diye düzeltti çabucak, aniden üzerinde iblis Kral'ın bakışlarının ağırlığını hissederek ve Legna'ya zaten olduğundan daha fazla rahatsızlık vermemeyi dileyerek. “Magdelegna,” diye devam etti, “saldırının sona ermesinden birkaç dakika sonra Bella'yı buldu.”

Bunu yüksek sesle söylemek Gideon'ın, o gün Legna'nın tehlikeye ne kadar yaklaştığını fark etmesine neden oldu. Gideon'ın uyku büyüsinin etkisinde olmasaydı, daha erken uyanabilir ve saldırı sırasında Bella'yla birlikte olabilirdi. Gideon, beyaz kâğıdın üzerindeki siyah mürekkep gibi ruhuna bir siyahlığın aktığını hissetti. Bir kez daha onu kaybetmeye çok yaklaşmıştı ve henüz ona gerçek anlamda sahip olmamıştı. Bunu fark etmiş olmak zaten yeterince korkunçtu fakat bunun altında oynayıp duran hisleri, Jacob'a yaptıkları gibi,

sanki yükselerek onu boğmak istiyorlardı. Bunu kontrol etmek için çabaladı fakat en büyük etkiyi yaratan Legna oldu.

Şışt . . . Yüreğini ferah tut, sevgilim, diye onu rahatlattı. Sen artık benimsin ve ikimize de bunu değiştirecek kötü bir şey olmayacak.

“Isabella’nın aldığı yaraların dışında, odadaki her şeyin kasıtlı olarak hazırlandığı açık,” diye devam etti Elijah. Duygusuz, savaşçı sesi, ruhunun aniden cesaretle dolduğunu hisseden Gideon’ın düşüncelerini yarıda kesti. “Saldırının ruh çağırانlar tarafından yapıldığı süsü verilmek istenmiş fakat ben buna ikna olmadım. Neden ortalığı perişan edip açık seçik izler bıraksınlar ki? Bir savaş olmadığı belli. Etrafa böylesine düşüncesizce zarar vererek neden bu saldırıya imzalarını atsınlar ki?

“Ruh çağırانlar değil miydi yani?” diye sordu Ruth. “Ama bundan emin olabilir misin?”

“Hayır, aslına bakarsan olamayız,” dedi Elijah. “Sonuçta ruh çağırانlar insan ve teknolojik silahlar kullanabilirler. Bunlar gerçeğin gereklilikleri. Amacı olan bir düşman,” Elijah gerçekleri parmaklarıyla saydı, “teknolojiyi kullanabilen ve bizim ruh çağırانlardan nefret ettiğimizi bilen bu nedenle suçu onlara yıkmaya kalkışan birileri. Ruh çağırانları içine katmıyorum elbette ki onlar da hâlâ bir olasılık. Daha da önemlisi, Jacob, Bella ve doğmamış çocuklarının önemini bilen birileri olmalı.”

“Druidlerin yeniden ortaya çıktıklarını ve gelecekte nasıl bir rolleri olacağını başka kim biliyor?” diye sordu Jacob. Gideon’ın yüzündeki boş ifade, Konsey masasındaki kimsenin dikkatini çekmeyebilirdi. Fakat Legna onun düşüncelerine öylesine odaklanmıştı ki aniden içine dolan korkuyu ve onu takip eden suçluluk duygusunu kaçırmış olmasına imkân yoktu.

Bir şey biliyorsun, diye fısıldadı.

Şimdi değil, Legna.

Legna onu anladı. Odada, şüphelendikleri takdirde Gideon'ın zorlu savunma duvarlarını bile aşabilecek, kuvvetli akıl iblisleri vardı. Legna hemen sustu ve Gideon'ın zihnini, eşinden bilgi almaya çalışan herhangi meraklı bir iblisin zihnini önemli ölçüde bulandıracak sıradan, mutlu düşüncelerle doldurdu.

“Bu Gece Gezginleri'ni akla getiriyor. Bizim dünyamızda söylen-tiler hızlı yayılır ve herhangi bir türün druidleri duymuş ve aramızda barınmalarını tehdit olarak görmüş olması beni şaşırtmazdı.”

“Bu da bizi şu soruya getiriyor; Gece Gezginleri'nin her bir türüyle nasıl konuşup onları tek tek eleyeceğiz veya onlar olmadığından nasıl emin olacağız?” dedi Elijah. Diğer Gece Gezginleri türleri onun uzmanlık alanı olduğundan, rüzgâr iblisi için tabiri caizse esip gürleme vaktiydi. Savaşçıların lideri olarak, Elijah'nın görevi iblisler ve diğer türler arasındaki sorunlara çözüm bulmaktı. “Karanlığın hâkimleriyle başlayalım.”

“Saldırı günbatımında gerçekleşti,” dedi Noah.

“Kesinlikle,” diye doğruladı Elijah. “Karanlığın hâkimleri çok az miktarda gün ışığına bile katlanamazlar. Onların hassaslığı vampirlerinkinden de kötüdür. Bildiğimiz gibi vampir ırkının bazı üyeleri ihtiyarladıkça ve güçlendikçe, bir miktar gün ışığına dayanabiliyorlar. Fakat bu karanlığın hâkimleri için tamamen imkânsız.”

“Mistraller herkesin bildiği gibi zararsızlardır. Onların böylesine saldırganca bir şey yapmak için bunca zorluğa katlanabileceklerini sanmıyorum,” diye ekledi Jacob.

“Fakat ben kurtadamların olduğuna kolayca inanabilirim,” diye karşılık verdi. “Son on üç yıldır onlarla belli belirsiz bir barış sağlamış olsak da onlar hâlâ iblislere, barışın sınırlarını aşabilecek kadar öfkeli olan bir ırk.”

“Ne dereceye kadar? Hamile bir kadını yok edebilecek kadar mı? Bu mantıklı gelmiyor,” diye karşı çıktı Noah. “Kurtadamların o kadar odaklanabilme ve özgünlük kapasiteleri yoktur.”

“Katılıyorum,” dedi Gideon. “Kurtadamlar, öylesine bir saldırının ateşiyle içgüdüleriyle hareket etmeye başlarlardı. Isabella üzerinde izlerini bırakma dürtüsüne karşı koyamazlar ve bu sırada kanlarını ona geçirirlerdi. Bedeninde pençe izi veya hayvan ısırığı yoktu ve ayrıca kanında da kurtadam kokusu yoktu.”

“Ama yine de bu saldırının onlara ait olduğunu saklamak için dürtülerine karşı koymaktan daha iyi bir yol olabilir mi? Eğer bu saldırıyı onlar yaptılarsa, insan formundaydılar. Bella’ya saldıranlar iki ayaklılardandı.”

“Vampirler olabilir mi?”

“Amaç ve teknoloji dışındaki tüm ölçütler bu olasılığı gösteriyor. Fakat elbette bir insanı öyle bir silah kullanması için büyülemek bir vampir için çok zor bir numara değil.”

“Ben amaca takıldım,” dedi Gideon çabucak. “Bir amaçları olamaz. Böyle bir saldırı gerçekleştirmeleri için bir neden yok.”

“Fakat şüpheliler listesinden çıkarılamazlar,” diye karşı çıktı Elijah. “Gözümüzden kaçan bir şey olabilir.”

“Ben bu olasılığı ortadan kaldıracam,” diye kestirip attı Gideon. Noah başını çevirerek bir kaşını kaldırdı.

“Böyle bir suçlamayla Damien’a mı gideceksin?” diye sordu, iki Kadim arasında eskiden beri bir şeyler olduğunu çok iyi bilerek.

“Fakat ben onu Siena’ya göndermeyi planlıyordum,” diye yakındı Elijah. Gideon, Legna’nın ani tepkisini hissetti. Şok ve korku hisleri neredeyse Elijah’ın açıklamasını bastırıyordu. “Onu en iyi sen tanıyorsun, Gideon. Senin doğuştan sahip olduğun iblis yeteneklerinin onu fazla etkilemeyeceğini biliyorum fakat onun vücut kimyasını ve fonksiyonlarını görerek yalan söylediğini veya bir şey sakladığını anlayabilirsin. O raddeye gelirse, onunla başa baş bir savaşa girebilecek kadar yeterli olduğuna inanıyorum.”

“Elbette,” dedi Gideon, kendisine olan mükemmel güveni yansıttakadar sıradan bir tavırla. “İki işi birden neden yapamayacağımı anlayamadım. İki tarafa da gönderilebilecek en mantıklı seçim benim.”

“Haklı,” dedi Noah.

Gideon, Legna’nın, ağabeyinin onu böylesine tehlikeli bir göreve göndermesindeki istekliliğe hemen bozulduğunu hissetti. Onun bedeni kontrol edebiliyor olsaydı, Gideon’a iblis Kralı tokatlattırabilirdi.

“Pekâlâ. Sen o işle ilgilenirken, ben de Gece Gezginleri’nin peşine düşmekten zevk alan insanların arasına girmeyi planlıyorum,” dedi Elijah. “Kendi kendilerini avcı ilan eden insanların yaşadıkları yerlere gizlice girmek, özellikle de fiziksel ve savaş yetenekleri olanlar için kolay.”

“Geriye kalan sorun ise ruh çağıranlar. Eleme sürecinden sonra geriye onlar kalacak,” dedi Jacob, alçak sesle. “Görünenin doğru cevap olma olasılığı yüksek. Fakat diğer seçenekleri kesin olarak elemekten bu olasılığa güvenemeyiz.”

“Elijah keşiften döndüğünde yeniden toplanacağız. Bu sana kendi görevini tamamlaman için zaman verecektir, değil mi Gideon?”

“Bol bol hem de, Noah. Seni temin ederim.”

“Çok güzel. O zaman görüşmek üzere. Toplantı sona ermiştir.” Noah ayağa kalktı, doğrulurken duraksayarak Konsey üyesi Ruth’un eline dokundu ve alçak sesle tek kelimelik bir emir verdi.

Konsey’deki herkes dağıldı fakat Gideon ve Jacob oda tamamen boşalana kadar yerlerinden kalkmadılar. Kapı kapandığında, Jacob doktora döndü.

“Arkanı kollayacak birini istersen sana eşlik etmekten zevk duyarım.”

“Hayır, teşekkür ederim, Jacob. Bence bu tek kişi tarafından yapılabilecek bir iş. Irkımızın en güçlü iki üyesi yabancı bölgede görülürse, bu tamamen bir savunma algısı yaratacak ve belki de istenmeyen tartışmalara bile yol açacaktır.”

“Anlıyorum. Fakat bir sorunla karşılaşsan, sadece Legna’ya bana gelmesini söyle ve ben de sana elimden geldiğince yardımcı olurum.”

“Buna gerek olacağını sanmıyorum. Damien yüzyıllardır barıştan yana tavrını bozmadı ve Siena da aptal değil. İzlenmeden onun bölgesine girmeyeceğimi bilir.”

“Şimdi mi gidiyorsun?”

“Evet. Bunu ertelemek için bir sebep göremiyorum. Zaten hazırlıklı geldim.”

“Fark ettim,” dedi Jacob. “Uzun süredir silahlı gezdiğini görmemiştım. Elijah’nm seni olabileceklere karşı önceden uyarmış olabileceğini düşündüm.”

“Bana sadece her türlü savaş olasılığına karşı hazırlıklı gelmemi söyledi.”

“Ondan beklenecek bir açıklama,” diye kıkırdadı Jacob.

“O adam bütün soytarılığına karşın tam bir savaşçı.”

“Doğru. Gitmeden önce Bella’yı kontrol edeyim mi?”

“Bu kıyafetle olmaz. Onun yüzünden kendini tehlikeye atacağını öğrenirse kalp çarpıntısı yaşar.”

“Neyse ki Bella’nın güçlerinin birçoğuna bağışıklığım var ve onun gibi çarpıntıları tek bir düşünceyle durdurabilirim,” dedi Gideon.

Jacob, tek kaşını kaldırarak doktoru inceledi. Kadim’in en son ne zaman bu şekilde alaycı konuştuğunu hatırlamıyordu. Bu tamamıyla kötü bir tecrübe değildi ve İnfazcı’yı eğlendirmişti.

“Ben... sen ve Legna arasında olanların farkındayım, bildiğin gibi,” dedi Jacob sıradan bir şekilde. “Ben mühürleneli de kısa bir süre oldu ama yine de herhangi bir...” Aniden huzursuzlanarak sustu. “Elbette mühürlenme hakkında sen benim bilebileceğimden çok daha fazlasını biliyorsundur.”

Sana yardım etmek istiyor.

Legna’nın belli belirsiz cesaretlendirmesiyle Gideon aniden durumu fark etti. Dostluk ve ilişki konularında paslanmış olduğu için bu onun tamamen kaçırabileceği bir ayrıntıydı.

“Bu konuda her türlü yardımını almaktan mutluluk duyarım,” dedi Gideon çabucak. “Aslında ben de sana... bir şey sormak istiyordum...”

Ona ne sormak istiyordum? diye Legna'ya sordu çabucak.

Bilmiyorum! Onu bu işe karıştırmamı söylemedim, sadece teklifini nazik bir şekilde kabul etmeni söyledim.

Ah. Özür dilerim. Ama yine de bir şeyler bulabilecek kadar zekisin, öyle değil mi?

Legna onun kendisine tuzak kurduğunu bildiği için kahkaha attı.

Ona neden sürekli beni sinirlendirdiğini sor.

Ona böyle bir şey sormayacağım, Magdelegna.

O zaman bir alternatif düşünüsen iyi edersin çünkü benim önerebileceğim tek şey bu.

“Öyle mi?” Jacob, doktor düşüncelerini toparlarken sabırlı olmaya çalışarak fazla belli etmeden onu cesaretlendirdi.

“Sen de eşinin sana sürekli olarak ders verdiğini hissediyor musun?” diye sordu Gideon sonunda.

Jacob kahkaha attı.

“Biliyor musun, bu konuda sana gerçekten bir tavsiyede bulunabilirim, Gideon.”

“Öyle mi?” Doktorun sesi gerçekten de umutluydu. “Vazgeç. Hemen. Akıl sağlığın hâlâ yerindeyken. Onunla tartışmakla eline hiçbir şey geçmeyecektir. Ve ayrıca kadınların, dişilerin veya kadınsallıkla ilgili hiçbir eleştirinin nedenlerini sorma. Yoksa yüksek sesli bir tartışmaya neden olursun. Ha, bir şey daha.”

Gideon soru soran bir ifadeyle kaşını kaldırdı.

“Sana az önce söylediğim ve onun ilişki boyunca belirlediği kurallar anında değişebilir ve değişecektir. Bu nedenle bana göre, kendini bu gezegendeki diğer adamlar kadar kaybolmuş hissedebilirsin. İyi şanslar.”

“Bu memnuniyet yaratan bir düşünce değil,” dedi Gideon, alaycı bir şekilde, düşüncelerinin arka planındaki Legna'nın kahkahalarını duymazdan gelerek.

Jacob kalktı ve sandalyesini geriye iterek uzun süre oturmaktan tutulan kaslarını esnetti. “Sonra görüşürüz, Gideon.”

İnfazcı bir toz girdabına dönüşerek pencerelerden birinden çıktı.

Nasıl hissediyorsun? Sana göndereceğim görüntünün olduğu yere beni ışınlatabilir misin?

Sanırım.

Ve Gideon ona görüntüyü yolladı.

9. BÖLÜM

Gideon boş bir sokağın köşesinde, kırık bir sokak lambasının altında belirdi. Etrafına dikkatlice baktı ve bir adım gerileyerek köşedeki bir binanın dibindeki gölgelerin içine gizlendi. Görüş kabiliyetiyle oynayarak yalnızca karanlıkta görebilme değil aynı zamanda istediği uzaklığı da görebilme yeteneğini kullandı. Etrafa karşı bu yeni bakış açısından Legna'nın ne kadar etkilendiğini biliyordu.

Aslına bakılırsa, Legna Gideon'ın bakışları ardından onun güçlerine ilk kez tanık olacaktı. Gideon onun gözlerindeki bu numaradan ve diğer basit biyokimyasal değişikliklerden daha fazlasını görmemesini umuyordu.

Benim için ve göreceklemlerimle ilgili endişelenmeyi bırak. Bu, fiziksel varlığımdan endişe duymanla aynı şey.

Haklısın. Teşekkürler.

Rica ederim.

Gideon aradığı yaratıkları kendisine çekmek amacıyla hoş bir koku yaymak için vücut kimyasında akıllıca bir değişiklik yaparak etrafını incelemeye devam etti.

Kısa bir süre sonra sokağın ilerisinde bir karaltı belirdi. Göz açıp kapayınca kadar aradaki mesafenin sekiz yüz metre kadarını aşarak Gideon'ın olduğu yere yaklaştı. Doktor vücut kimyasındaki adrenalini artırdı. Bunun iki amacı vardı. Birincisi, kavganın olasılığı

için onun gücünü ve tepkilerini artırmaya yardımcı olmasıydı. İkincisi ise, düşmanının bir ziyafet gibi kendisine çekmesine neden olması.

Kadim'in avı onun gelişmiş görüşünün bile takip edemeyeceği kadar büyük bir hızla hareket etti fakat doktor bunu deneme zahmetine bile girmedi. Mengene gibi bir elin boğazını sıkarak onu duvara yapıştırdığını hissetti. Duvarın tuğlaları başına batıyordu ve deri paltosu onun olası diğer temas noktalarını koruyordu. Gideon, Legna'nın duygularının aniden yoğunlaştığını hissetti fakat Legna övgüye değer bir hareketle tüm inancını ona gönderdiği cesaretlendirici fısıltıya yükledi. Fakat her türlü sonuca hazır olması da Gideon'ı memnun etti.

Gideon, canavarın başını geriye çekerek ve tıslayarak ağzını açışını ve krem rengi sivri dişlerinin ortaya çıkışını sakın bir şekilde izledi. Vampir onun boynuna yaklaşırken aniden durdu ve karanlık gözleri şaşkınlıkla açıldı. Diğer Gece Gezginini yavaşça geri çekildi, kocaman açtığı gözleri yavaşça aşağıya kayarak az önce gömleğini delerek kalbinin üzerindeki derisine batan bıçağa baktı. Sonunda avının gözlerine baktı ve iç geçirip küfrederek Gideon'ı bıraktı.

"İblis! Haydi be!"

Vampir canı sıkkın bir şekilde geri çekildi. Gideon da sonunda bıçağı çevirdi ve çevik bir hareketle, yerinden çıkardığı kadar sessiz bir şekilde kınına yerleştirdi.

"Kandırdığım için özür dilerim," dedi nazik bir şekilde. "Fakat birinin dikkatini çekmem gerekiyordu ve bu, aklıma gelen en kestirme yoldu. Ayrıca şimdiye kadar çoktan dışarıda avlanmaya gitmiş olabileceğini umuyordum."

Vampir isteksizce de olsa ona katıldığını bildiren bir şekilde homurdandı. "Ne istiyorsun, İblis?"

"Damien'ın avlandığı bölgeleri öğrenmek istiyorum. Bu bilgiyi bana verebilir misin?"

"Verecek olsaydım bile neden bir iblise vereyim ki?" diye sordu diğer adam.

“Amacım ona zarar vermek değil. Sadece konuşmak istiyorum.”

“Sorum hâlâ değişmedi.”

“Haklısın,” dedi Gideon. “Fakat yalan söyleseydim anlardın ve bununla tatmin olmak zorundasın.”

Vampir başını hafifçe yana yatırdığında, karanlık ve yakışıklı hatlarında düşünceli bir ifade vardı.

“Haklısın. Yine de sana yalnızca San Jose’yi aramaya odaklanmanı söyleyeceğim. Onun dışında...”

Vampir alaycı bir tavırla kollarını açarak eğildi ve sonra bir sıçramayla uçarak Gideon’m karşısındaki yüksek binaların gölgelerle kaplı girintilerine gitti.

Seni San Jose’ye götürmemi ister misin? diye sordu Legna.

Hayır. Dinlen. Yeterince yakın. Gücünü sonraya sakla. Endişelenme. Damien ve ben tanışıyoruz. Ondan bana bir zarar gelmez.

Fakat bu konuda istediğin kadar olumlu olmadığımı hissedebiliyorum. Bella’ya yapılan saldırı konusunda ondan mı şüpheleniyorsun?

Bunun cevabını kısa süre sonra öğreneceğim.

Dağ esintisiyle gelen güçlü ve tanıdık koku Damien’in aniden başını kaldırmasına neden oldu. Yere çömelmiş olsa da başını aniden çevirdi ve arkasındaki siyah, uzun örgüsü ani hareketiyle bir kırbaç gibi savruldu.

“Gideon?”

İblisin ay ışığı altında ortaya çıkması Prens’i rahatlatacak kadar cesurca bir hareketti. Damien ayağa kalktı ve insanı biraz daha andıran zarafeti, dakikalar önceki temkinli canavarın kolayca kaybolmasına neden oldu.

“Damien,” diye selam verdi Gideon, saygı dolu bir şekilde başını sallayarak.

“Kendi avlanma bölgesinde beni avlamaya mı geldin?” diye sordu Damien.

Legna, daha önce hiç Vampir Prensi Damien kadar yaşlı ve nüfuzlu bir vampir görmemişti. Gideon'm gözleriyle gördükleri karşısında hayrete düşmüştü. Savaşçı Elijah kadar güçlü ve iri yapıydı. Fakat Elijah sarışındı ve her zaman iyi espriden zevk alırdı; bu yaratık ise birçok açıdan karanlıktı.

Gözlerinin rengi o kadar koyu bir maviydi ki neredeyse siyah görünüyordu, gözbebekleri neredeyse irislerinden ayırt edilemiyordu. Saçları kuzguni siyahtı, o kurnaz kuşların tüylerindeki renk gibi neredeyse maviye çalan bir siyah. Legna'nın daha önce gördüğü, onun ırkına ait yaratıklardan farklı olarak bu vampirin büyük bir incelikle tıraş edilmiş sakal ve bıyıkları vardı. Yüzünde ona doğal bir yakışıklılık veren çizgiler ve zarif bir ifade vardı fakat vampirlerin bu etkiyi daha da kuvvetlendiren bir şehvetleri olurdu. Gülümsediğinde, elmacıkkemiklerinden, dolgun dudaklarına kadar tüm hatları fazlasıyla baştan çıkarıcıydı.

"Gideon, seni ihtiyar köpek, kendine bir eş bulmuşsun," dedi Prens suçlar gibi, o derin gözlerinden kıvılcımlar şeklinde çıkan bir neşeyle. "Ve sanırım beni oldukça çekici buldu." Gideon, Legna'mn şok olarak nefesini tuttuğunu duydu ve tenine hücum eden yakıcı kırmızılığı hissedince yabani gülümsemesini bastırmaya çalıştı.

"Senin yerinde olsam şaka da olsa o sınırı aşmazdım, Damien," diye yumuşak bir sesle uyardı Gideon.

"Özür dilerim. Dayanamadım." Damien bir an gözlerini ayırmadan Gideon'm yüzüne baktı. "Zihnindeki varlığını anlayabileceğimi bilemediğine göre genç olmalı."

"Genç fakat yerinde olsam onu hafife almazdım."

Gideon'in bu cümleyi söylerkenki güveni, Legna'nın bakış açısını ve dengesini yeniden kurmasına yardımcı oldu. Ona nazıkçe öpücük göndererek gülümsemesine neden oldu.

"Hayır, asla," dedi vampir. "Buraya güvenini kötüye kullanıp kullanmadığımı sormaya geldin, değil mi?"

“Evet. Benim halkım dışında, İnfazcımızın druid eşinin önemini bilen yalnızca sen vardın. Biliyorsun çünkü sana bunu ben söyledim. Aynı kadına yapılan vahşi saldırıda hiçbir parmağın olmadığını söylemeni istiyorum. Bu saldırı neredeyse onun ve doğmamış çocuğunun ölümüyle sonuçlanıyordu.”

Damien’in tüm ifadesi değişti. O çekici neşeli ifadesi ve yakışıklılığı kayboldu ve yerine dişleri göründü ve kararan gözlerinde hayvani bir vahşilik belirdi. “Böylesine bir gaddarlığı kim yapabilir?”

Legna, Gideon’ın içine dolan rahatlama duygusunu hissetti. O anda Gideon’ın tam olarak ne yaptığını anladı. Vampir, Isabella’ya zarar verecek hiçbir şey yapmamıştı.

“Üzgünüm, sormak zorundaydım, Damien,” diye özür diledi Gideon, başını dostuna içten bir şekilde eğerek.

Vampir bu özre gerek olmadığını belli eden bir tavırla uzun parmaklı, zarif elini salladı. “Seni anlıyorum. Anladığım kadarıyla Siena’ya soracaksın, değil mi?”

“Elbette. Bu onun tarzı olmasa da, halkı arasında isyancılar olabilir. Ya seninkiler? Bilmem gereken bir şey var mı?”

“Pek değil,” dedi Damien, üzerinde biraz daha düşünerek. “Ölüm korkusundan aldıkları sapıkça zevkle ayırım yapmadan öldüren suçlularımız var. Fakat sanırım onlar adaletten kaçmak, güneşten uzak durmak ve öldürmekle fazla meşgul oldukları için sizin siyasi işleriniz ve üremenizle ilgilenmezler.”

“Katılıyorum. Anlaşmazlık çıkarabilecek vampirler olduğunu sanmıyorum ama yine de titiz olmaktan zarar gelmez.”

“Tristan’la konuşmamı ister misin?”

Gideon, karanlığın hâkimlerinin kralının ismini duyunca hayır anlamında başını salladı.

“Saldırı günbatımında gerçekleşti. Onların bu işle bir ilgisi olamayacağı kadar fazla aydınlıktı. Fakat teklifin için teşekkürler.”

“Bana ruh çağırانların geri döndüğünü söyleyerek yaptığın iyilik karşısında sana ne yapacağımı söyleyeyim, Gideon. İzçilerimi

insan vampir avcılarının inine göndererek bir şey öğrenebilecekler mi bir bakacağım.”

“Teşekkür ederim. Bunun yardımı olacaktır. Elijah da buna benzer bir iş üzerinde. Fakat bu insanlar konusundaki bilginin, bizimkinden çok daha karmaşık ve ayrıntılı olduğuna inanıyorum.”

“Bunun nedeni kara büyüyle uğraşmayan sıradan insanlardan korkacak bir şeyin olmamasıdır. Siz bunun için fazla güçlüsünüz. Fakat biz güçlü olduğumuz halde, biz vampirlerin insanların kolaylıkla kötüye kullanabileceği bir zayıf noktamız var. Gün ışığında hareket-siz ve zayıf bir şekilde uyumak zorunda olmamız, normal insanları normal vampirler için bir tehdit haline dönüştürüyor ve bizim onlar hakkında daha derin bir bilgiye sahip olmamızı gerektiriyor. Siz en azından uyku halinize karşı koyabiliyor, düşmanlarınızın yaklaştığını duyabiliyor ve gün ışığındaki uykunuz sırasında bile gücünüzü neredeyse tam anlamıyla kullanabiliyorsunuz. Benim soyumda çok az kişi bunu yaptığını iddia edebilir.”

“Bunu oldukça iyi anlıyorum,” diye hatırlattı Gideon.

“Eşin için açıklama yapıyordum,” dedi Damien, dişlerini göstererek gülümseyip haylaz bir tavırla göz kırparak.

“Tehlikeyle flört etmediğin sürece hiç mutlu olmuyorsun. Koca bir ırkın lideri için korkutucu bir özellik,” diye cevap verdi Gideon, kuru bir sesle.

“Saçma. Sadece şanslı olduğuna sevindim. Onun tadını çıkar, dostum. Onu hak ettin.”

Gideon, vampire bir kez daha teşekkür etti, sonra ikisi de birbirlerine başlarıyla kısa bir selam verdikten sonra vampir inanılmaz güçlü bir sıçrayışla gökyüzüne yükseldi. İblis, eşinin vampiri kendi gözleri aracılığıyla büyük bir şaşkınlıkla izlediğini hissetti.

Hayatımı fazla koruma altında geçirdiğimi anlıyorum, dedi Legna.

Başkası olsa tüm hayatını sarayın merkezinde geçirdiğin için tam tersini düşünürdü. Damien'la daha önce karşılaşmadığına şaşırdım.

Senin de daha önce söylediğin gibi Noah benim tehlikeli ortamlarda bulunmamam için elinden geleni yapıyor. Vampirlerin Prensi, İblislerin Kralı'nın sarayına ziyarette bulunsaydı bunu kesinlikle duyardım.

Haklısın. Şimdi, güzelim, son bir durak için hazırız.

Elbette, sevgilim.

Bunu söylemene bayıldığımdan bahsetmiş miydim?

Aslında evet, bahsetmiştin.

Jacob, kendisini üzerine bir ağırlık çökmüş gibi yorgun hissederek merdivenlerden yavaşça çıktı. Evine ve kalbine bu kadar yakın olan sorunları başkalarına bırakmak İnfazcı için oldukça zordu fakat Elijah'ya hem kendi hem de eşinin hayatı konusunda çok güveniyordu. Savaşçı, Bella'ya neredeyse tapıyordu. Onu sevmemesi mümkün müydü ki? Jacob'ın "küçük çiçeği" tanıştığı ilk dakika savaşçının burnunu kırmıştı. Elijah için bu iyi bir kadında olması gereken en önemli özellikti.

Jacob bu düşünceyle kıkırdayarak kafasının biraz dağıldığını hissetti. Ayrıca son zamanlarda Gideon'a olan duygularının da değiştiğini fark etti. Doktor, dışarıdan bakıldığında büyük bir suç sayılabilecek hiçbir şey yapmamıştı fakat Bella'nın düşmanlığını kazandığı için bunu doğal olarak Jacob da hissetmişti.

İşin komik tarafı ise doktora karşı ilk defa kibarlık ve içten bir saygı göstermeye başlayan kişi Bella olmuştu. Böylesine değişken, bağışlayıcı ve hoşgörülü olmak tam da ona göre bir davranıştı. Aksi takdirde kendi sağlığı ve bebeğinkini için Kadim'e güvenmesi imkânsız olurdu. Doktorun davranışlarının garipliği karşısında içten bir espri anlayışı geliştirmişti. Kin tutmak Bella'ya göre değildi, özellikle de

Gideon'ın onun hamileliği konusunda o müthiş yeteneklerini onlara bağışladığını anladıktan sonra.

Jacob, onu bu ikinci kalıba neden ilki kadar kolay oturtamadığını merak ediyordu. Fakat kendisine dürüst olması gerekirse, bunun nedeni büyük olasılıkla Gideon'ın ellerinin sürekli eşinin üzerinde gezmesiydi. Bu gerekliydi elbette fakat Jacob'ın içinde içgüdüsel olarak beliren düşmanlığı değiştirmiyordu. Şimdi ise büyük olasılıkla Gideon mühürlendiği için Jacob'ın ona olan olumsuz bakış açısı biraz değişmişti. Şimdi ikisinin de aynı durumda olması, birbirlerinin duygularını yaşayarak anlamaları rahatlatıcıydı.

Gideon aynı zamanda onun ailesini kurtarmak için bir mucize gerçekleştirmişti ve Jacob da bunu farkındaydı. Başka hiç kimse hem anneyi hem de bebeği kurtaramazdı. Yalnızca bu bile Jacob'ı Gideon'a borçlu bırakıyordu ve Jacob'ın onu bundan sonra daha çok sevmesi için bir neden yaratıyordu.

Jacob, Noah'nın evinde kendisine verilen yatak odasına girdi ve karanlıkta müthiş bir netlikle görebildiği için ışıkları yakma zahmetine girmedi. Bella hafif bir uykudaydı ve onun geldiğini hissettiği için şınıdiden kıpırdanmaya başlamıştı. Jacob gülümsedi ve ona bir sürpriz hazırladı.

Bella'nın gözlerini açmasının nedeni aniden yoğun bir gül kokusu almış olmasıydı. Yatakta doğrulurken göğsünden gül yapraklarının döküldüğünü hissetti. Kahkaha attı ve oldukça fazla olan gül yapraklarını avuçlarına doldurarak yüzüne, boynuna sürdü ve yoğun kokularını içine çekti.

"Jacob," diye mırıldandı, mutlu bir sesle.

Jacob avuçlarına daha fazla ipeksi, yumuşacık yapraklardan alarak onları Bella'nın başından aşağıya attı ve yanı başına oturdu. Bella kıkırdayınca Jacob saldırıdan bu yana ilk kez onun eski neşeli kahkahasını duymuş oldu. Onu güldürmeyi başardıysa, bu küçük çiçek numarası altın değerindeydi.

“Merhaba, küçük çiçeğim,” diye selamladı, uzanıp onu nazikçe öperek. Bella’nın sıcak teninden yükselen çiçek kokusu etraflarını sarıyordu.

“Seni seviyorum,” diye fısıldadı Bella, elleriyle onun yüzünü okuyarak onu bir kez daha öperken. “Bana zarar verenleri avlamak için yanıp tutuşurken yanımda kalman çok hoşuma gidiyor.”

“Yanımda kalamayacağım zamanlar da gelecek, küçük sevgilim,” dedi nazikçe, karanlıkta büyük bir dikkatle onun yumuşak hatlarına dokunarak.

“Kalmanı beklemezdim zaten. Unutma, benim gönlümde de bir aslan yatıyor. Bebeğini öldürmeye çalışanların yok edilmesi sırasında orada olamazsa tatmin olmayacaktır. Ve şu an bunu sadece sen ikimizin intikamını alırken senin kalbinde ve düşüncelerinde olarak yapabilirim.”

Duyguları Jacob’ı sessizliğe mahkûm ettiğinde, konuşamadığı için başını sallayarak onayladı. İçinde o kadar çok duygu vardı ki her birini ayırt edemiyordu. Aşk ve nefret, tatmin ve hoşnutsuzluk, mutluluk ve öfke. O iyi huylu eşinin ağzından “intikam” ve “yok etmek” sözcüklerini duymak onu mahvediyordu. O bir arabulucu olarak doğmuştu, önemli yasaların uygulayıcısı, etkileyici bir savaşçıydı fakat yine de nefret etmek ve korkmak için bir nedeni vardı... Jacob onu hayal kırıklığına uğrattığı hissini daha yoğun yaşıyordu. Karanlıkla baş etmek ve onu korumak Jacob’ın göreviydi fakat o başarısız olmuştu. Bunu düşündüğünde ve hissettiğinde, zihninde kırmızı bir bulut belirliyordu. Bella anında onun zihninde belirerek onu sakinleştirmeye ve öfkesini yatıştırmaya çalıştı. Fakat Bella’nın onun zihnine yaptığı dokunuş bile zayıf ve bitkindi. Sanki onun içinde yalnızca bir gölgeydi ve böyle olmaması gerekiyordu. Onun canlı olması, enerjisi ve sevgisiyle Jacob’ı boğuyor olması gerekiyordu. Kalbini içten içe acıtan bu tatlı dilli ve kırılgan kişi olmaması gerekiyordu.

“Ah, Jacob,” diye yumuşak bir sesle ağladı ve zayıf bedeniyle ona yaslanarak ince kollarını onun bedenine sardı.

“Lütfen,” diye yalvardı, “lütfen bunun seni mahvetmesine izin verme. Sana çok ihtiyacım var. Senin burada olmana ve huzurlu olmana ihtiyacım var.”

“Burada olacağım, küçük sevgilim,” diye mırıldandı onun saçlarının arasına. Jacob’ın sesinde, onun gözyaşlarının neden olduğu büyük acının yansımaları vardı. “Fakat ben huzurumu savaşıarak kazanacağım, Bella. İkimiz için. Bu işi hallettikten sonra unutacağım.”

“Bana söz ver, Jacob çünkü verdiğin sözü bozamayacağını biliyorum. Özellikle de bana verdiğin bir sözü.”

“Söz veriyorum, Bella. Düşmanlarımızı ayağımıza getireceğim ve sonra da onları ayaklarımızın altına gömeceğim. O karanlığı yatağımıza, çocuğumuzun yakınına veya beslenebileceği bir yere yaklaştırmayacağım. Sana temiz bir zihin, kalp ve ruhla geleceğim. Sana tüm sevgimle söz veriyorum.”

“Seni seviyorum, Jacob,” dedi yumuşak bir sesle, ona sıkıca sarılarak. Bella onun zihnini, kalbini ve ruhunu temizleyebilecek tek şeyin intikamlarını almak olacağını biliyordu.

Gideon büyük bir kayanın gölgesine çömeldiğinde, Sibiryahavasının başlangıcındaki buz gibi havada güçlükle aldığı nefesler beyaz dumanlara dönüşüyordu. Böyle bir havaya uygun giyinmemişti fakat önemli değildi. İkincil bir düşünceyle vücut ısını ayarladı ve gözle görünebilen bir sıcaklık pırıltısı soğuğa maruz kalan yüzünden ve boynundan havalandı. Aşağıda kalan kasabayı izlerken farkında olmadan eldivenin tekini çekerek eline biraz daha sıkı geçirdi. Neredeyse yüz tane yaratığın nabızlarını kolaylıkla hissedebiliyordu; hepsi de uyanık, iki veya dört ayaklı yaratıklardı. Uzun süre gizlenmeye cesaret edemedi çünkü o zaman fark edilebilir ve şüphe uyandırabilirdi. Memeli kurtadamları gayet iyi takip edebiliyordu fakat soğukkanlı veya kanatlı yaratıklara gelince takip etmesi zorlaşıyordu. Etrafındaki herhangi bir hayvan kurtadama dönüşebilirdi ve Gideon onları hissedemeyebilirdi.

Gerçek bir kurtadam üç farklı evrede var olabilirdi. İlki akla gelebilecek her türlü hayvan formuydu. İkinci evre insan formuydu ve bunlar tenlerinin altındaki genetik yapılarını göremeyen normal ölümlülerden ayırt edilemezlerdi. Çoğu iblis sadece kokularını alarak onların insan olmadıklarını anlayabilirdi. Gideon, bu durumun diğer Gece Gezginleri için de geçerli olabileceğinden şüpheleniyordu. Üçüncü ve sonuncu evre ise kurtadam formuydu. Bu ilk ve ikinci evrenin birleşimi idi ve söz konusu insan gerçek bir insan boyutundayken kurtadamların hayvan formundaki bazı özelliklerini de taşırlardı. Bir ayı gibi kürkleri ve pençeleri veya bir yarasa gibi sivri dişleri ile kanatları olurdu.

Bunlar, insanların kurtadam olarak adlandırdıkları klasik formlarıydı. Fakat çoğu insanın farkında olmadığı şey, kurtadamların yalnızca kurt formuna bürünmedikleriydi. Ashına bakılırsa kurtadam ırkı arasında girilmeyen bir hayvan formu yok gibiydi.

Gideon etrafındaki kokulara uyum sağlayabilmek için vücut kimyasını değiştirebiliyordu. Bu sihri yalnızca çok güçlü kurtadamlar fark edebilirdi. Bu sihri uyguladı ve kasabanın bulunduğu dar vadiye inen dik patikadan botlarını kaydırarak indi. Kasabanın aldatıcı bir çekiciliği vardı. Gideon kasabanın yeri ve sağlam yapısının belirli bir yöntemle oluşturulduğunu görebiliyordu. Rusya'daki kış mevsimlerinde ortaya çıkan kötü hava şartlarına dayanacak şekilde yapılmıştı fakat aynı zamanda gerektiğinde her türlü saldırıyı da kaldırabilirdi.

Kural olarak kurtadamlar hiçbir zaman çeşitli silahlar içeren cephaneliklerden uzak olmazlardı. Onlar, iblisler gibi teknolojiye kimya olarak ters düşmüyorlardı. Fakat iblisler kurtadamları avlayan avcılarının hedefinde değillerdi. İnsanların efsanelerinde vampirlerden daha iyi bilinen bir Gece Gezginini türü varsa, onlar da kurtadamlardı. Sonuç olarak iki ırk da efsanelerin gerçek olduğunu kanıtlamaya ve sanki bu onları efsanevi kahramanlara dönüştürecekmiş gibi bu mitolojik canavarları öldürmeye oldukça hevesli kişiler tarafından rahatsız ediliyorlardı.

Kurtadamların doğal saldırıları her ne kadar etkili olsa da, fazla hevesli avcılar ve onlar gibilerle savaşırken ateşli silahlara aynı şekilde karşılık vermek her zaman akıllıca bir yoldu. Onlar, silahlı bir düşmanın karşısına yalnızca pençeleriyle çıkmayacak kadar zekilerdi. Bu basit gerçeği anlamamış olsalardı, yüksek teknoloji silahların kullanıldığı bu çağda uzun süre hayatta kalamazlardı.

Siena güzelce gizlenmiş bir mağarada yaşıyordu ve Gideon onun yaşadığı yere yaklaşıncaya kadar kasabasının etrafında yürüdü. Bekçilerin yanından geçerken onları sakın bir şekilde selamladı. Onlara göre Gideon kurtadam kokusu taşıdığı için kendi ırklarına aitti.

Siena'nın yaşadığı yer ufak bir oyuktan çok daha büyük ve derin bir mağaraydı. Hatta sıradan bir mağara denebilecek kadar basit değildi. Bir dağın merkezine oyulmuştu ve nefes kesici büyüklükte, ihtişamlı bir kale şekli verilmişti. Farklı katları olan muazzam ve sanatsal bir yerdi ve ayrıca ışıklandırma ve su boruları gibi ihtiyaçları da karşılanmıştı. Tümü kızılımsı kahverengi bir taştan yapılmıştı ve bu onlarca yıl sürmüş olması muhtemel, zor bir işti. Tıpkı Gideon'ın hatırladığı gibi kusursuz bir tasarımı vardı. Kraliçe'nin kalesinin görünürde bir tek, vakur girişi vardı. Gerektiğinde anında kapanabilir veya bekçilerle korunabilir, Kraliçe'nin ailesi ve tüm kasaba koruma altına alınabilirdi. Tıpkı tarihteki herhangi bir kale gibi sanki bir dağın içinde değil de gökyüzünün altındaymış gibi kale avlusunun etrafında başka evler de vardı. Sadece, kalenin korunması için yapılan gereksiz bir hendek ve kale kapısı yoktu. Zaten bir kaleye yeterince benziyordu ve bu tip şeylere ihtiyacı yoktu.

Gideon yürümeye devam ederek kendine güvenli bir şekilde kalenin ortak salonuna girdi ve odaların yerlerini ve taş duvarlara büyük bir titizlikle oyulan zarif şekilleri hatırladığı anda bir aşinalık duygusu hissetti. Ortak salon bile oldukça lüks bir şekilde dekore edilmişti; Siena'nın zenginliğini ve hayattaki pahalı şeylere olan düşkünlüğünü yansıtıyordu. En son bu kaleye geldiğinden beri çok büyük gelişmeler olmuştu. Kilimler, sanat eserleri, kaliteli halılar ve

on üç yıl... yani Siena tahta geçmeden önce burada olmayan diğer zarif dokunuşlar vardı. Giriş bölümü, Noah'nın Büyük Salon'unun iki katı büyüklüğündeydi fakat bir zamanlar Gideon'ın geçtiğindeki gibi birileri geçerken duvarları eskisi gibi yankı yapmıyordu.

Kaleye girer girmez karşılaşılan ortak salona girmek kolay olmuştu fakat Gideon'ın anladığı kadarıyla Siena'nın yanma gitmek o kadar kolay olmayacaktı. Kurtadam kraliçesi aptal değildi. Bulunduğu yere olan erişim noktalarını, sadece bir kez koklamakla basit iblis sihirlerini fark edebilecek, ihtiyar, fazlasıyla yetenekli kurtadamlardan başka birilerinin korumasına izin vermezdi. Neyse ki Gideon basit bir iblis değildi. Elbette, Gideon'ı bu tehlikeli göreve göndermeye karar verirken bunu Elijah da fark etmiş ve buna güvenmişti. Onun yapmak üzere olduğu şeyi başka kimse yapamazdı.

Şimdi ne yapacaksın?

Sadece izle. Ve çok sessiz ol. Kurtadamların çok çeşitli yetenekleri vardır ve bunların bazıları seni şaşırtabilir. Ne kadar az açık verirsen o kadar iyidir.

Damien'la olanlardan sonra sana inanıyorum, diye fısıldadı Legna ve sonra sustu.

Fakat Gideon, Legna'nın susmak dışında geri çekilmediğinin farkındaydı. Gergindi, her olasılığa hazırdı ve gerekirse Gideon'ı her şekilde korumaya kararlıydı. Legna'nın Gideon'ı korumaya yönelik güçlü içgüdülerini hissetmek, Gideon'ın ruhunu adeta bir zevk sarımsıyla sarıyordu. Bu, Legna kabul etmeye hazır olsa da olmasa da, ona değer vermeye başladığını gösteriyordu. Bu düşünce Gideon'a sandığından daha büyük bir zevk veriyordu.

Fakat Gideon bütün bunları daha sonra irdelemek üzere bir kenara bıraktı. Yaptığı şeye tamamiyle odaklanması gerekiyordu. Kurtadam bölgesi sessiz, her türlü amaç ve niyet için düşmanca bir bölgeydi. Siena'nın babası tarafından yönetilen ve üç yüzyıl süren her türlü anlaşmazlık ile uzun zaman süregelen saldırılardan sonra savaş sona ereli yalnızca on üç yıl olmuştu. Bir önceki kral, yalnızca

mal, zenginlik ve statü için savaştığında tatmin olan bir diktatördü. Fakat o tür varlıklar hiçbir zaman tatmin olmazdı. Yıllar boyu iblisleri kıskırttıktan sonra onları yenemeyeceğini anlayınca kendisini Noah'nın başına sürekli bela olarak tatmin etmişti. Adam kaçırmalar, yağmalamalar, her türlü işkence ve huzursuzluk yaşandıktan sonra Noah yüzyıllar geçtiğini ve yaşayan tüm kurtadamların iblislere karşı doldurulmuş olduğunu fark etmişti. Bir müdahale gerçekleşmediği takdirde, diktatör öldükten sonra bile asla barış olmayacaktı.

Bu nedenle Gideon'ı Kral'ın zindanlarına göndermişti. Bu gecenin, kurtadam kraliçesi için bir hakkaniyet gecesi olduğu açıktı. Ön taraftaki taht odasına girip çıkan sayısız kişiye ve buna neden olan sıradan konulara bakılırsa, Kraliçe'nin tebaası arasındaki anlaşmazlıkları gidermek için gerekli her türlü yaptırımını uygulamakla çok meşgul olduğu açıktı. Noah'nın da ayda bir kez buna benzer görüşme günleri olurdu. Yasaların uygulandığı o günlerde Konsey'in tüm üyelerinin bulunması şarttı. Her üyenin bir uzmanlık alanı vardı. Konsey üyesi Ruth'un sorun çıkaran davranışlarına rağmen Konsey'i bu derece dengeli yapan şey buydu. Onun bile işe yarar bir pozisyonu vardı. Diğerlerinin fikir ve seçimlerini sürekli sorgulaması üyelerin tüm dikkatlerini toplamalarına neden oluyordu. Düzgün bir şekilde hazırlanmadan Konsey'e bir şey sunan kişi, bakış açısını inatçı Ruth'un önünde savunmak durumunda kalırsa, büyük olasılıkla onun kılı kırk yaran tavrı nedeniyle başarısız oluyordu. Sonuç olarak, Ruth olmasaydı, Büyük Konsey'in oluşturduğu yasa ve uygulamaya karar verdiği eylemler o kadar iyi düşünülmüş olmazdı.

Gideon, etrafındaki odalardaki hareketliliği izlemeye son verdi. Bir grup izleyicinin taht odasından çıkışını ve yeni bir grubun toplanmaya başladığını gördü. Korumalar yeni grubun içeri girmesi için izin verdiğinde, Gideon da onlara katıldı. Korumaların normal olmayan bir koku alarak başlarını kaldırdıklarını fark etti fakat onlar herhangi bir hedefe yoğunlaşmadan Gideon içeri girerek kalabalığa karıştı. Bu her an fark edilmeyeceği anlamına gelmiyordu, bu

nedenle birinin onu fark etmesini beklemek yerine hızla Siena'nın anlaşmazlığa düşen taraflardan birini dinlediği yere giden kaliteli, mor halının üzerinde yürüdü. Tartışma konusu şikâyeti yapmış olan diğer taraf da Siena'nın sol tarafında, sabırsızlıkla bekliyordu.

Siena onun yaklaştığını neredeyse anında fark ederek birden başını kaldırdı ve altın rengi gözlerini ona dikti.

Kraliçe insan formundaydı. Muhteşem güzellikte bir kadındı ve altın rengi saçları öylesine saftı ki altından yapılan ince telleri andırıyordu. Saçları neredeyse Legna'ninkisi kadar uzundu fakat Legna'nın ipeksi, dalgalı saçlarına kıyasla Siena'ninkiler doğal kıvrıktı. Çevreleri bir yumruk kalınlığında olan büyük bukleleri döne döne sırtına ve göğüslerine dökülüyordu. Bir kedinin hatlarına sahipti, sinsi ve kavisli hatları egzotik ve muhteşem görünmesine neden oluyordu. Buna, elflerinki gibi tepeye doğru zarifçe sivrilen kulakları, yani insan gibi görünmeyen tek bölgesi de dahildi fakat kulakları bir fark aramak için çabalamayan kişilerin gözüne takılmayabilirdi.

Siena durumu anladığında ayağa kalktı ve korumalarını uyaran hafif bir ses çıkardı. Korumaları hiç vakit kaybetmeden ellerindeki baltalı kargılarla Kraliçe ve davetsiz misafirin arasında durdular. Korumalar, on boğanın görünümü ve gücünde, Gideon'ın kayda değer cüssesini bile gölgede bırakacak uzunlukta ve Elijah'nın becerilerini bile zorlayacak devasa, güçlü Minotorlar'dı.

Tahta çıkan basamakların ilkinde adımını atmış olan Gideon durdu. Ellerini bacaklarının üst kısmında birleştirdi, Siena'nın karşısında saygıyla başını eğdi ve Kraliçe ne yapmak istediğine karar verene kadar öylece bekledi. Bu itaatkâr duruşu Kraliçe'yi rahatlatmışa benziyordu. Gevşeyerek yavaşça oturdu ve yakınındaki bir hizmetkâra döndü.

"Jinaeri, toplantı salonunu boşalt," dedi, kadın hizmetçilerinden birine. Görüşmeleri yarıda kesilen şikâyet sahiplerine dönerek yatıştırıcı bir ifadeyle gülümsedi. "Beyler, bu tartışmaya devam edeceğimiz yirmi dört saat boyunca benim konuğum olacaksınız."

Bunun, onları mutlu etmeye yetip de artacak kadar eli açık bir çözüm olduğu belli oluyordu. İkisi de gülümseyerek ve heyecandan nabızları hızlanmış bir şekilde eğilip selam verdiler. Siena eli açık davetleriyle tanınırdı. Bu davetlere nail olmak sıradan vatandaşlar için bir onurdu.

Gideon oda boşalana kadar başını kaldırmadan beklemeye devam etti. Her ne kadar zayıf görünse de o da Legna da etrafta olup bitenlerin fazlasıyla farkındaydı. Gideon, Legna'nın şüpheleri ve gerginliğinin büyük bir kısmının biraz ilerisinde oturan muhteşem Kraliçe'den kaynaklandığını fark etti.

Taht odasının kapıları kapandığında çıkan ses, nispeten yalnız kaldıklarım gösteren son işaret oldu. Elbette buna tüm çıkışların önünde ve tahtın etrafında dimdik duran iki düzine koruma dahil değildi. Gideon başını kaldırarak Kraliçe'nin şüphe dolu bakışlarıyla buluştu ve sanki saf irade gücüyle amacını anlamaya çalışıyormuş gibi o meraklı altın rengi gözlerinin kendisini yavaş yavaş parçalara ayırmasına izin verdi.

"Silahlarım alın," diye emretti Kraliçe, sert bir şekilde. Tahtın başındaki korumalardan iki tanesi anında Gideon'ın üzerine atıldılar.

Fakat doktor az önce durduğu yerde değildi. Onun yerine yerde yuvarlanarak minotor silahlarının erişim alanından çıktı.

Kıvrak bir çeviklikle ayağa kalktı, solunda duran korumanın üzerine atlayacakmış gibi yaptı ve minotoru, saldırdığını sanarak silahını savurmaya zorladı. Baltalı kargının çelik ucu çok ağır olduğu için silah büyük bir hızla savruldu. Minotor silahı savurduğunda, hamlesi tamamlanana kadar geçen sürede savunmasız kaldı. Bu vakit, Gideon'ın gelişmiş refleksleriyle ona üstünlüğünü kanıtlaması için yeterli oldu.

Koruma hemen ardından üzerine atılan ve havalanarak boynuzlarına çıkmak için onun silahını kullanan iblisi gördü. Bu oldukça cesaret gerektiren bir hareketti çünkü boynuzlar başlı başına tehlikeli birer silahtı ve kurbanı tek bir hamlede yakalayıp minotorun güçlü

boyun kaslarının bir hareketiyle öldürebilirlerdi. Fakat koruma bu sıradışı hamleden şaşkına dönmüş olmasaydı bile Gideon onun ulaşamayacağı kadar uzaklaşmış olacaktı. Minotor zihnini toparladığında, sırtının ortasına yediği tekmeyle iki büküm oldu. Tabii onun gibi bir yaratık için “iki büküm” ifadesi dizlerinin üzerine çöktüğü anlamına geliyordu. Yine de bu iblis için bile oldukça etkileyici bir hamleydi.

Gideon diğer düşmanına döndü ve diğer kargının sapını sert bir şekilde kaburgalarına yedi. Bu darbe Kadim’in ayaklarını gerçek anlamda yerden kesti, kaburgalarının kırıldığını duyan tek kişi Legna değildi. Fakat bu yaralanma onun kadar sıradışı bir güç ve beceriye sahip olan şifacı için hiçbir şeydi. Darbenin yarattığı hızla yuvarlanmayı bitirdiği sırada kaburgalarının yarısı iyileşmişti bile.

Gideon yeniden ayağa kalkarak korumalardan birine döndü, ikincisini de gözleriyle takip ederken eşinin, zihnindeki yumuşak fısıltısını duymak için başını hafifçe yana eğdi. Kadim iblis gülümsedi ve nadiren gösterdiği fakat etkileyici bir manzaraya neden olan sivri dişleri taht odasındaki gaz lambalarının ışığında parıltıladı. Legna’nın stratejisini uygulayarak bacağına bağlı hançerlerden birini inanılmaz bir hızla çıkardı ve üzerine savrulan kargıdan kaçmak için çevik bir hareketle eğilirken fırlattı. İkinci hançeri de alarak tam fırlatmak üzereyken durdu.

“Dur!”

İblis ve Kraliçe bu emri aynı anda bağırdıkları sırada korumalar duraksadı. Hayrete düşen minotorlar şaşkın bakışlarını kraliçelerine çevirdiler ve her biri de gördükleri manzara karşısında şok içinde burunlarından soludular.

Kurtadam kraliçesi tahtında arkasına yaslanmış, göğsü şok ve panik içinde inip kalkarken kocaman açtığı gözlerini neredeyse şakağına dokunan ve saçlarına saplanarak onu tahtın üzerinde hareketsiz bırakan hançerin sapına bakıyordu.

Gideon’ın gülümsemesi büyüdü ve elindeki hançeri çevirerek düşmanlarının gerilmesine neden oldu.

“Iskalamak için attım,” dedi tehlikeli bir ifadeyle, gümüş rengi gözleri uyarırcasına parlarken.

Taht odasında, Siena’nın soluk alıp verışı dışında çıt çıkmıyordu. Sonra birden kısa ve şehvetli bir kahkaha atarak herkesin dikkatini çekti.

“Gideon, seni pislik, o hançerde gümüş var!”

“İkisinde de var,” diye düzeltti İblis. Gergin duruşundan çıkarak rahatladı ve eşinin ustaca bir hareket olduğu kadar aynı zamanda ona özgü olduğunu fark etmesine neden olacak şekilde ikinci hançeri tek bir hareketle kınına koydu.

İblis tahta giden basamakları çıktı, Kraliçe’ye yaklaştı ve tüm kalede veya kasabada kimsenin yapamayacağı bir şey yaptı. Hançerin sapını kavradı ve kuvvetlice çekerek tahtın ahşap yüzeyinin derinliklerine saplandığı yerden çıkardı. Hemen ardından hançeri güvenli bir şekilde yerine koyduktan sonra saygı dolu bir şekilde basamaklardan indi. Arkasındaki korumalara baktı ve bir minotor diğerini yerden kaldırmak için elini uzatırken onu gözlerinden çok duyularıyla dikkatlice izledi.

“Bizim sarayımızı şereflelendirmeyeli uzun zaman oldu, Gideon,” dedi Siena. Kurnazca bir gülümsemeyle saçlarını savururken gür sesi taş odada yankılandı. Gideon’ın keskin gözleri, bıçağının saplandığı saçların ucundan damlalar şeklinde akan kanı dikkatlice inceledi. Esnek, yaşayan saçlara verdiği zarar önemsizdi çünkü Gideon kesinlikle ona zarar vermeyi amaçlamamıştı. Kraliçe’ye aşağı yukarı bir düzine kâğıt kesiği kadar acı veren küçük yaralanmalar çabucak iyileşebilirdi. Eğer ona zarar vermek isteseydi, altın tellerin büyük bir bölümünü kesmesi kolunu kesmesiyle aynı anlama gelirdi.

“Yanlış hatırlamıyorsam bir zamanlar senin tutsağındım,” diye hatırlattı Kraliçe’ye. Legna, Kraliçe’nin onu istediği gibi kullanabildiği fikrine kıs kıs gülünce Gideon onun zihnindeki sesini susturdu.

“Ah, evet, haklısın. Neredeyse unutmuştum. Fakat onlarca yıl önce kötü ayrılmamıştık bu nedenle bir çeşit öç almaya gelmediğini düşünüyorum.”

“Hayır, Ekselansları. O kadar aşağılık seviyede biri için bana oldukça iyi davranmıştın. Ashna bakılırsa bana gösterdiğin misafirperverlik için her zaman minnettar kalacağım.”

Bu cümle, Legna'nın kahkahalarını bastırmakta Gideon'ın herhangi bir uyarısından daha etkili olmuştu. Gideon aniden, Legna'nın kurtadam kraliçesine karşı yenilenen ve fazlaca düşmanlık barındıran hislerini fark etti.

“Pekâlâ, söyle bakalım, Gideon, bu gece misafirperverliğimi göstermem için mi geldin?”

Sesinden, altın sarısı kaşlarını ve dolgun dudaklarının bir köşesini sinsice kaldırışından ima ettiği şeyi anlamamak mümkün değildi. Kraliçe bu kez daha yavaş bir şekilde ve uzun boylu bedeninin dikkat çeken güzelliklerini ağır ağır göstererek ayağa kalktı. Üzerinde sadece basit, altın renkli bir sutyen vardı. Bu sade kıyafet onun muhteşem ve dolgun göğüslerini ortaya çıkarıyordu. İnce kalçasının etrafında kalın, altın bir zincir vardı; uzun bacaklarının ön ve arka kısımlarındaki kalın tüllerin durmasını sağlıyordu. İnce belinin etrafında ise daha ince bir zincir vardı ve parlak altın onun belirgin karın kaslarının sıklığına, yanlardaki içe doğru kavislere dikkati çekiyordu. Üzerindeki son şey ise bulunduğu makamın kolyesiydi; altın ve aytaşından olan bu gerdanlık, kurtadam veya başka herhangi bir tür Gece Gezgin'i'ne onun kim olduğunu açık eden, türünün tek örneği bir tasarımdı.

Tahttan inen basamakların ilkinde yaklaştı ve yukarıdan Gideon'a bakarak yavaşça inmeye başladı. Bedeninin her hareketi, kasıtlı olarak yapılan şehvetli bir dansı andırıyordu. Altın cilveli bir şekilde hareket ediyor ve parlıyor, incecik kumaşlar hareketinin yarattığı esintiyle dalgalanıyordu. Kurtadamlar oldukça seksi yaratıklardı, hatta iblislerden bile daha seksi olurlardı ve bu seksapel, Kraliçe'nin yaklaşan vücudunun her bir hücresinden yayılıyordu. Bu Gece Gezginleri, yalnızca eskiden beri hayvansı dürtülerin genetik taşıyıcıları değillerdi; onlar saf hayvani yaratıklardı ve hayatlarının üçte birini

zeki bir canavardan biraz daha fazlası olarak geçirirlerdi. Bu gerçek, güzel Kraliçe'den doğanın kalbinin şiddetli atışları gibi yayılıyordu.

Gideon, düşüncelerinin kıyısında hafif, düşmanca bir duygunun belirdiğini hissetti. Bunun kaynağının tüm kontrol ve objektifliğine rağmen kıskançlığa herkes kadar duyarlı olduğunu gösteren Legna olduğunu fark etti. Kraliçe, Gideon'dan üç adım uzakta durdu; onu bir kez daha incelerken kendi muhteşemliğiyle gurur duyan bir havası vardı.

Tanrım, bir de bir Kraliçe'nin tam bir elbiseyi alabilecek kadar zengin olduğu düşünülür, diye yorum yaptı Legna umursamaz bir alaycılıkla.

Gideon hiç de hoş olmayan bir pozisyonda sıkışıp kaldığını fark etti. Kraliçe'ye iyi niyet gösterirken aynı zamanda Legna için farklı olan bu duyguyu huzurla karşılaşmasını sağlamak zor olacaktı. Sonuçta amacı ikisini de kırmak değildi ve şu anda bunu başarabilmesi hiç olası görünmüyordu. Bu, kontrol altında tutabildiği sakinliğini bile bozmaya yetecek bir durumdu. Alnında hafif bir nem tabakasının belirdiğini hissetti.

“Benim evime silahlı bir şekilde geldin. Neden?”

“Eskiden seni alkoymuş kişilerin inine girecek olsan sen daha farklı mı davranırdın?” diye karşı çıktı Gideon. “Noah'ın sarayına davet edilseydin, silahlarını bırakır mıydın; şimdi bile saçlarının arasında gizlemiş olduğun silahları mesela?”

“Her zaman en zekileri sen oldun.” Kahkaha attı. Gülümsemesi ve espri yapması odadaki gerginliği büyük ölçüde azalttı. Ciddi hareketlerle iblise yaklaştı. Yürümeye devam etti ve Gideon da onun yanında yürümeye başladı. Kraliçe, Gideon'ı uzun zaman önce yaşadığı mağaranın derinliklerindeki odalara doğru ağır bir tura çıkardı.

Onun yatak odası bu odalardan biri olmasa iyi olur, diye uyardı Legna. Kıskançlığı neredeyse elle tutulabilecek kadar şiddetliydi.

Hayır, Neliss. Öyle olmadığına garanti verebilirim.

Ve bu konuda sözüne güvenmemi mi bekliyorsun?

Güvenmeni tercih ederim. Fakat...

“Gördüğüm kadarıyla hâlâ kendine bir eş bulmamışsın,” dedi Gideon, Siena’ya.

“Ve benim gördüğüm kadarıyla hiçbir zaman yapmayacağını iddia etmene rağmen kendine bir eş bulmuşsun. Her yerinde onun kokusunu alabiliyorum. Oldukça... enfes biri olmalı.” Siena’nın sözcük seçimi tahrik ediciydi ve Gideon’ın zihninde yarattığı görüntü nedeniyle gülümsemesine neden oldu.

Bu teoriyi kesinlikle denemem gerekecek, dedi düşüncelerinde.

Cevap gelmedi fakat Gideon, Legna’nın o an cevap vermesini engelleyen şeyin karmaşık duygularının yarattığı şaşkınlık olduğunu biliyordu.

“Tavsiye ederim,” dedi, içten bir şekilde. “Özellikle de senin durumunda. Bu, bakire kraliçe konumunu korumaktan çok daha tatmin edici bir şey, Siena.”

Bakire mi? O mu?!

“Evet,” dedi Siena, o şehvetli dudakları bir gülümsemeyle kıvrılarak. “Kulağa her ne kadar hoş gelse de, beni hayatımın sonuna kadar bir erkeğe zincirleyecekse bedenimin arzularını kolaylıkla görmezden gelebilirim.” Sesindeki aşağılayıcı ifadeden, tüm o doğal seksiliğine rağmen şişe geçirilip pişirilmeyi tercih edeceği belliydi. “Modası geçmiş, iğrenç bir genetik yatkınlığın beni yönlendirmesine izin vererek tüm hayatım boyunca tek bir kişiye bağlanmayı seçmek,” dedi, “büyük haksızlık olur.” Şehvetli ve abartılı bir şekilde iç geçirdi. “Ne kadar eğlenebileceğimi bir düşünsene.” Sonra anında ciddileşti ve onu yıllar önce sırdaşı olan Gideon olarak görerek konuşmaya başladı. “Bir krala ihtiyacım yok, bu nedenle kral olacak bir sevgili bulmak gibi bir arzum da yok. Yani, görünüşe göre kalan günlerimi de bir bakire olarak geçirmem çok olası.”

“Bu sözlerin tanıdık bir tınısı var,” dedi.

“Evet, biliyorum. Ve artık senin bir eşin var.” Başını yana eğdi ve açık seçik bir merakla derin bir nefes alarak Gideon’ın kokusunu

içine çekti. “Şanslısın, Gideon,” dedi, içten bir şaşkınlık ve Gideon için hissettiği mutlulukla. “Eşinle birbirinize mühürlenmişsiniz. Anladığım kadarıyla bu senin insanların için nadir rastlanan bir olay. Sana mutluluklar dilerim.”

“Teşekkürler,” diye nazikçe cevap verdi Gideon.

“Fakat belki de kızı yatağa atmış olsaydın, beni bu kadar kıskanmazdı.”

Gideon Siena’nın haylaz bir ifadeyle göz kırptığını ve Legna’nın zihninde öfkeli bir şekilde haykırdığını fark ederek arada kaldığı için kendisini tutamadan hırladı.

“Siena, buraya yatağa girmek için gelmedim. O yüzden lütfen biraz merhamet eder misin?”

“Nasıl istersen. Bana neden geldiğini söyle,” dedi, birlikte kocaman altın çeşmelerle dolu bir odaya girerlerken.

Bu çeşmelerin etrafında her türlü şekil, tür ve cinsiyetten kurtadamların bulunduğu bir küvet vardı. Tüm bu yaratıklar, Siena ve Gideon’ın önünde uzanan ve bir futbol sahası genişliğinde ve uzunluğunda olan küvette yıkanırken kürklerini veya tüylerini yıkama ya da soyunma gibi farklı aşamalarda idi. Gideon yanlışlıkla çıplak bir kadını görüp onu kıskanç iblisin gazabına mahkûm bırakmamak için başka tarafa baktı.

“Senin tebaan arasında benim türümden olanlara saldırarak savaşı yeniden başlatmaya karar vermiş olabilecek kişilerin varlığından şüphelenmek için bir nedenin var mı?” diye sordu Kraliçe’ye.

Siena dönüp ona baktı ve bir an düşünürken altın rengi gözleri parıltıladı.

“Bu işle bir ilgim olduğunu düşünmediğine sevindim.”

“Hayır, Siena. Konsey’de hâlâ senin kafana koymuş olabileceklerinden korkan birçok kişi olmasına rağmen mahkûmiyetim boyunca seninle geçirdiğim yıllar ikimizin de birbirimizin türüne karşı olan bakış açılarımızı etkiledi.” Gideon bunun en başından beri Noah’ının amacı olduğunu hatırlayarak gülümsedi. Gideon zarafeti ve derin

Bilgeliğiyle bir gün kraliçe olacak genç kıza kendisini sevdirmişti. “Taht odasındaki soytarılarla cesaretimi test etmek dışında, önemsiz çatışmalar çıkarmayacak kadar yüce birisin. Seni, başımıza gelen olay kadar önemli bir şey yapmam gerektirecek kadar kızdırmadığınızı biliyorum.”

“Halkım arasında isyancılar varsa, onları genellikle yeterince çabuk bulurum. Neler olduğunu anlat.”

Gideon olabildiğince az ayrıntı vererek çabucak olanları anlattı. Kurtadam Kkraliçesi onu dikkatle dinledi.

“Hayır. Gideon, aramızda kavgalar çıkabilir fakat böylesine özel ve zalim bir saldırı düzenlemek... Etik değerlerimize göre, bebeklerimizin hayatta kalması bizim için ilk sırada gelir ve buna çok saygı duyduğumuz için en kötü düşmanlarımızın bebeklerine saldırmak gibi bir eylemi bile oldukça canavarca görürüz.”

“Bunları söyleyeceğini hissetmiştim fakat bundan kesinlikle emin olmamın önemli olduğunu anlarsın. Tek düşündüğümüz, sizden bir suçlunun kaçmış olabileceği ve bizim bundan haberimiz olmadığı olasılığıydı.”

“Haklısın, elbette. Değerlendirilmemiş olasılıklar bırakmak stratejik olarak akıllıca olmaz. Senin ve sanırım halkın hakkında öğrendiğim bir şey varsa, o da strateji konusunda aptallık etmediğinizdir.” Kısa bir süre duraksadı. “Gideon, bence artık Noah ve benim masa başına geçme zamanımız geldi. En azından elçi değişimi konusundaki değişkenleri konuşmalıyız. Bu tip pozisyonları ayarlar ve işleme koyarsak, bu tür bilgi eksikliklerini en aza indirgeriz. Birbirimizle iletişim kurmamamızın tek sonucu güven eksikliği olur. Kendimizi bizim bile emin olmadığımız sebeplerle savaşa girmiş buluveririz.”

“Sence halkın, meclislerinde bir iblisin varlığını kabullenmeye hazır mı?”

“Bence yeterince zaman geçti. Bu pozisyon için seni isterdim fakat Konsey'deki görevlerin ve yeni eşinin seni yeterince meşgul

edeceğini düşünüyorum. Belki de sen kendi yerine birini önerebilirsin, ne dersin?”

“Eminim bunu yapabilirim. Sen de kendi elçin olarak çok zeki, istekli ve bizlere karşı önyargılı olmayan birini seçtiğinden emin ol. İblis meclisinde kapalıları açmak açık fikirli olmayı gerektirir. Bu arada, senin Noah’yla görüşme isteğini de bildireceğim. Verdiği cevabı da sana kendim göndereceğim.”

“Seni bekleyeceğim. Bu arada, gözümden kaçan bir şey olup olmadığını öğrenmek için istihbaratları gözden geçireceğim.”

Siena ona döndü, parmağından bir yüzük çıkararak Gideon’a verdi. Bunu yaparken kasıtlı olarak ona dokunmamaya dikkat etti.

“Bu, rahatsız edilme korkusu olmadan kendin olarak saraya girip çıkmanı sağlayacaktır. Artık kendini gizlemek için bir şeyler yapmana gerek yok. Bana yaklaşan şeylerin gerçek hallerinde olduklarını bilmeyi tercih ederim. Gelecekte bunu hatırlarsın.”

“Beni fark edebilme yeteneklerinden hiçbir zaman şüphe etmedim, Siena. Bu nedenle sihri olabildiğince çabuk bozdum. Bilgi için ve bunun için teşekkür ederim.” Yüzüğü güvenli bir şekilde avcuna alıp elini yumruk yaptı. Zarif bir şekilde eğilerek selam verince Kraliçe’nin gülümsemesine neden oldu.

Bir dakika sonra ölümün pençelerinden kurtarılracasına çekildiğini hissederek belirgin bir pıt sesiyle kayboldu. Gideon’ın kaybolmasının ardındaki kıskançlık dürtüsü Kraliçe’nin kahkahalarla gülmesine ve yan tarafında bir sancı hissederek oturmasına neden oldu. Gideon’ın eşinin sahiplenici davranışları, buna hiç gerek olmadığı gayet açık olduğu için Kraliçe’yi eğlendirmişti. Görünmez kadın bir an düşünseydi, bu olasılığın kesinlikle imkânsız olduğunu görebilir ve bu kadar kendine güvensiz davranmazdı. Sonuçta Siena kendisine asla bir erkeğe, en azından iblis bir erkeğe tutulması için izin vermezdi.

10. BÖLÜM

Gideon kendi evinde belirir belirmez dönerek Legna'ya bakındı. Salonda olmadığı için onu aramak için koridora girdi. İçgüdülerini ona mermer basamaklardan çıkmasını söylediği için basamakları üçer üçer çıktı. Doğrudan kendi yatak odasına yöneldi, açık kapıdan içeri girdi ve onu nihayet gördü.

En büyük vitray pencerenin altındaki rahat ve sessiz koltuğu tercih etmişti. Bacaklarını altına almıştı ve şalı omzundan gelişigüzel dökülüyordu. Ay ışığıyla aydınlanan penceredeki şekiller çıplak tenine vuruyordu. Pencerenin hemen dışındaki büyük bir ağaç rüzgârla şiddetli bir şekilde sallandı. Hareket eden dallar, dışarıdaki ay ışığıyla gölge oyunu yaparak Legna'nın teninde dans eden renkli perileri andırdı.

Legna dönüp ona baktıktan sonra ayağa kalktı. Şalı omzundan tamamen düştü; görünüşe bakılırsa dikkatini vereceği son şey oydu. Ona sarılacak olmanın verdiği tatmin duygusuyla sevinerek aceleyle Gideon'ın yanına gitti. İpek ve boncukların sesi odadaki sessizliği bozarken, dışarıdaki şiddetli rüzgâr onun yaklaşıırken çıkardığı sesi neredeyse bastırdı. Kollarını onun boynuna sararak kendisini Gideon'ın kollarına bırakırken hevesli ve güzeldi. Hiç bitmeyecek gibi geçen bir dakika boyunca bedenini Gideon'inkine mümkün olabilecek her yerleri dokunacak şekilde bastırdı. Gideon yüzünü

onun boynunun o tatlı kavisine gömdü ve nefesini kesmemeye özen göstererek onun sıcak, canlı kokusunu içine çekti.

Gideon'ın kendisine yalnızca bir anlığına sarılmasına izin verdikten sonra geri çekilerek kollarından kurtulması Gideon'ı şaşırttı. Gideon karşı koymamasına rağmen iki elini birden kullanarak Gideon'ın parmaklarını açmak için sol eline uzandı. Altın ve ay taşından yapılan yüzüğü avuundan çekip aldı ve cilalanmış ahşap zemine dikkatsizce fırlattı. Bu önemsiz yüzüğün yerde karanlığın içine yuvarlanması onu tatmin etmişe benziyordu.

“Ona ait hiçbir şeyi takmayacaksın,” derken sesinde tartışmaya yer yoktu.

Bu emir Gideon'ın hoşuna gitti. Yüzüğü takmak gibi bir niyeti yoktu. Yüzük, Noah'nın seçeceği ve Siena'nın meclisine gidecek elçi içindi ve bu kişinin Gideon olmayacağı kesindi.

“Kıskandın mı, *Neliss*?” diye takıldı, elini onun boynuna sarak onu bir kez daha kendisine çekerken. “Böyle önemsiz duygulara kapılmak sana göre değil.”

Legna kaşlarını çattı ve Gideon'ın onu kendisine çekme çabası karşısında gerildi.

“Hislerimin önemsiz olduğunu mu düşünüyorsun?” diye sordu. “Yalnızca kıskançlığımın mı yoksa tüm duygularımın mı öyle olduğunu düşünüyorsun?”

Sorusundaki öfke, Kadim'in duraksamasına neden oldu. Zekâsı için bir alıştırma olarak sonuçlanacak da olsa eve başka bir kavgaya tutuşmak için gelmemiştir. Legna'nın böylesine saçma bir şekilde onu sahipleneceğini düşünmemiştir. O genellikle mantık konusunda oldukça dengeli davranırdı. Onun Gideon'la bu kadar uyumlu olmasını sağlayan en önemli şey anlayış kabiliyetiydi.

“Ah, anlıyorum,” diye hafif bir şekilde tısladı aniden. Tüm bedeni gerildi ve ona direnmeye başladı. “Sanırım bunların hepsi sana çocukça ve mantıksız geliyor.”

“Elbette öyle geliyor,” dedi Gideon, sabırsız bir şekilde. “Bu şekilde davranan ben olsaydım, sen benim aptalca ve mantıksız davrandığımı düşünmez miydin?”

“Aptalca! Şimdi de aptalca davranan biri mi oldum?” Magdelegna onun elinden ani bir hareketle kurtuldu ve yetişemeyeceği kadar uzaklaştı. “Anlıyorum,” dedi öfkeli bir şekilde nefes vererek. “Tüm bunlardan, birbirimize söylediğimiz onca şeyden sonra bile hâlâ benim bir çocuk olduğumu düşünüyorsun! Senin için bu yalnızca geçici bir öfke nöbeti!” Saklamadığı bir aşağılama ifadesiyle onu baştan aşağıya süzerken gümüş rengi gözleri öfkeyle yanıyordu. “Neyse, en azından benim duygularım var! En azından normalim ve gerçeğim ve bu hayatta hissetmemi sağlayan canlı ve atan bir kalbim var!”

“Geçici duygularına kapılarak düşüncesizce davrandığını söylemek istiyorsun yani,” diye sert bir şekilde karşı çıktı. “Bir dakika önce bana sarılmak için sabırsızlanıyordun, şimdi ise beni geri çeviriyorsun... tek sebebi de kaprislerin. Söylesene Legna, bunda ne gibi bir fayda görüyorsun? Savaşların şu anda yaptığın şey nedeniyle çıktığını göremiyor musun? Basit bir nedenle aniden yükselen öfken yüzünden farkına bile varmadan her şey bir çığ gibi kontrolünden çıkmış olur. İstiyorsan bu çığın içinde yuvarlanabilirsin fakat bunu benden isteme!”

“Seni gururlu, kendini beğenmiş, pislik!” derken yüzü öyle güzel bir öfkeyle kızardı ki neredeyse Gideon ona anlatmak istediği şeyi unutacaktı. Duygusallığını bir dereceye kadar kontrol edemediğini anlayabiliyordu. Sonuçta o bir empattı ve onların ilgilendikleri en önemli şey duygulardı fakat kendisini kontrol etmeyi öğrenmesi gerekiyordu yoksa ikisinin arasındaki bu ilişki asla düzgün bir şekilde yürüyemezdi. “Tabii,” dedi Legna derin bir alaycılıkla, Gideon’ın düşüncelerine karşılık olarak, “hata benim. Çocuk olan benim, Kadim olan ise sensin. Bu konuda yanılmana imkân yok.”

“Legna,” diye uyardı Gideon, ciddi bir sesle.

“Bu teorini bir deneyle test edelim, ne dersin?” diye karşı çıktı öfkeli, delici bakışlarıyla aniden nefes vererek. “Göster bana. Sahip olduğun yüce kontrolünün faydalarını göster bana, Gideon. Kalbimi paylaşma yeteneğim bana yakın aile ilişkileri, çok sevdiğim dostlar ve bana çok ihtiyaç duyan kişilere yardım etme cesareti kazandırdı. Senin soğuk ve duygusuz hareketlerin sana bunları kazandırdı mı? Ailen nerede? Dostların nerede? Ah, sen başkalarına yardım ediyor ve o muazzam gücünü kullanıyorsun, Kadim fakat başarılı olup olmadığın umurunda mı? Hastalarının yaşaması veya ölmesi seni ilgilendiriyor mu?”

“Elbette ilgilendiriyor!” diye hırladı ve Legna onun zihnindeki hassas noktaları zorlarken Gideon’ın bedeni içgüdüsel bir hareketle onu korkuturcasına yaklaştı. “Hastalarım konusunda beni duygusuzlukla suçlamaya kalkma sakın, Magdelegna. Hiçbir fikrin yok benim neler...” Öfkeyle başladığı cümleyi bitiremedi ve derin nefes alarak sakinleşmeye çalışırken ellerini yumruk yaptı.

“Hissettiğinden mi?” diye cümlesini bitirdi Legna, onun kendisini kontrol etmeye çalışmasını umursamadan. “Neler hissettiğin hakkında hiçbir fikrim olmadığı konusunda çok haklısın! Çünkü bilmeme izin vermiyorsun! Kendine bile izin vermiyorsun! Söylesene Gideon, tüm bu denge ve kontrollü şefkat duygusu sana ne kazandırıyor?”

“Hiç anlamaman en iyisi olur,” diye sert bir karşılık verdi.

“Kader aşkına, sesindeki aşağılamayı duyabiliyor musun?”

“Bu aşağılama değil!”

Gideon ona arkasını dönüp uzaklaşmak, aralarına mesafe koymak istedi fakat bedenine söz geçiremedi. Kavga ederken bile Legna’nın içinde yarattığı büyüünün çekim gücü aynıydı. Onu her ne kadar kendisinden uzaklaştırmak istese de, ona olan arzusu daha kuvvetliydi. Sanki bu yetmezmiş gibi, Gideon’ın uzak bir geçmişte bıraktığı günahlarını yüzüne vuruyordu. Ah, ateşle oynadığından haberi olmadığı kesindi ve Gideon’ın bu konuda bir söz hakkı varsa, o zaman Legna’nın bunlardan bihaber olmasını sağlayacaktı. O sırlar

geçmişin derinliklerinde kalacak ve onların sonucu olarak dönüştüğü adamın hayatında bir yerleri olmayacaktı.

“Gideon.” Legna’nın tüm ses tonu aniden değişti ve öfkeli bir tondan, Gideon’ın iç huzuru için çok daha büyük bir tehlike arz edebilecek bir yumuşaklığa dönüştü. Legna istediğinde, sesinin gücünü diğerlerini etkilemek için kullanabiliyordu. Bunun için herhangi bir çaba harcamazken bile Gideon’ı etkiliyordu ve bu nedenle şu anda onun hâkimiyetine teslim olmak için iki kat etkilenmişti. “Birilerini iyileştirirken, içindeki inceliği ve yumuşaklığı görüyorum. Hem içte hem de dışta çok sessiz olsan da bu, senin hastalarını ne kadar önemseydiğini gösteriyor. Fakat bu sessizliği neden bu kadar gerekli görüyorsun?”

Legna az önceki öfkesini terk etti ve bir cevap almak için her yolu kullanmaya karar vererek ona yaklaştı. Önü açık deri ceketinden görünen göğsüne uzandı ve parmak uçlarını pamuklu gömleğinin üzerinde gezdirdi. Gözlerini kapadı ve empatik duyularını gizlemekten Gideon’a odakladı. Ona bu kadar yaklaştığında Gideon’ın tam olarak nasıl hissettiğini anlamaya çalıştı. Bir şey hissettiğini bilmeye ihtiyacı vardı. Herhangi bir şey. Hayatının geri kalanını onun için veya herhangi biri için bir şeyler hissetmeyi reddeden bir adamla nasıl geçirebilirdi ki?

Hazırda tuttuğu soğuk ve duygusuz duvara rağmen, Legna bugün, belirgin çatlakların oluştuğunu ve kendisine çekildiğini hissediyordu. Duygular. Bunlar Gideon’ın her zaman çabucak baş edebildiği veya bastırabildiği ufak duygu çalkantılarıydı fakat hızla saklayabilmesine rağmen sonuçta onlara sahipti. Hatta Legna onun bunlardan zevk aldığını bile düşünmüştü... Legna’nın davranışlarından ve onun nasır tutmuş davranışlarına olan etkisinden zevk alıyordu. Legna, onun tüm bu davranışları üzerine bir gölge gibi düşmüştü. Bu konuda yanılıyor olamazdı!

Ellerini onun göğsünden yukarı kaydırarak her dokunuşlarında onları ele geçiren büyüünün kurbanı olması için kasıtlı olarak uğ-

raşıyordu. Bunu kendi yararına kullanarak Gideon'ın kendine izin verdiği takdirde hissedebileceği her türlü duyguyu sakladığı mahzene giden bir yol olarak görüyordu. Parmaklarını onun geniş omuzlarına takarak onları geriye gitmeleri için zorlayacak kadar itti. Bir dakika sonra Gideon'ın deri paltosu omuzlarından düştü fakat Legna onu yakaladı ve hafifçe geri çekilerek onu yakında duran bir sandalyenin arkasına astı. Ama ellerini onun üzerinden tamamen çekmedi ve Gideon farkında olsa da olmasa da diğer elinin parmaklarıyla ona dokunmaya devam etti.

Gideon onun neyin peşinde olduğunu anlamadı fakat onun dokunuşunun sıcaklığı içine işlerken gergin kalması veya kendisini koruması güçtü. Yine de onu bu şekilde ele geçirmesine izin vermeyecekti.

Legna ona bir kez daha yaklaştığında, “Bu konuda asla fikrimi değiştiremeyeceksin, Magdelegna,” dedi Gideon, hafif bir öfkeyle. “Benim böyle bir adam olduğumu kabul etmek zorundasın. Senin yaşının iki katı ya da belki daha fazla süredir böyle biriyim. Beni değiştirmeyi düşünmen aptallık olur, Legna.”

Legna şimdilik onu duymazdan gelmiş gibi bir periyi andıran dokunuşlarını onun eldivenine götürdü. Artık zamanın onun için bir önemi yokmuşçasına eldiveni yavaşça çıkardı. Kendisini tamamen hareketlerine, duygulara ve yaptıklarının neden olduğu tepkilere vermişti. Bu kadar basit bir hareketin böylesine erotik olması çok tuhaftı fakat kesinlikle öyleydi.

“Uzun zamandır değişmemiş veya duygularını ele vermemiş olman,” dedi alçak sesle, “öyle kalacağın anlamına gelmez.”

Legna, eldivenleri de paltoyu astığı sandalyenin üzerine koyduktan sonra gelip Gideon'ın tam karşısında durdu. Gözleri öylesine inatçı ve meydan okurcasına bakıyordu ki Gideon onun fena halde baştan çıkarıcı olduğunu düşündü. Derinlerinde, içgüdülerinin hâkim olduğu bir tarafı, Legna'nın onun karşısına böylesine cesurca dikilmesinden dolayı geri çekilerek ona değerini kanıtlaması için Gideon'ı zorladı.

Legna onu yumuşak, ufak hareketlerle ve Gideon'ın yanlış olduğunu tecrübelerinden bildiği hedeflerle baştan çıkarmaya devam ederken, Gideon dikkatini ve tepkisel olarak hızlanan nefesini ve kan akışını sabitlemeye çalışarak başını iki yana salladı. Legna onun etrafında yavaşça dolanarak ateşli ve derin bakışlarıyla onu baştan aşağıya süzdükten sonra parmak uçlarını Gideon'ın sol bacağındaki hançerin kınına kaydırırken Gideon elinden geldiğince hareketsiz durdu. Deri kayışı açışında alışılmadık bir şey yoktu fakat sonra işini bitirerek parmaklarını kıvırdığında ve tırnaklarını bacağının iç kısmında kaydırarak üstteki kayışa çıktığında Gideon'ın tüm bedeni ile ruhu ani bir arzuyla gerildi.

Legna onun aralarındaki temasın neden olduğu boğuk bir sesle küfrettiğini duydu. Dudaklarında sinsi, bilmiş bir gülümseme belirdi. Çıkardığı kını diğer eşyalarının üzerine bıraktı. Sonra elini kasıtlı bir hareketle onun sırtının alt kısmında, kalçasının bir yanından diğerine gezdirdi ve Gideon'ın arkasından geçerek diğer bacağının önüne geldi. Ona da ilkinde yaptıklarını yaptı fakat yine de hareketleri Gideon'ın bedenini sanki bu hareketleri beklemiyormuş gibi hayal edemeyeceği şok dalgalarıyla uyardı.

Tek eliyle onun üzerindeki son silahı çıkarırken, diğer eli de bacağının üst kısmındaki sıkıca kasılmış olan kasın üzerinde kaldı. Gideon hiç kımıldamadan dururken bedeni büyük bir farkındalıkla kasılmış, dikkati onun her bir hareketine ve dokunuşuna odaklanmıştı. Legna derinlerde, ilkel benliğinin olduğu tarafında, onun tüm arzu ve ilgisinin parmaklarının ucunda olduğunu biliyordu.

“En güzel duyguların sana çabucak getirebileceği olumlu hazzı bir düşün, Gideon. Olumsuz olanları görerek sana verebilecekleri zarardan dolayı duygularını inkâr edemezsin. Şu an hissettiklerini düşün. Bundan bu kadar kolay vazgeçer miydin?”

“Bu ihtiras. Birbirine uyum sağlayan kimyalarımızın neden olduğu fiziksel bir arzu hali..”

“Ah, bu kadar mı?” diye sordu kışkırtırcasına, şehvetli ve sıcak bedenini ona yaklaştırmak Gideon’ın kendisini sıkarak karşı koymasını umursamadan ona sokuldu ve bir kedi yavrusunun aldığı zevkle yüzünü onun göğüs kaslarına sürttü. “O zaman neden bedenini kontrol etmiyorsun, Gideon? Senin yaşında ve senin yeteneklerine sahip bir beden iblisinin, mühürlenmiş olsa da bu... fiziksel arzu haline... tepki vermeyi engelleyecek gücü olduğuna eminim. Kalbinin hızla atmasını, teninin yanmasını neden engellemiyorsun...” Legna parmak uçlarını hafifçe karnından aşağıya indirerek kemerinin altına götürdü ve pantolonunun yumuşak kumaşını geren büyük ve sert ereksiyonunu okşadı. “Bana belli etmek istemeyeceğin kadar çok şey hissettiğini söyleyerek seni ele veren bu işaretleri neden yok etmiyorsun?”

Gideon sinirlendi. Buna verebileceği hiçbir isim yoktu. Nefes almaya çabalayarak Legna’nın kasıtlı olarak kısıtıldığı baştan çıkarıcı gözlerine bakarken, aniden kendisini elini onun boynuna dolamış, tüm ağırlığını onun üzerine verirken buldu. Kendisinden yayılan saf güç ve öfkeden uzaklaşması için onu çabucak geri çekilmeye zorladı. Gideon’ın yatağına sürüklenerek öfkeden yanan gümüş rengi gözleriyle burun buruna gelene kadar Legna’nın tepki verecek ve hatta nefes alacak şansı bile olmamıştı.

“Benimle oyna, küçük kız!” diye onun yüzüne tıslarken, bir bacağını onun üzerinden geçirerek onu ağırlığı altına hapsetti. “Güzelliğin ve bedenimi ve zihnimi baştan çıkarma çabaların işe yaramaz! İşe yaramamalarını istesen iyi edersin çünkü kontrol altında tutmadığım öfkemle yüzleşmek istemeyeceğine eminim, Magdelegna! Bu öfkem en son su yüzüne çıktığında, haykırarak tüm bir ırkın başlarını istemiştin! Sınırları aşarak o saflarda gezinmeyi kes, seni uyarıyorum!”

“Burası benim bölgem,” diye boğuk sesle karşı çıktı, Gideon’ın boğazındaki elini bileğinden yakalayarak. “Bir empat ve senin eşin olarak bu bölge bana ait! Sen benim bölgemsin! Benim! Çirkin veya

güzel, öfkeli veya şehvetli, var olduğumuz sürece benimsin, Gideon, tıpkı benim senin olduğumu söylediğin gibi ve bana kendini ayıklayarak geçtiğin küçük parçalar halinde vermene izin vermeyeceğim! Seni tamamen alacağım ya da sırtımı dönerek hiçbir şey almayacağım!”

“Beni tehdit etme, seni küstah!” diye kükredi Gideon onun yüzüne. Fakat Legna onu hem içten hem de dıştan avcuna alan korkuyu hissetti. Beklediği... arzuladığı duygu da buydu. Hayatına Legna’sız kolay bir şekilde devam edemeyeceğini bilmeyi arzulu-yordu. Bunu onun da bilmesini istiyordu. Onu hayatına alması için diinyasını değiştirmesi gerektiğini fark etmek zorundaydı. Eskiden hep yaptığı gibi devam edemezdi. Legna, onun aklına geldiği zaman kullanabileceği ve yalnızca amaçlarına hizmet eden küçük, yalnız uydusu olmayacaktı.

“Kendine, geçmişte yaptığın o korkunç hatalardan hiçbir şey öğrenmediğini düşünecek kadar az mı güvenin var, Gideon?” diye sorduğunda, az önceki bağrıışmalarının yankıları arasında sesi o kadar yumuşak çıkmıştı ki Gideon kendisini kötü hissetti. “Çünkü ben seni her zaman kendisine fazla güvenen bir adam olarak tanı-dım. Seni hiçbir zaman eski hatalarının elini kolunu bağladığı bir tip olarak düşünmedim.”

“Elim kolum bağlı değil,” dedi aniden, hızla nefes alırken. “Kontrol altındayım, Magdelegna. Kendimi kontrol altında tutmam gerekiyor! Neler yapabilecek güçte olduğumu anlamıyorsun. Bu toplumdaki pozisyonumun gerektirdiği sorumluluğu kavrayamıyorsun.”

“Evet, anlıyorum,” diyerek nazikçe karşı çıktı. “Krahımızın dizinin dibinde büyütüldüğümü bu kadar kolay mı unuttun? Tüm hayatım boyunca, ateş elementi nedeniyle derinlerine işleyen doğal öfkesi ve halkımıza olan sorumluluğu arasında bocalayışını izledim. Uzun yıllardır, ona hissettiklerini kontrol etmeyi ve öfkesiyle kimseye zarar vermemeyi büyük oranda senden aldığı derslerden öğrendiğini biliyorum. Fakat Gideon, arzularını güvenli bir şekilde ve zevk alarak hissetmeyi de benden aldığı derslerden öğrendi. Kaybettikleri için acı

çekmesine rağmen ona derin duygularla sevmeyi ben öğrettim. Ona en tehlikeli duygularını kendisine ve başkalarına zarar vermeden dışa vurması için yardım ettim. Senin için de aynı şeyi yapabileceğim konusunda bana güvenmiyor musun?”

“Benden, kurmak için yüzyıllar boyunca uğraştığım bir barajı yok etmemi istiyorsun, Legna,” dedi boğuk bir sesle. Gideon’ın bedenini saran ürpertiye Legna da bir titreme şeklinde hissetti. “Bunu hayatları ve kültürümüzü korumak için oluşturdum.”

“Duygularına engel olman hiçbir zaman hiçbirimizi korumadı,” dedi Legna, elini uzatıp yumuşak dokunuşlarla onun yüzünü okşayarak. “Bu yanlışlardan doğruları öğrenmek ve geçmişte büyük hatalar yaptığını anlamaktı; bu toplumu ahlaki doğruluğa yönlendirmek için yaptığın şeyler halkımızı kendilerine verebilecekleri zarardan korudu. Şimdi ben sana, çok uzun zamandır kendini hissetmekten alıkoyduğun o duygulara yeniden yönlendirmek için Kader tarafından gönderildim. Tüm kalbini bana vermeden bu mühürlenmeyi yaşayabileceğini mi düşündün?”

“Ben...” Gideon onun haklı olduğunu anlayarak yutkundu. Legna’nın onu sevmeyeceğinden ve onun kadar duygusal birinin, yaptığı hatalardan dolayı kendisinden uzak duracağından çok korkmuştu. Karşılığında kendi hissettiği duyguları ve Legna’nın bu duygulara ihtiyacı olabileceğini bir kez bile düşünmemişti.

Legna’nın ona bu kadar... çok şey hissettirebileceği hiç aklına gelmemişti.

Gideon ona baktı. Boynuna sardığı elini çoktan gevşetmiş, farkında olmadan onun çenesini ve kulağını okşuyordu. Onun tüm hatlarını, verdiği hissi ezberlediğini, taşıdığı özel ayrıntıları her zaman bilebilmek için onu karış karış keşfettiğini fark etti. Sonra onun boynundaki yumuşak teninde parmak izlerini bıraktığını gördü. O anda kalbi tekledi ve kontrol etmediği öfkesinin yaratabileceği zararlar konusunda içi yepyeni bir korkuyla kaplandı.

“Yalnızca üzerini kapatırsan, içine atarsan ve ona arkını dönersen böyle şeyler olabilir. Öfkenin var olmadığını varsaymak hata olur,” diye onu rahatlattı Legna, parmaklarını saldırgan bir tavırla onun saçlarının arasına sokarak. “Görmezden gelmeye çalıştığın diğer tüm duygular da var tabii. Tüm tutkularını güvenli bir şekilde dışavurmanın yolunu bulmalısın, Gideon.”

Legna ona dikkatle baktığında, yüz ifadesindeki belli belirsiz değişimi kolayca fark etti ve sonra Gideon tüm dikkatini onun hatlarına, dudaklarının şekline, kulağının yanından başlayan çene kıvrımına ve boynuna verdiğinde zihnindeki ani değişikliği hissetti. Gideon hafifçe gülümsedi, parmaklarını onun dudaklarına kaydırdı ve yumuşak hareketlerle ağzına dokundu.

“Beni rahatlatan sen mi olacaksın, *Neliss*?” diye yüksek sesle düşündü. “En şehvetli arzularımı bu ağız mı yalayıp yutacak? Bu kadar narin kulaklar bağırışlarımın şiddetine dayanabilecek mi? Ne zaman ihtiyacım olsa, senin nabzın da benimkiyle birlikte atacak mı?”

“Evet,” diye fısıldadı Legna hemen. Kalbi çoktan hızlı bir ritimle atmaya başlamıştı. “İhtiyacın olan her şey ben olacağım. Her şey. Bu ihtiyacı hissettiğin sürece, Gideon.”

Gideon o anda Legna’ya olan ihtiyacının boyutlarını tam olarak gördü. Onca yıl önce, onu ağabeyinin bahçesinde kollarına aldığı andan itibaren içinde büyümeye başlayan duyguyu ilk kez hissetti. İçine dolan arzu ve özlemin kırbaç etkisi çok kuvvetliydi. Gideon bu duyguya direndi fakat Legna onu sıkıca tutarak kendisine çekti ve dudakları birbirine dokundu.

“Seni incitmek istemiyorum,” dedi, onun dudaklarının arasına. Kanı kulaklarına hücum etti ve damarlarını yakarcasına hızla akmaya başladı. “Kendimi tuttuğum zamanlarda bile birlikteyken oldukça sert oluyoruz. Ya...”

“Soru sorma, Gideon. Sadece cevapları hisset. Ve kalbimin derinliklerinde biliyorum ki beni asla gerçek anlamda incitemezsin. Beni reddetmediğin sürece.”

“Bunu yapamam. Artık yapamam.”

Legna bu sözlerin doğruluğunu güçlü bir şekilde hissetti. Gideon’ın içindeki koruyucu engeller ve kontrollü hareketler yerlerini yavaş yavaş olasılıklara bırakmaya başladı. Sonra Gideon bu olasılıkların suyu hızla çeken bir sünger gibi içine işlemesine izin verdi. Legna bu duyguların aniliği ve hızı karşısında başının döndüğünü hissetti. Gideon’ın duyguları el değmemiş fakat saf ve güçlüydü. Üzerinde çalışılması gereken çok şey vardı fakat büyük bir hızla hepsinin önüne çıkan ve her şeyden önce ilgilenilmesi gerekenin ne olduğu çok açıktı.

“Evet,” diye hafifçe inledi Legna, onun kendisinininkileri okşayan nemli dudaklarına. “Şimdi bana ne kadar ihtiyaç duyduğunu hissediyorum.”

“İhtiyaç mı? Hissettiklerimin yanında ne kadar önemsiz kalan bir sözcük,” dedi, biraz tehlikeli bir şekilde. Geniş, güçlü eli ani ve kararlı bir şekilde Legna’nın vücudunun merkezine indi. Eteğinin kenarını aradıktan sonra altındaki çıplak tenine ulaştı. Parmakları bacağının iç kısmından yukarıya yakarcasına çıkarken, Legna nefesini tuttu. “Seni yalayıp yutacağım, Magdelegna,” diye söz verdi. Arzularının karanlığı sonunda Legna’ya tamamen yaklaştı. “Arzularımı mı bilmek istiyordun? İzin ver, onları sana göstereyim.”

Legna onun bacaklarının arasından yaklaşan eline öylesine odaklanmıştı ki onu duymadı bile. Fakat aniden dişini dudağında hissedince onun cıva rengi gözlerine baktı.

“İlk arzum, *Nelissuna*, seni doğal ve çıplak görmek. Sonra da doğallığını ve çıplaklığını... ellerimin altında, bedenimle ve özellikle de ağızımla hissedeceğim.”

Bu davetini Legna’nın dudaklarını ezen, vahşi bir sıcaklık ve bedeninin arzularını aşan saldırganlıkla karışık bir öpücükle mühürledi. Tarif ettiği şey fiziksel olmasına rağmen elde etmek istediği tamamen duygusal bir tatmindi. Legna’ya sahip olmak istiyordu. İlkel tarafı, onun üzerinde hayal edilebilecek her şekilde izini bırakmak

istiyordu fakat daha da fazlası, Legna'nın ondan istediği duyguları ona fazlasıyla verecekti.

Legna'nın, bu kadar uyarılmaktan ve psikometrik açıdan mahvolmaktan başı dönüyordu. Bir çeşit korunma mekanizması Gideon'a sıkıca tutunmasına ve ağırlığını verip dönerek pozisyonlarını değiştirmesine neden oldu. Şimdi Gideon sırtüstü yatıyordu ve Legna onun üzerindeydi. Bu baskın hareketi kalbinin hevesli ve endişeli bir bekleyişle yerinden sıçramasına ve içindeki baskın kadın kontrolü ele almak üzere bir kez daha ortaya çıkarken kanının damarlarında sıcak ve hızlı bir şekilde akmaya başlamasına neden oldu. Legna onun dudaklarını bir kez daha ve sonra bir daha hafifçe ısırp onu arka arkaya ateşli ve ıslak öpücüklere boğdu.

Şimdi Gideon iki elini birden onun eteğinin altına sokarak Legna'nın onun iki yanına açtığı güçlü bacaklarını kavradı. Bedenini titreten ürperti dışında kıpırdamamaya özen gösteriyordu çünkü hareket ederse onun kıyafetlerini yırtmaya başlayacaktı ve o vahşi seviyeye hemen geçmek istemiyordu. O anı, özlemle yanan, çaresiz bedeniyle Legna'nıninkine sahip olurken yaşamak için saklıyordu. Legna onun gömleğinin yakasındaki düğmeleri açıp hızla aşağıya indiğinde Gideon onun parmaklarının dokunuşuna dayanmaya çalıştı. Gömleği ayırdı, cesur dokunuşlarla iki taraftaki kumaşı kenara itti ve gövdesini hafifçe doğrultarak arzu dolu bakışlarını onun geniş göğsüne dikti. Onun sıcak tenine sürtünürken gözlerini kapadı ve eğilerek dilinin uzunca bir darbesiyle onun tenini tattı.

O anda Gideon'ın patlamamış olması hayret vericiydi. Upuzun yaşamı boyunca, böylesine basit bir hareket nedeniyle hiç bu kadar güçlü bir duygu hissetmemişti. Legna'nın ıslak dili bir yassı göğüs ucundan diğerine geçtiğinde, Gideon boğuk ve vahşi bir sesle hırladı.

Gideon aniden doğrularak oturunca Legna'nın kucağına gömülmesine neden oldu ve ona yardımcı olmak için gömleğini hızla çıkardı. Legna o zaman onun göğsünün üzerinde kalan morlukları

ilk kez gördü. İncinen yere dokunmak için uzandı ve parmak uçlarını onun teninde nazikçe gezdirdi.

“Neden kendini tamamen iyileştirmedin?” diye sordu.

“Çünkü buna gerek yok. Vücudumun doğal süreci onu şafağa kadar yok edecektir. Bedenin için doğal olan şey bazen ona en iyi gelecek şeydir.”

“Ah, anladım,” dedi hafif, kurnaz bir gülümsemeyle.

Legna'nın meraklı dokunuşları Gideon'ı öldürüyordu. Bunun nedeni acı çekmesi değildi –Legna'nın baştan çıkarıcı ve ayrıntılı keşfinin verdiği ıstırap dışında tabii– fakat hayatı boyunca kimseyi veya hiçbir şeyi bu kadar çok arzulamamıştı. Ve onu en derinden etkileyen de Legna'nın parmaklarının yumuşaklığı ve endişeli dokunuşlarıydı. Birinin onunla ilgilenmesine hiç alışkın değildi. Onun bir Kadim ve güçlü bir doktor olduğu için ilgiye ve şefkate ihtiyacı olmadığını düşünmektense, onun sağlığı için endişe eden biri hiç olmamıştı. İçinden geçen bu düşüncenin yalnızlığı ve üzücülüğünü hisseden Legna, onun gözlerine baktı ve bu duyguya neden olan şeyin kendi hareketleri olduğunu ve yine kendi hareketleriyle onları yok edebileceğini anladı.

Eşi, Legna'nın her zaman bir şekilde kanıksadığı, birlikte büyüdüğü ve hayatı boyunca sahip olduğu bir duyguyu anlamaya başlıyordu. Uğruna eve dönebileceği biri olmasının ruhuna olan iyileştirici etkisini fark etmeye başlıyordu. Zihni yavaş fakat kesin olarak ısınıyordu ve bunun tek nedeni Legna'nın ona mühürlenmiş olmasıydı. Kadim'e, her zaman tarihten de çok bildiğini düşündüğü tek iblise, gerçek uzmanlık alanına giren şeyi öğretiyordu. Onu, terk edilmiş duygularının dünyasına götürüyordu. Tıpkı Gideon'ın ona avcılık dürtüleri ile uygarlık arasındaki dengenin olumlu yanlarını öğrettiği gibi Legna da ona mecbur kaldığında duygularını nasıl kontrol edeceğini ve renk, ışık ve yaşam dolu bir hayat sürebilmek için kendisini nasıl duygularına bırakacağını gösteriyordu.

“Benim ışığım. Benim yaşamım,” dedi yüksek sesle Gideon, eli Legna’nın saçları arasından boynuna kayarak onu kendisine çekerek. Legna bir kez daha ona sıkıca sarıldı ve Gideon’ın ona sunduğu öpücüğü kabul etmek için dudaklarını araladı.

Gideon’dan adeta fışkırarak Legna’nın içine dolan öpücüğün şiddeti ve duygular, gözlerinin dolmasına neden oldu. Gideon’ın dudaklarının dokunuşuna kendisini bırakarak onu dudaklarının, dilinin ve arzuyla yanan hislerinin derinliklerine çekti. Onu şefkatiyle, anlayışıyla, güveniyle, merhametiyle doldurdu ve her şeyden önemlisi kalbini, günah ve hataları ne olursa olsun onu sevmeye başlayan yanını onun içine akıttı.

Legna’nın, Gideon’a akan duygu seli baltalı kargılardan ve minotorların olabileceğinden çok daha kuvvetliydi. Gideon birleşen dudaklarının arasından ilkel duygularla çıkan bir ses duydu ve bu sesin kendisinden geldiğini fark etti. Derinliği, Legna’nın gözlerinin dolmasına neden oldu ve Gideon, kalbinin parçalara ayrılmak üzere olduğunu hissetti çünkü Legna’nın oraya ne akıttığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Legna’nın fazlasıyla yanıldığını düşündü. Bir gün Gideon’ın, onun kahramanı, kurtarıcısı olacağını iddia etmişti.

Fakat şu anda kendisi Gideon’ı kurtarıyordu.

Duygu yüklü öpüşmelerini sonlandıran Legna oldu. Şişen dudaklarını hafifçe onun çenesine, elmacıkkemiklerine ve hatta esmer kirpiklerine sürdü.

“*Nelissuna*,” dedi Gideon, boğuk ve yumuşak bir sesle.

“Buradayım. Her zaman burada olacağım,” diye onu tatlı bir dille rahatlattı Legna ve Gideon parmağını onun çenesine koyarak başını kaldırınca göz göze geldiler.

“Bana söz ver, *Neliss*,” dedi boğuk sesiyle. “Benim yenilmez olduğumu iddia ettiklerini duydum fakat sana yemin ederim seni kaybedersem ölürüm.”

“Ben her zaman burada olacağım,” diye güçlü bir sesle tekrar etti Legna, tüm kalbiyle.

Gideon elinin tersini uzattı ve sıcak, yumuşak kemikleriyle onun yüzünü okşadı.

“Beni terk etme, *Neliss*.” Sesinden yansıyan arzu ve duygulardan utanmadan ona yalvarıyordu. “Bugün ve bundan sonraki her gün yanımda uyu.”

Legna sessiz bir şekilde başını sallarken Gideon’ın içindeki rahatlama duygusunu öyle güçlü bir şekilde hissetti ki ona olan sevgisi boğazında düğümlendi. O inanılmaz güçlü ve karşı konmaz iradesi olan bir yaratıktı fakat şimdi Legna’nın, sözleriyle onu kurtarabilme veya yok edebilme gücü vardı. Bu inanılmaz bir histi ve büyük bir sorumluluktan fakat Legna bunu hiç çekinmeden kabul etti.

Sorumluluk almak, tereddüt edeceği son şeydi.

Tüm dikkati ve bedeni bir kez daha Gideon’ın altındaydı. Legna’nın üzerinde dururken, çıplak, bronz teni onu omuzlarından tutan Legna’ya sıcaklık veriyordu. Ellerinin nereye gittiğini henüz anlayamadan, Gideon onun elbisesinin fermuarını açtı ve üst kısmını fazlasıyla gevşetti. İpekli ve boncuklu kumaşı onun teninden ayırdı ve Legna’nın, ikisinin arzu dolu bedenlerinden çok daha soğuk bir havaya maruz kalmasına neden oldu. Bunun etkisiyle ve aynı zamanda sevgilisinin açgözlü bakışlarına maruz kaldığı için göğüs uçları sertleşti.

“Ah... işte, senin böyle olacağını biliyordum,” diye fısıldadı, güçlkle duyulabilen bir sesle. “Yalnızca bana karşı bu kadar duyarlı olacağını tahmin etmemiştim; bu renk...” Elini uzattı ve onun göğüslerinin koyu renkli uçlarını önce parmak uçlarıyla, sonra da dudaklarının ve nefesinin dokunuşlarıyla nazikçe okşadı. “Bunun beni nasıl heyecanlandırıldığını hissediyor musun, *Neliss*?”

Legna, çok fazla fiziksel tepkiye neden olmasına rağmen onun aslında bu fiziksel tepkileri kastetmediğini anladı. Gideon, yalnızca Legna’ya karşı olan sahiplenme duygusunu kastetmişti. Kaba saba bir çaylak olduğu günlerden beri hiç kimse ona Legna gibi bağlanmamıştı. Ah, daha önce fiziksel arzulara yenildiği olmuştu çünkü

kutsal ay zamanları herkesi olduğu gibi onu da etkiliyordu fakat Legna'yla birbirlerine her dokunuşları, bir duygu seliyle kalbini ve ruhunu acıtiyordu. Bu yeni duyguları Legna'ya doğru kontrolsüz bir şekilde yuvarlanıyor fakat sonra dudakları ve elleri onun bedenine dokunduğunda, ikisi de yeniden odaklanıp zihinlerini temizleyebiliyorlardı.

Gideon onu ve onunla ilgili her şeyi seviyordu ve bu sevgisi kendisine yüksek sesle itiraf etmek istemeyeceğı kadar uzun yıllardır vardı. Gideon onun zarif elbisesini çıkarınca ortaya çıkan teninin her santimine, biraz vahşi arzularını ve çoğunlukla da bağıllığını gösteren öpücükleri ve okşayışlarıyla adeta taptı. Legna sonunda onun gerçekte kim olduğunu ve neler hissettiğini öğrenmeye başladığı için onun altında bedenini gererek gözlerini ıslatan yaşları bastırmaya çalıştı. Onun kadar güçlü ve kendine güvenli bir erkeğin, Legna gibi bir kızın karşısında kendisini değersiz görebileceğı kimin aklına gelirdi ki? Bunu anladığında, yaşının küçük olduğuyla ilgili geçen birçok konuşmaya rağmen Gideon'ı, sadece soylarının en iyisini hak eden, kaliteli bir kadın olarak uzun süre önce etkilediğini fark etti. Bu nedenle soylarının en saygı duyulan bireyi olmasına rağmen hiçbir zaman Legna'ya yaklaşmamıştı. Derinlerde bir yerde, ona büyük bir saygı duyan iblis ırkının gerçeğı öğrenirlerse, tıpkı Legna'nın yapacağını düşündüğü gibi kendisinden uzaklaşacaklarını düşünmüştü. Bin yıllık bir suçun şimdi de her zaman olduğu gibi affedilmez olduğunu düşünmüştü.

Bizlerden birinin seni yargılamaya hakkı yok, Gideon.

Senin beni yargılamaya her türlü hakkın var, aşkım.

Gideon ona bakmak için başını kaldırdı ve yanağında duran eline sokulmak için hafifçe başını çevirdi.

“Sen benim tek ve en gerçek eşimsin, Neliss. Ben de senin için aynı olacaksam, senin yanındaki yerimi hak etmem gerek.”

“Ama...” Legna, Gideon'ın kendisini ileri iterek kalçasını onun bacaklarının arasına aldığını ve oraya yerleştini hissedince şaş-

kınlıkla nefesini tuttu. Geniş bedeni onunkinin üzerindeyken Legna kendisini onun gölgesi altında hissetti. Legna'nın aksine, Gideon'ın alt kısmı hâlâ kıyafetliydi fakat Legna'nın bedenine bastırıldığı bedenindeki sertlikte inanılmaz bir ima ve bariz bir arzu vardı.

"Bu şekilde mi ilerlemeliyim? Bedeninle? Senden aldığım her bir zevk iniltisiyle ağır ağır mı hareket etmeliyim? Şu an sadece senin sevginle günahlarımdan kurtulacağımı tüm ruhumla biliyorum. Belki de bunu eskiden beri biliyordum ve kendimi senden uzak durmaya zorlamamın nedeni buydu. Fakat çok uzun zaman bekledim, Magdelegna. Çok uzun bir zaman."

Gideon'ın sesindeki acıyı duymak için empat olması gerekmiyordu.

"Sana yardım edecek olan şey bedenim mi? Öyleyse o senindir, Gideon," diye fısıldadı ve Gideon'ın başını aşağıya çekerek dudaklarını onun kulağına hafifçe dokundurdu. "Sen zaten kalbimdesin."

Legna onun bedeninin ürperdiğini hissetti ve Gideon onay isteyen şüphe dolu bir ifadeyle ona bakınca Legna da kararlı bir şekilde ona baktı. Gideon beklediği ifadeyi görmüş olmalıydı çünkü Legna onun titrediğini hissetti. Gideon gözlerini kapatırken Legna, omuzlarının yanında duran elleriyle yatak örtüsünü sıktığını hissetti. Ona vermek istediği şeyi kabul mü yoksa red mi etmeye çalıştığından emin olmadığı için, ellerini uzatarak kararlı bir şekilde onun omuzlarını ve sırtını okşadı. Legna'nın parmak uçları, onun yapılı sırtında gezindi ve ona sıkıca tutunarak onu bacaklarının arasına biraz daha çekti ve bacaklarını onunkilere sardı.

"Legna."

Gideon kelimeyi ağzından çıkarabildiğine hayret etti. Sanki içindeki her şey taşlaşmış, hissettiği arzusunun inanılmaz sertliğinin etkisine kapılmıştı. Legna güzel olmaktan çok daha öteydi. Akıl almayacak mükemmellikteydi. Bildiği dillerin hiçbirinde, Legna'nın yüzünde sadece varlığıyla onu ele geçirebilecek gücüyle övünüyormuş gibi beliren bilmüş gülümsemeyle ona bakışını izlerken düşündüklerini ve hissettiklerini tarif edebileceği bir sözcük yoktu.

“Seni bekliyorum,” dedi Legna, alçak ve tıpkı bedeninin davetkâr kıvrımları kadar şehvetli ve tahrik eden bir ses tonuyla.

Gideon onun ellerini iki eliyle tutarak yatağa bastırdı, bedeniyle sert bir şekilde ileri kayarak onun sarhoş edici dudaklarından öptü. Legna arkasındaki yatak ile Gideon’ın çelik kadar sert bedeni arasında hapsolmüştü. Gideon’ın kontrol etmediğı saldırganlığı Legna’yı mutlu ettiğı için göğsünün derinliklerinden gelen boğuk bir sesle memnuniyetini belli etti. Gideon’ın ellerini çekmek gibi mantıksız bir şey yapma ihtimaline karşı, parmaklarını onunkilere kenetledi.

Gideon içinde yanan şiddetli arzuyla ikisinin de dudaklarını morartıyordu fakat Legna da dudaklarının ve dillerinin erotik dansına Gideon kadar katkıda bulunuyordu. Legna’nın dişleri yeniden onun dudağını çizdi ve Gideon geri çekilerek hayvani, derin bir bakışla ona baktı. Bir saniye içinde Legna’nın kollarını başının üzerinde birleştirdi, ellerini de yeniden yatağa bastırdı ve onun çıplak vücudunu savunmasız bıraktı.

Ellerini tutan elini değıştirdi ve şimdi artık onları tek eliyle tutuyordu. Legna onun bir sonraki hareketini beklerken öyle hızlı nefes alıyordu ki başının döndüğünü hissetti. Sonra Gideon, onun yumuşak tenini yakan cesur ve erkeksi bir okşayışla boştaki elini onun karnında gezdirdi. Dudakları ise boynunun omzuyla birleştigi kıvrımda durdu. Legna, onun elini kaburgalarından yukarı çıkararak göğüslerinden birini tamamen kavradığını hissetti.

Bu dokunuşla inledi ve bedeni aniden sıçrayarak karşılık verdi. Legna, bedeninden aşağıya hızla inen sıvı sıcaklığı hissetti ve bu ani sıcaklık bacaklarının arasını fazlasıyla ıslattı. Gideon yine sahiplenircesine bir ses çıkararak Legna’nın ürpermesine neden oldu ve saçlarını çekerek onun kulağına fısıldamak için ağzını bulunduğu yerden çekti.

“Neliss,” diye mırıldandı, elini göğsünden kaburgalarına ve karnına indirerek. “Kokunu alabiliyorum,” dedi, sözlerinin anlamı ve elinin izlediğı yol kadar sıcak nefesiyle.

Legna, Gideon'ın titreyen bedeninden aşağılara inen elinin onu yatağa bastırıldığını hissettiğinde başını geriye attı. Kalçasının arasına ulaştığında avcu açık bir şekilde onun bedenine bastırıyordu.

“Gideon!” diyebildi Legna nefes nefese, Gideon'ın dokunuşu sıcaklığına ve onu davet eden ıslaklığının kokusuna biraz daha yaklaşıırken.

“Sevgilim,” diye onu düzeltti ve Legna'nın onun hafifçe geri çekildiğini hissettiğinden emin oldu.

Legna gözlerini sımsıkı kapadı. O kadar şiddetli bir şekilde titriyordu ki nasıl hâlâ nefes alabildiğini anlamıyordu. Gideon'ı çok iyi anlamasına rağmen ona boyun eğmek yerine kendisini onun bedenine doğru kaldırdı. Bu ağır hareketi hâlâ Gideon'm pantolonu içinde kapalı olan belirgin sertliğe anlamlı bir şekilde sürtünmesine neden oldu. Gideon'ın eli içgüdüsel bir hareketle onun bedenin arkasına dolanarak belinin alt kısmına geldi ve ters kuvveti kullanarak onu kalçasının istemsiz hareketine yaklaştırdı.

Sıktığı dişlerinin arasından küfredince aynı şeyi bir bağlam içinde ikinci kez duyan Legna'nın bu sözcüğün anlamını daha iyi anlamasına neden oldu. Gideon'ın tensel arzularının üzerindeki gücünü anladığını gösteren alçak sesli, verdiği nefesle karışan bir kahkaha attı.

Gideon onun ellerini bıraktı, cesur dokunuşlarla onun göğüslerine dokunarak havada duran uçlarını ovaladı ve hafifçe çekti. Legna tüm bedenine yayılan arzunun mızraklarıyla inleyerek titredi. Elini onun saçlarının arasına sokmak için uzattı ve Gideon'ın erotik hareketlerle yavaş ve kasıtlı olarak tadını çıkardığı boynundaki ağzını ve dilini çekmemesi için onu kendisine bastırdı.

Gideon onun kalçasının oluşturduğu V şekline bir kez daha yaklaştığında, parmak uçlarının hemen ilerisindeki sıvı sıcaklığı hissedebiliyordu ve hem o egzotik sıvıya hem de onun ıslattığı yumuşak tene dokunmak için büyük bir arzu hissetti.

Gideon, ısrarcı bedeninin acı veren arzusu içine hapsolmuştu ve daha önce böylesine merak uyandıran bir arzuyu hiç hissetmemişti. Legna'nın, ona sürtünüşünü kontrol etmek ve onu deliye döndürmek için düşüncelerine girdiğini ve tüm duygularını incelediğini hissetti.

Aniden Gideon'ın yırtıcı ağzını kendisinininkiyle yakaladı, sonra ağzından boynuna ve boğazına geçti ve ıslak dudaklarının bu bölgeler üzerinde inanılmaz uyarma gücü olduğunu fark ederek sevindi. Gideon'ın bir an önce rahatlamak istercesine şişen ve zonklayan ereksiyonunun kendi sıcaklığına çok yakın olduğunu hissetti. Bu, onun açlığını, onu bedeninin derinliklerinde hissetme ihtiyacını kamçıladi ve bu ihtiyaç onu içten sımsıkı bir el gibi yakaladı.

Gideon, Legna'nın bir kolunu gevşettiğini ve hatta kolunun hafifçe titrediğini fark etti. Fakat yine de onun bileğini becerikli bir şekilde kıvrmasına eşlik eden garip sıçramaya hazırlıklı değildi. Yarım saniye kadar sonra yatağın ortasında belirdiklerinde bedenleri ısınlanmadan önceki gibi birbirine kenetlenmiş durumdaydı fakat şimdi Gideon da Legna gibi çıplaktı.

Bu durum Gideon'm kendisini beklenmedik bir şekilde Legna'nın arzusuyla yanan cinsel organının ıslaklığında kayarken bulmasına ve o hassas bölgeye sürtünerek Legna'nın bedeninin onun içine girmesi için duyduğu arzuyu artırarak nefesini tutmasına neden oldu. Gideon'dan saf, ilkel, arzu dolu bir ses çıktı; elleri yatak örtüsünü sıkmak için hareket ederken başını ve işkence altındaki bedenini geriye kıvrırdı.

Fakat içindeki kontrol duygusunu son damlasına kadar kullanmasını gerektirse de ona istediğini vermedi. Geri çekilerek Legna'nın onu baştan çıkarttığı o inanılmaz limandan uzaklaştı ve bunu yapmak için dizlerinin üzerinde doğrulduğu için Legna'nın bacaklarını iyice aralamış oldu.

Önünde yatan dayanılmaz eşine bakarken içindeki arzunun kuvveti onu bitirdi. Legna'nın onu güçsüz bırakmak için kullandığı sinsi numaraları düşünerek şaşkınlığını bir şey söylemeden başını iki yana sallayarak gösterdi. Ve bu numaraların her biri işe yara-

mişti. Belki Legna'nın tatmin olmasını sağlamamıştı fakat Gideon'ı seksin yüzyıllar boyunca yaşamış bir yaratığı meşgul edemeyecek kadar sıradan bir şey olduğu konusundaki düşüncesinde tamamen yanıldığına ikna ettiği kesindi.

Ve bu düşüncelerinin yanlışlığını fazlasıyla hissediyordu. Yine de ona zaman tanıyacaktı. Legna onun için çok önemliydi. Kendi ihtiyaçlarından önce başkalarının için elinden gelen her şeyi vermek onun doğasında vardı. Fakat Gideon başkalarına benzemiyordu ve bu yolla tatmin olamazdı.

Hafifçe eğilerek Legna'nın meraklı ve soru soran gözlerinin içine baktı.

"İsmimi söylemeni istiyorum," diye emretti, boğuk ve güçlü bir sesle. "Ve bunu yaparsan sana bir ödül vereceğim... şunun gibi bir ödül."

Birden Legna'nın gözlerinin içine daldı. Gideon'ın aniden içine giren gücü kendi aurasıyla birleşerek Legna'nın nefesinin kesilmesine neden oldu. Bu his göğüslerinin, karnının ve bacaklarının şiddetli şekilde ürpermesine neden oldu. Gideon inanılmaz bir hızla kendisini onun kan akışına bıraktı ve psikolojisinin kimyasını zenginleştirerek ve değiştirerek Legna'nın ani bir adrenalin seliyle patlayacak gibi hissetmesine neden oldu. Sonra bedenindeki en hassas erojen bölgelerin taze kanın sıcaklığıyla dolduğunu ve uyarıcı sinir sinyalleriyle farkındalığının arttığını hissetti.

Gideon onun derinliklerine gittikçe artan bir sıcaklık gönderiyor, bitince yeniden başlıyordu ve bu arada onun nefes almak için uğraşırken açtığı kocaman gözlerini izliyordu. Legna artık ona odaklanamıyordu. Gideon'ın ustaca yarattığı kara bir deliğe düştüğünü hissediyor ve gözleri kararıyordu.

Legna sonunda patladı; Gideon onun içindeki mükemmel tonu bulduğunda kristal nihayet parçalandı. Bedeni zevk içinde kasılırken bağırdı, tüm bedeni Gideon'ın altında tarif edilemez bir şekilde titredi.

Ve Gideon ona dokunmamıştı bile.

Sonunda Gideon'ın onu ittiği korkunç tepeden düşmüştü ve deli gibi nefes almaya çalışıyordu. Nihayet Gideon'ın yüzündeki seksi, tatmin olmuş ifadeye odaklanmayı başardı.

“Haydi, tatlım, ismimi söyle,” diye onu zorlamaya devam etti o kibirli ve cilveli ses tonuyla. “Artık onu benim kadar iyi saklayabilecek güce sahipsin.” Dudaklarını onun göğüslerine götürdü ve işkence gibi gelen bir sabırla her bir göğüs ucunu ıslattıktan sonra tıpkı Legna'nın kendi izini onun üzerinde bıraktığı gibi o da kendinkini tam yerine bıraktı.

Bu, sanki ona yüksek voltajda elektrik vererek onu yataktan sıçramaya zorlamak gibiydi. Gideon bu anı kullanarak ağzını onun yataktan yükselttiği karnına götürdü, dilini onun göbek deliğine itti ve sanki içindeki sihirli bir düğmeye basmış gibi zaten sıırılsıklam olan etinin yeni bir sıcak, sıvı dalgasıyla yıkanmasına neden oldu.

“İsmimi söyle, *Nelissuna* ve sana çok daha fazlasını vereyim,” diye mırıldandı, dudaklarını biraz daha aşağıya kaydırırken.

Legna, Gideon'ın yaptığı şeyin boğazını sürekli bir zevk çılgılığıyla tıkarken onun ismi bir yana kendi ismini söylemesini bile nasıl beklediğine şaşırdı. Gideon'ın dizleri Legna'nın üst bacaklarının altında olduğu için onu tamamen savunmasız bırakıyordu ve Gideon doğrudan ağızının dokunuşlarını elininkilerle yer değiştirdi.

Bu kez herhangi bir hazırlık yapmadı. Parmakları, Legna'nın bacakları arasındaki ıslak ipeksiliğin içine kaydı, dokundu, keşfetti ve anında yeni bir farkındalıkla arzularını artırmanın yolunu buldu. Legna inleyerek sıçradı ve kalçasını hafifçe kaldırarak kıvırdı. Gideon'ın dokunuşunu içine kaydırıldığını hissetti. Bu, Legna'nın, bunu yaparak bin yılını geçirmiş bir adamın, bir kadını keşfederken yapabileceği her şeyi görmesini sağladı.

Gideon onun zaten içini dışım biliyor ve bunu çok güzel değerlendiriyordu. Arzularını gittikçe artırırken ismini sormaya devam ediyordu. Ona daha fazlasını vermeyi vaat etmişti fakat Legna daha fazlasını düşünmüyordu. Gideon dudaklarıyla alay edercesine onun

terden sırlıslıkla olmuş bedeninde aşağıya kaydığında, zihinlerindeki bağı kullanarak ondan ismini söylemesini istemeye ve ödülleri vaat etmeye devam etti.

Legna zorla ayrılan moleküllerinin kendisini paramparça ettiğini hissetti. Bu his, ilk ışınlandığında hissettiklerine benziyordu. İçindeki saldırı hem mükemmel hem de üzücüydü. Hissetmesi harika, bırakması acı vericiydi. Gideon onu acımasızca zorlarken gözyaşları yanaklarından saçlarına akarken, boğazından bir hıçkırık koptu.

Onun merhametsiz olduğunu düşündüyse, yanılmıştı. O tamamen bencildi; Legna'nın aldığı yabancı zevk, Gideon'ı olağanüstü şekilde uyarıyordu. Aslında zalim olan Legna'ydı çünkü onun tatlı bir şekilde yalvarmasına ve bunu yaparken onun enfes bedenini kullanmasına rağmen onun tek arzusunu reddediyordu. Gideon onun bedenini elleri ve ağzıyla baştan aşağıya gezerken altında kıvrandığını hissetti. Bunu öyle erotik hareketlerle yapıyordu ki Gideon her şeyi boş verip onun içine girmemek için tüm iradesini kullanmak zorunda kalıyordu.

İblis eşler kural olarak birbirlerinin gerçek isimlerini kullanmazlardı ve bunun en büyük nedeni çok sevdikleri eşlerini dış etkenlerden korumaktı. Fakat Gideon, Legna'nınkini biliyordu. Onun gerçek ismini beş ay önce öğrenmişti çünkü Legna'nın eski akıl hocasını herkesin duyabileceği şekilde orada burada bu ismi kullanırken duymuştu.

Bu nedenle şimdi Legna da onunkini öğrenecekti. Bu, Gideon'ın ona verebileceği en büyük armağandı çünkü bu mantığın da ötesine giden bir güveni temsil ediyordu. Fakat Gideon, eşit şartlarda karşılığını vermeden onun kendisine verdiği hiçbir şeyi kabul etmeyecekti.

Gideon yatakta yuvarlanarak dönerken Legna'yı da çekti ve şimdi Legna onun üzerinde, bacakları da kalçasının iki yanındaydı. Güçlü elleriyle onun kalçasını kavradı ve kasıtlı bir hareketle onu tehlikeli ereksiyonunun üzerinde kaydırды.

Legna topuklarının üzerine yükseldi, başını geriye atarak boğuk bir sesle inledi. Bedeninin arzusuyla yanan merkezi onu adeta

çağırarak bildiği hiçbir şeye benzemeyen bir sığınak vaat ederken Gideon dişlerini sıkı.

“Söyle, Legna,” diye yalvardı ve onu bir kez daha hareket ettirdi. Bu kez kadınlığına o kadar çok yaklaşılmıştı ki tek bir hareketle bedenleri birleşebilirdi.

Legna aniden arkaya attığı başını kaldırdığında gözlerinde adeta ateşler yanıyor ve içleri yaşadığı onlarca yılın verdiği kararlılıkla parlıyordu. Ellerini aniden onun omuzlarına götürerek onu yatağa bastırdı, kararlı ve vahşi bir ses çıkardı. Gideon’ın kendisini hiçbir şekilde hareket ettirmesine izin vermeyerek olduğu yerde kaldı. Gideon onun tüm gücünü kullanarak kalçasını kavrayan ellerine karşı koyduğunu ve çok yavaş bir şekilde kalçasını hareket ettirdiğini hissetti.

Onun içine girmeye başladığını hissettiğinde, “Legna!” diyerek nefesini tuttu. Legna onun ellerini zorlarken Gideon tüm kontrolünü ve mantığını kaybetti. Legna öne eğilerek onunla göz göze geldiğinde bedeninden Gideon’ın bedenine ter damlaları düştü. Gideon gittikçe daha fazla kapana kısıldığını hissediyordu. Legna’nın hareket etme hızı acı veriyor, gözlerindeki sıcak, gümüşü ateş her şeyini elinden alıyordu.

Ve sonra bedenini son kez hareket ettirerek aldığı her şeyi geri verdi. Onu ipekten kınının içine tamamen aldı ve Gideon onun içini doldururken zafer edasıyla zevk içinde inledi. Gideon’ın erkekliğine uyum sağlamak için esnedi ve bu birlikte geçirecekleri hayattaki en inanılmaz his olmalıydı.

Sonra gözlerini kapadı, kıvrılan omurgasından yukarı bir ürpert yayıldı, eğilip Gideon’ı öptü ve sonunda ismini söyledi.

“Pentangelo.”

Bu güçlü bir isimdi; koruma ve yüksek beklentilerin ismiydi. Tıpkı Legna’nın ismi gibi. Indirianna, “Cennetin Rehberi” anlamına geliyordu ve Pentangelo, “Sonsuzluğun Meleği” demektir. İsimlerin

güçleri yeterince açıktı; en azından sahiplerine ne kadar uydukları konusunda öylelerdi.

Ait oldukları gururlu soydan gelen yaratıkların tüm gücü ve yoğun duygularıyla ilk kez birlikte olurlarken, birbirlerinin içinde tamamen kayboldular. Yatağın üzerinde tekrar tekrar yuvarlandılar. Önce Gideon Legna'nın bedeninin derinliklerine girdi ve sonra Legna o seksi bedenini nefesleri kesecek, kıvrak hareketlerle Gideon'inkiyile bütünleştirdi. Legna'nın saçlarına dolandılar, tutamlar onları tıpkı düşünceleri gibi tek bir ebedi varlığa dönüştürdü. Gideon'ın, Legna'nın bedenine tarifsiz zevkler yaşatabilecek bir yeteneği vardı fakat Legna'nın da aynı hisleri saf duygular olarak ona geri verme gibi bir yeteneği vardı.

"Legna!" diye boğuk bir sesle haykırdı. Gideon'ın içindeki her şey Legna'nın içine akın ederken, birlikte oluşturdukları bu inanılmaz zirveyi hissetmekten başka hiçbir şey yapamayacak kadar kaybolmuştu.

Legna'nın nefesi kısa ve hızlı iniltilerle çıkıyor, hemen ardından tiz çığlıklara dönüşüyordu. Eşinin altındaydı ve Gideon'ın fiziksel boyutu aşan bir seviyede onun derinliklerine girdiğini hissediyordu.

Gideon doruğa ulaştığında tamamen erkeksi bir heyecanla çıkardığı ilkel bir sesle kükredti. Bedenini Legna'nınkine doğru son kez ittiğinde, tohumları Legna'nın içine bir yanardağın patlayışının gücüyle boşaldı ve Legna'nın ağzından coşkun bir bağırış olarak çıktı. Gideon'ın erkekliği etrafında tutkulu bir mengene gibi kasıldı, tarihin en güçlü iblisinin içinde hiç kuvveti kalmayınca kadar onu enerjik bir şekilde sonuna kadar adeta sağdı.

Gideon çıkardığı son bir tatmin dolu sesle eşinin nemli bedeninin üzerine düştü. İkisinin nefes seslerini dinledi ve bu ses hiç aklına gelmeyecek nedenlerden oldukça hoşuna gitti.

Aslına bakılırsa ikisi de düşünemeyecek durumdaydı. Gideon bir an onun üzerine verdiği ağırlığı düşündükten sonra ikisini birden

döndürdü; şimdi Legna onun yanında yatıyordu. Sonrasında yalnızca mutluluk vardı ve onun tadını çıkardılar.

Aşkım?

Evet.

Gideon kıkırdadı.

Neden öyle evet dedin?

Ah, bana soru sorduğunu sanmıştım.

Anladım.

Sonra Legna'nın ne demek istediğini gerçekten anladı ve kalbi göğsünde neredeyse yer değiştirdi.

Sevgilim?

Gideon bu güzel sözcüğün içinde yarattığı duyguları hissettiğinde gülümsedi.

Evet, Neliss?

Ah, bir şey yok. Yalnızca anlaşmanın üzerime düşen şartını yerine getiriyorum.

Anlaşma mı?

Evet. Benimle bir anlaşma yaptın.

Anlamadım, diye içini çekti.

Legna başını kaldırdı, Gideon'm göğsüne dirseğini yasladı ve ona yukarıdan bakmak için çenesini avcuna koydu.

"Eğer seni o isimle çağırırsam çok özel bir şey alacağımı söyledin."

"Öyle mi söyledim?" diye sordu, bu konuyu düşünürken gözleri parladı. "Sanırım sen bunu ismimi söylemen için yaptığımız anlaşmayla karıştırıyorsun."

"İsmi sevdim," dedi Legna, gülümseyerek. "Kendiminkinin her zaman fena halde züppe bir isim olduğunu düşünürdüm. Fakat seninkini çok beğendim."

"Benim ismim tüm tarihimizin en güzel ve en eski isimlerinden biridir."

"Bunun tüm nederi böylesine andaval bir ihtiyar olman."

"Andaval mı?"

“Argo bir sözcük, aşkım.”

“Bir anda dil konusunda öğretmenim falan mı kesildin? Sevişme sonrası sohbeti anlayışın bu mu yani?”

Legna kıkırdadı ve onu dudaklarından biraz uzunca bir an öpe-
rek özür diledi. Bu Gideon’ı şüphesiz sakinleştirerek bir kanaryayı
kısıtıran kedi gibi gülümsemesine neden oldu.

“Söylememi tercih ettiğin bir şey var mı?” diye sordu Legna,
uysal bir tavırla.

“Birkaç cümle önceki evet harikaydı. Kısa, şeker ve tam amacına
yönelik bir sözdü.”

“Evet,” diye ona katıldı Legna.

“Evet mi?” diye sordu Gideon, bir kaşını kaldırarak.

“Ah, evet,” diye onu onayladı, kendi kaşlarını haylaz bir ifadeyle
dans ettirerek.

“Mmm, evet,” diye mırıldandı Gideon, Legna’nın dudakları
kendisininkilere yaklaşıırken.

Evet. Evet. Evet.

Legna?

Evet?

Ağzın doluyken konuşma.

Konuşmayayım mı?

Hayır.

11. BÖLÜM

Isabella uykusunda kımıldadığında yanağı ve burnu, yakında kocası olacak adamın pürüzsüz, sıcak tenli boynuna sürtündü. Tüm gün boyunca yüzünü oraya gömüp uyumuştı.

Dudaklarının sürtünmesi, eşinin omurgasından aşağıya bir irpertenin inmesine ve onun da uykusunda kıpırdanmasına neden oldu. Bella onun arkasında yatıyordu; o ufak tefek bedeninin tamamı eşininkinin arkasına yaslanmıştı. Bir bacağı onun üst bacaklarının arasındaydı, kocaman karnı ise onun omurgasının alt kısmındaki kavise yerleşmişti.

Jacob, kendi kolunun üzerine sarılarak göğsüne sarkan kolun ucundaki eli tuttu. Onun parmak uçlarını dudaklarına götürdü, öpücüklerini ve gülümsemesini hissetmesini sağladı.

Bella da karşılık olarak onun boynunda gülümsedi.

Daha iyi hissediyor musun? diye sordu Jacob önce zihinsel bağlarını kullanarak çünkü onu zihninde hissetmeyi özlemişti. Tek yapabildiği, Bella uyurken ve iyileşirken, onun rüyalarıyla kendisini avutmak olmuştı.

Çok daha iyiyim. Seni özledim.

Ben de seni özledim.

Bella ona dokunabilmek için elini serbest bıraktı ve parmaklarını onun teninde hafifçe gezdirerek özlediği o hissin tadını çıkardı.

“Önümüzdeki hafta Beltane,” diye hatırlattı Bella. “Sence bu kez düğünü yapabilecek miyiz?”

“Gideon bu yataktan çıkamayacağını söylerse yapamayız,” diye sert bir şekilde karşı çıktı Jacob.

“Kesinlikle olmaz!” diye patladı Bella. Jacob irkilerek ona yakın olan kulağını kapadı. Bella düşüncesizliği karşısında hemen pişman olarak üzgün olduğunu gösteren bir ses çıkardıktan sonra uzanarak zarar verdiği kulağını sessiz ve yumuşak bir şekilde öptü.

Jacob kendisini onun kollarından hafifçe kurtararak dönüp onun yüzüne baktı.

“Pekâlâ, ne demek istediğini açıkla,” dedi yumuşak bir şekilde.

“Altı ay daha beklemeyi reddediyorum. Dünyanın sonu ya da... ruh çağırانlar... ya da... Siyah Göl'deki yaratık da gelse Beltane'de evleneceğiz. Yılın geri kalanında onun bana ailenin kaltağı olarak hitap etmesini istemiyorum.”

“Onun söylediklerinin ne önemi var?” Jacob içini çekerek onun yüzünün yumuşak hatlarına dokunmak için uzandı. “Sen ve ben zaten evliliğı de aşan bir şekilde birbirimize bağlıyız. Önemli olan da bu değil mi?”

“Hayır. Önemli olan şu: Sesini kesmezse çok sevdiğim kardeşimi öldüreceğim. Ve onu evlenerek veya bir silahla susturmadığım sürece vazgeçmeyecek. Anladın mı?”

Yüzündeki ifadeye bakılırsa, Jacob'ın anlamadığı açıktı. “Şükürler olsun ki yalnızca ağabeyim var,” dedi, kuru bir sesle. “Son birkaç haftadır kız kardeşlerinden bıkanlar etrafımı sardı.”

“Legna'dan söz ediyorsun. Dinle, mühürlendiğı kişinin kimliğı yüzünden herkesin endişelenmesi onun suçu değil! Dürüst olmam gerekirse, bence o ve Gideon mükemmel bir çift oldular. ‘Balonun Kral ve Kraliçesi’ gibi insanların bakamayacağı kadar mükemmel fakat bir o kadar da muhteşem oldular.”

Jacob, nişanlısının söylediklerini anlamaya çalışarak şaşkın bir şekilde gözlerini kırıştırdı. Bunca ay sonra bile hâlâ Jacob'ın

klasik İngilizce anlayışını aşan sıradışı yapılar bulabiliyordu. Fakat çuşkınlığını umursamamaya alışmıştı ve İngilizcenin onun ilk, ikinci veya üçüncü dili olmadığı gerçeğine inanarak bunu normal kabul ediyordu.

“Neyse,” diye devam etti Bella, “Noah ve Hannah’nım rahatlamaları gerek. Dün bizi ziyarete geldiğinde Legna’yı gördün. Kadınların parıldadığı söylenir ya, Legna radyoaktif madde gibiydi.” Jacob’a tatlı tatlı gülümsedi. “Bunun anlamı,” diye açıkladı, “onun da senin, benim hissetmemi sağladığın kadar mutlu olduğudur.”

“Anlıyorum,” diye kıkırdadı Jacob. “Açıklama için teşekkürler.” Kollarını uzatarak ona sarıldı ve ufak fetüs engelini göz önünde tutarak ona sarılabildiği kadar sıkı sarıldı. Onun o davetkâr dudaklarını, nefessiz kalarak kızarmasına sebep olana kadar öptü.

“Sana nazik olmaya karar verdim,” diye açıkladı, onun dudakları arasında kahkahayla gülerek.

“Çok naziksin, sevgilim.”

“Sen de çok sapıksın, Jacob!” Bella kahkahayla gülerken Jacob’ın özel bölgelerinde gezen elini itti fakat o diğer eliyle devam etti. “Gideon ne der sonra!”

“Bir şey söylemese iyi olur çünkü söylerse, sen çıplakken burada olduğu anlamına gelir. Ve bu, küçük çiçeğim, her durumda onun ses tellerine mal olur.”

“Ah. Pekâlâ... o şekilde söylediğinde...”

Isabella o kadar ani bir şekilde sustu ki Jacob’ın hemen dikkatini çekti. Bir kez gözlerini kırptıktan sonra bakışları bomboş oldu ve bedeni her yönden bir pelte gibi yumuşadı. Jacob anında o muzip tavrını bıraktı, dizlerinin üzerinde doğruldu ve Bella’nın kendisine gelmesini bekledi.

Uzun sürmedi ve gördüğü şey sona erdiği anda eline dayanarak doğruldu.

“Giyin,” dedi, yataktan kalmak için harekete geçerek.

“Ne oldu?” Uzanarak güçlü eliyle onun kolunu tuttu ve yatakta kalması için onu zorladı. Onun etrafından dolanarak yatağa oturdu ve gözlerine baktı. “Ne gördün?”

Onun tüm düşüncelerini okuyabilse de dokunamadığı tek şey önsezileriydi. Bella’nın zihnindeki o bölge, Jacob için boş sayılırdı, en fazla duygu kırıntıları sızdırıyordu. Şu anda Bella’nın şaşkınlığını ve ona eşlik eden endişesini hissedebiliyordu.

“Bilmiyorum. Ben...” Donuk bir ifadeyle başını iki yana salladı. Bu gücünde henüz kesinlikle ustalaşmış sayılmazdı. Bu gücüyle birlikte gelen enerji azalmasıyla baş edemediği söylenebilirdi. Gördüklerinin yorumlaması kesinlikle muğlak ve şimdiki gibi durumlarda ise çok gizemliydi. “Kırmızı gördüm. Sadece kırmızı renk. Sanki büyütülmüş gibiydi; insanların sıradan eşyaların fotoğraflarını çektiği ve senin de ne olduklarına dair tahminde bulunmam gerektiği fakat çok büyütüldükleri için bunu yapmanın çok zor olduğu zamanlardaki gibi.”

“Sanırım anlıyorum. Peki, neden kalkman gerektiğini hissettin?”

“Ben... bilmiyorum. Jacob, hissettim işte. Lütfen, içgüdülerimi takip etmeme izin vermezsen bunu anlayamam.”

“Hayır, küçük çiçeğim. Gideon, bu yataktan kalkmamamı söyledi ve onun talimatından çıkmayacaksın.”

“Jacob,” diye çıkıştı Bella öfkesine kapılarak. “Bu konuda içimde kötü bir his var. Çok önemli... veya fena halde tehlikeli bir şey olma ihtimali varken burada oturup bir çocuk gibi şımartılamam. Ya bu bir uyarıysa? Benim bir sorumluluğum var...”

“Ne konuda?” diye sert bir şekilde sordu Jacob. “Kafası kesilmiş bir tavuk gibi kör bir şekilde etrafta gezerek kırmızı bir şey bulmak için mi? Bunun ne kadar gülünç, ayrıca senin ve çocuğumuz için de ne kadar tehlikeli olduğunu göremiyor musun?”

Bella öfkeli bir şekilde kollarını göğsünde kavuşturdu ve parmaklarıyla gergin bir şekilde kollarının üst kısmını kavradı.

“Bundan nefret ediyorum! Altı ay önce hayatımda hiç olmadığım kadar güçlüydim. Dönüşen en güçlü iblisten bile kuvvetliydim. Şimdi

“İhtiyacım olduğu halde bu yataktan bile çıkamıyorum! Yalnızca birkaç günde bu hale geldim!”

“Kes şunu. Sana birileri saldırdı. Bundan sen sorumlu değilsin.”

“Öyle mi? Sanırım sorumlu olan sensin, öyle mi? Sen kendini suçlayabiliyorsan, Jacob, o zaman benim de buna kesinlikle hakkım...”

Bella bu tartışmacı ifadesini nefesini tutarak bitirdi. Baş şiddetli bir şekilde arkaya savruldu, bedeni kilitlenerek kötü şekilde kasılmaya başladı. Jacob onu yataktan kayarak yere düşmeden önce güçlükle yakalayabildi ve biraz yumuşak şekilde onu halının üzerine indirdi.

“Bella?!”

Yüzüne yine o boş ifade yerleşince ona bağırdı fakat bu daha önce birlikte yaşadıkları hiçbir şeye benzemiyordu. Bedeni, yalnızca bir nöbet olarak adlandırılabilir kadar şiddetli bir şekilde kasılıyordu.

Jacob aceleyle yastıkları aldı ve onu elinden geldiğince korumaya çalışırken inanılmaz bir hızla da nasıl yardım çağırabileceğini düşünüyordu. Gözlerini kapadı, gecenin içine daldı ve doğayı ve içindeki şeyleri tarayarak kullanabileceği bir şeyler olup olmadığını aradı. Bir kurdun zihnine dokundu. Toprak iblisi, hayvanı büyüleyerek onu insanların yerleşim yerlerinden uzak durma doğasının tersine etkiledi.

Kısa süre sonra kurt, Noah'nın evinin bakımlı bahçesinde koşuyordu.

Noah, kapıdan gelen tırnak seslerini duyduğunda, çalıştığı kâğıtların üzerinden başını kaldırdı. Dışarıdaki hayvanın enerjisini hissetti ve şaşkınlıkla kaşlarını çattı. Kalktı, kapıya yürüdü ve kapının önünde oturmuş beklenti dolu bir ifadeyle kendisine bakan kurda kapıyı açtı. O keskin, mavi gözlerin ardında, hayvanın sahip olduğunun ötesinde bir zekâ ifadesi vardı. Noah, hayvanın aurasındaki toprak iblisinin enerjisini hemen hissetti.

“Lanet olsun!” diye küfretti çünkü işleri içine öylesine gömülmüştü ki kendi evindeki korku ve acı dolu enerjiyi hissetmemişti.

Ateş iblisi, dumandan bir şeride dönüşerek bir hortum gibi ana merdivenden yukarıya uçtu.

“Kane?”

Corrine içinde büyüyen endişeyle eşini aramak için bir sonraki odaya girdi.

“Kane, eğer yine aramızdaki telepatik bağı kullanmaya çalışıyorsan, seni bulur bulmaz öldüreceğim,” diye yakındı. “Bu haksızlık.”

Corrine boş bir yatakta uyandığı için üzülmüş ve hayal kırıklığına uğramıştı. Sevgilisine sokulmuş bir halde uyanmayı, uyurken bile onun kendisini saran kollarının ağırlığını hissetmeyi seviyordu. Daha önce, ne kaçıracaklarından habersiz bir şekilde birbirlerini kaybetmeye çok yaklaştımlardı. Ve Corrine iyileştiğinde, mühürlenme yaşamayan hiç kimsenin anlayamayacağı bir derinlikle sevmenin ve sevilmenin ne demek olduğunu öğrenmişti.

Şu an eşinin biraz tehlikeli, oldukça saygısız ve oyunbazlık açısından sağının solunun belli olmamasının da yararı dokunuyordu. En başta yaşadığı hasarı iyileşirken aralarındaki zihinsel bağı da kuvvetlenmeye devam etmesini umuyordu. Kuvvetlenmezse, Corrine hayatı boyunca bu habersiz saklambaç oyunları uğraşmaya devam edecekti. Ve sözü geçen hayatı druid genlerinin uyanmasıyla kayda değer bir süre uzamıştı.

Corrine mutfakta yürürken oldukça belirgin bir pıt sesi ve ardından beliren bir iblisin varlığını hissetti. Sırtarak hızla köşeyi döndü.

“Işınlanman haksızlık!” diye seslendi melodik bir sesle, oyunbozan eşine. Salona girdiğinde kahkahalarla gülüyordu. Onu orada göremeyince aniden durdu, kaşlarını çatarak öfkeli bir şekilde ellerini beline koydu.

Evin içinde ne kadar uzakta olabileceğini anlamak için tecrübesiz eşinin her seferinde ardında oldukça fazla miktarda bıraktığı duman ve sülfürün kokusunu alabilmek için havayı kokladı. O sırada biri aniden arkasından vahşice iterek yüzüstü yere düşmesine neden

oldu. İnleyerek yere düştüğünde halı çenesini ve dirseklerini yaktı. Düşmenin etkisiyle burnunu sert bir şekilde yere çarptı ve hissettiği şokla nefesi kesilirken gök mavisi halının üzerine kanları sıçradı.

Bunu ona yapanın sevgilisi olmadığını anladığında içi ani bir korkuyla doldu. Kane ona yanlışlıkla bile zarar vermemek için kendisini öldürmeyi tercih ederdi. Hayır, bu kötü niyetli bir saldırıydı.

“Pekâlâ, küçük druid,” diye mırladı yumuşak, aldatıcı güzellikte bir kadın sesi kulağına, saldırganın ağırlığı hızla sırtının orta yerine inerek kalan nefesini de keserken. “Tam da ihtiyacın olduğu sırada o hamile sürtük ablan nerede?”

Druid tarafının uyanmasından sonra sıradışı dövüş içgüdü ve yeteneklerine sahip olan Bella’ya olanları hatırladığında, Corrine aniden içinin hayatının en derin korkusuyla dolduğunu hissetti. Ne tür yetenekler geliştirmiş olsa da, hiçbiri ablasınıninki kadar güçlü olamazdı. Şu anda ona saldıranlar, tüm o savunma güçlerine sahipken Isabella’ya saldıran kişilerle aynıysa, zayıflığı nedeniyle kendi güçlerine doğru düzgün ulaşamayan birinin öyle düşmanlar karşısında hayatta kalabilme olasılığı neydi ki?

“Ah, evet, korkmalısın,” dedi melodik ve tehditkâr ses.

Corrine’in hatırladığı son şey, uzun, kırmızı saçlarına yapışan ellerin onu sürüklemesi oldu.

Legna aniden derin ve sık nefesler alarak uyandı ve yatağın içinde doğruldu. İki kolu ve bir bacağına ona sarmış bir vaziyette uyuyan Gideon da bir saniye sonra tehlikeye hazır bir şekilde uyandı.

“Neliss? Sorun nedir, tatlım?” diye sorduğunda, endişesi ve kaygısı Legna’nın aşırı hassaslaşan duygularına adeta aktı.

Gideon’ın bu ince duyguları onun sakinleşmesine yardımcı oldu ve soluk alıp verişlerini biraz daha baş edilebilir bir hale getirdi. Legna elini kaldırarak yüzüne düşen kalın tutamları çekerken gözlerini kırptırarak nerede olduğunu anlamaya çalıştı. Hâlâ Gideon’ın evinde uyanmaya alışamamıştı. Fakat hayatının yaklaşık

üç yüzyılını istisnasız kendi yatağında uyanarak geçirdikten sonra ne bekliyordu ki?

Fakat bedeninde tatlı tatlı ağrıyan yerleri hissederek uyanmaya kesinlikle alışmaya başlamıştı. Gideon her seferinde ağrıyan yerlerini rahatlatmayı öneriyor, Legna ise onun düşünce ve hislerini okuduğunu bildiği halde, “Hangi ağrıyan yerler?” diye karşılık vererek onun tamamen erkeksi bir tatmin ifadesiyle gülümsemesine neden oluyordu.

Fakat son günlerde hissettikleri o sevgi dolu hislerin şu an neredeyse hiçbir etkisi yoktu. Çünkü kalbi açıklayamadığı bir korkuyla sıkışıyordu. Gideon onun yüzüne bakmak için yer değiştirdi ve yatağın üzerinde bacakları birbirlerine dokunacak kadar yakın ve karşı karşıya oturdular. Legna’nın başını ve yüzünü o nazik ellerinin arasına aldı ve endişeli gözlerine bakması için hafifçe kaldırdı.

“Söyle bana,” diye yumuşak bir sesle zorladı.

“Ben... yapamam. Anlayamıyorum. Belki de... sadece kötü bir rüyadır.”

“Bu sana sık olmuyor, değil mi? Bu şekilde yani?”

Legna sessizce başını iki yana salladı ve bu yabancı olduğu korku içini kemirmeye devam ederken gözleri yaşlarla doldu.

“Dinle, aşkım, artık senin için işler eskisi gibi değil. Artık hiçbir zaman sıradan bir akıl iblisi kadını olmayacaksın. Benim içindeki gücüm her şeyi değiştiriyor. Nasıl olduğunu tam olarak bilmiyorum. Bu zamanla kendisini gösterecektir. Fakat bunu ilk öğrenmeye başladığında seni korkutacağını unutma.” Onun titreyen dudaklarını öpmek için durakladığında, dokunuşları Gideon’ın sözlerinin hiçbir zaman olamayacağı kadar sıcak ve sakinleştiriciydi. “Sakin bir şekilde düşünmek zorundasın. Bu tıpkı doğan yeteneklerinin kendilerini ilk göstermeye başladıkları zamana benziyor. Neler olduğunu sen bulmak, kabul etmek ve korkmamaya çalışmak zorundasın.”

“Nedenin yeni güç ve yetenekler olduğunu nereden biliyorsun?”

“Hissedebiliyorum, *Nelissuna*. Bunu günlerdir hissediyorum. Sen de hissediyorsun fakat anlamak istemiyorsun.”

Legna derin bir nefes verdi ve yüzündeki saçları sağa sola dağıldı. "Zamanında uyardığın için teşekkürler," dedi kuru bir sesle ve ona onunkiden olduğu gibi kötü bir ifadeyle baktı. Fakat bu kez bu bakışı Gideon'ın hafifçe kıkırdamasına neden oldu.

"İstersen ne olduğunu anlayabilmen için seni yalnız bırakabilirim..." Gideon kuvvetli bir hareketle yataktan kalkmaya yeltendiğinde, Legna onu pazısından yakaladı ve belirgin bir hareketle geri çekti.

"Kesinlikle hayır! Bunu bana sen yaptın ve etkilerinin tadını çıkaracaksın."

"Bir cezaymış gibi konuşuyorsun," dedi Gideon, gümüş rengi gözlerindeki neşeli ifadeyle. "Güzel eşimle yatağымda olmaya tercih edebileceğim hiçbir yer yok." Uzanarak yumuşak bir şekilde onu öptüğünde, dudakları ayrılmak istemiyormuşçasına birbirine yapıştı. Sonunda Legna'yı sıcak ve memnun bir şekilde kızarmış bir halde bırakarak geri çekildi. "Baştan çıkarıcı," diye onu suçladı Legna, düşünmeden.

"Siren¹," diye karşılık verdi Gideon ve yeniden ona sarılarak ikisini de nefes nefese bırakacak bir şekilde onu öptü.

"Mmm, kâbus ne olacak?" diye sordu sıradan bir tavırla Legna dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirip dilini onları yalamak için baştan çıkarıcı bir şekilde ortaya koyarken.

Gideon hafifçe geri çekilerek soru soran bir ifadeyle kaşını kaldırdı.

"Yalnızca 'kötü bir rüyadan' kâbusa? Ne hatırlıyorsun?"

"Sanırım..." Legna durdu ve güçlükle yutkundu. "Noah'yı kaybettiğim ve zihnimden uzaklaştığına dair korkunç bir şey hissettim."

"Çağırılma gibi mi?"

"Biraz fakat bu çağırılma değildi. Nedense o tür bir tehlikede olmadığını biliyordum fakat onu bir daha göremeyeceğim hissinden kurtulamıyordum. Gideon, bu beni çok üzdü."

¹ Yunan mitolojisinde denizkızlarını andıran ve denizcileri baştan çıkartıklarına inanılan yaratıklardır. (ç.n.)

Gözlerinden dökülen yaşlar bu hissini doğruladı ve Gideon onları öpmek için uzandı.

“Yani sadece sıradan bir kâbustu,” dedi.

“Bunu nereden biliyorsun?” diye sordu Legna, burnunu çekerek.

“Çünkü sevgilim, tıpkı senin Noah’dan uzaklaştığın gibi o da senden uzaklaşıyor. Bunun, büyüdüğün evden ayrılmanın ve ailenin sevgi ve korumasından uzaklaşmış olmanın neden olduğu endişeden bir kâbus olması çok olası.” Gideon rahatlatıcı bir şekilde onun saçlarını okşadı. “Ben yalnızca bunun daha önce olmadığına şaşıyorum.”

“Emin misin?” Gerginliği açıkça belli olsa da şimdiden büyük ölçüde rahatlamaya başlamıştı.

“Evet. Ve sen de öylesin. Psikolojiyle ilgili her şeyi bilen sensin, sen bana düşündüklerini söyle.”

“Fakat sen bunun... yeni yeteneklerimden olduğunu düşünüyorsun.”

“Ve bin yıldır ilk defa koyduğum teşhis yanlış. Bunun gibi rahatsız edici şeyler olması hiç hoşuma gitmiyor. Şimdi ‘Hiç Hata Yapmama’ sayacını sıfırlamam lazım.”

Legna kıkırdadı ki Gideon’ın amacı da zaten buydu. Kollarını Gideon’ın boynuna dolayarak ona sıcak bir şekilde sarıldı.

“Çok güzel kokuyorsun,” diye mırıldandı Gideon onun kulağına, uzunca süren bir dakikadan sonra.

“Seks gibi kokuyorum,” diye karşı çıktı Legna.

Gideon onun boynunu koklarken ve dişleriyle hafifçe ısırırken hoşuna gittiğine dair yüksek bir ses çıkararak başını onaylarcasına salladı.

“Kaliteli seks kokuyorsun,” dedi, doyumsuz bir homurtuyla, hevesli dudaklarını cesurca bir iştahla onun çıplak teninde gezdirerek.

“Gideon!” diye ciyakladı Legna, Gideon onun gıdıklandığını bildiği için doğrudan beline gidince. Dilinin muzip darbesi ve dişlerinin sürtünmesi onu delirtince Legna, ona durması için bağırarak kıvrandı.

Gideon onu gıdıkladığında, Legna klasik kaçış yöntemini kesinlikle kullanamıyordu. Konsantre olmak bir yana nefes bile güçlükle alıyordu. Ağzının yerini parmakları aldı ve onu bağırttıran işkenmesine devam ederek Legna'yı kahkahalara boğarken, seksi göğüs uçlarından birini ağzına alarak içine çekti.

Legna onu uzaklaştırmak için bacaklarını kullanmayı denedi fakat sadece Gideon'ın, eşini bacağından yakalayarak yaklaşan bedenine yol açmasını sağlamak konusunda başarılı oldu. Onun içinin derinliklerine girdiği anda gıdıklamayı bıraktı.

Legna başını geriye atarak sessiz çılgınlığını kıvrılan boğazına hapsetti ve sırtını yataktan yükseltti. Gideon rol yapmayı bıraktı ve dudaklarını dişleri arasına alarak amacına odaklandı. Sanki büyüleyici bir müzik aleti gibi onun bedeninin içiyle oynamaya devam etti. Onun içine girip çıkarken Legna'nın çıkardığı sesler ve yüzündeki ifade hiçbir şeyle kıyaslanamazdı. Verdiği tepki sanki Gideon her hareketinde mükemmel olanı yakalamış gibi gittikçe güçleniyordu. Gideon'ın mükemmel bir sevgili gibi hissetmesine neden oluyordu fakat aslında mükemmel olanın Legna olduğunu biliyordu.

O ihtiras için, dokunmak, öpüşmek için ve onları biraz daha yaklaştıran her bir hareket için yaratılmıştı. Gideon, onun cinsel organını yalnızca onu iyileştirmek için, büyüme, hissetme ve yeniden doğuşun sıradışı patlaması için yaratılmış bir koza gibi sardığını hissediyordu.

Legna zevk çılgınlıklarının titreşimlerini dudaklarında, dilinde ve yüzünde hissetmenin onu çılgına çevirdiğini bildiği için onu çekerek dudaklarına yaklaştırdı. Bu hiç gerek olmadığında bile onu her zaman cesaretlendiriyordu. Legna hem hafifçe kaldırdığı kalçası hem de çıkardığı seslerle onun ritmine uyum sağladı. Gideon fiziksel olduğu kadar zihinsel açıdan da onun içine giriyor ve kimyasına tüm o şeyleri yaparak sersemletici bir mutlulukla kendisinden geçmesine neden oluyordu.

Tam o anda ikisi birden gözlerinin arka kısmında, birbirlerinin dudakları arasında, boşalmalarıyla attıkları çığlıkların neden olduğu gümüş ve altın renkli yıldızların adeta patladıklarını gördüler. Gideon kendisini saran Legna'nın şiddetli bir şekilde defalarca titrediğini hissetti. Kaslarının hareketi tatlı bir işkence gibiydi.

Gideon eşinin ağzından ve bedeninden uzaklaşmak istemiyordu. Şimdi olduğu gibi ona yapışık kalarak boşalmasından sonraki sıcaklığını ve diğer her şeyini içine çekmek istiyordu. Legna onun dudaklarının arasına gülümseyerek onu yumuşak kalbindeki tüm duygularıyla defalarca öptü ve çekilmeye hazır olduğu ana kadar bulunduğu yerde kalmasına izin verdi.

“Bir yere gideceğimi kim söyledi?” diye mırıldandı, arzulamayı bırakmadığı o yumuşak, tatlı dudakların arasına.

“Şey, Jacob gibi konuşmak istemem fakat... Doğa Ana desem?”

Gideon kahkaha atarak yuvarlandı, şimdi Legna yine onun üzerinde hareketsizce yatıyordu. Onun ağırlığını bu şekilde hissetmeyi seviyordu. Hangi pozisyonda başlasalar da fark etmiyordu, sonunda Gideon hep onu yaşayan bir battaniye gibi üzerine alıyordu. Aslında gür saçlarının onu örttüğü düşünülürse, bu çok da alakasız bir düşünce değildi.

“Hemen dönerim.”

Legna anında kayboldu ve Gideon'ın fena halde üşümesine neden oldu. Elbette bu zihinsel bir algıydı çünkü beden ısınısını tamamen düzenleyebiliyordu. Fakat Legna'yı bedenini örtmesi için ikna edemediği sürece üşümeyi memnuniyetle tercih ediyordu.

Gideon bu düşünceyle gülümserken duyuları ani bir enerji akımı hissetti. Legna az önce dolapta duran bordo bir elbisenin içinde yatağın yanında belirlediği anda o da doğruldu.

“Noah geliyor.”

“Ben de öyle tahmin etmiştim,” dedi Gideon kuru bir sesle. “Hissettiğim enerji Noah'ninkine benziyordu.”

“Giyin,” diye zorladı Legna onu, ellerini gergin bir şekilde birbirine sürterek.

“Legna, sence Noah bu evde olanları bilmiyor mu?”

“Gideon, sence sabrımı taşırmasan iyi olmaz mı?” diye tehdit etti. “Lütfen. Lütfen, gidip giyinebilir misin?”

Sonra anında yatak odasından kayboldu.

Aman ağabeyi onu yatağından çıkarken görmesin, diye düşündü Gideon içini çekerek. Bu tip şeyleri düşünme tarzı hiç de iblislere göre bir şey değildi. Legna, yüzyıllar boyunca Noah’yı yanında birileriyle birden fazla kez görmüştü fakat bunun Legna için hiçbir önemi olmamıştı ve kendisi de bunu kabul etmişti. Şimdi kendisi burada, gelecekteki kocasıyla birlikteydi ve ağabeyi onların az önce seks yaptıklarını anlayacak diye mi korkuyordu?

Hareketlerimi eleştirmeyi bırak ve lütfen buraya gel.

Aşkım, ağabeyinin bizim birlikte olduğumuzun enerjisini çok uzaklardan hissetmediğini mi düşünüyorsun?

Senden nefret ediyorum.

Büyük olasılıkla öyledir fakat yalnızca şu an, diye kıkırdadı Gideon.

Güzel dağ aslanı evin etrafında yavaşça döndü, arada sırada yere indirdiği burnuyla aldığı kokulardan bir anlam çıkarmaya çalışıyordu. Kapı ardına kadar açıktı ve dağ aslanı yavaş adımlarla içeri girdi. Kan kokusunu anında alarak doğrudan o tarafa gitti. Halının üzerindeki kan daha kurumamıştı.

Vahşi kedi, tat bir yana kokuya bile dayanamayarak halıdaki kanı yavaşça yaladı. Daha önce buna benzer bir şeyi hiç tatmamıştı, yapısı öyle yabancıydı ki kafasının karışmasına neden oldu. Kuvvetli olmasa da sıradan bir insana ait olmadığını belli edecek kadar güç izleri vardı.

Odanın içi iblis kokularıyla doluydu. Kedi dore gözlerini etrafında gezdirdi. Korku kokusunun kalıntıları ve düşmanlık kokusunu

aldı. Burada vahşice bir şey yaşanmıştı, av ve avcı arasında bir şey. Kedi o anda başkalarının gelerek durumu anlamaması için burada gezmemesi gerektiğini fark etti.

Kapıdan çıkmak için döndü fakat odanın içine kontrolsüz bir şiddetle dolan duman ve sülfürle donup kaldı. Bulutun içinden fırlayan iblis, onun yaklaştığını görünce kendisini savunma pozisyonu alan dağ aslanını görür görmez durdu.

Kane bir an eşinin gerginliğini hissetmiş ve zihninde ufacık yer tutan varlığının aniden kaybolduğunu hissettiğinde hemen korkmuştu. Eve ışınlanmak için odaklanması biraz zaman almıştı. Tecrübesiz olması; biraz daha yaşlı ve güçlü olsaydı, duygularının yeteneğine müdahale etmesine izin vermeyecek kadar eğitimsiz olmayacağı düşüncesi onu öfkeliyordu.

Fakat şu an dağ aslanından yerdeki haliye yayılan kan lekesine baktığında öfke ve acıyla gözleri kör oldu. Kanın kokusu eşine aitti ve tüm benliğiyle onun yaralı ve büyük bir tehlikede olduğunu biliyordu. Elleri sıkarak yumruk yaptı, kediye yaklaşıırken ağabeyinkilere çok benzeyen kara gözleri kararlılık ve içindeki duygularıyla parlıyordu.

Kedi geri çekildi ve kaçacak bir yol ararken boynundaki tüyler dikildi. Işınlanabilen bir iblisten asla kaçamayacağını anlayınca kararını hemen verdi. Kedi titremeye başladı ve boynundaki tasmanın şingirtisi iblisin duraksamasına neden oldu. Vahşi bir kedinin tasma takması saçmaydı. Bu, titremeye devam eden kediye zaman kazandırdı ve derisi uzun, yumruk kalınlığında altın sarmallar halinde soyulmaya başladı.

Hemen sonra Kane kendisini bir kadının altın rengi gözlerine bakarken buldu. Boynundaki tasma dışında çıplaktı ve ayağa kalkarak oldukça kayda değer olan normal boyuna ulaştı. Saçları çıplaklığının büyük bir kısmını gizliyordu fakat kurtkadın bunu umursamıyordu. Tüm dikkati karşısındaki şaşkın iblisteydi.

“Ben Siena, kurtadam kraliçesiyim,” diye kendisini yavaşça tanıttı. Konuşurken sesinin sıcak ve etkileyici olmasına özen gösterdi.

O bir akıl iblisiydi ve Siena'nın davetkârlık yeteneklerine dayanıklıydı fakat yine de onu rahatlatmaktan zarar gelmezdi. "Zihnime girmene izin vereceğim ve orada bunun sorumlusunun ben olmadığımı göreceksin, iblis."

Kurtadam kraliçesi mi? Bu evde mi? Kane böyle bir iddianın saçmalığı karşısında neredeyse kahkahalarla gülecekti. Fakat o tasmayı gayet iyi tanıyordu. İmitasyon olabilirdi ama onun karmaşıklığını daha önce duymuş ve çizimlerini görmüştü. Sahtesi yapılamayacak kadar özel bir şey olması gerekiyordu. Gerçi kötü bir imitasyon ile gerçek kolyenin arasındaki farkı nasıl bilecekti ki?

Fakat kadın ona en güzel çözümü sunmuştu. Kendisine kurtadam türü konusunda aşılana güvensizliğine rağmen gözlerini kıstı ve onun zihnine girdi. Siena hiçbir engel koymadı ve koca bir türü yöneten bir kadın için oldukça tehditkâr olabilecek bir özgürlükle zihninde dolaşmasına izin verdi. İblis eğer isteseydi her türlü sırra ulaşabilirdi. Fakat iblis onun kendisine sunduğu teklife saygı gösterdi ve onun belleğinde kısa süre kaldı.

Siena da bu sahneyi onunla aynı anda bulmuştu. Erkek bir akıl iblisi olarak uydurma bir anyı hemen anlayabilirdi fakat bu uydurma değildi. Kadın doğruyu söylüyordu ve kanıtı da düşüncelerindeydi.

Duygusal olarak mutsuz olmasına rağmen, "Sizi benim evime getiren nedir, Majesteleri?" diye kendiliğinden gelen bir kibarlık ve etkileyici bir nezaketle sordu. "Burada olanlar hakkında ne biliyorsunuz?"

Altın saçlı Kraliçe, en yakınındaki sandalyenin üzerinde duran örtüyü alarak üzerine sardı ve saldırgan olmayan bir pozisyonda oturdu.

"Bir grup ruh çağırını takip ediyordum. Buraya girene kadar bir iblisin evi olduğundan hiç haberim yoktu fakat görünüşe göre geç kaldım ve bunun için özür dilerim. Ailenizden birine saldıracağımı bilseydim, ağaçların arasında beklemezdim." Siena bacağını diğerinin üzerine attı ve Kane'in annesinin uzun süre önce işlediği,

eski örtü yerine altın bir elbiseye bürünmüş ve taç takmış biri gibi oturdu. “Dört kişi gördüm, hepsi kadındı ve dışarıda bir araya geldiler. Hiçbiri içeri girmedi ama birkaç dakika dışarıda beklediler. Şimdi başka biri içerideyken onların nöbet tuttuklarını anlıyorum. Bunu benden habersiz nasıl yaptıklarının birçok açıklaması olabilir. Ama kara büyü yapan kimsenin buraya girmediğini biliyorum.”

“O zaman nasıl?..” Kane düşünceli bir şekilde elini saçlarının arasından geçirdi. “Avcılar mı? Onlar büyü kullanmazlar ve Corrine bir druide göre güçlü değil, o nedenle onu alt etmek çok daha kolay olmuştur.”

“Ah! Bir druid! Şimdi bir anlam kazanmaya başladı. Onun kokusunu tanıyamadım. Daha önce hiç druid kokusu almamıştım. Güçlü bir insan kokusu alabildim ama mutasyona uğradığı çok açıktı. Sanırım druid eşin yarı insan, değil mi?”

“Evet. Yani siz onun ne olduğunu anlayamadınız mı?”

“Özür dilerim. Bu karışım benim için çok yeni. Fakat evinize girenlerin onun kim veya ne olduğuyla ilgili bilgi sahibi olduklarını tahmin edebilirim.”

“Gitmem gerek. Ağabeyimi bulmalıyım,” dedi Kane endişeli bir şekilde ve çok sevdiği eşi için duyduğu boğucu korku ve endişeyle bir adım geriledi. Siena onun gerginliğini oldukça iyi hissedebiliyordu; hayvanlara karşı olan empatisi iblislerin uygarlıkları altında gizlenen hayvani içgüdülerini anlayabilmesine olanak tanıyordu.

“Ben burada kalıp başka neler bulabileceğime bir bakacağım,” dedi. Sesindeki sakinleştirici ton Kane’in kendisine gelmesine yardımcı oldu. “Kimse bana açıklama yapmadan buradan geçemeyecek.”

Kadının onu temin etmesinden güç alan Kane büyük bir kararlılıkla Noah’nın evine ışınlandı.

12. BÖLÜM

Noah ve Gideon belirdikten saniyeler sonra Kane de onun salonunda belirdi. Odadaki tek kişiyi fark etmelerine yetecek kadar zaman geçmişti ki Legna ve Elijah da belirdiler. Gideon hızla eşinin yanına gitti. Legna'nın güçsüzleşen bedenini kendisinininkine sıkıca sararak destekledi ve parmak uçlarını nazikçe onun yüzünde gezdirdi. Legna, Gideon'ı ve Noah da gidip Elijah'yı getirmişti, sonra ikisini birden Kane'in evine ısınlamıştı. Legna'nın güçleri artıyor olsa da böylesine büyük bir hızla bunları yapması onun için hâlâ zordu. Gideon onun oturmasına yardımcı oldu, güçsüzlükten titreyen ellerinden birini tutarak kendisinininkilerin arasına aldı ve hep birlikte kurtadam kraliçesine baktılar.

Kraliçe üçüncü evrede, yani hayvan-insan karışımı formundaydı. Bu şekildeyken kendi kadınsı halindeydi ve bir kedinin ipeksi, altın kürküyle kaplıydı; bıyıkları, başının boyunu aşan sivri kulakları, oval gözbebekleri, pençeleri ve kavisli tırnakları vardı. Bacak bacak üzerine atmış sandalyesinde oturuyordu, artık ihtiyacı kalmadığı için elışı örtüyü katlayıp eski yerine koymuştu, ipeksi kuyruğu kalçasının etrafında kıvrılmıştı.

Fakat Noah'yı gördüğünde ayağa kalktı ve ona saygı dolu bir ifadeyle başını eğerek selam verdi. Altın rengi gözleri odadaki diğer kişilere döndü. Uzun bir süre ilgili bakışlarla Gideon'ın eşini ince-

ledi. Sonra da Kral'ın oldukça yakınında duran sarışın deve döndü. Bu kişiyi tanıdığını fark etti. Onunla hiç yüz yüze gelmemişti fakat bu adam Kraliçe'nin halkı arasında efsaneydi. Elijah, İblis Kral'ın savaşçıların lideriydi. Kendi halkı arasında ise Kasap Elijah olarak biliniyordu.

Onun hakkında söylenenlere uyuyordu. Uzun boylu, kaslı ve sarışındı. Yunan Güneş Tanrısı Apollo'un yeniden doğmuş halini andırıyordu. Ayrıca o iyi yetişmiş dövüşçüye ait kurnaz yeşil gözleri tanımamak imkânsızdı. Fakat kimliğini asıl doğrulayan şey, Kraliçe'ye attığı ve neredeyse elle tutulur bir güvensizliği yansıtan bakışlarıydı. Bu, kendi ırkını korumak için yüzyıllardır Kraliçe'nin ırkını öldüren bir adamdan almayı beklediği hissin ta kendisiydi.

Fakat Siena'nın dikkati Noah'daydı ve kendisi de çabucak ona döndü.

"Noah, nihayet seninle tanışmak bir onur."

"Siena." Noah hafifçe başını eğdi ve gözleriyle kısacık bir sürede onun her bir ayrıntısını inceledi. İki ırk arasındaki savaş tek başına sona erdiren kadını süzdüğü açıkça belli oluyordu. "Ben de uzun süredir seninle tanışmak istiyordum."

"O zaman ikimiz de birbirimizin davetini bekleyerek tembellik etmişiz. Bu buluşmanın böylesine kötü şartlar altında gerçekleşmesi üzücü."

Noah onun iyi niyeti karşısında saygıyla başını salladı. Bu arada Elijah saldırının gerçekleştiği tarafa gitmişti. Savaşçı kuruyan kan lekesine dokundu ve kanın Corrine'e ait olduğundan emin olmak için kokladı.

"Bella'ya söyleyemeyiz. Bu onu öldürür," dedi, ciddi bir sesle. "Corrine'e iyi ya da kötü ne olduğunu öğrenmeden bunu yapamayız."

"İçimde Bella'nın bunu çok yakında kendi kendine öğreneceğine dair bir his var," dedi Noah, endişesini kaşlarından açıkça belli ederek. "Gördüğü o imgelemler.."

“Burada işimiz bittikten sonra geri dönüp onu uyutacağım,” dedi Gideon. “O durumdayken hiçbir şeyin farkında olmayacaktır. Ayrıca bu onun iyileşmesine de yardımcı olacağı için kötü bir haber vermemiz gerekirse güçlü olacaktır.”

“Kimseye kötü haber vermeyeceğiz,” dedi Kane aniden, öfkeli bir sesle ellerini tehlikeli bir şekilde sıkarak. “Bu gezegenin her köşesini tek başıma aramam gerekse bile Corrine bulunacak ve bana geri gelecek. Ve Kader onu benden alanlara yardım etsin.”

“Zamanla,” diye telkin edici bir sesle ona katıldı Noah, elini genç adamın omuzuna koyarak. “Hepimiz bunun için çalışacağız. Fakat en temel şeylerden başlamalıyız. Ben senin burada bulunma nedeninle ilgili açıklamayla başlamak istiyorum, Siena.”

“Tabii.” Siena ayağa kalktı, panterleri andıran bir zarafetle suç bölgesinin etrafında dolandı. “Beni adamlarınla tanıştırsan, Noah, bildiklerimi hepsiyle paylaşmaktan zevk duyarım.”

“Üzgünüm, Siena,” dedi Noah. “Sanırım Kane’le tanıştınız. Bu savaşçıların lideri Elijah. Doktorumuz Gideon’ı zaten tanıyorsunuz ve onun eşi, benim kız kardeşim, Magdelegna.”

“Eşin bir prenses o zaman, Gideon? Bundan söz etmemiştin,” dedi Kraliçe, bu düşünce onu eğlendirmiş gibiydi.

“Hayır, Siena. Bizim sarayımız sizinki gibi değil. Bizim kraliyet yöneticilerimizi Konsey seçer ve yalnızca çocuklarımız prens olabilir,” diye açıkladı Gideon. “Fakat bu yalnızca saygıdan verilen bir unvan. Tahtımız üzerinde doğumla herhangi bir hak kazanılmaz.”

“Anlıyorum. Akıllıca bir gelenek. Sırf kraliyet ailesinde doğdukları için tahtta oturan birçok aptal tanıyorum.” Siena ellerini arkasında kenetledi ve savaşçının kendisine rahatsızlığını gizlemeden diktiği bakışlarından gözlerini ayırdı. “Baştan başlayacağım.”

Siena solunda duran sarışın devin tehdit edici varlığına baktıktan sonra bir araya toplanmış anlayışlı iblislerle yaklaştı. Korkusuz tavrıyla savaşçıyı etkilediği kesindi. Kraliçe’ye gösterdiği düşmanca tavrın

gayet farkında olduğunu biliyordu fakat Siena bundan etkilendiğini dışarıya karşı hiç belli etmiyordu.

“Gideon beni ziyaret ettikten sonra,” diye başladı Siena. “Dışi İnfazcı’ya karşı işlenen o affedilmez suçu araştırmaya yardımcı olmaları için bizzat Seçkinlerimi görevlendirdim. Birkaç tanesi, becerikli ve titiz savaşçınıza rastladıklarını söylediler.” Elini nazikçe Elijah’nın durduğu tarafa uzattı. “Fakat Gideon’a da açıkladığım gibi, biz insan avcılara daha sık av olduğumuz için kendi başlarına çalışan bu ölümlüler konusunda daha kapsamlı bilgiye sahibiz.”

“Yardımcı olmanız çok nazik bir hareket,” dedi Noah, “özellikle de Gideon’ı size yollamamızın sebebinin sizden şüphelenmemiz olduğu düşünülürse.”

“Sorun değil,” dedi Kraliçe, elini sallayarak. “Ortak tarihimiz düşünülürse, ben de ona benzer bir seçim yapardım.” Kraliçe’nin gözleri Noah’nın beklenti dolu bakışlarına geri dönmeden önce bir an Elijah’ya kaydı. “Seçkinlerimden oluşturduğum takım birkaç gün önce öylesine şaşırtıcı bir raporla geri döndü ki gerçeği kendi gözlerimle görmek istedim. Sıradışı bir işbirliğine girmiş saldırgan bir grupta karşılaştım. Aralarında hem güçleri olmayan hem de olan insanlar vardı.”

“Bir dakika... yani ruh çağırانlar ve avcıların birlikte çalıştıklarını mı söylemek istiyorsun?” Bu fikir hepsi için çok şaşırtıcıydı. Böylesine farklı iki grup birbirlerini nasıl bulmuş olabilirdi ki? Bu kadar önyargılı ve kinci iki grubu ne bir araya getirmiş olabilirdi?

“Daha açık konuşmam gerekirse,” diye devam etti Siena, “kadın büyücüler ve kadın avcılar.”

“Kadın mı?” diye sordu Elijah.

“Kadın,” diye onayladı Siena.

“Yalnızca kadın.”

“Yalnızca...” Noah şaşkın bir şekilde başını iki yana salladı. “Anlamıyorum. Cinsiyetin bir önemi olacağını sanmıyordum.”

“Evet, aslında var,” diye karşı çıktı Kraliçe. “Seçkinlerin komutanı bu grupla ilgili söylentiler duyduğunda, hiç vakit kaybetmeden aralarına sızmış. Ve bunun, son zamanlarda ayaklanan güçlü büyü kullanıcıları için beklenenden çok daha kuvvetli ve karmaşık bir şekilde örgütlenmiş bir grup olduğunu fark etmiş. Ben kendi araştırmalarımın, sizler büyü kullanıcılarının varlığından haberdar olmadan çok önce bir araya gelmiş olduklarını anlıyorum. Fakat bu kadınlardan oluşan grubun amacının ve birleşmesinin son zamanlarda ortaya çıktığına inanıyorum. Hâlâ bir yenilik hissi alıyorum. Çok yeni olmasa da beklentilerini oldukça yüksek tutacak kadar yeniler. Bu kadınları bir araya getirmek için çok özel bir şey olmuş.

“Ruh çağırınların büyüü kuvvetlidir. Seni bu konuda temin edeyim. Her zaman bu kişilerin ölümlü olmaları nedeniyle ne kadar usta olabilecekleri konusunda kendimi sorgulamam gerekse de, aralarında amatör yoktur. Yine de Seçkinlerin ilettikleri güç ve büyü hikâyeleri daha önce duyduklarına hiç benzemiyor. Bunun yalnızca Seçkinlerin komutanı, onların arasına fark edilmeden girebilecek melez casuslar gönderdiği için mümkün olabildiğine inanıyorum.”

“Melez mi?” diye sordu Kane. En gençleri olarak bu konularda en az deneyimi olan kişi oydu.

“Yarı kurtadam, yarı insan,” diye açıkladı Elijah, alçak sesle ve ciddi bir şekilde.

“Aradaki farkı anladığımdan emin değilim.”

“Melez bir kurtadam, kurtadamların girdiği formlara ya da hayvan formuna giremez. Sadece insan formunda olabilirler. İnsan gibi görünürler ve kokarlar ve insanların ve kurtadamların dünyasında kolaylıkla yaşayabilirler; aynı şeyi safkan kurtadamlar yapamaz. Aradaki fark şudur: melez bir kurtadam safkan olanlar gibi hayvan formunun tüm duyu ve yeteneklerine sahiptir. Mesela kedi soyundan gelen hayvanların loş ışıktaki görebilme yetenekleri, koku alma duyuları, içe çekilebilir pençeleri ve bunun gibi özellikleri vardır,” diye açıkladı Siena.

“İrklar arası özelliklere sahip olmaları fark edilmeden dolaşmalarına izin verir. Büyü karşısında bile,” dedi Elijah.

Kraliçe’nin gözleri ilgili bir ifadeyle yeniden savaşçıya döndü. “Hakkımızda çok şey biliyorsun.” Kraliçe, Elijah’ya uzunca bir dakika daha baktı ve gözlerini ağır ve dikkatli bir şekilde onun üzerinde dolaştırdı. Bu ayrıntılı bilgisinin bir zamanlar ne amaçla kullanıldığını ikisi de biliyordu. “Dişi melezler,” diye devam etti sonunda, “grubun içine avcı görünümünde sızdılar. Sizi temin ederim, öylesine büyük bir büyü kullanıcısı topluluğunun yaydığı berbat koku düşünülürse, bu hiç de basit bir iş değildi. Fakat Seçkinlerin komutanı çok geçmeden bir iblisle yatan dişi bir insan kadına yapılan saldırıyla ilgili duyumlar almaya başladı; fakat bu kadınlar onlardan ‘erkek şeytan ve onun sürtük insan eşi’ diye söz ediyorlardı. İnsan kadının, şeytanın ‘tohumuyla’ döllendiğinin farkında oldukları açıktı.

“Söz ettikleri kişinin İnfazcı’nın eşi olduğunu tahmin etmek kolay oldu. Fark edilmeyi göze alarak bir sonraki toplantılarına Anya’yla birlikte gittim. Tek söyleyebileceğim, tüyler ürpertecek kadar çok şey biliyorlar. Halkınız hakkında, aramızdaki yüzyıllar süren savaş sırasında babamın casus ve tetikçilerinin bile asla öğrenemediği ayrıntılar biliyorlar. Seçkinler grubundaki casusların alanlarında oldukça iyi oldukları konusunda sizi temin ederim fakat onlar bile bu kadınlardan duydukları kadar özel ayrıntıları hiç bilmiyorlardı.”

“Onlara yeterince itibar etmediğine eminim,” dedi Elijah ciddi bir ifadeyle. İblis savaşçının, Kraliçe’nin kaynaklarının kendisinininkilerden daha iyi olduğuna pek memnun olmadığı açıktı. Kendisinin ve savaşçıların yaptıkları işte en iyi olduklarıyla övünürdü. Özellikle de kurtadamlar tarafından bastırılmış olmak onu mutsuz etmişti.

“Pekâlâ, bu araştırma seni nasıl oldu da Kane’in evine getirdi?” diye sordu Noah.

“Bir gruba ‘görevlerine başlama’ talimatı geldiğinde ben de oradaydım. Bunun nasıl bir görev olduğunu bilmesem de onları takip

etmenin akıllıca olacağını düşündüm ve öyle de yaptım. Hikâyenin geri kalanını Kane'e açıkladım zaten."

"Fakat bir şey var," dedi Legna aniden. "Bir şey gördün ve onun önemini anlamadın."

"Bu mümkün," diye ona katıldı Kraliçe, Legna'ya meraklı bir ifadeyle kaşını kaldırıp bakarak. Bu dişi iblis, güçlü bir kadındı. Önünde duran iblislerin arasında, hayvani içgüdülere yatkınlığı en az olan kişi Legna gibi görünse de Siena bunu oldukça güçlü bir şekilde hissedebiliyordu. "Şüphelendiğin şey nedir?"

"Duygu. Güçlü bir duygu. Bu sıradan bir saldırı değildi."

"Hayır. Öyle olamazdı, değil mi?" dedi Elijah aniden aydınlanmış gibi. "Hepimizin arasında, hiçbirimizde olmayan fakat yalnızca Corrine'in sahip olduğu bağ neydi?"

"Isabella. Lanet olsun," diye tısladı Noah. "İnfazcı'nın kardeşi."

"Ve ulaşılabilirlik," diye ekledi Elijah. "Hakkımızda o kadar çok şey biliyorlarsa, Corrine'in druid güçlerinin yavaş yavaş geldiğini bildiklerini varsaymak mantıklı olur. O korunmasız ve zayıf... ve onun kolay bir av olacağını biliyorlardı."

"Hımm," dedi Kraliçe. "O halde bu size daha mantıklı gelecektir. Bir casusumun ilettiğine göre, grup üyelerinden biri ilk saldırının başarısız olması nedeniyle küplere binmiş. Bunu kendi gözlerimle görmemiş olmama rağmen, Seçkinlerden biri bana, bu kadın için öfkeli sözcüğünün çok hafif kalacağını söyledi. Sürekli 'iblis pisliği' ve onun 'kaltak taşıyıcısını' nasıl yok edemedikleri konusunda bağırıp çağırıyormuş."

"Bella ve bebeğinden bahsettiği açık," dedi Noah.

"Katılmıyorum," diye mırıldandı Legna. Bu yorumuyla odadaki-lerin ilgisini üzerine çekti. Ayağa kalktı ve Gideon'ın karşı çıkarcasına üzerinden çekmediği elini umursamadan odanın içinde ileri geri yürümeye ve düşünmeye başladı. "Bu öfke mantıklı değil. Bu gibi şeylerin neden olabileceği aşırılıkların tamamen farkındayım fakat

psikolojik açıdan değerlendirildiğinde bu tip bir öfke çok yakın bir bağın göstergesidir.”

Legna bir elini şakağına götürdü ve ovalayarak düşünmeye çalıştı. Gideon onu dikkatlice izledi fakat sesini çıkarmadı. Onun bir ipucuna yaklaştığını hissedebiliyordu ve onun bitkinliği nedeniyle endişeleniyor da olsa onu rahatsız etmek istemiyordu.

“Pekâlâ, şu büyük resme bir bakalım,” dedi, yüksek sesle. Fakat odayı terk etseler bile bunu fark edecekmiş gibi görünmüyordu. “Bella’ya yapılan saldırı sıradan, vahşi bir saldırı özelliklerini taşıyor; hatta önemli bir nedeni varmış gibi de durmuyor. Eğer herhangi biri Bella’nın yok edilmesini isteseydi, bunu güçlü bir tüfekle, uzak bir tepeden tek bir el ateş ederek de yapabilirdi. Sonuçta insanlar bu tip silahlar kullanmak konusunda sorun yaşamıyorlar. Düşünün: Ona bu kadar yaklaşma riskine girmelerinin amacı neydi? Tekleyebilecek veya hedefi şaşıracak bir şok tabancasını işin içine neden karıştırmış olabilirler? Onu öldürmek istiyorlarsa neden boğazını kesip bu işi bitirmediler? Neden ancak uzun süre tedavi edilmezse öldürücü olabilecek zararlar verdiler? Ve bir de bebeğe yapılan vahşi saldırı var. Tekmelemek? Yumruklamak? Bunun için de iyi planlanmış tek bir hareket yeterli olabilirdi.”

“Acı çektirmek,” dedi aniden Gideon.

“Kesinlikle. Biri Bella’nın ölmeden önce acı çekmesini istedi,” diye ona katıldı Legna. “Ve bunu yaparak Jacob’a acı çektireceklerdi. Bunu yapmak için yakalanmayı, yaralanmayı ve öldürülmeyi göze aldılar. Tutucu olsun olmasın, insanlar neden böyle kişisel bir tehlikeyi göze alsınlar? Bunun arkasında görebildiğim tek kinci sebep... Jacob’ın Bella’nın ölüsünü bulması olabilir. Ve ben onu ziyarete gitmiş olmasaydım öyle olacaktı. Bence ‘İblis pislik’ ifadesi bebek için değil, Jacob için kullanılmış bir ifade. Dürüst olmam gerekirse bu bana kişisel bir intikam gibi geliyor. Jacob’dan alınacak hiçbir intikam onun çok sevdiği eşi ve doğmamış çocuklarını öldürmek ve

ölmeden önce çok acı çektiklerini anlamasını sağlamak kadar tatlı olamazdı. Bu onu mahvederdi.”

“İntikam....” Noah’nın gözleri rahatsız olduğunu gösteren bir farkındahkla parladı. “Ruth,” diye tısladı.

“Evet,” diye ona katıldı Gideon. “Bu çok şeyi açıklıyor. Buna bizim hakkımızda birden bu kadar çok bilgi sahibi olmaları da dahil.”

“Ruth...” Noah fark ettiği gerçeğin ona verdiği acıyla başını iki yana salladı. “O yalnızca katlanılmaz biri değil, aynı zamanda bir hain mi yani?” diye sordu kendine.

“Kızının druid eşinin bir yanlışlık sonucu ölmesinden dolayı çektiği acı için Jacob’ı suçluyor,” diye ekledi Gideon. “Tahminime göre, Bella bilincini kaybettikten sonra içeri giren Ruth’tu. Acının, Bella’nın güçleri etkisiz hale getirme yeteneğini kullanmasını engelleyeceğini çok iyi biliyordu. Bu saldırıda kişisel olarak yer aldı çünkü...”

“Doğmamış çocuğu hırpalamak,” diye bitirdi Elijah, “intikamı ilk elden almak istiyordu.”

“Bir akıl iblisi olan Ruth, Jacob ve Bella’nın düşünceleri arasındaki bağı gölgelemenin bir yolunu bulmuş olmalı,” dedi Gideon. “Jacob’ın, Legna gelene kadar Bella’nın başının belada olduğunu hissetmediğini söylediğini hatırlıyorum. Artık bu bağı bildiğim için istesem bile koparamayacağımı düşünüyorum. Fakat Ruth’un o gücü olabilir.”

“Her şey çok açık değil mi?” diye yakındı Elijah. “Ruth aptal değil. Bu olayı açığa çıkaracağımızı ve Bella ile Jacob’a karşı kini olan herkesten şüphelenmeye başlayacağımızı biliyor.”

“Kesinlikle. Büyük olasılıkla açıkça gösterdiği düşmanlığın ona müthiş bir savunma zemini hazırladığını ve onu hesaba katmayacağımızı düşünüyor olmalı,” dedi Noah. “Fakat bu son saldırıda Ruth’u baş şüpheli yapacak bir sebep olduğu gerçeği daha mantıklı geliyor,” diye ekledi Noah, ciddi bir şekilde. “Kısa süre önce Konsey’in üst mertebelerinden oy birliğiyle indirildi.”

“Ne? Bu ne zaman oldu?” diye sordu Kane.

“Konsey, Jacob ve Isabella yokken üç gün önce oylama yaptı. Oy birliğiyle karar verildi. Ruth’un rencide olmasını elimizden geldiğince engellemek için sonuçları duyurmadık. Fakat şimdi görüyorum ki saldırıyı düzenleyen gerçekten de oysa, o zaman öfkelenmek ve İnfazcılardan intikam almak için daha büyük bir nedeni olacakmış.”

Siena, Noah’nın karşısına geldi fakat Elijah’nın ona güvenmediği için huzursuz olduğunu farkındaydı. Onun kralına bu kadar yaklaşmasından hoşlanmadığı açıktı. Kraliçe bu kaba adamın bitmek bilmeyen düşmanlığını görmezden geldi.

“Bu son kaçırma olayının bu kadınların planladığı tek şey olmadığı konusunda sizi uyarmalıyım,” diye açıkladı Siena. “Bu kadınlar büyük olasılıkla İnfazcılarınıza olduğunu tahmin edebileceğimiz bir saldırı daha planlıyorlar. Ve bu da, Kane, eşinin ölmediğine inanmamı sağlıyor.” Siena içten bir ifadeyle cesaretlendirircesine genç iblise baktı. “Eğer onu öldürerek bir yere varmak isteselerdi bu işi burada yapabilirlerdi. Bu kan gerçekten önemsiz bir yaralanmanın sonucu. Bence onu kaçırdılar. Ellerinde Corrine varken, hepiniz üzerinde hoş olmayan bir güç elde etmiş oluyorlar. Beklentilerinin ne olduğunu bilmiyorum fakat iyi bir şey olamayacağı açık.”

Bu kez iblis topluluğunun önünde ileri geri yürüme sırası Siena’ya gelmişti. “Bu gücü ellerinden almak istiyorsak, Corrine’i elimizden geldiğince çabuk kurtarmalıyız,” dedi. “Gördüğüm kadarıyla yapılacak tek bir şey var. Yardım etmeme izin verirsiniz.”

“Elbette,” dedi Noah onu cesaretlendirircesine ve karşı çıkmak için sesini çıkaran Elijah’ı susturmak için elini kaldırdı.

“Corrine’i bulmak için bu kadınların barındıkları yerleri aramalıyız. Fakat onlara fark edilmeden bunu yapabilecek tek kişiler Anya, ben ve... Magdelegna gibi melezler.” Biraz şaşkın bir ifadeyle bakan akıl iblisini işaret etti.

“Ben mi?” diye sordu Legna, boş boş bakarak. Kendisini rahat ettiği alandan çıkaracak bir şey için isminin geçtiğine bile şaşırmıştı.

“Sen bir akıl iblisisin, öyle değil mi? Onların zihinlerini kandırabilir, algılarını değiştirebilir ve bize daha mükemmel bir erişim sağlamak için kafalarının içiyle oynayabilirsin.” Siena, asık suratlı, sarışın savaşıya sinsi bir bakış atmaya dair içinde beliren muzip dürtüye engel olamadı. Bıyıklarını oynatarak, “Gördün mü? Ben de seni tanıyorum,” dedi.

“O zaman neden oraya doğrudan ışınlanıp onu kendim bulmuyorum?” diye sordu Legna. “Senin zihninden görüntü alabilir...”

“Hayır. Mekânları yeraltında ve labirentten farksız. Onun nerede olabileceği konusunda hiçbir fikrim yok. Ayrıca ruh çağırانların akşam çayının orta yerine de ışınlanabiliriz. Bence onu bulabilmenin tek yolu, onun düşünce ve duygularını hissedebileceğin kadar yakınına gitmen. Bunun olabilmesinin tek yolu da sözde ön kapıyı kullanmak.”

“Onun düşünce ve duygularını ben de hissediyorum,” diye karşı çıktı Kane, tam olarak endişeli bir eş gibi görünerek.

“Ve yerleşkedeki tek erkek olarak fazlasıyla göze batarsın,” dedi Siena, kuru bir sesle. “Any ve ben orada tanındığımız için, Magdelegna’ya eşini bulması için yardım etmemiz şüphe çekmeyecektir. Onu bulduğumuzda, Magdelegna hepimizi güvenli bir yere ışınlayabilir.”

“Ayrıca varlığınızı ve kaçış anınızı da gizleyebilirim,” diye ekledi Legna.

“Ruth’tan mı?” Noah başını iki yana sallıyordu. “Legna, o kadın akıl iblisi olmanın ne demek olduğunu keşfeden kişi. İlk akıl iblisi ve en güçlüleri oydu.”

“Fakat Legna artık sıradan bir akıl iblisi değil,” dedi Gideon. “Sıradışı güçleri ve yetenekleri olmaya başladı. Bunu sen de gördün.”

“Başladı sözcüğü anahtar sözcük,” diye karşı çıktı Noah. Legna için duyduğu endişe zihninde oldukça büyük bir yer kaplıyordu. “Herhangi biri fark edilirse, yalnızca elimizdeki üstünlüğü yitir-

mekle kalmayacak, aynı zamanda gönderdiğimiz diğer kadınları da kaybedeceğiz.”

“Bundan şüpheliyim,” dedi Gideon. “Bunların güçlü düşmanlar olduğu ve küçümsenmemeleri gerektiği doğru fakat bir iblis pentagramla kontrol edilmiyorken ışınlama işlemini durdurabilecek bir ruh çağıran hiç görmedim. Ruth bile bunu yapamaz.”

“O zaman karar verildi,” dedi Legna. “Corrine’i onların kalesinde arayacağız. Onu kurtardıktan sonra, planladıkları diğer saldırı için endişelenebiliriz.”

“Peki ya onu orada tutmuyorlarsa?” diye sordu Kane, gergin bir şekilde.

“Neden tutmasınlar ki?” diye karşı çıktı Siena. “Onların peşinde ve yerleşkelerinde olduğumuzdan şüphelenmeleri için bir nedenleri yok. Ayrıca öyle bile olsa onun nerede olduğunu öğrenebileceğimiz daha iyi bir yer var mı?”

“O zaman karar verildi,” diye katı bir sesle onayladı Gideon. Legna’nın kendisini tehlikeye atması fikri hoşuna gitmese de aralarından herhangi birilerinin yardım isteme ihtimaline karşı kendisinin ve birkaç kişinin daha yakınlarda bekleyeceğinden emin olacaktı. Ayrıca sürekli onun zihninde olacaktı.

“Çok zor. Legna toplumumuzdaki silik biri değil,” dedi Noah. “Zihinsel engeller olsa da olmasa da Ruth onu anında fark edecektir. Her Konsey üyesi Kral’ın kardeşinin yüzünü ve biçimini bilir.”

“Onun görüntüsünü yeteri kadar değiştireceğim,” dedi Gideon. “Bu güce sahibim.”

“Harika. Hazırlanmak için ne kadar zamana ihtiyacın var?” diye sordu Siena, Gideon’a.

“Çok az.”

“Fakat benim dinlenmek için zamana ihtiyacım var,” dedi Legna. “Kendimi çok yordum.”

“O kadar bekleyemeyiz,” diye karşı çıktı Kane, gergin bir şekilde. Corrine’in yokluğunu fazlasıyla hissediyordu. Zihnini bomboş hisse-

diyordu fakat bu, bilinmezliğin korkusu yanında hiçbir şeydi. *Ona neler oluyor*, diye düşünüyordu. Zihnine hücum etmeye başlayan ve boşalan kalbine bir pençe gibi geçen düşüncelere katlanamıyordu.

“O haklı,” dedi Legna. “Bana iki saat verin. Noah’dan biraz enerji takviyesi, Gideon’dan tıbbi yardım ve biraz da meditasyon yeterince odaklanmamı sağlayacaktır.”

“Çok güzel. Ben de o zamana hazır olurum.” Kraliçe, Noah’ya döndü. “Kardeşine yardım etmen bittiğinde, seninle bir dakika konuşmak istiyorum.”

“Elbette,” dedi Noah, savaşçı liderinin hoşnutsuzluğuna rağmen.

“Bu konuda yardım etmemin nedeni sadece iyi niyetim değil. Kadınların oluşturduğu bu topluluğun aynı zamanda benim kişisel otoritemi sarsmaya yetecek kadar tehlikeli olduğunu düşünüyorum,” diye açıklama yapıyordu Siena Noah’ya yarım saat sonra. “Hain iblisle ilgili bilgiyle ne yapacağın sana kalmış, Noah. Senin kendine ait bir hukuk sistemin olduğunu biliyorum. Fakat ileride onların yerleşkesine başka casuslar da göndermeye karar verirsen, birbirimizi iyice bilgilendirmemiz gerektiği konusunda seni şimdiden uyarayım.

“Kurtadamlarıma durum elverdiği anda bu topluluğu vahşi bir şekilde dağıtmalarını söyleyeceğim. Sana bilgi toplamak için gelen ve sırf iletişim eksikliğimiz yüzünden o masumların orada olduğundan bihaber olduğum herhangi bir iblise zarar vermeyi hiç istemem. Aramızda elçi değişimi yapmamız büyük önem taşıyor. Meclisim senin seçtiğin herhangi bir iblisi memnuniyetle kabul edecektir.”

Noah sandalyesinde arkasına yaslandı ve bu teklifi uzun bir süre düşünürken farkında olmadan ortaparmağındaki mühür yüzüğünü çevirip durdu. Huzursuzluk belirtileri göstermek Noah’nın her zaman yaptığı bir şey değildi fakat sevdiklerine yapılan onca saldırının onu bitkin düşürdüğü belli oluyordu.

“Bu gibi bir görev için güvenebileceğim yalnızca bir tek iblis var fakat sana bu konuda söz vermeden önce Magdelegna’ya karar vermesi için zaman tanıyacaksın,” dedi Kral alçak sesle.

“Harika bir seçim,” dedi Kraliçe, uzun geçen bir dakikadan sonra. “Bunu neden düşünemediğimi bilmiyorum. Çünkü onun eşi zaten meclis için tanıdık bir yüz. Bana gelince... Aklımda oldukça özel bir kadının ismi var. İsmi Myriad. Meclis için harika bir elçi olmasının sebebi yalnızca açık görüşlü, korkusuz ve güçlü olması değil aynı zamanda kolayca incinen duyguları yüzünden bana sızlanacak biri olmamasıdır. O da bir melez ve bu da diğerlerinin ona belki de safkan birinden daha kolay alışmasını sağlayacaktır.”

“Bu karmaşa çözüldüğünde,” dedi Noah, “gönder onu bana. Ben Legna’ya sorduktan sonra o senin elçin olmak konusundaki kararını sana bildirecektir.” Noah ayağa kalktı. “Sanırım az önce söz ettiğin hukuk sistemimizin bir parçasının gerektiğinde meşru müdafaayı hoş gördüğünü sana söylemeliyim.” Noah yakınındaki bir pencerenin önüne geçerek yumruğunu cama bastırdı. “Bunu sana söylüyorum çünkü o hain dişi iblis senin veya Legna için tehdit oluşturursa onu yok etmen gerekebilir. Buna mecbur kalırsan senden herhangi bir şekilde bunu telafi etmeni istemeyeceğiz.

“Onu öldürmek konusunda tereddüt edecek olursan, bunları sana söylemediğim için yaralanırsanız veya öldürülürseniz bundan ben sorumlu olurum, Siena. Aramızdaki savaşın sona ermesini sağlayan, senin tahta çıkmandı ve bu barışın benim için olduğu kadar senin için de büyük bir anlam taşıdığını unutmayacağım. Biliyorum ki şu an düşmanca tavırları olan bir kurtadamlı karşılaştım, aramızdaki bu hoşgörüyü sağlayan pamuk ipliğini koparmamak adına kendimi savunmak konusunda tereddüt yaşayabilirim.”

“Anlıyorum,” dedi Siena, yumuşak bir sesle, bu ince düşünce karşısında hissettiği belirgin saygıyı saklamak için uğraşmayarak. “Verdiğin bilgiyi seve seve aldım. Fakat saldırı veya savaş bu görevin

bir parçası olarak görmüyorum. Bu çok büyük bir topluluk. Bir savaş çıkacak olsa sayı olarak bizi bastırırlar.”

“Biz uzakta olmayacağız,” dedi Noah. “Gideon, Elijah ve ben sizi izliyor olacağız. Gerekirse sizi anında destekleyeceğiz.”

“Ve biz de sorun çıkarmamak için elimizden geleni yapacağız,” diye ona katıldı Siena. “Savaşın da zamanı gelecek. Ne yazık ki savaş, tarihte sürekli tekrarlayan bir konu.” Uzun bir süre duraksadı. “Açık konuşabilir miyim, Noah?”

Noah bu soruyu duyunca döndü ve kişisel kütüphanesinin raflarından birindeki kitapların üzerinde düşünceli bir şekilde elini gezdiren kadına baktı.

“Elbette,” dedi, davetkâr bir tavrıla.

Siena ona hafifçe gülümseyerek konuşurken odanın içinde dolanmaya devam etti. Hareketleri, ağır konuşma hızına uyum sağlıyordu ve esrarengiz bir şekilde rahatlatıcıydı. Sanki hareket ederken çıkardığı tek ses kürkündeki tüylerin birbirine sürtünürken çıkardığı hışırtıydı. Kuyruğunu miskince sallayışında hipnotize edici bir hava vardı. Bu dönüşmüş halinde bile inanılmayacak kadar harika bir yaratıktı.

“Kardeşinin Gideon’la olan ilişkisine fazlaca kafa yordüğünü anlamak için telepat veya empat olmak gerekmiyor.”

Siena durdu ve üzerinde dünya haritasının işlendiği camdan bir küreyi eline aldı. Bu parçanın çok eski ve değerli bir antika olduğu açıktı. Ülkelerin sınırları yanlış gösterilmişti ve bazı yerler ise tamamen eksikti.

“Evet. Bu karmaşık bir durum.”

“Anlıyorum. Gideon’ın halkın arasında çok saygın biri olduğunu sanıyordum.”

“Öyle. Tabii ki öyle.”

“Evet, oldukça yaşlı ve güçlü.”

Siena küreyi yeniden tutacağını içine koydu ve Rusya bölgesi ön tarafa gelinceye kadar çevirdi. Tuhaftı fakat bu Kral’ı eğlendirmişti.

Kurtadamların tarihi o bölgede köklenmişti ve o bölgenin aksanı da Kraliçe'nin sıcak konuşmasından anlaşılabilirdi. Hareketi neredeyse varlığından geriye bir işaret bırakmak için yapılan bilinçaltında gizli bir ihtiyaçtan kaynaklanıyordu. Noah, varlığının yarısını bir hayvan olarak geçirmiş olmanın ona, bölgesini işaretlemek gibi kaçınılmaz içgüdüler vermiş olduğunu düşündü. Kendi halkı da bu tip ihtiyaçlardan etkilenmişti.

Fakat Noah aslında onun şu an sorduğu soruların nereye varacağı konusunda daha çok meraklanmıştı. Hiçbir zaman Siena'nın algıları ve zekâsından şüphe etmemişti. Tabii bir de tahta çıkmasından üç gün sonra halkına iblislerle olan savaşın hemen bitirilmesi için talimat vermesinin gerektirdiği güç vardı.

Ayrıca toplantıları boyunca Elijah'ya sessizce ve yakından ilgi göstermişti. Bunu belli edecek hiçbir şey söylememiş ve yapmamış olmasına rağmen, Noah'nın içinde on üç yıl önce babasını yenmeyi başaran savaşçıların başında Elijah'nm olduğunu bildiğine dair bir his vardı. O, savaşın son karşılaşmasıydı ve sonunda babasının ölmesi ise Siena'ya tahtı vermişti. Noah, babasının katiliyle yüz yüze gelmenin Siena gibi bir kadının üzerinde nasıl bir etkisi olabileceğini merak etti.

“Öylesine yetenekli bir iblisin babam tarafından yakalanmayı nasıl becerdiğini hep merak etmişimdir. Şimdi halkını tanımaya başladıktan sonra anlıyorum ki o fedakârlığı yapması için onu sen gönderdin,” diye devam etti Kraliçe uzun bir sessizliğin ardından.

“Onu ben gönderdim fakat fikir Gideon'a aitti,” dedi Noah, alçak sesle.

Siena altın rengi gözlerini kaldırarak Noah'ya baktı. Gözlerinin anlaşılabilir bir güzelliği vardı fakat bu, o keskin zekâsı kadar şaşırtıcı bir özellik değildi. Noah çok etkilenmişti fakat ellerini arkasında kenetlerken yalnızca ona bakmakla yetindi.

“Gideon hem tür hem de bilgelik açısından böyle bir şey yapabilecek tek iblisti,” diye devam etti Noah. “Bir beden iblisi olarak,

ışınlanmak gibi kaçmak için kullanabileceği doğal yetenekleri yok. Bu nedenle bir risk alarak babanın onun hapis kalmasını sağlayacak kadar tatmin olacağım düşündü. Bunu bildiği için baban onun bizim işimize yarayabilecek bilgileri alıp kaçacağından korkmadı. Gideon'ı elinde tutmanın ona verdiği avantaj aklına yatmıştı.”

“Babam biraz aptaldı,” dedi Siena, ciddi bir tavırla. “Gideon'ın astral seyahat gibi bir yeteneği olup olmadığını hiç araştırmadı. Ben bunu öğrendiğimde, hepinizin çoktan bizim soyumuzu yok edebilecek kadar bilgi edinmiş olabileceğinizi fark ettim fakat siz bunu kullanarak bir şey yapmadınız. O zaman halkınıza olan bakış açım değişmeye başladı.”

“Gideon, savaş ve onun sonuçlarıyla ilgili konularda oldukça tecrübelidir. Sorunlara akıllıca ve mantıklı çözümler bulmak onun her zaman en büyük önceliği olmuştur. Senin sıradışı zekânla verdiği bilgilere ve babanın savaş yanlısı hareketlerine açıkça karşı çıktığına tüm kalbiyle inandı. Bu önemli etkenler olmasaydı, Gideon kendini işin içine atmak bir yana, bu görevi asla önermezdi.”

“Yine de çok tehlikeli bir riskti.”

“Baban savaşa gidip sarayı sana bıraktığında, tutsağınla bir veya iki defa konuşacağını düşündük. Bunun gibi ufak fırsatlar sayesinde Gideon'ın seninle anlayış ve hoşgörü süreci için ortak bir alan bulmaya başlayacağını umut ettik. Bu, barışı sağlamaya çalışırken gereken en önemli faktördür.”

“Evet. Biliyorum. En iyisini yaptı. Gideon'ın sarayımızda geçirdiği beş yılın iki taraf için de etkili olduğuna inanıyorum.” Siena hareket etmeye devam ederek yakınında duran bir çalışma masasının üzerinde parmaklarını gezdirdi. “Fakat bir şeyi merak etmeden duramıyorum, Noah. Bu bilgilerden Gideon'a güvendiğin açıkça belli oluyor. İkimizin ırkının geleceğini ellerine teslim edebilecek kadar güveniyorsun. Onu takdir ettiğin ve hatta kişisel olarak fazlasıyla saygı duyduğun da açık.” O delici bakışlarını yeniden Noah'ya çe-

virdi. “Böyle bir adamın kardeşinin eşi ve ailenin bir üyesi olmasına neden karşı çıkıyorsun?”

“Ona güvenmediğim veya onu istemediğimden değil...” Noah cümlesini yarıda keserek konuşmaya başlamadan önce baktığı pencereden dışarı bakmaya devam etti. “Bu karmaşık bir durum. Bu tip bir birleşmede kardeşime acı verebilecek şeyler var.” Noah arkasını dönerek Kraliçe’ye baktı. “Hangi ağabey kardeşinin muhtemelen acı çekeceği fikrini kollarını açarak karşılar ki?”

“Kardeşini senin kadar sevmeyen biri,” diye ona katıldı, nazik bir tavırla. “Bizim aslında birbirimize bu kadar benzememiz neredeyse... neredeyse esrarengiz bir durum. Ben iblislerin vahşiliklerini, ne kadar kaba ve barbar olduğunuzu anlatan hikâyelerle büyüdüm. Druid savaşlarını ve çeşitli kinler tutan farklı ırkların diğer fikirlerini anlatan hikâyelerle.” Siena duraksadı ve başını iki yana salladı. Bu kulaklarının sallanmasının eşlik ettiği, pişmanlık bildiren bir hareketti. “Gideon’ı tanıdığımda ve sizin ahlaki değerlerinizi ve onları ayakta tutam kültürünüzü öğrenmeye başladığımda, bu hikâyelerin ne kadar gerçekten uzak olduğunu fark ettim. Bu görev için ona güvenmekle akıllılık ettin. Şimdi de bu bilgeliğini kaybetmemelisin, Noah.”

Noah derin bir nefes aldı ve uzun bir iç çekişle bıraktı.

“Haklısın, Siena. Ben de kendime defalarca aynı şeyi söyledim. Belki de yakında gerçekten kendimi dinlemeye başlarım.” Noah ona çekici bir şekilde gülümsedi ve bu, konunun değişmesine neden oldu. “Şimdilik, şu elçi değişiminin ayrıntılarını konuşmayı bitirelim istiyorum.”

“Benim aklımda ondan önce başka bir şey vardı,” dedi. “Bence elçi değişimi yapmadan önce sosyal bir ortamda bir araya gelmeliyiz. Bu toplantı herkesin bizim gibi rahat bir ortamda kaynaşmaya başlayarak rahatlamasına neden olur.”

“Harika bir fikir. Beltane’i öneriyorum. O zaman düğünler, bir festival ve spor müsabakalarımız yapılacaktır.”

“Bu kulağa harika bir fikir gibi geliyor. Bunun gerçekten de iç içe geçmiş bir organizasyon olması için bizim Beltane’de yaptığımız bazı şeyleri de önerebilirim, ne dersin?”

“Tabii ki. Lütfen...” Noah raflardan birinin yanında birbirine dönük duran iki rahat koltuğu işaret etti. “Haydi, bunu konuşalım.”

13. BÖLÜM

Gideon, yaptığı meditasyona iyice kendisini vermiş olan Legna'yı rahatsız edecek bir ses çıkarmak istemediği için sessizce ona yaklaştı. Zihnini sokmak istediği düzeni, tamamen mühürlendiklerinden beri alışmaya çalıştığı ve Gideon'ın artırmış olduğu yeni gücünü sınıflandırdığı ayrıntıları açıkça hissediyordu.

Bu şekilde meditasyon yaparak, düşman yerleşkesine yakında yapacağı baskına odaklanıp diğer her şeyi unutuyordu. Zihnini sıkça ziyaret eden Gideon ise onun empatik özelliğini kontrol etmesi için gereken güce ve zihinsel disipline yeni bir saygı duymaya başlamıştı. Bu etkileyici irade olmasaydı, insanların her günün her dakikası yansıttığı sıradan duyguların yüklü miktarından delirirdi. Legna'nın mükemmel bir kontrolü vardı ve onunla ilgili her şeyi düzenli bir şekilde sınırlıyordu.

Galiba onun Gideon'a ne kadar güzel gözüktüğü dışındaki her şeyi sınırlıyordu. Daha da iyisi, Gideon'ın evinde güzel oluyordu ve burası Gideon'ın neler kaçırdığını hiç bilmeden tek başına yüzyıllarını geçirdiği yerd. Tam ortasına bağdaş kurarak oturduğu antika İran halısının desenleri onun etrafından yayılıyordu. Gideon o anda ona olan tutkusunun birlikte geçirdikleri her gün ve her dakika daha fazla büyüdüğünü fark etti. Legna'nın kendi işlerine, Gideon'ın da kendininkilere dalarak ayrı kaldıkları birliktelikleri bile bunun en

önemli örneğiydi. Elbette Gideon'ın şu anki işi ona bakarak tüm iç ve dış güzelliğine hayran kalmaktı. Biraz yorgun olduğu açıkça görülse de hâlâ parlayan, dünyanın en mükemmel tenine sahipti. Kahverengi saçları tesadüfi bir şekilde bir yılan gibi bedeninin etrafını sarmıştı ve Gideon, saçlarının o nefes kesici bedeninde bir patika gibi kıvrılarak uzanışını izlemekten kendisini alamıyordu. Bu sanki bir kavın üzerindeki kıvılcım gibiydi ve Gideon'm içinde her zaman ona karşı beslediği sıcaklık yeniden hayat buldu.

“Dikkatimi dağıtıyorsun,” diye fısıldadı, gözlerinden birini açıp Gideon'a bakarak.

“Üzgünüm,” dedi Gideon, özrüne ters düşen bir sırtısla. “Geri çekilmeye çalışacağım.”

“İyi olur,” diye kıkırdadı Legna, gözlerini yeniden kapayarak. Gideon gitmedi fakat fazla açık olmayan yollarla düşünmeye devam etmeye çalıştı. Bu kolay bir iş değildi. Bakışları onun üzerinde dolışmaya ve onu adeta kana kana içmeye devam etti. Sol ayağının altında bir ben olduğunu fark etmesi gülümsemesine neden oldu. Gideon onun her bir santimini öğrenme görevini yaparken nedense bunu gözden kaçırmıştı.

“Gideon!” diye tısladı Legna, hafifçe.

Gideon kahkahayla gülerek bastıramadığı gülümsemesini eliyle kapadı. Legna düşüncelerini ondan uzak tutuyor olabilirdi fakat Gideon'inkilerin fazlasıyla farkındaydı. Gideon biraz eğlenmeye başlamıştı.

Olasılıklar üzerinde derinlemesine düşünürken odanın içinde tuhaf bir değişiklik fark etti. Hareketsizce durdu ve hissettiği bu garip duygunun ne olduğunu anlamaya çalıştı. Soğuk, kötü ve ona ait olamayacak kadar derin bir duygu seviyesi taşıyordu.

Bu hissin tek kaynağı Legna olabilirdi. Legna gözlerini aniden açtı ve Gideon'a baktı fakat sanki ona odaklanamıyordu. Gideon kaşlarını çatarak onun ne düşündüğünü görmeye çalıştı fakat Legna'nın zih-

ninde engeller vardı ve bunlar bir de onu zihinsel olarak uzaklaştıran meditasyonla birleşerek Gideon'ın bir şey görememesine neden oldu.

“Legna?” diye sordu yumuşak bir sesle ve onunla göz göze gelmek için çömeldi.

Legna'dan gelen belirgin titreşimi fark etti. Ne hissettiğini anlamak için onun içine girerek vücut kimyasını ve psikolojik tepkilerini inceledi. Bu korkuydu.

Gideon derinlere indikçe bunun sıradan bir korku olmadığını anladı; bu, ikisinin de anlayamayacağı, şok edici bir dehşetti. Adrenalin Legna'nın içinde hızla dolaşüyor ve biyoritimlerinde öyle bir karmaşaya neden oluyordu ki Gideon onu rahatlatmaya nereden başlayacağını bilemiyordu. Bu her neyse, muhtemelen Legna'nın gizli görevine bu kadar az zaman varken olabilecek en kötü şeydi.

“Legna, ne oldu?” Gideon ondan cevap almak için daha sert bir ses kullandı.

“Anne.”

Bu bir tek sözcük Kadim iblisi tamamen mahvetti.

Şok içinde geriye düştü ve titreyen elini şaşkın ifadesinin üzerinde gezdirdi. Düşünmeye çalıştı fakat yapamadı. Şimdi artmaya başlayan onun korkusuydu. Gideon'ın, onun o günü nasıl hatırladığı hakkında hiçbir fikri yoktu. En çok ihtiyacı olduğu anda onun zihnine ulaşamıyordu. Legna'nın gözlerinin gittikçe büyüdüğünü izlerken tek yapabildiği dehşet içindeki kendi kalbinin acı dolu bir şekilde parçalandığını hissetmekti.

O günü hatırlamak için yeni bir güç veya beceri seviyesine ihtiyacı yoktu. Çünkü cam gibi net hatırlıyordu. O korkunç günde Gideon, Legna'nın annesinin yanı başından gözlerini kaldırmış ve hiçbir çocuğun görmemesi gereken bir şeyi gören dört yaşındaki bir kızın aynı şekilde açtığı gözlerine bakmıştı.

Annesinin ağır yaralı bedenini ve gümüş rengi saçlarından ayaklarındaki çizmelere kadar onun kanına bulanmış iblis adamın ölen kadının üzerine eğilmiş, onu göğsüne bastırdığını görüyordu.

Bir bebeğin öyle bir anda attığı çığlık hiçbir şeyle kıyaslanamazdı. Bir doktorun yapabileceklerinin sınırlı olduğunu anlatmanın hiçbir yolu yoktu. Güzeller güzeli ve gözbebeği olan bir annenin nasıl o anki gibi görünebildiğini açıklamak imkânsızdı. O zaman Gideon yedi yüz yaşından büyüktü ve bu durumu ona açıklamanın da bir yolu yoktu. Ve küçük kız Legna'nın o an Gideon'ı ilk görüşü olması, Gideon'ı sonraki iki yüz elli yıl boyunca rahatsız etmişti. Aslında bu kadar zamandır birbirlerine ait olmalarına rağmen, Gideon'ı ondan uzak tutan şey de o an olmuştu. Onlarca yıl boyunca ona her bakışında o çocuğu görmüştü. O değerli zihnini korumak için ondan aldıkları şeyi bilinçsizce hatırlamaya çalışarak kendisine bakan o çocuğa her baktığında...

Gideon başını gökyüzüne çevirdi, saf acının neden olduğu göz yaşları gözlerini yakarken nasıl bir mucize istediğini bile bilmemesine rağmen dua etti. Bildiği tek şey, Legna onu sevmeyi bıraktığı, yetersizlikleri, o hayatı kurtaramadığı, odayı kapayacak kadar düşünceli olamadığı ve o küçük kızın her şeyi görmesini engelleyemediği için haklı olarak onu suçlamaya başladığı an yok olacaktıydı. Yalnızca bu düşünce bile kalbini durdurmaya yeterdi. Onun ağlamaya başladığını duydu fakat ona bakamadı. Kendi ruhunun paramparça olduğunu, Legna'nın döktüğü her bir gözyaşıyla içinden parça parça soyulduğunu hissediyordu. Legna aniden onun üzerine atlayarak ellerini onun boynuna sardığında, şaşırmadı çünkü bunu bekliyordu. Ona karşı koymadı. Buna hakkı yoktu.

Uzun bir dakikadan sonra Legna'nın onu boğmaya çalışmadığını, aksine ona sarıldığını fark etti. Tarifsiz bir şokla hareketsiz kaldı ve cesaretini toplayarak elini onun sırtına koydu. O anda bir daha ona asla dokunamayacağını sandığını fark etti ve bu yakınlıkları ona mucize bir ilaç gibi geldi.

“Legna,” diye fısıldadı, boğuk bir sesle. “Çok üzgünüm.”

Legna hiçbir şey söylemedi; yalnızca kalbi parçalanıyormuşçasına ağladı. Gideon onun ağlamasına izin verdi. İsterse bir sonraki

Samhain'e kadar ağlayabileceğini ve ona susmasını söyleyebilecek son kişinin kendisi olacağını düşündü. Bu an neredeyse üç yüz yıldır yoldaydı ve Legna yas tutmayı hak ediyordu.

Noah yalnızca annesinin cinayeti ve babasının çağırılmasından sonra kız kardeşini büyütme sorumluluğunun yükünü taşımamıştı; aynı zamanda kardeşi adına hiçbir zaman geri almaya cesaret edemediği bir karar vermiş olmasının ağırlığıyla da yaşamıştı. O da tıpkı Gideon gibi her zaman bu anın gelmesinden korkuyordu.

Gideon, Legna'ya yüzlerce soru sormak istiyordu fakat bu konu onunla ilgili olmadığı için yapmadı. Ona sıkıca sarılarak varlığı ve sıcak dokunuşuyla onu elinden geldiğince rahatlatmaya çalıştı. Kızarmış, ıslak yüzündeki saçları çekti, sevgi ve anlayışı ifade eden sessiz sözcüklerle ritmik bir okşayış gibi defalarca nazikçe kulağının arkasına sıkıştırdı. Legna'nın yanağı onun omzundaydı, gözyaşları gömleğini ıslatıyordu. Hıçkırıkları göğsünün derinliklerine hapsolmuştu ve küçük bir hayvanın acı dolu iniltilerini andırıyordu.

Yaklaşık bir saat sonra bitkin düştü, arada sırada bedenini saran hıçkırıklarıyla yorgunluktan uykuya daldı. Gideon hâlâ hiçbir şekilde kımıldamıyordu. Kendi rahatını tamamen hiçe sayarak onun dinlenmesine izin verdi. Uyurken hareketsiz bir şekilde de olsa onu saran kolları kadar rahatlatıcı bir şey olamazdı.

Legna bir süre sonra bir ses çıkardı, hafifçe sıçradı ve uyandı. Başını kaldırarak Gideon'ın gözlerine baktı. Gideon da içindeki tereddüdü bile saklamaya çalışmadan onun gözlerine baktı. Elini uzatarak onun yüzüne dokundu, dudaklarını dişlerinin arasına aldı ve parmaklarını onun üzerinde tuhaf bir yol izleyerek gezdirdi.

"Ağhyordun," dedi sonunda Legna duygularından boğuklaşan sesiyle.

Gideon onun şu andan değil, uzak bir geçmişte kalan o korkunç günden söz ettiğini hemen anladı.

"Evet, sevgilim," dedi Gideon sadece.

"Benim annem için neden ağladın?"

“Çünkü hiç kimse o şekilde ölmeyi hak etmiyor,” dedi. “Çünkü tüm yeteneklerime rağmen onun için hiçbir şey yapamadım. Ağabeyin gibi annenin de *Siddah*’ı bendim. Onu yetiştirme konusunda başarısız olduğumu ve bu yüzden onun kendisini koruyamadığımı bilmek beni mahvetti.”

“Bu doğru değil. Sen ağabeyimin *Siddah*’ı olduğun için hem böyle bir adam hem de böyle bir kral oldu. Hiç kimse daha iyi bir iş çıkaramazdı ve annem için de elinden geleni yaptığını biliyorum.”

“Noah’ı himayeme aldığımda daha büyüktüm. O daha farklıydı.”

“Annem bir beden iblisiydi. Dişi beden iblisleri toplumumuzun en zayıf olanlarıdır.”

“Biliyorum. Katilinin onu seçme sebebi de buydu. Annenin kurtulma şansı olmadığını biliyordu. Ama ben annene bir şeyler öğretseydim, ne olursa olsun bir şeyler...”

“Onu sen mi bulmuştun?”

“Sen bulmadan hemen önce, tatlım. Başımı kaldırıp seni orada gördüğümde taşa döneceğimi sanmıştım çünkü bana cehennemden gelmişim gibi bakıyordun.”

“Noah ve sen de anılarımı değiştirdiniz.”

“Evet.”

“Neden bana daha önce söylemedin?” diye sordu sonunda. Bu, Gideon’ın çok korktuğu tek soruydu.

“Bir söz verdim. Senin tüm yaşamın boyunca tuttuğum bir sözdü bu, *Neliss*.”

“Noah’ya verdiğin bir söz.”

“Evet. Fakat bunun için onu suçlayamazsın.”

“Hayır. Suçlamam. Noah beni tüm hayatı boyunca korudu. Bu da ondan farklı bir şey değil. Bu konuda onun verdiği kararlar olmasaydı şimdi olduğum kişi olmazdım. İkimizin mühürlendiğine neden o kadar üzüldüğünü şimdi anlıyorum. O ve Hannah bunun olacağından şüphelenmiş olmalılar. Sen de şüphelenmiş olmalısın.”

“Evet.” Gideon boğazındaki yumruyu yuttu. “Ne umut edeceğimi bilemedim, biz birlikte olmadan önce mi yoksa sonra mı öğrenmeni istediğimden emin değildim. Kendini bir şekilde kullanılmış hissetmenden çok korkuyordum. Ya da daha kötüsü, benim kim olduğumu bile öğrenmeden bana sırt çevirebileceğinden.”

“Anlıyorum.” Legna elini uzatıp onun saçlarını geriye itti, alnını onunkine bastırarak göz göze ve burun buruna gelmelerini sağladı. “Seni tanıyorum,” dedi fısıldayarak. “Tıpkı kendimi tanıdığım gibi. Senin böyle canavarca bir şey yapabileceğini düşünmemden nasıl korkabildin?”

“Çünkü ben seni kaybedebileceğim anlamına gelen her şeyden korkuyorum,” diye itiraf etti.

“Sana söyledim, aşkım. Ben hiçbir yere gitmiyorum. Burada, ait olduğum yerdeyim. Kalbim senin kalbinle, ruhum da senin ruhunla yaşıyor. Seni seviyorum, Gideon. Buna ve bunu hak ettiğine inanmaya başlaman gerekiyor.”

“Bunu hiçbir zaman hak etmeyeceğim,” dedi, boğuk bir sesle. “Fakat hayatımın geri kalanında bunu hak etmek için çabalayacağım. Seni seviyorum, *Neliss*, hayatımda hiç kimseyi sevmediğim kadar. Sen benim kalbim, nefesim, her düşüncem ve her arzumsun. Sen gücümün gerçek kaynağısın çünkü sensiz hiçbir gücüm yok.”

“Sevgilim,” diye fısıldadı Legna yumuşak bir sesle ve dudaklarını hafifçe onunkilere bastırarak Gideon’ın kalbinin hızlanmasına neden oldu. “Sadece tek bir şeyi bilmem gerekiyor ve sonra bu konuyu bir daha asla konuşmamıza gerek yok.”

“Biliyorum,” diyerek ona katıldı Gideon boğuk bir sesle. Legna’ya bilmek istediği şeyi anlatmaya başlamadan önce biraz bekledi. “O, senin gibi, ruh çağırانların pentagramından kurtarılan tek iblisti. Onu zamanında kurtardığımızı düşünmüştük. Ne kadar yanıldığımızı anladığımızda, annen Sarah da dahil dört kadın ölmüştü. Jacob onu sonunda öldürdü fakat bu bedel hafif kalmıştı. Noah’nın

hiç atlatamayacağını düşündüğüm zamanlar oldu. Onun ve babanın senin için yaptığı şeyi Noah kendisi için yapamadı.”

“Son birkaç aydaki manyakça korumacı tavırlarına şaşırmamak gerek. Çağırılmam, aklıma çok fazla şey getirmiş olmalı. Sanırım bunu benimle neden hiçbir zaman konuşmadığını sonunda anlıyorum. Sanırım bunu konuşursa yaptığı şeyin ortaya çıkabileceğinden, herkesin zihnimin derinliklerine gömdüğü şeyin ortaya çıkmasına yetecek kadar duygusal anıya neden olacağından korkuyordu.” Legna elini uzatarak parmaklarını onun çenesinin çevresinde gezdirdi. “Ve sonra beni sana göndermek zorunda kaldı ve sen benim bilmediğim çok fazla şey biliyordun. Beni uyarmaya bile çalıştı. Önceden çok mantıksız görünse de şimdi mantıklı geliyor. Ve Hannah. O da biliyordu ve benim için çok korkuyordu.”

“Seni seviyorlar, tatlım. Hepimiz seni seviyoruz. Hatta arkadaş olmakta ısrar ettiğin o sivri dilli, küçük druid bile.” Söylediği şeyi göz kırparak yumuşatınca Legna kahkaha attı. Uzanarak Gideon’a tüm gücüyle sarıldı ve Gideon minnettar bir şekilde bunun tadını çıkardı.

“O küçük druidi koruyacağım çünkü o benim arkadaşım ve bir zamanlar o da benim için aynısını yapmıştı.”

“Ki bu da kesinlikle ona saygı duymamı sağlıyor,” dedi Gideon, saçlarının arasından onun başının üzerini öperek. Elini uzattı ve ipeksi saçlarına şefkatli ve kasıtlı bir şekilde dokundu ve okşarken gözlerini kapayarak odaklandı. Sonra da tüm saçlarını ellerine aldı.

Legna başının derisinde hafif bir gıdıklanma hissederek Gideon’ın ellerindeki saçlarına bakmak için hafifçe geri çekildi. Siyah buklelerinin az öncekinden tam tamına yedi sekiz santim kısaldığını ve bedenleri arasından onlarca kuş tüyü gibi yerlere süzülen kahverengi saç tutamını görünce şaşkınlıkla nefesini tuttu.

“Bunu sonradan düzeltebileceğini söyle bana,” dedi Legna gergin bir şekilde.

“Aşkım, bir keresinde yanan saçlarını sıfırdan uzatmıştım. Her şeyi yapabilirim.”

“Övün bakalım,” dedi soğuk bir sesle. “Rengini nasıl değiştirdin?”

“Sadece pigment kimyasında basit bir değişiklik. Düzleştirmek daha da basitti. Fakat numaralarım bu kadar değil. Eğer iyi hissediyorsan, bir ayna bulalım da sana göstereyim.”

“İyi. Şişmiş gözleri saymazsak sen benimle olduğun sürece iyiyim.”

“Seninleyim,” dedi, onu temin eder gibi ve ayağa kalkmasına yardım etti. “Şişmiş gözlere gelince işim bittiğinde onlar da düzelmiş olacak.”

“Yüzüme dokunduğumu görürsen bana hatırlat,” diye fısıldadı Legna, kurtadam kraliçesine.

“Bunu yapsan da seni suçlayamam. Gideon’ın böylesi bir değişiklik yapabileceği hiç aklıma gelmezdi. Sıradışı.”

“Bunun kolay olduğunu söyledi. Sadece kas yapısını ve kemik esnekliğini değiştirmesinin yeterli olduğunu söyledi. Ve şimdi tamamen yeni bir yüzüm var.”

“Bence bir Uzakdoğulu görünümü seçmek müthiş bir fikir,” diye fısıldadı Siena, başını kaldırıp masalarının yanından geçen bir kadına bakarak. “Bu yanımızdan ikinci geçişi.”

“Fark ettim. Biraz gergin hissediyor fakat bizimle bir ilgisi varmış gibi durmuyor.”

“Restorandan çıkar çıkmaz üzerimize atlamadığı sürece tabii.”

“Hayır. Herhangi bir düşmanlık veya kötü niyeti yok,” dedi Legna.

“Ah, işte Anya,” dedi Siena aniden ve elini kaldırarak birkaç ton daha açık olsa Corrine’inki kadar ateşli bir kızıl olabilecek saçlara sahip, egzotik görünümlü bir kadına el salladı. Karmaşık bir topuz yapmıştı fakat aslında saf gümüşten veya gümüştenmiş gibi duran tek bir tokayla tutturulduğu açıkça belli oluyordu.

Legna, Kraliçe’nin de saçlarını topladığını fark etti ve sürekli gizli saklı topuzuna dokunmasına bakılırsa buna alışkın olmadığı belli oluyordu. Legna o zaman kurtkadinların saçlarını topladıklarında

huzursuz olduklarını fark etti. Düşmanlarının bunu bilme ihtimal-leri vardı ve durum böyleyse karşısındaki kadın fazlasıyla şüphe çekiyordu. Onlardan aldığı hisse bakılırsa, bu onlar için boğulmaya yakın bir duyguydu. Yine Noah yüzünden savaştan öylesine uzak yaşamıştı ki bu ilginç ayrıntıyı öğrenememişti.

Kraliçe Legna'ya şöyle bir baktığında onun ne düşündüğünü bildiği anlaşıyordu çünkü ona eğilerek Legna'yı biraz aydınlattı.

“Bizlerden birinin şekil değiştirdiğini gördüğünde, daha iyi anlarsın. Ayrıca saçlarımız bağlıyken barışçıl amaçlarımız olduğunu gösterdiğini de anlarsın.”

Bu gizemli bir cümle olmasına rağmen şimdilik yeterliydi.

Melez kadın doğrudan onların yanına gelerek eski dostları gibi selamladı. İki kadının davranışları, gece dışarıda buluşan iki kız arkadaş gibi sıcak ve şamatalıydı.

“Anya, bu Maggie. Maggie, Anya,” dedi Siena, rolü gereği Legna'nın takma ismini kullanarak.

“Merhaba, gitmeye hazır mısınız?”

“Şimdi mi?”

“Şimdi gibisi yoktur,” dedi Anya, hemen ayağa kalkarak.

Legna derin bir nefes alıp iki kurtkadını takip ederken onların kendilerine olan bu kuvvetli güvenlerinin, içinde kalan son gerginlik kırıntılarını da eritmesine izin verdi.

Yarım saatten az bir süre sonra bir dans kulübüne giriyorlardı. Çoğu kadın olan müşterilere mükemmel bir uyum içinde karıştılar. Anya diğer iki kadını doğrudan kulübün arka tarafına götürdü, bir kapıdan geçirdi ve kapıyı kapadıklarında arkalarında bıraktıkları müziğin sesi boğularak azaldı. Dönerek o kadar uzağa gelmiş olanlar için kurulmuş sihirli bölgeden geçmek üzere olduklarını belli edecek hafif bir el işareti yaptı. Eğer bir şeyler ters gidecekse, bu o an olacaktı.

Siena ve Anya daha önce buradan başarıyla geçmişlerdi. Buranın enerjisini ve kötü büyüünün korkunç kaynağı olduğunu hissedebiliyorlardı fakat yalnızca bunun bir alarm sistemi olduğunu biliyorlardı.

Bilmedikleri şey alarının hangi şartlarda harekete geçeceğiydi. Siena alarını harekete geçirecekler listesindeki anahtar girdinin erkekler olduğundan şüpheleniyordu; Legna ise listede iblislerin de olabileceği ihtimalinden korkuyordu. Özellikle de Corrinenin büyü kullanıcılarının gizli yerleşkesinde hapsedilme olasılığı yüksekken.

Fakat Legna, Gideon'ın varlığını, bedeninin koruyucu biyolojik belirtilerinin tamamen kontrolü altında olduğu konusunda onu temin ettiğini zihninde güçlü bir şekilde hissediyordu. Çok yakınındaydı, hatta büyük olasılıkla şimdiye kadar kulübün kapısının önüne gelmiş olabilirdi. Legna, Kane ve Elijah'ın bile yakınlarda olduğunu hissedebiliyordu. Hâlâ hissedemediği tek kişi ağabeyiydi.

Tek ihtiyacı olan Gideon'ın gücüne inanmaktı. Üç kadın derin nefesler alarak yaklaştı. Anya koridorun sonunda rahatlayarak nefesini verdiğinde, diğerleri de aynı şeyi yaptı.

Karşılarına çıkan merdivenin basamaklarından aceleyle inerlerken Legna, zihnindeki onu öven ve güven veren fısıltıları duymak için duraksadı. Merdiven üç kadını birden fazlasıyla aydınlatılmış bir yeraltı odasına çıkardı. Burası büyük olasılıkla kulübe ilk girdikleri yerin tam altıydı. Legna bir kez daha dışarıda bekleyen erkeklerin zihinlerini kontrol ederek hepsinin yakında olduğunu hissetti. Hepsini anında güvenli bir yere ıslayabileceğinden emin olmak için odaklandı. Bunu yapmak büyük olasılıkla onu perişan edecekti fakat artık yapabileceğini biliyordu.

Parlak ışığın altından uzaklaştıklarında, odanın aslında İran halıları ve antika mobilyalarla döşenmiş sıcak ve samimi bir yer olduğunu gördüler. Taş duvarlar ve yerler kırmızıya çalan bir renkte ve odayı yeraltındaymış gibi gösteren tek şey buydu. Onun dışında rahat ve ihtiyaçlar düşünülerek tasarlanmıştı ve daha çok eski centilmen kulüplerine veya seçkin bir puro kulübüne benziyordu.

"Burası neredeyse bir kurtadam evini andırıyor," diye fısıldadı Siena. "Biz genellikle buna çok benzeyen, şık bir şekilde döşenmiş mağaralarda yaşarız."

“Bu tam olarak öyle bir yer çıkarsa şaşırmam,” dedi Anya bir askerinkini andıran gözlerle odayı, çıkış kapılarını ve içine girdikleri tüm durumu incelerken. “Tepemizdeki şehir kurulurken unutulmuş bir ev olabilir. Burası bir Rus bölgesi değil fakat bu hiç duyulmamış bir şey de değil.”

Aniden hepsi birden iğrenç bir kokuyla karşılaştılar. Aniden çevrelerini saran ruh çağırانların korkunç kokularına vahşice tepki göstermemek için üçü birden tüm güçleriyle çabaladılar. Sayıları o kadar fazlaydı ki üç kadın nefes almakta güçlük çekiyordu. Legna kocaman açtığı gözleriyle Kraliçe’ye döndü. Ne kadar bilgi almış olurlarsa olsunlar, sayılarının bu kadar fazla olacağını asla tahmin etmemişlerdi. Büyü kullanan bu insanlar yıllardır bir araya geliyor olmalıydı. Baktıkları her şey, toplantı salonunun duvarlarını süsleyen afiş ve semboller, orada toplanan insanların sayısı bu kadar kadının aynı amaçla buraya toplanmasının çok uzun bir zaman aldığını söylüyordu. Yeni ya da değil, burayı yapmak uzun bir süre almış olmalıydı.

“Edindiğim izlenimlere göre bu insanlar bir araya gelmeye uzun zaman önce başlamış fakat örgüt sadece birkaç ay önce sağlamlaşmış. Görünüşe göre,” dedi Anya, “o zamandan beri de hem güç hem de sayı olarak belirgin şekilde büyümüşler.”

“Öyle görünüyor,” diye ona katıldı Siena ciddi bir şekilde, güçlkle saklayabildiği tiksinti ve öfkeyle etrafına bakarken. Legna elini uzattı, Kraliçe’nin koluna koyarak ona rahatlatıcı ve sakinleştirici duygular gönderdi. Sesini yumuşak bir tona düşürdü.

“Artık buradayız. Bundan daha ileri gitmeyecek,” diye hatırlattı. Kraliçe’nin öfkesi azalmış gibiydi. Siena boğuk, sıkıntılı bir sesle içini çekti. “Kadınlar. Erkeklerden beklerim fakat neden kadınlar?”

“Bence kadınların gücü iki tarafa da uzanıyor, Siena, hem iyi hem de kötü.”

“Ne kadar yazık,” dedi Siena.

“Biliyorum,” diyerek onu rahatlattı Legna.

Kalabalığın yoğunlaştığı yere doğru harekete geçtiklerinde bir yandan da kokuya olan tiksintilerine karşı koymaya çalışıyorlardı. Legna öğürme hissine yenilmek üzereyken Gideon onun düşüncelerine sızarak onu rahatlattı. Kusma arzusu gittikçe artıyordu çünkü yanındaki iki kadın da tam olarak aynı şeyi hissediyordu. Bu anlaşılabilir bir durumdu. Bu insan avcıları şimdi av olmuşlardı ve hem bu role alışkın değillerdi hem de kesinlikle bu durumda rahat değillerdi. Bu içgüdüsel hisler, av köpeklerinin arasına atılmış bir tilkininkinden farklı değildi. Güçlü ve kuvvetli Gideon bile Legna için hissettiği endişeyi tamamen saklayamıyordu. Legna'nın yerinde olsaydı orada kalabileceğinden kendisi de emin değildi. Ya da sürekli onun korkusunu dindirmeye çalışırken Legna'ya böyle söylüyordu. Fakat Legna güçlü, Kadim eşinin bir şeyden korktuğunu düşünemiyordu.

Legna Gideon'ın, yanındaki diğer üç erkeği bilgilendirdiğinin farkındaydı ve Noah'nın bu habere verdiği tepkiyi de yoğun bir şekilde hissetti. Fakat elbette Legna'nın hassas olduğunu bildiği için bu duyguları bir kenara bıraktı. Legna minnettarlığını sessizce göstererek ağabeyinin biraz rahatlamasına yardımcı oldu.

Üçü birden ilerlediler ve içeri girdiklerinde Anya onları diğerleriyle tanıştırdı. Kadınların hepsi de yüksek sosyeteden gelmiş gibi konuşuyor ve davranıyordu. Fakat bu sosyete de konuşulanlar genellikle son zamanlarda yaşanan ölümler veya karşılarına çıkan belirli Gece Gezginleri karşısında kazanılan "zaferler" oluyordu. Legna hayatı boyunca bu kadar kana susamış bir kadın topluluğuyla karşılaşacağını hatırlamıyordu.

Bu, odanın içindeki kara büyü'nün kadınların ruhunu nasıl zehirlediğinin bir göstergesiydi. Son günlerde içgüdü ve doğayla ilgili bir şeyler öğrenmiş olan Legna, bir avcı kadının yalnızca ihtiyaçları için avlandığını ve yalnızca hayatta kalmak ve kendisini savunmak için öldürdüğünü biliyordu. Hiçbir zaman bela aramaz, güç çekişmelerini de türlerin erkeklerine bırakırdı.

Bu kötü niyetli kadınlar nefsi müdafaayı çarpıtarak can alıyor, tüm enerji ve dikkatleriyle bela arıyorlardı. Kokularının, iblis ve kurtadam gibi doğayla uyum içinde yaşayan yaratıklara bu kadar tiksindirici gelmesinin sebebi de bu doğallık dışı, sapkın davranışlarıydı.

Zaman geçtikçe daha dayanılmaz oluyordu fakat dişlerini sıkarak katlanıyorlardı. Kalabalık, arka arkaya sıra sıra dizilmiş sandalyelere oturmaya başladı. Legna bu konuda Gideon'ı uyararak daha dikkatli olmasını sağladı. Onlar da aynı şeyi yapmazlarsa kalabalığın şüphelenmesine neden olurdu. Bu nedenle üç casus arkalarına kimsenin oturmaması ve kokudan dolayı biraz olsun rahatlayabilmek için en arkadaki sıraya geçtiler.

Klasik bir tiyatro sahnesi gibi arkaya gittikçe yükselen bir sahneye dönüklerdi. Kolonları da dahil olmak üzere beyaz mermerden yapılmış bir sahneydi. Bu rengin bir önemi vardı. Bu onların iyi niyetli olduklarını, kadınlarının ise saf ve sade bakireler oldukları fikrini yansıtıyordu. Bunun nasıl bir psikolojiyle düşünüldüğü açıktı.

İyi adamlar her zaman beyaz giyerdi.

Bu nedenle başlıklı, bembeyaz, ipek cüppeli üç kadın sahnede belirdiğinde Legna şaşırmadı. Her biri sahnede yerini aldı. Sağ, sol ve orta olarak konumlandılar. Legna Kız, Anne ve Yaşlı Kadın'ı temsil eden bu Üçlü'yü anında hatırladı. Yani geleceği, şimdiyi ve geçmişini temsil ediyorlardı. Bu kişilerin temsil ettiği Tanrıça'ya köklü bir inancı olan bir ırktan geldiğine şüphe olmayan Siena, bu iğrençlik karşısında şaşkına dönmüş ve dehşete düşmüştü. Legna da melez kadından yayılan bu duyguyu hissediyordu.

Ortada duran kişi, Anne'nin geleneksel pozisyonunu temsil ediyordu. Eğer Ruth oradaki liderlerden biri olsaydı, ortadaki kişi olurdu. İhanete uğrayan kızı için hissettiği intikam duygusuyla uyumlu olurdu.

Legna sahnedeki üç kişinin zihninden görüntüler almaya çalıştı fakat bunu güç kullanarak yapamaya cesaret edemedi. Bu kadınların fazlasıyla güçlü olduklarından şüphesi yoktu. Sahnede bir yerlerde,

Legna'nın geçen ekimde öldürdüğü ruh çağırandan yirmi kat daha güçlü bir ruh çağırana vardı. Ve onu oldukça basit bir şekilde öldürmüş olmasına rağmen, bunun nedeni sadece bu büyü kullanıcılarını hazırlıksız yakalamış olmalarıydı.

Fakat Legna bunlardan birinin iblis olduğundan emindi. Bu konuda haklılardı. Ve kadınlar başlıklarını indirerek seyircileriyle konuşmaya başladıklarında Legna ortadaki kadına kilitlendi.

Anne figürünün Ruth olmadığını anlaması bir dakika kadar sürdü. Çabucak diğer iki kişiye baktı.

Hain iblis Kız'dı.

"Mary!" diye tısladı Legna.

Annesi değil, kızı buradaydı. Anne de kesinlikle fazla uzakta değildi çünkü çaylak toprak iblisinin böylesine karmaşık saldırılar düzenleyebilecek gücü ve bilgisi yoktu. Ruth kızının görüntüsü ardında saklanıyordu; Legna bundan kendi gerçek ismini bildiği kadar emindi. Yıllardır annesinin evinde neler görmüş olursa olsun Mary'nin Ruth kadar bilgisi yoktu. Ve orada çok uzun yıllar geçirmişti. Aptal kız hâlâ annesinin ona söylediklerinden fazlasını bilmeyen bir çaylaktı. Ve annesinin ona bir nefreti tetikleyecek ve Jacob'dan intikam alma ihtiyacı duyacağı kadar çok şey anlattığı kesindi.

Legna, kızın hiçbir zaman bir *Siddah*'ı olmadığını çünkü annesinin onun doğumunda *Siddah* seçmeyi reddettiğini hatırlıyordu. Şimdi ise yol göstericiliğin ne kadar gerekli olduğunun tipik bir örneği gibi orada duruyordu. Ruth'un kıza bir iblisin güçlerinin ahlaki sınırları şöyle dursun, saygı ve kişilikle ilgili hiçbir şey öğretmediği kesindi.

Kız iblis, bir dişinin ateş elementinden sonra sahip olabileceği en güçlü element olan toprak iblisiydi. Ve bunun boşa harcanmış olması Legna'yı sinirlendiriyordu. Daha da kötüsü Mary kaderini bu sapkın insanlara teslim etmişti. Noah'nın hainlikle ilgili yaptığı tüm espriler içinde bu davranış tam bir hainlik olarak adlandırılabilirdi. Böyle bir şey Noah'nın bile aklına gelmezdi. Espri olarak bile.

Mary'nin babası Job'ın kemikleri sızlıyor olmalıydı. Neyse ki bu günahkâr davranışı görecektir kadar yaşamamıştı. Ruth'un tüm ailesinin onuru yakın zamanda düzelemeyecek bir şekilde zedelenirdi. Ruth bu işte yer almıyor olsa da, Mary kadar Ruth'un da bu yaptıklarının hesabını vermesi gerekirdi çünkü Legna onun da burada olduğundan şüpheleniyordu. Bir iblis çocuk yetişkin olana kadar onun davranışlarından bu tecrübesiz çocuk kadar ailesi ve *Siddah*'ı da sorumlu olurdu. Ve bu durumdan kimse Ruth'tan daha fazla sorumlu tutulamazdı. O da Anne rolünde olabilirdi.

Legna Yaşlı Kadın'ın bir ruh çağırın olduğunu fark ederek bu bilgiyi ve diğer düşüncelerini erkeklere gönderdi. Aralarında en büyüğü oydu fakat ne yaşlıydı ne de zayıf. Anne, daha zayıf olan avcılarının lideriydi. Gecenin karanlığında bir önemi yoktu fakat gün ışığında bir zehir kadar ölümcüldü. Bu kadın fiziksel olarak yapılı ve iyi eğitilmişti, bu her halinden belli oluyordu. Yalnızca kendine olan güveni bile ürkütücüydü.

“İblis yakında kendi bölgesine dönecek,” dedi Mary, kendine güvenli bir tavırla.

Bu cümle onu hem şaşırttı hem de şaşırtmadı. Jacob güvenliğini böylesine tehlikeye atacak bir yere asla dönmezdi. Yeri açığa çıkmıştı ve bunun bir yılanın deri değiştirmesi gibi onun hayatından çekilip alınması gerekiyordu.

Bu kurgulanmış bir bilgiydi. Noah bir şekilde bunu Ruth'a empoze etmişti. Şimdi tüm grubun Jacob'ın çok eskiden yapılmış olan evine yeni bir saldırı düzenlemeyi planladığı açıktı. Bu kez düşmanlar küçük bir ordu kurmayı planlıyorlardı ve psikolojik oyunlar oynamayacaklardı. Eşi ve doğmamış çocuğuyla birlikte İnfazcı'nın kendisini de almayı planlıyorlardı.

Legna onlara gerçekten acıdı. Mary onlara gerçekte karşılıklarını kimi aldıkları hakkında hiçbir şey söylememişti.

İnfazcı gibi birini yakalamaya çalışmak, bir kirpiyi çıplak elle yakalamaya çalışmaya benziyordu. Bu görev imkânsız değildi fakat

arkasından gelecek arbedede bedelini öderlerdi. Bu iğrenç kadınlara göre Jacob sadece şeytanın oğullarından biri, eşi tutsak bir sürtük ve çocuğu ise bir çeşit Deccal'dı. Mary yalnızca onların önyargılarını beslemiş, onları kendi ateşleriyle, nefretleriyle cesaretlendirmiş ve ne yazık ki hazırlıksız bırakmıştı.

Onları küçümseme, Nelissuna. Onlar korkunç bir gücü temsil ediyorlar. Hepsıyla baş etmemiz zor olacak.

Biliyorum. Fakat çok acınacak durumdalar.

Katlıyorum. Mary hepsinden daha vahim bir durumda.

Ruth bu olaydaki rolünün hesabını verecek, Gideon.

O da başka bir zavallı. Fakat Ruth çocuk değil. Ne yaptığımı biliyor. O yaşta biri cehaletle kendisini savunamaz, Neliss.

Biliyorum, diye düşündü üzgün bir şekilde. Fakat bir şey için mutlu olabiliriz. Mary kimseye Siddah olamayacak kadar genç ve bu nedenle gerçek isimlerimizi bilmediği için ruh çağıranlara veremez.

Umarım bu konuda haklısındır. Ruth birçok kişiye Siddah'lık etti. Mary ise yıllar boyunca birkaç şey duydu. Ve Ruth'un artık böylesine çirkin bir saldırı yapabileceğini düşünüyorum.

Dua edelim de zaten yapmış olmasın.

Üç yabancı toplantı bitmeden kalkıp mağaranın başka taraflarına gitmek için biraz beklemek zorunda kaldılar. Legna zihnini aşan hislerini saklamak için hareket eden kalabalığı kullandı. Ruh çağıranlar bu hisleri fark edebilirlerdi fakat o ve iki arkadaşı hareket etmeye devam ettikleri sürece Legna'yı bulana kadar oldukça zorlandılar. Yine de çabalarını şaşırtıcı bir beceriyle gizledi.

Legna hemen Corrine'in varlığına ait belirgin bir şey hissedemedi. Corrine'in duygularının bilincinin yerinde olmadığı için bastırılmış olabileceğini tahmin etti. O sırada içinde Gideon'ın gücünü hissetti. Gideon, kendi bulunduğu yerde yapamayacağı şeyi yapıyordu ve bunu Legna'nın yapma gücü yoktu. Yaralı biri olup olmadığını anlamak için Legna'yı kullanıyordu. Geride kalan kan Gideon'ın Corrine'in kesinlikle yaralı olduğunu düşünmesini sağlıyordu. Doğal yollardan

iyileşecek zamanı olmamıştı ve bu da Gideon'a ilerleyebileceği bir yol açıyordu. Güçlerini birleştirdiklerinde, Legna druidin yerini belirlemeye odaklandı. Kendisi gibi tetikte olan Kraliçe'ye baktı. Legna onların doğasını tam olarak bilmiyordu fakat Kraliçe'nin iyi algılara sahip olduğu açıktı.

Kraliçe'nin fısıldadığı emirle Anya dikkat çekmeyen, rahat bir tavırla konum aldı. Böylece diğer ikisi mağaranın girişine doğru ilerleyip Corrine'in tam olarak nerede olduğunu tespit etmeye çalışırken arkalarını koruyabilecekti. Siena, Legna'nın doğrudan gideceği yöne yürümemesi için uyarırcasına ona dokundu. Legna savaşçı veya casus değildi. Kurtkadınlar bu tür şeyleri daha iyi biliyorlardı.

Gideon eşinin Corrine'in olduğu tarafa giderken birkaç bekçiye yaklaşmakta olduğunu farkındaydı. İçinin derinliklerinde hissediyor olabileceği endişeyi uzaklaştırdı ve Legna'ya kendi gücünü göndermeye odaklandı. Siena'nın savaşçılık konusundaki cesaretine de güveniyordu. Onun yanında geçirdiği beş yıl boyunca her gün çalıştığını görmüştü. Ürkütücü bir rakipti.

"Bir fikrim var," diye fısıldadı Siena, diğerlerini bekçilerden bir dönemeç önceki bir duvara doğru geri geri iterek.

Elini kaldırıp saçlarını açtı ve büyük buklelerini serbest bıraktı ve ardından rahatlayarak içini çekmekten kendisini alamadı. Legna, onun bukleleri güzelce dökülerek normalde olamayacak bir şekilde yukarı kıvrılırken hayranlıkla izledi. O zaman şekil değiştirenlerin saçlarının sanki yaşayan bir uzuv gibi olduğunu fark etti. Bu, kurtadam türüyle ilgili bilmediği başka bir şeydi.

"En azından iblislerin üzerine şüphe çekmemeyi biliyorum," diye mırıldandı.

Kraliçe sonra gömleğini ve eteğini çıkarıp çıplak halde kıyafetlerini Legna'ya verdi. Sonra başını sallamaya devam edince uzun, altın saçları ince işlenmiş bir örtü gibi tüm bedenini örttü. Saçları kürke dönüşmeye başladığında, Kraliçe dört ayağının üzerine düştü.

Son bir silkinişle vahşi hayvana dönüşmüştü. Dağ aslanı kendisine şaşkınlığını saklamadan bakan dişi iblise döndü. Fakat kedi iyice çömelerek bekçilere yaklaşıırken, Legna da sersemlemiş halini çabucak üzerinden attı. Aniden Kraliçe sıçradı Legna'nın tüylerini ürperten bir çığlıkla uzaktaki mağaraya daldı.

Dikkat et, sevgilim, diye onu rahatlattı Gideon. Bu bir büyü. Normalde dağ aslanının çığlığının doğal olarak korkutucu etkileri vardır fakat bunda başka bir sihrin gücü de var.

Legna buna inanabilirdi. Bekçilerin kapıldığı korkuya kapılmamak için fazlasıyla odaklanmak zorundaydı. Kadınlar bağırarak bulundukları yerden kaçtılar. Cehennemin köpekleri peşlerine düşmüş gibi hızla Legna'nın yanından geçtiler. Legna kıkırdamamak için kendini tutarak aceleyle Siena'nın arkasından gitti. Bir kez daha kürkünden sıyrılan Kraliçe de gülüyordu. Çıplaklığına aldırış etmeden Legna'yı bekçilerin arkasındaki küçük mağaraya götürdü. Corrine samanlardan yapılmış bir yatağın üzerinde, kanayan bileklerinden duvara zalimde zincirlenmiş bir şekilde, hareketsizce yatıyordu ve yüzü saçlarının arkasına gizlenmişti.

Legna hemen onun yanına giderek onu güçlü kollarının arasına aldı, saçlarını geriye iterken ağırlığını destekleyerek onu kaldırdı. Ağır yaralıysa onu ısınlamak tehlikeli olurdu. Hırpalanmıştı; yüzü morluklar ve kan içindeydi fakat Legna, Gideon'ın çabucak onu ısınlatabileceğini söylediğini hissetti.

Legna, yanma gelmesi için Kraliçe'ye işaret etti.

“Hayır. Ben bu küçük maskaralığa devam etmeliyim. Ön kapıdan veya bu mağaralara yerleştirildiğinden emin olduğum gizli kapılardan birinden doğal yollarla çıkmalıyım. Böylelikle benim sadece bir aslan olduğumdan başka bir şeyden şüphelenmezler.”

Anya aceleyle mağaraya girdiğinde, heyecandan soluk soluğa kalmıştı.

“Geliyorlar!”

“Seni öldürürler,” diye karşı çıktı Legna. “Bu intihar olur!”

“Önce beni yakalamaları gerek.” Kraliçe kahkahayla gülerek saçlarını bedenine dolanmaya başlayana kadar bir kez daha salladı.

Legna onun değişmesini izleyerek vakit harcamadı. Anya’yı bileğinden yakalayarak gözlerini kapadı. Tok bir pıt sesiyle ısınlandı ve saniyeler sonra kulübe girdikleri kapının yanındaki bir yolda yeniden belirdi. Gideon ve Kane çoktan aceleyle köşeyi dönüyorlardı.

“Buradan gitmemiz gerek. Siena’nın oynadığı oyun tehlikeli.”

Eşinin gözlerinde gördüğü ateşe bakılırsa, Gideon’ın Kraliçe’nin düşüncesiz davranışından hoşlanmadığı belli oluyordu. Fakat Legna onun bu çılgınlığı güvenli bir şekilde yaptığına inanıyordu. İnsan kadınlar, onlar Siena’nın söz ettiği arka taraftaki acil çıkışlardan birinden olduğu kesin fakat açıklaması zor bir şekilde mağaralarına giren dağ aslanını kovalarlarken Corrine’in kaçtığını düşüneceklerdi.

14. BÖLÜM

“Bugün çok sessizsin,” dedi Noah, kardeşine. “Sanırım tüm bunlar seni oldukça şaşırttı.”

Legna cevap vermedi ve henüz biten toplantıları için kullandıkları üçgen Konsey masasının etrafında dolanan ağabeyini izlemekle yetindi. Kot giymenin yeni keşfettiği özgürlüğü ayaklarını rahat bir şekilde masanın üzerine uzatmasına olanak vermişti. Bir hanımefendiye yakışmayan bu pozisyon Legna’nın hoşuna gitmiş gibiydi.

Jacob ve diğerleri evlerine gideli çok uzun zaman olmamıştı. Gideon, Isabella ve Corrine’i kontrol etme bahanesiyle Kane’le birlikte izin isteyerek kalkmıştı fakat Legna’nın Noah’yla kısa bir süre yalnız kalmak istediğini biliyordu. Legna, Noah’nın diğerleriyle gitmemesine memnun olduğunu anladı ve onun bu mutluluğunu bozmayı hiç istemiyordu fakat bu konuyu ne kadar erken konuşurlarsa o kadar iyi olacaktı.

“Noah?”

“Evet?”

Noah tereddüt ederek ona baktı.

“Hatırladım.”

Noah bir an onun ne demek istediğini anlamadığı için kaşlarını çattı. Fakat kardeşinin yüzündeki ciddi ifadeyi ve gözlerindeki ölüm sessizliğini gördüğünde, onun neden söz ettiğini aniden anladı. Ani

gerginliği karşısında neredeyse yüksek sesle kahkahalar atacaktı. Bu günü iki yüz elli yıldır düşünüyordu ve hatta “hatırladım” sözcüğüne kadar hayal etmiş olmasına rağmen yine de şaşırmıştı.

Noah, yer çekimi onun için adeta ağırlaşmış gibi en yakınındaki sandalyeye çöktü. Legna onu izledi ve kendisini toparlamasını bekledi. Noah zihinsel bir kalkan oluşturmaya çalıştı fakat duyguları zaten karmakarışık olduğu için pek başarılı olamadı. Bu Legna’yı şaşırtmadı. Noah’nın ait olduğu element tamamen iniş çıkışlar üzerine kurulmuştu. Onu bu şekilde daha sık ele geçirmemesi gücünden kaynaklanıyordu.

“Olanların ayrıntılarını açıklamak zorunda değilsin. Gideon bunu yaparak seni kurtardı. Fakat bilmen gerektiğini düşündüm,” dedi Legna.

“Bunun olacağını hissetmiştim.” Noah elini uzatarak masanın üzerinde görünmez bir noktayı ovaladı. “Sanırım bunu sana daha önce söylemem gerektiğini düşünüyorsun, değil mi?”

“Evet,” diye ona katıldı Legna. “Fakat aynı zamanda bunu neden yapmadığını anlıyorum.”

“Üzgünüm Legna. O günü hiçbir zaman hatırlamak zorunda kalmamanı umuyordum. Ben... ben Gideon’la aranızda olanları fark ettiğimde çok korktum. Bunun gibi bir güç akımının her tür kapıyı açacağını biliyordum.”

“Biliyorum. Sonunda açıldığında sen ve Hannah’nın bu konuda neden korktuğunuzu da anladım. Gideon’a karşı çıkmamış olduğuna sevindiğimi söylemeliyim.”

“Hayır,” dedi Noah. “Gideon’ın kendisine değildi. Yalnızca onun etkisinin bu anıları canlandırma olasılığından hoşlanmamıştım. Gerçekleştğinde Gideon’ın yanında olduğunu umuyorum.”

“Neyse ki öyleydi.” Legna uzun bir dakika boyunca duraksadı ve Noah’nın endişeli gözlerine baktı. “Beni korumak için bu kadar çabalamaktan vazgeçeceğine söz vermelisin. Hiç sorunsuz bir şekilde

başarılı olma şansın yok ve sadece kendini yoruyorsun. Ve senin elçin olarak kurtadam kraliçesine gidersem, beni her konuda bilgilendirmen gerek. Beni habersiz bırakman aptallık olur.”

“Demek teklifi düşünüyorsun, öyle mi?”

“Evet. Fakat önce bu konuyu Gideon’la konuşmalıyım. Bu görev için neden beni düşündün söyle, Noah.”

“Söylediğim gibi sana güvendiğim için. Sadakatin ve açık görüşlülüğün tam aradığım özellikler. Benim en iyi diplomatım olduğunu biliyorsun. Senden daha aşağıda olan birini gönderemem.”

“Bu konuda da bana güvenmelisin, Noah. Beni korumak artık senin görevin değil.”

“Korkarım bu aşılması neredeyse imkânsız bir alışkanlık fakat elimden geleni yaparım.” Legna’ya yorgun bir ifadeyle gülümsedi. “Umarım bir gün annemin ölümünden öncesini, hayatta olduğu ve bizi sevdiği günleri de hatırlarsın. Onlar harika anılar.”

“Umduğum kadar iyilerse bu son anıyı yaşamaya değer.” Legna ayaklarını yere indirerek Noah’ya yaklaştı. “Şimdi benim için yapmanı istediğim bir şey var.”

“Ne istersen, küçük kardeşim.”

“Gideon’la konuşmanı istiyorum. Evet, o gözlerimin arkasında ve evet, öfkeli ağabey ile kardeşlerin duygusal saçmalıklarına bir şekilde başışıklığı var.” Legna, Noah’nın arkasında durduğunda gülümsedi ve eğilerek kollarını onun omuzlarına sıkıca sardı. “Fakat geçtiğimiz hafta sen ve Hannah’nın ona davranış tarzınızdan daha iyisini hak ediyor. Herkesin düşündüğünün aksine, bir aile kazanmanın onun için önemli olduğuna inanıyorum ve ona kendi ailemi vermek istiyorum. Daha iyi bir aile tanımıyorum.” Çenesini Noah’nın omzuna dayayarak sesini alçalttı. “Ve onu seviyorum, Noah. Tüm kalbim ve ruhumla. Mümkün olabileceğini hiç bilmediğim kadar derin bir vicdanı ve bana karşı yoğun duyguları var. Ben de ona aynı derin duyguları hissetmekten kendimi nasıl alıkoyabilirim ki?”

Legna kadar alçak bir sesle, “Biliyorum,” dedi Noah, onun elini sıcak bir tavırla okşayarak. “Ben de o yoğun duyguları tüm gece boyunca hissettim. Senin için mutluyum. Gerçekten. Son zamanlarda çok bencilce davrandım. Acı çekmenden korktuğumu söylediğim zamanlarda, aslında seninle yüzleşmek zorunda kalacağım korkusu vardı. Bunun için üzgünüm.”

Legna ona sarılmayı bırakıp masanın Noah’nın sandalyesinin yanında kalan tarafına oturmak için yürüdüğünde, Noah da ona bakmak için başını çevirdi. Legna bir ayağını diğerinin üzerine attı ve yukarıda kalan ayağını ileri geri sallamaya başladı.

“Bugün,” diye devam etti Noah, “biri bana Gideon’ın halklarımız için olan önemini hatırlattı ve ben bunu tam olarak aklımda tutmayı unuttuğumu fark ettim. Bu, onun yüzyıllardır bana yaptığı hizmetler için üzücü bir karşılık.” Noah gülümsedi ve Gideon’ın henüz doğal haline getirmediği siyah saçların bir tutamını seçmek için uzandı. “Eskisi gibi uzun değilken aynı zevki vermiyor,” diye takıldı.

“Ah, yapma,” diye kızdı Legna, gülerek Noah’ın elinden saçlarını çekip kurtarıırken.

“Nişanlının yanına geri dönmen gerekmiyor mu senin?”

“Mmm, sanırım gerekiyor. Bella ve Corrine bizde kalacağı için misafir odalarının hazır olduğundan emin olmak istiyorum. Ortalıkta olmayacakları ve Ruth’un onları aramayı akıl edemeyeceği Gideon’ın adı çıkmış dokunulmaz evinde kalacaklarına memnunum. Yetenekleri her ne kadar işimize yarsa da ikisi de ve ayrıca Bella’nın bebeği yeterince çok şey yaşadılar.”

“Aynı fikirdeyim.” Noah onun masadan aşağıya atlamasını izledi. “Legna?”

“Evet?”

Noah uzanıp onun elini tuttu ve arkasını dudaklarına götürerek şefkatli bir şekilde öptü. “Kayınbiraderime bu Beltane’de ona verdiğim değerli armağanı beğeneceğini umduğumu söyle.”

Legna ona gülümsedi fakat gözlerine dolan yaşlarla dudakları titredi. Eğilerek onu alnından öptükten sonra yüzündeki duygusal ifadeyi saklamak için arkasını döndü ve hiç ses çıkarmadan kayboldu.

Gideon önündeki bölgeyi tararken gümüş rengi gözleri ay ışığında parladı. Jacob'ın evinin çatısına tünemiş, bacanın yakınlarındaki gölgelerin karanlığına saklanmış, sırtının ağırlığını, Legna'nın ağırlığını desteklediği sırtına nazıkçe yaslamıştı. Onun gücünün bölgeyi bir örtü gibi örttüğünü hissetti. Tüm duyguları tetikte, bu gece içlerinde kötü niyet taşıyarak üzerlerine ineabilecek kişileri arıyordu.

Gideon başkalarının bedenlerindeki nabızlarını ve vücut sıcaklıklarını hissedebiliyor, gözlerini bir yerden diğerine çevirirken onların yerlerini belirleyebiliyordu. En yavaş atan Jacob'ın kalbiydi; şüphesiz genellikle ardından fırtına koparan türden sessizlikle ağırlaşmıştı. Elijah ise başka bir hikâyeydi. Savaşçı rahat bir şekilde her zamanki avlarından birine çıkmıştı fakat Gideon onun nefesinin ve kan akışının hızının normal olmadığını hissedebiliyordu. Elijah'nın birlikte gittiği kurtkadının bu değişimle bir ilişkisi olduğundan şüpheleniyordu. Elijah onun yanında oldukça huzursuz görünüyordu. Savaşçı onun ırkıyla savaşmanın nasıl bir şey olduğunu bildiği için bu anlaşılabilirdi. Birinin eski ve son zamanlardaki düşmanı ile birlikte çalışması huzursuz olmasına neden olabilirdi.

Kraliçe ise bu küçük tuzağa katılma teklifinden oldukça hoşlanmıştı. Onun vücut kimyası, nabızı ve hisleri Gideon'a yabancı gelecek kadar farklıydı. Fakat beş yıl süren "tutsaklığından" sonra Kraliçe'nin fizyolojisi hakkında türünü yöneten içgüdülerinin her bir zerresiyle avlanmayı ve savaşmayı hevesle beklediğini anlayacak kadar bilgiye sahipti.

Tabii bir de Noah ve melez kurtkadın vardı. Ayrıca vampir prensi de hissediyor olması Gideon'ı şaşırttı. O davet edilmemişti fakat bu işin bu gece burada yapılacağını bir şekilde öğrenmişti. Damien diğer herkesin üzerinde olan bir müttefikti. Öncelikle, saldıracak

olanlar işin içinde iblislerden başka bir tür olacağını bilmiyorlardı. En fazla, en son aldıkları haberlere uygun olarak ciddi şekilde korunan İnfazcılara karşı hazırlıklı olabilirlerdi. Kurtadamlar ve vampirlerle bir savaşa girmeye hazır olmayacakları kesindi. Gece Gezginleri'nin böyle bir işbirliği yaptığı, dünya üzerinde yaşadıkları yüzyıllar boyunca hiç görülmemişti.

Gideon, Legna'nın fazlasıyla sessizleştiğini hissetti; tetikte olan hisleriyle yaptığı arama Gideon'ın dikkatini üzerine tünedikleri çatıya çevirdi. Başını kaldırdı ve zihniyle Legna'nın hissettiği şeye uzandı.

Kalp atışları. Onlarcası. Ve güç. Büyük miktarda güç.

Gideon gözlerini kapadı ve astral yansımayla arka tarafı koruyan ve kendi gözetleme pozisyonundan çok daha gerilerde gizlenen savaşçıların yanına gitti. Onları hazırlanmaları için vakit geldiği konusunda uyardıktan sonra bedenine geri döndü ve yüzüstü uzanmış olan Legna'nın yanına aynı şekilde uzandı. Sahil tarafından geldiklerini yoğun bir şekilde hissettikleri için tepenin olduğu taraftaki ufku izlemeye başladılar.

Jacob'ın avcı hisleri diğer birçok hissiyle birlikte aniden canlandı. Hazır olmasının bir nedeni vardı. Jacob savunma hattının en önünde, Elijah ise bir arkasındaydı. Saldırgan güçler bu ilk iki savunma hattını atlatmakta güçlük çekeceklerdi. Ve bu korkunç güçleri geçmeyi başarsalar bile ardından Noah'yla karşılaşmaları gerekecekti. Jacob bu kadar fazla adrenalinle dolu ve gittikçe artan öfkesiyle hareket etme ihtiyacı olmasaydı, yaklaşan düşmanlarına acıyabilirdi.

Ama bunu yapmazdı. Bu hayvanlar onun kendi hayatından da değerli bir varlığı öldürmek için evine gelmişlerdi. Başarısız olsalar bile yine de ona çektirdikleri acı ve verdikleri zararın hesabını soracaktı. Isabella'nın korkudan her titreyişi ve ürperişi, o günden beri döktüğü her bir gözyaşı için Jacob'ın öfkesine maruz kalacaklardı. Ve şimdi geri dönme cesaretini mi gösteriyorlardı? Evini basıp eviyle birlikte onu ve ailesini yok etmeye mi hazırlanıyorlardı?

Ah evet. Bu gece büyük bir ders alacaklardı. Her şeyden önemlisi de, Jacob'ın burada olduğu gerçeğinden bile ne kadar nefret ettiğini anlayacaklardı. Eşinin üzgün yüreği ve gözleri onunkilerin ardındaydı. Tüm ruhunu ve düşüncelerini Jacob'ın zihnine fısıldamış, tüm bu vahşetin ve cehaletin yok olmasını ve herkesin kendi halinde huzur içinde yaşamasını dilemişti.

Saldırganlar ani bir dalga halinde tepenin kenarına geldiler. Ruh çağıranlar kendilerini ve bazı avcılarını sinir bozacak kadar kolay bir şekilde yerden yükseltirken tepeden tırnağa parlak, mavi bir ışıkla parıldıyorlardı. Jacob karanlıkta avcılarının ellerindeki arbaletleri hazır tuttuklarını gördü ve demirin üzerindeki pasın kokusu belirgin bir şekilde burnuna çarptı. Arbaletlerin içindeki oklar demirden olduğu için sivri uçlu silahları fazlasıyla öldürücü bir hale getiriyordu. Eski, ağır metal her iblisin tek zayıf noktasıydı. Demir onları yakar, bedenlerinde iz bırakır ve önemli bir organa denk geldiğinde kolaylıkla öldürebilirdi. Ne kadar güçlü veya kadim olduklarının bir önemi yoktu, istisnasız hepsi buna karşı korunmasızdı.

Jacob alçak sesle küfretti fakat bulunduğu pozisyondan geri çekilmedi. Diğerlerini nasıl uyarabileceğini düşündü çünkü onların duyuları bu topraksız metale karşı Jacob kadar hassas değildi. Siena'nın karanlıktaki görüşünün benzersiz olduğunu bildiği için onun düşüncelerine uzandı.

Siena ellerinin altındaki toprakta bir hareket hissetti ve şaşkınlığını belirten hafif bir sesle geri çekildi. O yere bakmaya devam ederken, yanındaki sarışın savaşçı da Siena'ya baktı. Görünmez bir parmak toprağın üzerine bir şey çiziyordu. Siena bunun toprak iblisinin kendisi için yazdığı bir sözcük olduğunu fark edince küfretti.

"Demir," diye fısıldadı, Elijah'ya. "Eminim hepsinde vardır."

Elijah tek bir kelime etmedi ve anladığını belli etmek için yalnızca başını salladı. Bir an gözlerini kapadı ve o korkulan sözcüğü yüksek sesle söyledi. Rüzgârı usta bir hareketle çevirerek sesi çatının

üzerine gönderdi. Esinti bu uyarıyı doktora ve eşine yumuşak bir şekilde fısıldadı.

Arkalarındaki savaşıları uyarmak için çok geç olduğunu bilerek birbirlerine baktılar. Tepenin kenarından üzerlerine akarcasına uçan kadınları görebiliyorlardı.

Jacob mümkün olduğunca çok sayıda düşmanı hazırlıksız yakalamak için olabildiğince bekledi. Bunu yapabilmesinin tek yolu hepsinin kendi seviyesine gelmesini beklemektir. Zaman gibi bir lüksü olmadığını fark etti çünkü kara büyüünün berbat kokusu onlarla aynı hızda yaklaşıyordu. Yerdeki pozisyonunu bozmadan parmaklarını toprağa gömdü.

“Gel, hanımefendi, bu iğrenç mahlûklara senin çocuklarınla uğraşmamaları gerektiğini öğretilim,” diye fısıldadı altındaki hareketli toprağa.

Tek bir hareketle hem Jacob hem de altındaki devasa toprak tabakası yükseldi. Tüm bölge yerin yükselişiyle gümbürdedi. Karşından gelen güç, toprak, taş ve toprağın üzerindeki diğer her şeyin içinde olduğu şiddetli bir dalganın altında kaldı.

En kolay kaçanlar ruh çağırıcılar oldu çünkü biraz daha yükseğe uçarak yıkıcı dalganın üzerine yükseldiler fakat avcılarının yalnızca yarısı onlarla birlikte yükselebildi. Diğer yarısı ise saldırının yıkıcı gücü ve ağırlığı altında kaldı. Arkasından bağırırlar, havada uçuşan emirler ve bir kargaşa izledi. Jacob uzun bir süre beklemeden uçan bedeninin altındaki sahilin çekim kuvvetini değiştirdi. Bedenler anında kendi ağırlıklarıyla aşağıya çekildiler. Kuvvet onları kayaların üzerine sertçe çarptırarak kadar güçlüydü.

Jacob’ın saldırısından kaçabilenler yine büyü kullanıcıları olmuştu. Aniden, elektrik akımı gibi gelen vahşi okların hedefi oldu. Şiddetli bir şekilde vuruldu, tepeden aşağıya düştü ve yere çarpan bedeninin kuvveti toprağın üç metre kadar yarılmasına neden oldu.

Jacob’ın ardından havaya sıçrayan Elijah oldu fakat ondan farklı olarak Elijah’ın bedeni rüzgârla uyum içindeydi ve elektrik akımı

gibi yağan okların ona bir etkisi olmuyordu. Okyanusu karıştırarak sıcak hava ve soğuk suyu mükemmel bir şekilde birleştirip korkunç yoğunlukta bir sise neden olduğunda, karşı güçler kendilerini kör edici pusun içinde buldu.

Gideon ve Legna çatıda ayağa kalktılar. Sis onların hemen yanına kadar uzandığında, kurtadam kraliçesinin parlak, sarı saçlarının etrafında oluşan rüzgârla savrulduğunu gördüler. Bukleleri şimdi çıplak olan bedenine binlerce parmak gibi sarılmaya başladı. Saçları teninin her noktasını kaplayarak kalın bir kürk tabakasına dönüşürken ve Kraliçe dört ayağının üzerine düşerken Legna hayranlık içinde onu izledi. Sudan yeni çıkmış bir köpeğin yaptığı gibi şiddetli bir şekilde silkindi ve güzel bir kadından ölümcül bir dağ aslanına dönüştü.

Kedinin neşeli çığlığı gözleri kör eden sisin içinde yankılanarak korku dolu çığlıklara neden oldu. Düşmanlar her seferinde beşer onar yere inerek anında birbirlerini kaybediyorlardı. Aniden kargaşanın arasından korkunç bir çığlık yükseldi. Bu, kocaman altın gözlü bir kedi formundaki fazla hevesli avcı kadınla karşılaşan bir insanın ölüm çığlığıydı.

Vampir de korkunç bir avcının sıçramasıyla sisin içine uçarak aslana katıldı. Onun hedefi olanlar için başta yoğun sisten başka hiçbir şey yokken aniden karşılarında öyle korkunç ve hızlı bir yaratık belirliyordu ki saldırıdan yalnızca iki saniye önce onun beyaz dişlerini görerek ne olduğunu anlayabiliyorlardı. Avcılar yalnızca cesaretli insanlar olduğu için vampir için dişlerinin güçlü çekiş gücüyle onları arka arkaya öldürmek güvenliydi.

Ruh çağırانların siyaha dönen kanlarını içemiyordu fakat insanlarınkini öldüresiye emdikten sonra onları umursamaz bir tavırla itiyordu. Bir kadının kanını içerken her zaman hissettiği zevki de alıyordu. Kısa süre sonra sivri dişli tıslaması gülümsemeye dönüştü, cinsel arzusunun doruğuna çıktığı için tehlikeli gözleri akik taşı gibi parıldamaya başladı.

Bedeninin önemsiz yerlerine saplanan birkaç oku çekip çıkardı fakat bu yaralar yalnızca bedenindeki kam daha hızlı değiştirebilmesine olanak sağladı. Kan kaybettiğçe vücudunu yenisiyle dolduruyordu. Yüzyıllardır ilk kez içinde gerçek bir nabız hissetmişti. Bu yeni gelen kanın var olanı açık yaralardan dışarı akıtmaya zorlarken çıkan yapay bir nabız sesiydi fakat yine de sessiz kalbinin eski haline benzeyişi vampiri büyük ölçüde heyecanlandıracak kadar yakındı.

Orduları adeta kör olan ruh çağırılar, başlarının belada olduğunu biliyorlardı. İblisleri tutsak etme konusunda usta olanlar sahilden beklenmedik bir iblis sürüsü ortaya çıkardı. Bunlar dönüşmüş iblislerdi ve Legna onların sapkın duygularını büyük bir şok ve tiksintiyle net bir şekilde hissetti. Hissettiği duyguların yoğunluğuyla geriledi ve Gideon onu çatıdan aşağıya düşmeden önce güçlükle yakaladı. Onu kollarına alarak güçlü kasları ve esnek sinirlerinin sayesinde tek bir sıçrayışla yere indi.

Legna ayaklarının altındaki toprağı hissettiği anda kendisine gelmeye başladı. Gideon bunu biliyordu çünkü Legna'nın bu iğrenç yaratıklara olan öfkesi Gideon'ın içine fiziksel bir güç gibi doldu. Onun bildiklerini biliyordu ve ikisi de ortada bir sorun olduğunu biliyorlardı. Jacob kuvvetli bir şekilde düştüğü için hâlâ yerde, sisin içinde hapsolmuş durumdaydı ve Isabella çok uzaklarda hasta yatağındaydı. Bu durumda bu dönüşmüş iblislerle kendileri savaşmak zorunda kalacaklardı.

Bunu anladıkları için endişelenmeleri normaldi. Dönüşmüşlerle baş etmek bir iblisin vermek zorunda olduğu en zor savaştı. Ve aralarında İnfazcılardan sonra yalnızca Gideon ve Noah'nın bu konuda tecrübesi vardı. Fakat onların tecrübeleri de yüz yıldan fazla değildi ve oldukça sınırlıydı. Legna dikkatini Noah'ya verdi ve birden Jacob savaş alanının ortasında yatarken saldırıyı başlatamadığını fark etti. Toprak iblisi ateşe herkes kadar savunmasız olacaktı.

Gideon onu durduramadan Legna aniden kayboldu. Jacob'ın arkasında bıraktığı çatlak toprağın orada yeniden belirdiğinde

Gideon'ın zihninde ona bağırdığını hissetti. Çömeldi ve sisin içinde Jacob'a baktı. Uzakta olamazdı fakat herhangi bir duygu yansıtmadığı için kendisinden geçmiş olmalıydı. Tipik bir iblis olarak şu an fena halde öfkeli olması gerekirdi.

Aniden sisin içinden koşarak çıkan biri neredeyse Legna'yı düşürecekti. İnsan avcının gözleri bu beklenmedik karşılaşmanın şaşkınlığıyla kocaman oldu fakat arbaletini kaldırarak ok attı. Legna sıyrılarak okun önemli bir yerine gelmesine engel oldu fakat yerde yuvarlanırken kotunu delerek bacağının üst kısmına saplanan yakıcı acıyı hissetti. Eşinin öfkeyle kükreyişi Legna'nın acıyla attığı çığlığı bastırdı ve o korkutucu ses sisin içinde yankılandı. Fakat Legna herkesin düşündüğü gibi narin, zarif bir çiçek değildi. Neredeyse hiç tereddüt etmeden yeniden ayağa kalktı. Açıkça görülen tehditkâr bir ifadeyle ona yaklaşırken avcının yüzünde oluşan şaşkın ve şok olmuş ifadesine bakılırsa, TV dizilerinde kalplerine kazık saplanan vampirler gibi Legna'nın da parçalara ayrılıp yok olacağını beklediği anlaşılıyordu.

Saldırganın üzerine atlarken, *Bunun ne kadar işe yarayacağını görmelerini bekle*, diye düşündü sinsi bir şekilde. Legna kadının gövdesinin orta kısmına atıldı ve kadın ellerinden arbaletini düşürüp silahsız kaldı. Avcı hırlayarak yere düştü ve Legna onun üzerine atlayarak dizini göğsüne bastırdığında ikinci kez hırladı. Legna içindeki tüm öfke ve tiksintiyle oku bacağından çekti; demir elini yakınca acı içinde bağırdı ve oku kurbanının göğsüne sapladı.

İflas etmekte olan ciğerlerini havayla doldurmaya çalışan kadını bıraktı. Ayağa kalktı, gevşemeye başlayan örgüsünü sert bir şekilde savurarak döndü, gecenin içindeki ses, koku ve sezgiler içine dolarak, gittikçe büyüyerek içindeki avcı kadını adeta çağırıyordu.

Jacob'ın üç metre kadar sağında olduğunu hemen fark etti. Sisin içinde cesaret edebileceği kadar hızlı bir şekilde ona doğru koştu. Yolda başka bir avcıyla karşılaştığında bu kez hazırlıklıydı. Düşmanın zihnine daldı ve kalbini, bedeninin kaldıramayacağı

kadar hızlandıran bir korkuya neden oldu. Yalnızca bir dakika sonra durdu ve avcı kadın gerçek anlamda korkudan ölmüştü.

Empat, Jacob'm yanında dizlerinin üzerine çöktü. Elleri onun donmuş bedenine dokundu ve bir dakika bile tereddüt etmeden onu alarak tehlikeden uzak bir yere ışınladı. Legna, Jacob'ı kendi evinin salonundaki koltuklardan birine bıraktı ve bir kez daha ışınlanarak bu kez ağabeyinin yanında belirdi.

“Jacob güvende. Git!”

Noah anladığını göstermek için bir kez başını salladı ve karşısındaki düşmanlardan enerji çalmaya başladı. Çaldığı enerjiyi ise hızla ilerleyen bir ateş duvarına çevirdi. Siena için endişelenmedi. Onun sıcaklığını ve enerjisini kolaylıkla hissedebiliyordu ve Noah'nın hedeflediği alandan uzaklaştığını biliyordu. Damien zaten aynı şeyi yapmak için yerden sıçramıştı.

Etraf alevlerle sarıldı; acı, ölüm ve şok çığlıkları, duman ve yanmış et kokusu geceyi sardı. Fakat yine büyü kullanıcıları kendilerini kurtardı. Ruh çağıranlar ateş duvarını aşarak Gideon, Legna ve Noah'nın karşısına dikilmeye başladılar. Eljah arka taraftaki savaşçıları çağırmak için geri döndü. Melez de iblislerle savaşmak için sessizce pusuya yatmıştı.

Noah kötücül kadınların üzerine küçük ateş topları fırlatmaya başladı. Gideon bacağındaki bıçağa uzanarak ruh çağıranlardan birine fırlattı ve bir yandan da diğer bir ruh çağıranı boğazından yakaladı. Onun bedeninin içine dalarak kalbini durdurduğunda kadın anında iki büklüm oldu.

Bu yeni kıyım başlamadan kısa bir süre önce Legna da eşinin yanında belirdi. Farkında olduğu yalnızca tek bir şey vardı: Dönüşmüş iblisler yalpalayarak karanlığın içinden çıkıyorlardı; bazıları yanıyor ve hiçbiri de ateşi hissetmiyordu. Sonunda öleceklerdi fakat bu çok uzun sürecekti ve bu süre içinde büyük bir yıkıma neden olabilirlerdi. Öne çıktı ve tozpembe düşüncelerini önce birine sonra bir diğerine yansıttı. Önce onları huzurlu düşüncelerle doldurdu fakat sonra

bunun onları uzun süre meşgul etmeyeceğini anladı. Onların durmalarını ve hareketsizce oturmalarını sağlarsa ateş onları kimseye zarar vermeden önce daha hızlı tüketebilirdi.

Sonunda zihnindeki görüntüleri biraz daha şehvete yönelik olacak şekilde ayarladı. Dönüşmüş iblisler yalnızca iki şey düşünürdü: özgürlük ve şehvet. İlkine zaten sahip olmuşlardı ve bu nedenle onları yalnızca ikinci seçenek oyalayabilirdi. Dönüşmüşler yere düşmeye başladılar ve oldukları yere çökerek tuhaf bir neşeyle hayali eşlerine dokunmaya başladılar.

Kan kaybettiği ve ısınlandığı için bitkin düşen Legna aynı anda yalnızca üç tanesiyle birden ilgilenebiliyordu. Diğerleri de ağabeyi ve sevgilisinin üzerine gidiyordu.

Gideon, Legna'nın dizleri üzerine düştüğünü gördü. Savaş alanına çok yakın olduğu için orada bırakılamazdı ve hareket edemeyecek kadar da zayıf düşmüştü. Fakat aynı zamanda ona dokunmak üç dönüşmüş iblis üzerinde güçlkle sağladığı kontrolü bozabilirdi. Gideon'ın tek şansı savaşıma devam etmek ve onu yaklaşan tehlikelerden korumaktı.

Gideon ilk bıçağını geri alırken yıldırım hızıyla dönerek ikinciyi fırlatıyordu. Noah'nın bir kadının enerjisini emerek onu yere yığdığını ve sonra başka birinin üzerine bir ateş topu gönderdiğini gördü. Kadınların çoğu kalkan büyülerini bildiğinden alev saldırıları zarar vermeden geri sekti.

Damien aniden sisin ve karanlığın içinden uçarak çıktı ve acımasız kadınlara arkadan saldırdı. Tıpkı Siena gibi onun da önündekilere korku salmak gibi bir becerisi vardı fakat onunki daha farklı ve pek doğal olmayan bir korkuydu. Bu, zifiri karanlığın gücüydü, tarifsiz bir karanlık korkusuna neden olan kötü niyetti. Yatağın altındaki canavarlara duyulan veya şu meşhur atlinin mezarlıktan geçerken hissettiği kaçınılmaz ölüm korkusuydu. Bu, gezegende yaşayan her varlığın bir parçası olduğundan hiçbir kalkan onları koruyamazdı.

Kalkanlar güç ve silahların geçişini önlerdi; Damien'ın yarattığı karanlık ise çoktan kalkanların ve insanların içine sızmıştı.

Damien yaklaşırken, büyü kullanıcıları teker teker dikkatlerini kaybediyordu ve kaybolan dikkatleriyle birlikte tüm korumaları ve büyüler de kayboluyordu. Ruh çağıranları tek tek yakalamaya başladı; o narin başlarını ani bir hareketle çeviriyor ve ardından tüyler ürpertecek kadar sıradan bir tavırla yerde yatan diğer bedenlerin üzerine atıyordu. Damien'a göre bu iş çöp atmaktan farksızdı ve bu her halinden belli oluyordu. Çok fazla insan Damien'ın ırkını gün ışığında sırf yanıp kül olmalarını izlemek için öldürmüştü ve bu yüzden onun merhametini ve acıma duygularını hak etmiyorlardı.

Efsanevi inanın aksine, bir vampir güneşe çıktığı zaman hemen yanmazdı. Yeşilliğin üzerine atılan bir ateş parçası gibi saatlerce dumanı tüter ve şüphesiz tüm bu süre boyunca merhamet görmek için bağırırdı. Ve bu bağırışlar ne içindi? Zihinsel duyularını güçlendiren, onlara uçma kabiliyeti kazandıran ve hayatta kalmak için kana ihtiyaç duymalarına neden olan farklı vücut kimyaları yüzünden mi? Irkının büyük bir kısmı beslenirken can almazdı ve insanların ısırıldıktan sonra vampire dönüşme fikri insanlık tarihindeki en gülünç inanıştı.

Bu nedenle Damien bu kadınları umursamaz bir tavırla kenara atarken suçluluk duymuyor, etik sorunlarla boğuşmuyordu. Ellerinde olsa Damien'a yapabileceklerinden çok daha merhametli bir kadere kurban gidiyorlardı. Hatta bu yaşadıkları İnfazcı kadın ve doğmamış çocuğu için planladıkları kaderden de insaflıydı.

Aniden ön sıradaki iblislerin ayaklarının altındaki toprak kabardı ve savaşçıların geriye savrulurken Toprak Ana'nın yumuşak kucığına yuvarlanmalarına neden oldu. Kabaran toprak dalgası düşmanları yakaladı ve birçoğunu üzerinden savurarak yüzen dal parçaları tepenin yanına geri gönderdi.

Takviye güçler geldiğinde, ön sırada savaşan iblislerin yanına arkadan büyük bir güç yanaştı. Bunu hissetmek rahatlamalarına

neden oldu. Irklarının en güçlü türleri en ölümcül güçlerini kullanarak tehdidin büyük bir bölümünü yok etmişti fakat tüm enerjileri ve bedenleri zayıflamıştı. Öndeki hattın geri çekilme ve savaşı bitirmeleri için yerlerini diğerlerine bırakma zamanı gelmişti.

Jacob aceleyle ön tarafta, onun için yaptığı yumuşak toprak yatakta yatan Legna'nın yanına ilerledi. Onu kucağına aldı ve yerçekiminin gücünden kurtularak onu yükselmek ve arkadan yaklaşan takviye güçlerin gerisine gitmek için kullandı.

Gideon da Legna'nın yanında gitme dürtüsüyle yanıyor olmasına rağmen onun şimdilik Jacob'ın yanında güvende olacağını ve kendisinin olduğu yerde kalarak savaşması gerektiğini biliyordu. Son saldırıdan sağ kalanlar bir kez daha tepenin eteğine sürüklenirken Elijah sisi kaldırıyordu. Kadınlar öfkeli bir yırtıcı kuş sürüsü gibi ilerliyor ve iblislerin güçleriyle karşılaştıklarında büyüleriyle haykırarak yaklaşıyorlardı.

O andan itibaren sadece büyü ve karmaşa vardı. Doğal, doğadışıyla, kötü, adil olanla savaşıyordu. Jacob, Legna'yı, ön hatlardan arkaya dolanmış olan dağ aslanının pençeleri arasına bıraktı. Dağ aslanı, Legna'nın kolunun üzerine yattı. Zekâ dolu, altın rengi gözleriyle iblise artık Legna'yı koruyacağını belirten bir bakış attıktan sonra yaralarını miskin bir tavırla yalamaya başladı.

Jacob geri döndü. Artık kendine geldiği için ilgilenmesi gereken bazı Dönüşmüşler vardı. Bilinci tam olarak yerinde olmayan Legna onları hâlâ kontrolünde tutuyor olsa da, sapkın zihinlerinde oynadığı oyunun çok uzun süremeyeceğinden emindi. Bu yaratıkların yaptıkları yanlışlar ve sapkınlıklar kara büyüünün bir eseri de olsa onları cezalandırmak Jacob'ın görevidi. Onları kurtarmak, geri kazanmak imkânsızdı. Jacob'ın onlara gösterebileceği tek merhamet, onları çabucak öldürmek olacaktı. İlk kez Bella'nın yanında olmasını istedi. Şu an onun sırasıydı, yanında olsaydı Jacob'ı rahatlatırdı. O, bu zavallı ruhlar için bir merhamet meleşiydi ve böylesine büyük bir işkence sırasında onları huzura kavuşturmak için tüm savaş alanını

etkileyecek doğuştan gelen yetenekleri vardı. Jacob bunun en güzel intikam olacağını fark etti: bu ahlaksız sürtükleri, yakaladıkları iblislerin gücünden mahrum bırakacak, ödülleri ve başka şanssız, ölümcül canavarlar üretmek için daha fazla gerçek isim öğrenme şanslarını onlardan çalacaktı.

Sis dağıldığı için demir oklar artık hedeflerini daha kolay buluyordu. İblisler hem daha fazla yara almaya hem de kayıp vermeye başladılar. Ruh çağırıcılar beraberlerinde yeni avcılar da sürükleyerek savaşa tam güç devam etmeye geliyorlardı. Bu, toplantıda duydukları küçük ordu değildi. Noah aralarında onlara haber uçuran birileri olduğunda şüphelenmeye başladı. Bu kadar kişinin dahil olduğu bir olayda bu her zaman olasıydı. Fakat aynı zamanda, Corrine'in kurtarılmış olmasının da bu insan takviyesine neden olduğundan şüpheleniyordu. İblis Kralı bu savaş bittiğinde, en azından dışı ruh çağırıcıların sayılarına büyük bir darbe vurmuş olacaklarına inanıyordu. Geriye kalan soru ise şuydu: Mary yaptıklarının ortaya çıktığını anlamış mıydı? Ya Ruth? Şimdi İnfazcı'nın adaletine teslim etmek için ikisinin de mi peşine düşeceklerdi?

İblisler, aralarındaki Kadimleri örnek alıyor, element saldırılarının aşamadığı büyü kalkanlarını yakın dövüşle etkisiz hale getirmeye çalışıyordu. İşte o sırada melez kurtkadın ortaya çıktı. Bazı açılardan hepsinden güçsüz olabilirdi fakat sıradışı bir savaşçıydı. Safkan olsaydı, bir tür tilki olacağı açıktı. Sivri ve ölümcül dişleri, küçük, siyah pençeleri ve siyah, deri bir kıyafet ve kızıl saçlardan daha fazlası olduğunu gösteren bir hızı vardı. Durduğunda, kurbanları aniden domino taşı gibi devrilmeye başladılar. O minik fakat ölümcül pençeleriyle hepsinin boğazını kesmişti. O küçük, siyah hançerlerden birini yalamak için duraksadı ve gülümsedikten sonra bir kez daha yıldırım hızıyla saldırıya geçti.

Savaşın gidişatı iblislerden yanaydı. Hem daha yetenekli, hem de daha tecrübeliydiler. Yaşadıkları onca savaşın tek getirisi şimdi kendilerini korumak için kullandıkları yetenekleri olmuştu. Yaşa-

nanlar büyük bir trajedydi. Avcılar, insanlar için muazzam sayılacak dövüş yetenekleri, gözlerini kör eden motivasyonları ve asıl amacını bilmeden kendilerini adadıkları harekete olan inançlarıyla savaşı kazanabileceklerini düşünmüştü. Bu yanlış yönlendirilmiş ruhlara zarar vermek kimsenin hoşuna gitmiyordu fakat iblislerin, gitmelerine izin vererek bu korkunç düşmanlığı devam ettirmelerine izin vermeleri aptallık olurdu.

İnsanlar geri çekilerek iblislerin savaş becerilerinden kaçmaya başladıklarında iblisler pek zafer kazandıklarını hissetmediler. Buna bezer çatışmaların hepsinde olduğu gibi, bu savaşın da sonuçları olacaktı. Bu savaş, Jacob'ın evinin ıssız bir yerde olması ve rüzgâr iblislerinin yarattığı sis ve fırtınalar sayesinde meraklı insan nüfusunun gizli gerçekleşmişti. Ölenler gömülecek ve yok edilecekti. Savaş alanı bu akşam olanları açık edecek kan ve kalıntılardan temizlenerek eski, kusursuz ve doğal haline getirilecekti.

Fakat yine de bu savaştan sağ çıkmış tüm ruhların içinde kalıcı bir iz kalacaktı. Yalnızca intikam arzusuyla ziyan olan insan ve iblis hayatları hiçbir zaman geri getirilemeyecekti.

Sonunda savaş bitti. Neredeyse hiç kutlama veya mutluluk yaşanmadı. Geriye kalan bir tek ruhu kirlenmiş ölen ve yaralanan insanlardı. Çok az sayıda insan kaçarak aşağıdaki sahili geçmişti ve savaşçıların onlara yetişmesi an meselesiydi. Tutsak toplamaya başladılar. Gideon sıradışı yeteneğini kullandı ve savaşçı beden iblisleri onlara ulaşana kadar yaralıları hayatta tutabilmek için savaş alanına durağan bir enerji gönderdi. Bu yoğun enerjiyi gönderdiği yerde tutarken eşini bulmaya gitti.

Yetişkin bir iblis Legna'ya çabucak yardım etmiş, en azından akan kanını durdurmuştu. Gideon, rengi solan Legna'nın yanında diz çöktü ve bir anlığına onun yanında oturan hayvana baktı. Elini uzatarak Legna'nın toprak bulaşmış saçlarını ve kaşırken veya farkında olmadan saçlarını geriye iterken kendi parmak uçlarından kan bulaştırdığı yanağını okşadı. Kan rezervi tehlikeli bir seviyeye

düşmüştü, kalbi oksijeni normal seviyede tutmak ve dolayısıyla kan dolaşımını sağlamak için deli gibi atıyordu.

Gideon onun yaralı bacağına elini koyarak demirin bıraktığı yanığı hissetti. Yetişkin iblis bu yarayı iyileştirmeye çalışmayarak akıllılık etmişti. Bu onun becerilerini aşıyordu ve fayda sağlamak-
tan çok zarar verebilirdi. Gideon, içinde kalan demir kalıntıların-
ı temizleyerek onu iyileştirebilirdi. Bacağının iki tarafında da yara izi
kalacaktı fakat ölebileceği ihtimalinin yanında bu çok ufak bir bedeldi.

Gideon gözlerini kapadı ve farkında olmadan yaralı bölgeyi
inanılmaz yumuşak hareketlerle okşarken gücünü toplayarak onun
bedenine girdi. Zarar gören kemiğini iyileştirdi ve dışa doğru tek tek
devam etti. Aynı anda diğer eliyle onun bileğini sararak zayıf bedeni-
nini kendi kanıyla besledi. Ona yalnızca bedenini hayatta tutmaya
yetecek kadar kan verebilirdi çünkü kendisi de zayıf durumdaydı ve
hâlâ gereken yerlere fazlasıyla enerji göndermekle meşguldü. Uzun
süredir enerjisinin hiç bu kadar fazla çekildiğini hissetmemişti. Bunu
en son yaşadığında yine bu tür bir savaştaydı. Bir daha böyle bir şeye
asla karışmamayı umut etmişti fakat görünüşe göre umarsız ve kötü
niyetli kişiler onun huzurlu bir hayat yaşama arzusunu bozmuşlardı.

Legna kıpırdadı ve dudaklarından dökülen ilk isim Gideon oldu.
Gideon bunu duyunca gülümsedi ve onu derin bir uykuya yatırdı.
Hâlâ tıbbi yardım almamış olanlar için savaş alanına enerji vermeye
devam ederken bitkinliği gittikçe artıyordu; oturdu.

Legna'yı korumuş olan kurtkadın o parlak başını sallamaya
başladığında, altın aytaşı tasmaşının zinciri şıngırdadı. Saçları
gittikçe gevşeyerek bedeninden ayrılmaya başladı ve sonunda geniş
buklelere dönüştü. Şiddetli bir şekilde silkinerek güçlü bir kediden
yapılı bir insana dönüştü. Saçları, çıplak bedenini bir mayodan daha
iyi gizliyordu fakat melez tilki o anda elinde kıyafetlerle kraliçesine
yaklaştı. Anya bir dakika içinde basit bir elbiseyi kraliçesinin başın-
dan geçirdi. Elbise bedeninin kıvrımlarına oturduktan sonra ikisi
birden altında kalan saçlarını çıkardılar.

Gideon oldukça yakınında olan bu eylemlerle fazla ilgilenmedi. Fakat Elijah'nın Kraliçe'yi tehlikeli ve düşünceli bir ifadeyle izlediğini fark etti. Kurtkadının şekil değiştirmesini izlemek onu rahatsız etmişti. Onlarla yaptığı sayısız savaşın anılarını canlandığına şüphe yoktu. Onlar yenilmez savaşçılardı; kişinin onlara saygı duyması gerekirdi yoksa ölebilirdi. Elijah'nın onun niyetini şüpheyle karşılaması Gideon'ı şaşırtmadı.

Doktor oturuyor olmasına rağmen onun harcadığı enerji nedeniyle hafifçe sallandığını gören Elijah yaklaştı. Rengi solan iblis bitkin bir şekilde bilincini kaybetmeden hemen önce onun yanına gelen Elijah onu başının arkasından yakalayarak dikkatli bir şekilde yere yatırdı. Savaşçı üzerine dikilen altın rengi gözlerin farkındaydı ve başını kaldırarak onlara baktı.

“Bir savaşçı için sıradışı denebilecek kadar nazıksın,” dedi Kraliçe yumuşak bir sesle göz kırparak ve görünüşe göre o cam gibi gözleriyle onun içini görerek.

“Sen de bir kurtkadın için alışılmamış şekilde... huzurlusun,” diye karşılık verdi Elijah.

“Ama yine de samimiyetinden şüphe ediyorsun.”

“Sen etmez miydin?”

“Benden şüphelenmeseydin, senin kesinlikle aptal olduğunu düşünürdüm, savaşçı. Fakat aksine, sıradışı zekâna saygı duyuyorum. Şimdi, sence bundan sonra ne yapmalıyım?”

Siena onu bu soru üzerinde düşünürken bıraktı, ayağa kalktı ve bir cevap bulmasına fırsat vermeden uzaklaştı. Elijah, inceleyen ve meraklı bakışlarını, aslan şeklindeyken olduğu gibi insan şeklindeyken de bir kedinin ağır ve sinsi havasıyla hareket eden bedenine dikerek onun gidişini izledi.

15. BÖLÜM

Dönüşmüşler dışında kaybedilen tüm iblisler için Beltane'den önceki gece merasim düzenlenecekti. Yaralı kalpler olacak ve yakılacakları odun yığınları gözyaşlarıyla ıslanacaktı. Ve ölülerin yakıldığı ateşler Beltane meşaleleri ve kamp ateşlerini yakmak üzere korunacaktı. Bu hayatın ölümden yeniden doğuşa giden döngüsüydü ve ne yazık ki temsili değildi. Bu Beltane'in doğası, en anlamlı ilkbahar kutlamasıydı.

Dönüşmüşler çoktan yok edilmişlerdi. Öldükleri sırada alevlere dönüşerek kendi ölü bedenlerini kendileri yakmıştı. Jacob, düşmanları için bir toplu mezar oluşturma görevini üstlendi. Bu, boşa harcanan utanç dolu hayatlar için göstermelik bir sondu. Elijah ise tutsakların sorgulanması işini düzenleme görevini aldı. Gideon ve Legna da Gideon'ın evinde dinleniyorlardı.

Noah'nın tahmin ettiği gibi Mary ve Ruth kayıplara karışmıştı. Bu hain davranışın aylardır burnunun dibinde yapıldığını bilmek onu çok öfkeliyordu. Ruth ve Mary tüm bu güçleri onlara karşı bir araya getirerek organize etmişler, Jacob ve Bella'ya karşı saldırı düzenlemişlerdi. Ve bunlar, Ruth haftalarca onun Konsey masasındaki onurlu yerinde otururken olmuştu. Bu Noah'ya büyük acı veriyor, gerginleştiriyor ve bitkin düşürüyordu.

Fakat vampir prensi ve kurtadam kraliçesini ağırlayacaktı. Yaklaşmakta olan ve kurtadamlar ile vampirlerin davet edilmesiyle

önem kazanan törenlerin hazırlığına yardımcı olmak için bu duygularını bir kenara bırakmak zorundaydı. İblis festivaline iki ırktan da küçük gruplar katılacaktı ve bilinen tarihte bir ilk olacaktı. Bu üzücü durumun neden olduğu tek neşeli sonuç buydu. Bu kalıcı bir barışı veya onun gibi büyük bir olayı ifade etmese de bir başlangıçtı.

Tam iki gecedен sonra sonunda uyanan Gideon gözlerini açtığında eşini yalnızca bir havluya sarınmış, uzun, ıslak saçlarıyla tuvalet masasına otururken buldu. Birkaç gün önce Gideon'm kendisine hediye ettiği parfümlü losyonu avcuna döküyordu. Losyonun parfümü Gideon'a nedense Legna'nın kokusunu hatırlatmıştı fakat tabii ki onun kokusu gerçek anlamda hiçbir zaman taklit edilemezdi. Gideon parfümün kimyasını değiştirmiş ve Legna'nın kokusuyla Jacob'dan istediği Legna'nın en sevdiği baharatları karıştırarak tatmin edici bir parfüm yaratmıştı.

Legna kremi ellerine ve kollarına sürdüğü anda Gideon tahrik olduğunu hissetti. Uzun parmakları teninde kaydı. Losyon, içindeki özel iyileştirici mineraller pürüzsüzce öğütölmüş olmalarına rağmen ışığı yansıtarak Legna'nın teninde bir parlaklık bıraktı. Legna'nın fazlasıyla erotik bir şekilde kendi tenine bu şekilde dokunduğunu izlemek, saniyeler içinde Gideon'm bedenindeki her bir kan hücre-sini uyardı. Legna'nın parmakları, köprücük kemiğinin ortasındaki, Gideon'ı her zaman büyüleyen o boşluğun üzerinden geçti. Boynundan boğazına inen o kıvrımın tadını çok iyi biliyordu ve arzu Gideon'ı pençeleri arasına aldı, cinsel organı mermer gibi sertleşti, bu zalim arzusunun acısı, uyurken üzerinden çıkarmadıkları kıyafetlerinin içinde zapt edilmesi imkânsız bir hale geldi.

Legna'yı fena halde arzuluyordu; iyileşme süresi boyunca yan yana uyumuş olsalar bile bedeni onun varlığına ve eşsiz hatlarına susamış ve onu özlemişti. Büyük olasılıkla Legna da ondan çok uzun bir süre önce uyanmamıştı. Muhtemelen bir duş alacak kadar önce kalkmıştı.

Losyonun kokusu Gideon'ın burnuna parfüm dalgaları şeklinde ulaştı fakat Legna kremi omuzlarına ve göğsünün üst kısmına sürerken Gideon kımıldamadan onu izledi. Havlusunu açmak için elini kolunun altına götürdü, havluyu çıkararak biraz ileriye attı ve aynanın karşısında çıırılçıplak kaldı. Gideon sevgi ve ateşin tarifsiz bir birliktelikle bedenini yaktığını hissetti. Legna güzel, çekici, narin ve seksiydi. Orada oturmuş zaten mükemmel olan vücuduyla ilgileniyordu ve farkında olmadan verdiği poz, ömrü boyunca Gideon'ın zihnine kazınacaktı. Bu, diye düşündü, Gideon'ın sevmek için yaratıldığı kadındı. Onun iç ve dış güzelliği bir şekilde Gideon'a bahşedilmişti. O saf ruhunda ise Gideon'ın bağışlanamaz geçmişi nedeniyle taşıdığı izlerin hiçbirisi yoktu.

Legna dışında kimsenin bağışlayamayacağı... Bu güzel yaratık, cömert sevgisiyle onu günahlarından arındıracaktı. Onun davetkâr ve aç bedeninden her zevk alışında, Legna o tamamlayıcı ruhunu onunkine sararak, hafif iniltileri ve ona sıkı sıkı tutunan elleriyle Gideon'a huzur ve barışı armağan edecekti.

Gideon bu beklenmedik minnet duygusuyla gözlerinin yandığını hissetti ve bu boğucu duyguyu kovabilmesine yetecek bir süre boyunca gözlerini ondan ayırabilmeyi istedi. Fakat yapamadı ve yapmadı. Onun yerine bu duygunun onu ele geçirmesine ve ona olan karşı konulmaz arzusuyla karışmasına izin verdi.

Legna arada sırada kendisine ve o mükemmel tenine bakmak için hafifçe dönerek bakımına devam etti. Elleri göğüslerinin üzerinden karnına kaydı ve sonra dönerek bacağını kaldırıp oturduğu sandalyeye koydu. İşte o sırada Gideon'ın onu izlediğini fark etti. Gülümsedi ve o anki düşünce ve duygularını çözmeye çalışırken hafifçe başını yana eğdi.

Bunu yapma şansı olmadı çünkü Gideon sonunda hareket ederek yataktan çıktı ve Legna meraklı bakışlarıyla onun kendisine yaklaşmasını izledi. Kadim, Legna'nın zeki bakışlarının bedenini arsızca sergileyerek içindeki arzuları ele verdiği tarafa indiğini fark

etti. İlgili ve kararlı ifadeyle yüzünde beliren o yaramaz gülümseme, Gideon'ın zaten tahrik olmuş bedenine bir bıçak gibi saplandı. Gideon yaklaşıncı onun elini tuttu, tuvalet masasından uzaklaşarak aynaya arkasını dönmesi için onu çekti. Losyon şişesini eline aldı. Onun önünde dizlerinin üzerine çökerek kremi avcuna döktü. Legna'nın bir ayağını kaldırarak kendi bacağına üzerine koydu ve iki eliyle bacağına nazikçe masaj yaparak kremi sürmeye başladı.

Legna hafifçe iç geçirdi. Gideon'm dokunuşu merhem gibiydi. Elbette yaralı bacağından başlamıştı. Çok ağrıdığı için Gideon'm bacağına odaklanarak ilgilendiğine memnundu. Gideon'ın elleri hâlâ iyileşmemiş olan bölgenin üzerinde ısındı. Savaş sırasında bitkin düşerek yarım bıraktığı görevini tamamlıyordu. Legna'nın bedenindeki doğal endorfinle o bölgeyi uyuşturduğunda Legna mutlu oldu çünkü Gideon onu iyileştirmeye başlamadan önce bacağına kalan birkaç demir parçasını çıkardı. Legna anında rahatladı. Gideon son yakıcı demir parçasını da çıkarıp bir çöp kutusuna attığında Legna mutlu bir şekilde nefes verdi.

Elini uzatıp parmaklarını Gideon'ın saçlarına geçirdi ve kulağı kendi dudaklarının altına gelecek şekilde onu kendisine çekti. Kulağının hemen altından yumuşak bir şekilde öptü.

“Bırak da ben bitireyim, sevgilim. Bir duş al. Rahatla. Döndüğünde hâlâ burada olacağım,” diye yumuşak bir sesle mırıldandı.

“Bana bir şey mi söylemeye çalışıyorsun?” diye alçak sesle takıldı Gideon ve kendi tarafında olan yanağına dudaklarını dokundurarak öptü.

“İçgüdüsel yanımın vazgeçemediği, uygarlığın güzel taraflarından biri de savaşın üzerime sinen kokusunu su ve sabunla atabiliyor olmam.”

“Anlıyorum. Benim içinse kanındaki savaş arzusunun artması... çok güzeldi. Sen yaratılmış en muhteşem şeylerden birisin, *Nelissuna*.”

“Yalancı. Senin yanından ilk ayrıldığım anda beni boğmak istedin.”

“Bu tamamen konu dışı, aşkım.”

Legna kıkırdadı ve gümüş rengi gözleriyle onunkilere uzun bir dakika boyunca bakmak için geri çekildi.

“Senin doğduğun dönemde evin kadınlarının erkeklerle yaptıkları gibi seni yıkamamı istiyorsun. Bu düşünceyi zihninde gördüm o yüzden inkâr etmeye kalkma. Fakat seni yıkamakla işe başlarsam konuklarımızla da aynı şekilde ilgilenmem gerekmez mi? Isabella’nın bundan hoşlanacağını pek...”

Gideon onu aniden sandalyeden kaldırıp omzuna alarak ayağa kalktığı anda, Legna cümlesini yarıda bırakarak şaşkınlıkla nefesini tuttu. Legna öfkeli kahkahalarla gülerken ve onu aşağıya indirmesi için çok da sert olmayan emirler verirken Gideon onu yandaki banyoya götürdü. Elini korumacı bir şekilde Legna’nın arkasına sararak pembe kuvars taşından yapılmış ve pürüzsüz bir şekilde parlatılmış iç kısımdaki banyoya geçti. Legna’yı küvetin ortasında indirdi ve suyu açmak için döndü. Legna da kalçasını yana çıkardı, ellerini beline koydu ve bu pozisyonu tamamlamak için yalnızca ayağını sabırsızca yere vurması eksik kalmıştı.

“Ben zaten banyo yaptım,” dedi Legna bu tartışmayı çıplak bir halde yaptığı gerçeğini tamamen göz ardı ederek. “Toprak ve kan içinde olan ben değilim. Ve daha kimbilir başka nelere bulandın. O yatağın ikimiz arasında ilaçlanması gerekecek.”

“Gece yarısına kadar yenisiyle değişmiş olacak,” diyerek onu temin etti Gideon soyunurken.

Legna küvetin diğer tarafına gitti ve geniş kenarına oturarak içine dolan suya ayaklarıyla vurmaya başladı. Gideon onun suya gittikçe daha güçlü bir şekilde vurduğunu ve soyunurken suların üzerine sıçradığını görmezden geldi.

En azından Legna daha önce kimsenin yaptığını duymadığı bir şey yapmayı denemeye karar verene kadar görmezden gelmişti. Legna gittikçe derinleşen suyun ortasında bir kap olduğunu düşündü. Sonra bu hayali kabı ve içindeki suyu Gideon’ın başının üzerine ıslınladı. Su bir saniye kadar kap şeklinde durduktan sonra aniden boşaldı.

Legna bir zafer ılığı ile neşeli bir kahkaha arası yüksek bir ses çıkardı. Gideon sırlıslıkla olan saçlarını gözlerinden çekti ve iki saniye sonra küvetin etrafından dolanarak Legna'yı yakalamaya çalıştı. Legna bir pıt sesiyle küvetin diğeri ucunda belirdeğinde daha şiddetli kahkahalarla gülüyordu. O kadar çok güldü ki karnını tutarak geriye yattı ve ayaklarını bu bastıramadığı neşesiyle yere vurdu.

Gideon yılmadan onu yakalamak için küvetin ortasından geçti ve bu kez Legna ışınlanmaya odaklanamayacak kadar çok gülüyordu. Gülme krizine giren eşini suyun içine sürükleyerek başını suya soktu. Legna suları sıçratarak ve kahkahalar atarak başını sudan çıkardı ve ona zarar vermeden vurmaya başladı. Gideon bunu öç almak için yaptığını tahmin etti. Bu daha çok kur yapmaya benziyordu fakat Gideon sıcak ve ferahlık veren suya girerek arkasını yaslandığında Legna onun kollarına atılarak omuzlarına tutundu.

"Kulaklarıma su kaçırdın," diye yakındı Legna aynı zamanda burnuna kaçan su nedeniyle aniden hapşırarak. Saçlarını savurarak Gideon'ı ıslattı.

Gideon bir terslik olduğunu fark ederek aniden kaşlarını çatı. Suyun kaldırma gücünden yardım alarak Legna'yı çevirdi. Saçlarına uzandı ve avcunun içinden geçirdi.

"Saçlarını kesmişsin," dedi Gideon. Şaşkınlığı sesinden açıkça anlaşılıyordu. "Sen hiçbir zaman saçlarını isteyerek kesmezsin. Noah saçlarını kesmek için hep uyumanı beklemek zorunda kalırdı. Şimdi neden kestini?"

Legna yeniden ona döndü, öne kaydı ve bacaklarını onun iki yanına koyarak üzerine oturdu ve ellerini onun omuzlarına koyarak şaşkın gözlerine baktı.

"Hiç önemli değil. Eğer saçlarımı benim için uzatmanı istesem, bunu yapacağını biliyorum."

"Bu benim sorumun cevabı değil."

"Korkarım alacağın tek cevap bu. Ve lütfen bu konuda zihnimden uzak dur."

“Legna,” diye uyardı.

“Gideon,” diye takıldı. Legna onun omuzlarına uzandı, bir sabun ve sünger aldı ve kaşlarını yukarı aşağı oynatarak elindekileri salladı. “Nereden başlamalıyım?”

“Konuyu değiştirmene izin vermeyeceğim,” dedi Gideon. “Nedenini bilmek...”

O konuşurken Legna ellerini suya daldırdı. Cümlesini nefes alarak bitirmiş olması, Legna’ya göre tatmin edici bir tepkiydi.

“Konu değiştirildi,” dedi Legna muzip bir şekilde. Gülümserken küçük arsız dilini çıkararak üst dudagina dokundu. “Şimdi,” diye mırladı muzip bir şekilde, elleriyle onu sarıp okşarken, “gizlilik ve özel düşünceler konusunu konuşmamız gerekecek. Kendime özel düşüncelerim olmasına izin vermezsen, sana hiçbir zaman sürpriz yapamam. Şimdi yanıyorsam söyle ama sürprizlerden hoşlanıyor gibi görünüyorsun.”

Sözlerini köpüklü ellerinin beceri dolu bir okşayışıyla vurguladı.

Gideon içinden yükselen durdurulamaz iniltiyi saymazsa tamamen sessiz kalarak yalnızca başıyla onaylayabilirdi. Yavaşça açıp kapadığı elleriyle onu üst bacaklarından kavrayıp ritmik hareketlerle okşarken Legna da ona körlemesine fakat becerikli dokunuşlarla suyun altında karşılık veriyordu.

“Böyle olduğunda,” dedi Legna, “seni çok daha fazla seviyorum. Bence bundan sonra bunu biraz daha sık yapacağız.”

“Ah, umarım,” dedi sonunda Gideon ve kıkırdayan ağzına ulaşmak için Legna’yı kendisine çekti. Onun kahkahasını doğrudan ağzından alarak neşesi artan sıcaklığa ve ilgiye dönüşünceye kadar dudaklarını onunkilerden çekmedi. Legna’nın elleri hiç durmadı fakat dokunuş alanını genişleterek elini farklı bölgelerde gezdirmeye başladı. Artık onu büyük bir hevesle yıkıyordu. Dudaklarını Gideon’inkilerden hiç ayırmıyor, sabun ve süngerle erotik daireler çizerek bedenini kaplıyordu. Bir süre sonra ikisini de Gideon’a bıraktı, göğsünü onunkine bastırdı ve bacaklarıyla onun kalçasını sararken eline şampuan

dökerek onun gümüş rengi saçlarını yumuşak ve seksi hareketlerle yıkamaya başladı. Legna'nın parmaklarının verdiği inanılmaz his Gideon'ın bedeninden aşağı heyecan dalgaları yollarken, Gideon güzelce köpüren sabunu onun sırtında, omuzlarında gezdirdi; ellerini birbirine dayanmış göğüslerinin arasına kaydırarak sabunlu elleriyle Legna'nın göğüslerini kavradı.

Legna aldığı zevkle Gideon'ın ağzının içine yumuşak bir sesle inledi. Ellerinin arasına alarak Gideon'ın başını nazikçe geriye yatırdı ve o, en uyarıcı hareketleriyle Legna'ya dokunmaya devam ederken bile saçlarını titizlikle duruladı. İşi bittiğinde Gideon ıslak saçlarını geriye savurdu, Legna'nın ellerine uzandı ve onları yeniden suyun içine çekerek hiçbir zaman sıkılmayacağını fark ettiği dudaklarını öptü.

İkisi de nefes nefese ve hiç durmadan arzulu sesler çıkarmaya başlayınca kadar birbirlerini seksi ve kaygan dokunuşlarla okşadılar. Legna aniden geri çekildiğinde Gideon rahatsız oldu. Ona uzandı fakat Legna kaygan ellerinden kurtuldu.

Sonra onun döndüğünü fark etti; suyun içinde yeniden onun kollarına yaklaştı, Gideon'ın ellerini tutarak göğüslerinin üzerinde kaydırarak ve cesaretlendiren, hevesli bir sesle belirginleşen göğüs uçlarını onun avuçlarına bastırdı. Gideon dudaklarını anında onun narin boynunun kıvrımına bastırarak yeniden kendisine kayan Legna'nın ürpermesine neden oldu. Elini onun köprücük kemiğine koyarak suyun onu kendisinden uzaklaştırmasını engellerken diğer eliyle de kalçasından kavrayarak kendisine çekti ve içine girdi.

Gideon erotik istilasına başladığında Legna'nın bedeni geriye kıvrıldı; sabunlu su inanılmaz uyarıcı hareketlerle birbirlerinin üzerinde kaymalarına neden oluyordu. Onu üzerine çekiyor aynı anda kendisini ona iterek sevdiği ve arzuladığı o sıcak dişilik mabedinin derinliklerine giriyordu.

Bedenini ürperterek ağzından çıkan inilti Legna'nın gülümsemesine neden oldu. Gideon onun bedenine ikinci kez kendisini itmek

için Legna'yı suyun içinde hiç çaba sarf etmeden kendisine çekerken eşi de gözlerini kapadı.

Legna kendisini çok farklı hissediyordu fakat bu farklılık güzeldi. Gideon'ın dikkatini dağıtan o dudaklar olmadığı için, Legna ipeksi bedenini onunkine iterken omurgasının nasıl kıvrıldığını izleyebiliyordu. Bunun dışında tamamen onun verdiği hisse odaklanmıştı; onun ve suyun arasındaki garip ve muhteşem ısı değişikliğine, su Legna'nın bedenindeki doğal kayganlaştırıcıyı alıp götürdüğünde, aralarında oluşup gittikçe artan sürtünme hareketine...

Legna ona öylesine sıkı tutunuyordu ki Gideon doğru düzgün göremiyordu. Gideon'ın duymayı çok sevdiği, ağzından kaçan zevk iniltileri içinde kaybolmuştu. Hızla zevkin doruğuna ulaştığında Legna'nın kalçasından kavrayarak hareket etmesini engelledi ve bu arada derin nefesler alarak ve dişlerini sıkarak tamamen ustalık kazanmak istediği beden karşısında kendisini kontrol altına almaya çalıştı.

Legna'nın ona yaptığı şey hayret verici ve inanılmaz bir şekilde muhteşemdi. O anda kendi duygularını ne kadar net bir şekilde biliyorsa, Gideon'ınkileri de o kadar iyi biliyordu ve bu nedenle gülümsedi. O anda Gideon'ı hiç beklemediği şekillerde kontrol edebilirdi. Legna onu saran bedenini sıkarak bu düşüncenin doğruluğunu test ettiğinde, bunun gibi işkence çektiği anlarda yaptığı gibi seksi bir şekilde küfretmesine neden oldu. Gideon elini onun boğazına sardı, başını geriye çekerek kulağını o sıcak ağzına yaklaştırdı.

"Kıpırdama. Öksürmek için bile kıpırdama, Magdelegna."

"Fakat durmanı istemiyorum," dedi Legna yumuşak, davetkâr ve seksi bir sesle ve sınırı aşarak o tehlikeli denebilecek kas kontrolünü kullanarak onu bir kez daha sıktı.

Gideon anın gerektirdiği küfrü tamamlamadan Legna kendisini küvetin dışında, yerdeki beyaz, tüylü halının üzerinde elleri ve dizleri üzerinde dururken buldu. Kalçası Gideon'a doğru çekildi ve bedenleri tek bir hareketle birleşti.

Legna bu küstah, baştan çıkarıcı hareketini pahalı ödedi. Eşi o anda bir adamdan çok bir hayvanı andırıyordu, bedeninin içine seksi ve emin hareketlerle giriyor, Legna'nın sahip olduğunun bile farkında olmadığı derinliklere kadar ulaşıyordu. Legna her dakika yükselen bir sesle ürpererek inliyor ve onu tahrik ediyordu. Sonra tenine sürtünen tırnakları ve Gideon'ın kontrol edemediği bedenini içine ittiğini hissederek adeta tutuştu. Gideon bir an inledi ve uzun ve alçak sesli bir ulumayı andıran sesiyle onun içini doldurdu.

İkisi de benzer anlarda doruğa ulaşırken bu ses daha da arttı. Zevkin doruğundan tepe üstü atlayan ilk kişi Legna oldu ve şiddetli iniltisi, içine adeta patlayan Gideon'ın boğuk seslerini bastırdı. Gideon başını geriye atarak bir zevk çılgılığı attı ve uyarı niteliğinde uludu. Legna onundu. Onun. Biri ona dokunmaya veya onu Gideon'dan almaya cesaret ederse, bedelini bu adamın içindeki canavara ödeyecekti.

Legna'yı sahiplenen bir tavırla sıkıca kavrayan ellerini bir dakika kadar sonra gevşetti fakat yine de bedenini morartmıştı. İçinden çıktı ve kolları hareketsizce duran Legna'yı kendisine çevirirken Legna, tatmin olmuş, kadınsı ve mutluluk veren bir sesle karşılık verdi. Onun neredeyse tüm bedenini morarttığını gördüğünde endişelendi fakat duyduğu ses her şeyi düzeltmiş benziyordu.

Ayağa kalkarak onu kollarına ve sonra da kucağına aldı. Legna mutluluğunu gösteren oldukça teatral bir pozla kendisini tamamen bıraktı ve gülümseyerek kirpiklerinin altından gizlice ona bakarak gülümsediğinde, Gideon kahkahayla güldü. Gideon onu yatak odalarına taşıırken arkalarında odaya kadar su damlalarından bir yol bıraktı. Ayaklarını yere bıraktı, onu bedenine bastırdı ve dolaptan temiz bir battaniye alarak üzerlerine sardı.

"Konuklarına hangi yatak odalarını verdin?"

"Evin ta...ta...ta diğer ucundakiler."

Gideon bu cevaba kahkahalarla güldü ve bir kez daha espri anlayışının tadını çıkarabilmesini sağladığı için Legna'ya sıkıca sarıldı.

“O halde sevdiğin eski gardırobu olan yatak odası bizim için yeterli olacaktır.”

“Evet, efendim,” diye takıldı Legna ve elini kıvrırarak ikisini de oraya ışınladı. “Ayy, bir saniye.” Gideon’a göz kırparak parmaklarını şaklattı ve losyon şişesi aniden elinde belirdi.

“Böbürlenip durma. Bunu nasıl yaptığımı bana söylemek zorunda kalacağını biliyorsun.”

“Şey, önce tepedeki pompasına basıyorsun, sonra losyon...”

Gideon onun poposuna sert bir şekilde vurunca Legna çığlık attı çünkü battaniye poposunun acımasını engellememişti.

“Gideon! Bir daha bunu asla yapma!” diye haşladı.

“Bana yalvarsan bile mi?” diye sordu Gideon, çapkın bir tavırla. Legna kendisini tutamayarak kahkaha attı.

“Senden nefet ediyorum!”

“Hayır, etmiyorsun,” dedi. “Sana bunu kaç defa söylemem gerek?”

16. BÖLÜM

Beltane aylı ve soğuk bir gecede gelip çattı. Ateşler ufukta her yeri aydınlatıyordu. Ölüler bir gece önce yakılarak onurlandırılmışlardı ve bu gece festivale katılanlar çiçeklerden taçlar atarak kaybettikleri kişilere son kez veda ediyorlardı. Toplamda yedi erkek ve iki kadın kaybetmişlerdi ve bu düşmanın kaybı yanında hiçbir şeydi. Fakat en zayıf üyesine bile herkes kadar değer veren bir toplum için bu sayı çok fazlaydı.

İster vampir ister iblis olsun, eski dünyaya ait bu yaratıklar, artık çoğunun paganlık veya cadılık olarak gördüğü, anaerkil toplumları ve tapınma şekillerini görmüştü. Onlar hiçbir zaman kadınların güçlerinden şüphe duymamışlardı ve duymayacaklardı. Bu üzücü savaş da bunu neden hiçbir zaman yapmamaları gerektiğinin bir kanıtı olmuştu. Ölen dişi iblisleri, nesilden nesle geçen bir gelenekle eşlerinin arkalarını kollarken kaybetmişlerdi.

“ve eşiniz arkanızdayken, hiçbir gücün önce erkeğin kalbi ve kadının ruhuyla yüzleşmeden size ulaşamayacağını bileceksiniz,” dedi Noah yüksek sesle, o gece evlenen tüm çiftlerin kendisini duyabilmesi için.

Her yıl yapılan toplu evlilik törenlerinde daha önce hiç konuşma yapmamıştı. Fakat küçük kardeşinin kurdelelere sarılarak eşininkine bağlanan eline, daha önce törenlerinin ortasında birbirinden koparı-

lan İnfazcıların ellerine ve sırf ona olan görevlerini yerine getirmek için çok fazla şeyi hoş gören, İnfazcıların çok sevdikleri aile üyeleri Kane ile Corrine'in ellerine baktı. Bu üç çifte çok şey borçluydu ve kalbi onlara bu ebedi bağı verebilmek için minnetle çarpıyordu.

Evlenen dört kişi daha vardı ve hepsi de muhteşem iblis kral tarafından evlendirilmelerinin onuruyla ciddi bir şekilde başlarını eğmişlerdi. Alevlerin gölgesinde duran iblisler, vampirler ve kurtadamlar büyük bir ilgiyle töreni izliyordu.

Noah ellerini yukarı kaldırdı.

"Hepiniz birbirinizin, kralınızın, bu cömert dünyanın ve O'nun bize bahsettiği elementlerin sevgilisisiniz. Hiçbiriniz bir daha yalnız bir evin ve boş bir kalbin verdiği mutsuzluğu yaşamayacaksınız çünkü tüm bu sevgi kaynaklarıyla dolacaksınız.

"Bu geceki tören, hayatın ve onun döngüsünün devamıdır. Siz bu ebedileşmeyi sağlayan kanallar olacaksınız. Geleceğin koruyucuları olacaksınız. Arkanızdaki şahitler sizleri bu sözünüze bağlamaktadır ve sizler de birbirinize karşı bu sözleri tutacaksınız.

"Bu hafta büyük üzüntüler ve kayıplar yaşadık. Fakat bu, bu gece yolunuzu aydınlatan ateşin ışığında azalmaya başlıyor. Geleceğimiz burada," Isabella'yı işaret ederek gülümsedi, "onun içinde. Hepiniz bebeklerinizi bana getirin ve onları sizi sevdiğim gibi seveceğim.

"Artık sonsuza dek birleştiniz." Noah onay verir gibi başını salladı ve şahitler arkadaşlarını bırakarak çiftlerden bir adım uzaklaştılar. "Şimdi dönün ve sırtınızı eşinizinkine yaslayın. Bundan sonra sırtlarınız hep orada olacak."

Çiftler sırt sırta dönerken kurdelelerle bağlanmış ellerini kaldırdılar.

Kalabalıktan sevinç dolu sesler yükseldi ve yeni evli çiftler kahkaha atarak eşlerini samimi bir şekilde öpmek için döndüler.

Şimdi geleneklere göre herhangi biri gelerek çiftleri çekip ayırmaya çalışacaktı. Onları kurdelelerinden ayırmayı başaran kim olursa, tören sırasındaki yemek boyunca çiftin yanında oturabilecekti.

Alan, kahkahalarla g len eşler ve yari ımacılarla doldu ve erkekler erkekleri, kadınlar ise kadınları ayırmaya çalıştı.

Jacob yeni iyileşen e ini çabucak kaparak onları ayırmaya kalkabilecek yari ımacılardan uzakla tırdı ında, kalabalıktan karşı çıkan sesler yükseldi. Gideon ve Legna'ya kimse dokunmadı, Gideon'ın muhteşem namı, onlara yaklaşmaya çalışabilecek kişilerin üzerinde caydırıcı etkisi yaratıyordu.

Birinin omzuna dokundu unu hissetti inde, gelinini öpüyordu. Dönüp baktığında Damien'i gördü; ona meydan okurcasına ka ını kaldırmış bakıyordu. Gideon, Prens'e pis bir bakış atınca Legna sevinçle kahkaha attı. Bu sevinci iki saniye kadar sürdü çünkü Legna, Damien'in suç ortağının omzuna dokundu unu hissetti.

Siena geline kediye andıran bir ifadeyle sırttı.

"Ah, seni kaltak," dedi Legna, Kraliçe'nin muhteşem takti ine hayret dolu bir ifadeyle gülerek.

"I-ıh," dedi Kraliçe uyarırcasına. Tasması ateşin ışığında göz kırpıyordu. "Bu pek de diplomatik bir hareket değil, elçi."

"Bunun savaş anlamına geldiğini farkındasın, değil mi?" dedi Legna cilveli bir tavırla.

"Daha azıyla yetinmeyece imi bilirsin," diye karşılık verdi Siena. Legna ve Gideon i  geçirdiler ve birbirlerine bakarak gözlerini devirdiler. Kocasını e ini birle mi  olan kollarından tuttu ve sonra da ayaklarını sağlama aldılar. Legna belinde ve omuzlarında ince ve kuvvetli kolları hissetti ve kararlı olan Damien da Gideon'ı aynı şekilde tuttu.

"Sevgilim?" dedi Legna.

"Evet, a kım."

"Evet mi?"

"Kesinlikle evet."

Vampir ve kurtkadın çektiler ve bir anda kendilerini bo lu u tutarken buldular.

İkisi de şiddetli bir şekilde toprağın üzerine düştüler ve yere süzülen bir çift kurdeleyi şaşkınlıkla izlediler.

“Ah, baksana, kazandılar,” dedi Legna, biraz ötede Gideon’la birlikte durduğu yerden.

“Buna ne dersin,” diye karşılık verdi Gideon. “İkinizle de yemekte görüşürüz. Kazandınız, tebrikler.”

Çift bilinmeyen bir yere ışınlanarak yaşadıkları haksızlığa kızgın ama muğlak bir zafer kazanan soyluları arkalarında bıraktı.

SONSÖZ

“*Neliss*, halı neden ıslak?”

Legna köşeden başını uzatarak daha önce hiç görmemiş gibi sözkonusu halıya baktı.

“Bizim orada halımız mı vardı?”

“İçi su dolu görünmez kaplarını ne kadar süre havada tutabileceğini evin içinde denemeyeceğine bana söz vermiş miydin vermemiş miydin? Ayrıca o ses de neyin nesi?”

“Pekâlâ, suyla ilgili olanını kabul ediyorum ve bu gerçekten de bir hataydı, yemin ederim. Fakat sese gelince neden söz ettiğin hakkında hiçbir fikrim yok.”

“Bu sesi duyamıyor musun? Günlerdir beni deli ediyor. Bir çeşit tıkırdama sesi ve sürekli devam ediyor.”

“Pekâlâ, bin yılını aldı ama sonunda tamamen bunadın. Dinle, bu kurtadamların inşa ettikleri evin sesi. Dürüst olmak gerekirse evden çok bir mağara denebilir. Ve orayı istediğim gibi dekore edeceğim. Büyük olasılıkla ortalıkta bir alet dolanıyor ve sonunda ona rastlayacağım ya da bizim etkimize maruz kalmaya devam ettikçe bozulacak. Bir ses duymadığım halde onu aramaya başlayacağım. Yeterince tatmin oldun mu?”

“Yemin ederim, Magdelegna, o druidi ziyaret etmene bir daha asla izin vermeyeceğim.”

“Ah, kes şunu. Beni korkuttuğunu zannetsen de korkutmuyorsun. Şimdi bana bir daha bağırmayacağına söz verirsen oraya geleceğim. Son zamanlarda ruh halin çabucak değişiyor.”

“Bu lanet sesin ne olduğunu anlarsam ruh halim bu kadar çabuk değişmeyecek.”

Legna köşeden çıkarak ellerini arkasında saklamış bir şekilde Gideon’ın kollarının arasına yaklaştı. Gideon hemen ellerinde ne olduğunu görmeye çalıştı.

“O ne?”

“Saçlarımı neden kestiğimi sorduğunu hatırlıyor musun?”

“Ah, evet, şu sürpriz. Bu konuya gelmen oldukça uzun sürdü.”

“Eğer susmazsan onu sana vermeyeceğim.”

“Tamam sustum. O nedir?”

Legna kurdeleyle bağlanmış kutuyu ona uzattı ve Gideon kutuyu yarım ağız gülümseyerek aldı.

“En son ne zaman hediye aldığımı hatırlamıyorum bile,” dedi, Legna’nın yanağını sıcak bir şekilde öpmek için eğilirken. Fakat sonra fikrini değiştirerek dudaklarına yöneldi. Dudakları birbirine dokununca Legna gülümsedi ve geri çekildi.

“Aç.”

Gideon kurdeleyi çekti ve çok geçmeden kutunun kapağını kaldırmaya yeltendi.

“Bu nedir?”

“Gideon, neye benziyor?”

Gideon örgü tacı parmağıyla alarak yakından inceledi. Bu, büyük bir titizlikle karmaşık bir şekilde işlenmiş bir kolyeydi. Eşinin kahverengi saçlarından tutam tutam örüldüğü açıkça belli oluyordu. Kolyenin ortasında oval şeklinde bir gümüş vardı ve üzerinde gü-

müşü tepesinden aşağıya kadar dolduran ve şimdiye kadar gördüğü en küçük harflerle yazılmış bir yazı vardı.

“Ne yazıyor?”

“Bu doktorların etik yasası,” dedi yumuşak bir sesle ve kolyeyi onun elinden alarak arkasına geçti. İki ucunu onun saçlarının altından birbirine taktı. “Tam oldu.” Legna kolyeye bakmak için gülümseyerek onun önüne geçti. “Sana yakışacağını biliyordum.”

“Genellikle mücevher veya süs kullanmam fakat... güzel bir his. Bunu nasıl yaptılar?”

“Bu sürprizi vermemin neden bu kadar uzun sürdüğünü merak ediyorsan, kolyenin hiç bitmeyeceğini sandım. Fakat biraz benden biraz senden oluşan bir şeyin olmasını istedim.”

“Zaten öyle bir şeyim var ve o sensin. Ve... ve benim sanırım,” diye güldü. “Bundan sonraki hayatımız boyunca birbirimizden bir parça taşıyacağız.”

“Gördün mü, bu sevgimizin mükemmel bir sembolü oldu,” dedi Legna bilmiş bir tavırla parmaklarının ucuna kalkıp onu öperek.

“Teşekkürler, tatlım. Bu harika bir hediye ve müthiş bir sürpriz. Şimdi bana gerçek bir sürpriz yapmak istiyorsan, şu sesin nereden geldiğini bul.”

“Tamam, tamam... hangi yönden duyuyorsun?”

“Şuralarda bir yerden.”

“Hep mi?”

“Hayır, hep değil. Benim daha deli olduğumu düşüneceksin fakat beni takip ettiğine yemin ederim.”

“Belki de yeni güçlerimdir. Seni deli edecek güçler.” Onu lanetler gibi teatral bir şekilde parmaklarını üzerine uzatarak hareket ettirdi.

“Sen zaten beni deli ediyorsun,” diye takıldı Gideon, onu kendisine çekerek muzip bir şekilde dişlerini boynunda gezdirirken. “Ah, kahretsin,” dedi aniden uzaklaşarak. “Gerçekten deliriyorum. Bunu duyamadığına inanamıyorum. Gülünç bir hıza ayarlanmış

bir metronom gibi.” Gideon dönerek odanın içinde dolandı ve tüm raflara göz gezdirdi.

“Büyük olasılıkla burada oturan son kişinin müziğe karşı bir ilgisi vardı ve metronomu açık bıraktı. Dinle. Bunu duyuyor musun?”

“Hayır,” dedi Legna, düşünceli bir şekilde, “fakat düşüncelerine odaklanırsam onu duyduğunu duyabiliyorum. Bu da ne?..”

Gideon döndü, bir daha döndü ve bu hızlı sese odaklanarak onu takip etti. Ve ses onu karısına götürdü.

“Senden geliyor!” dedi. “Beni takip ettiğine şaşmamalı. Saat mi takıyorsun?” Legna’nın kolundan tuttuğunda Legna gözlerini devirdi.

“Saat takan bir iblis mi? Şimdi her şeyi duyдум.”

Gideon aniden çok, çok sessizce bekledi ve içinden buz gibi bir dalga öyle güçlü bir şekilde geçti ki Legna bunu hissederek ürperdi. Aniden dizlerinin üzerine çökerek elleriyle Legna’nın kalçasını kavradı.

“Ah, Legna,” diye fısıldadı. “Ne kadar aptalım. Bu bir bebek. Bizim bebeğimiz. Onun kalp atışlarını duyuyorum!”

“Ne?” diye sordu Legna, öylesine şok olmuştu ki konuşamıyordu. “Hamile miyim?”

“Evet. Evet, tatlım, kesinlikle öylesin. Bir aydan fazla olmuş. Legna, büyük olasılıkla ilk birlikte olduğumuzda hamile kaldın. Benim güzel, bereketli, muhteşem karım.”

Gideon elbisesinin üzerinden onun karnını öptü, ayağa kalktı ve Legna’ya öyle bir sarıldı ki Legna, kollarının gücüyle ezilerek ciyakladı. Legna şok aşamasını atlatarak inanılmaz bir neşe hissetmeye başladı. Gideon’ın ona ne kadar sıkı sarıldığını umursamadan kahkahayla gülerken onun mutluluğunu binlerce farklı şekilde hissetti.

“Bu hissi tadacağımı hiç düşünmemiştim,” dedi boğuk bir sesle. “Evlenirken bile hiç... hiç aklıma gelmedi!” Gideon onu yere indirdi, kendisinden birkaç santim uzağa bırakarak onu baştan aşağıya inceledi. “Bunu neden daha önce fark etmediğimi anlayamıyorum. Kimyasal değişimler, yalnızca hormon seviyeleri bile..”

“Boş ver. Artık biliyoruz,” dedi, kendisini yeniden Gideon’ın kollarına atarak ona sıkıca sarılırken. “Gel, Noah’ya söylemeliyiz... ve Hannah’ya! Ah ve Bella’ya! Ve elbette Jacob’a. Ve Elijah’ya. Ve Siena’ya da haber vermeliyiz ve...” Legna ikisini birden Kral’ın ka-lesine ışınlarken hâlâ isim sayıyordu.

TEŞEKKÜRLER

Şu an tüm minnetimi sunmak istediğim yalnızca tek bir kuruluş var: Kensington Yayınları.

Yaptığınız her şey için, şu an ve gelecekte raflardaki yerini alacak *Gece Gezginleri* serisinin yaratılmasında emeği geçen her ekip ve kişiye teşekkürler.

Yeni bir yazarın, *Jacob* gibi ilk basımında inanılmaz sayılara ulaşmasını sağlayan bir kitap çıkarmasında emeği geçen satış bölümüne özel olarak teşekkür ediyorum. Sizler inanılmaz insanlarsınız ve bu kitabı, onun güzelliğini ve başarısını size ithaf ediyorum. Bu kitabı veya *Jacob*'ı bir kitapçının rafında her görüşünüzde, yalnızca iyi değil aynı zamanda ihtişamlı bir şekilde yapılmış bu işle inanılmaz gururlanmalısınız.

Sanat bölümüne, BU KAPAĞA BAYILDIM!

Ve Kate'e: Sen bir tanrıçasın ve benim yegâne pon pon kızımsın. Bu seride olan her şeyin arkasındaki itici güçsün. Bana bebeğin gibi davranıyor, beni şımartıyor ve gerektiğinde azarlıyorsun fakat hiçbir zaman bana veya bu seriye olan inancını kaybetmiyorsun. Sadece bil diye söylüyorum, bu dünyadaki en şanslı kadın olduğumun farkındayım.

Hepinize teşekkürler.

Şifacı, genç kadının bedenini çok iyi tanıyordu. Oysa tek istediği kalbiydi.

Gideon bin yıldır şifa dağıtmış, halkının en yaşlı erkeği olarak bilgeliğiyle her zaman saygı görmüştür. Ama kutsal aylarda halkının üzerine göken güçlü, ilkel tutkulara kendisinin bile kapılabileceğinin farkındadır; dokuz yıl önce iblis kralının kız kardeşi Magdelegna'ya tutkuyla dokunduğunda bu gerçek inkâr edilemez şekilde ortaya çıkmıştır. Kontrolünü kaybetmesiyle dehşete düşen Gideon, Magdelegna'yı arzusu ve öfkesiyle baş başa bırakıp kendini sürgüne mahkûm etmiştir. Ancak ruh çağıranlar halkını tehdit eder ve Magdelegna neredeyse onların kurbanı olurken Gideon başka bir gerçekle yüzleşmek zorunda kalacaktır...

Güzel ve inatçı Magdelegna'yla kaderlerinde, tarih kadar derin ve eski bir aşkı paylaşmak olmasına rağmen Gideon önce Legna'nın güvenini kazanmalı... sonra da hayatını kurtarmalıdır.

"Jacquelyn Frank'in *Gece Gezginleri* serisi insanı içine çeken alternatif bir dünyayı zengin ve lirik bir dille anlatıyor."

Linda Howard

www.pegasusayinlari.com

ISBN: 978-605-343-994-3

9 786053 439943

